

Guvernul României

**HOTĂRÂRE Nr. 44
din 22 ianuarie 2004**

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind
Codul fiscal

*Notă: textul cuprinde toate modificările aduse actului de bază, inclusiv cele prevăzute în:
H.G. Nr. 610/23.06.2005 Publicată în M.Of. Nr. 575/04.07.2005*

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 1 alin. (1) și art. 5 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1 - Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2 - Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu diverse state, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 7 iunie 2002;

b) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.828/2003 privind documentele necesare achiziționării unor produse accizabile în regim de scutire, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 8 ianuarie 2004;

c) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.852/2003 privind modelul marcajelor aplicate asupra unor produse accizabile și procedura de achiziționare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 8 ianuarie 2004;

d) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.853/2003 privind documentele fiscale utilizate în domeniul produselor accizabile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 9 ianuarie 2004;

e) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.845/2003 privind norme de aplicare a unor prevederi din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 8 ianuarie 2004.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Anexă

NORME METODOLOGICE
de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Codul fiscal:
Titlul I
Dispoziții generale

[...]

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

Art. 11 - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuielile cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directe privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

1. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv ca tranzacții între persoane independente.

În cazul în care România a încheiat o convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este persoana afiliată străină, această reconsiderare a evidențelor în scopul examinării fiscale se efectuează de către autoritățile române prin coroborare cu "Procedura amiabilă" prevăzută în respectiva convenție. În acest sens, atunci când România include în profiturile unei persoane înregistrate în România și impune în consecință profiturile asupra cărora o persoană rezidentă în alt stat a fost supusă impunerii în statul său de rezidență, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit persoanei din România dacă condițiile stabilite între cele

două persoane ar fi fost cele convenite între persoanele independente, statul de rezidență al persoanei afiliate străine poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri.

La ajustarea profiturilor între persoanele afiliate se au în vedere termenele de prescripție prevăzute de legislația internă a statelor în care persoanele afiliate în cauză sunt rezidente, în cazul în care prin convenția de evitare a dublei impuneri nu s-a prevăzut altfel.

Ajustarea profiturilor persoanelor afiliate nu conduce la modificarea situațiilor financiare ale persoanelor afiliate.

La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor, autoritățile fiscale nu vor ține cont de împrejurările efective ce nu puteau fi cunoscute de către părțile la tranzacție la data perfectării acesteia și care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi atras o supra- sau o subestimare de către părți a valorii tranzacției.

Autoritățile stabilesc prețul de piață al acestor tranzacții aplicând metoda utilizată de către contribuabil, cu excepția cazurilor în care prin metoda utilizată nu se reflectă prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cazul tranzacției. În acest caz, autoritățile fiscale vor aplica cea mai adecvată dintre metodele prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal.

2. La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

- a) metoda comparării prețurilor;
- b) metoda cost-plus;
- c) metoda prețului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

3. În termeni generali, prețul de piață este determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

4. Metoda comparării prețurilor

Determinarea prețului de piață are la bază comparația prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

- a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);
- b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate.

5. Metoda cost-plus

Pentru determinarea prețului pieței, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, prețul de piață al tranzacției controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacție controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referință la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparație cu tranzacțiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacții comparabile de către o persoană independentă.

6. Metoda prețului de revânzare

În cazul acestei metode prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preț (prețul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja prețului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, prețul de piață pentru transferul bunului între entități afiliate este prețul care rămâne după scăderea marjei brute și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziționării produsului. Marja prețului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile.

La stabilirea valorii marjei prețului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

- a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea inițială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piață în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb și inflația;
- b) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacției, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;
- c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influența decizia asupra unei schimbări a marjei de preț.

De regulă, metoda prețului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanțial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de

revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată.

7. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directe privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică se înțelege metoda marjei nete și metoda împărțirii profitului.

8. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente, care activează în cadrul aceleiași domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuți în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piață și a bunurilor echivalente, eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor și nivelul experienței în afaceri.

9. Metoda împărțirii profitului

Metoda împărțirii profitului se folosește atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau mai multor tranzacții și împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părți.

10. În cazul comparării tranzacțiilor între persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

a) diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;

b) funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective.

La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

11. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate, implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;

- d) circumstanțele cazului individual;
- e) activitățile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;
- f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;
- g) documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

12. Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

- a) tipul, starea, calitatea, precum și gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;
- b) condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;
- c) activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției ale entităților implicate;
- d) clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;
- e) în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;
- f) condițiile speciale de concurență.

13. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului).

În situația în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client, diferite de practica comercială obișnuită), în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

14. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

- a) prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;
- b) prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;
- c) prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

15. Atunci când se stabilește prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda "cost-plus".

16. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura și sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă.

Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclama.

17. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul și destinația sa, prețul pieței pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.

În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului și a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum și alte circumstanțe de acordare a împrumutului.

Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

18. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

19. Atunci când se stabilește prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de aceeași natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

20. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autoritățile fiscale vor lua în considerare și liniile directe privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Codul fiscal:

Titlul II

Impozitul pe profit

Cap. I

Dispoziții generale

Contribuabili

Art. 13 - Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române;

Norme metodologice:

1. Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

2. În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale și care întocmesc situații financiare consolidate, calculul și plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

Codul fiscal:

b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

Norme metodologice:

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când își desfășoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, așa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 15 - (1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili: [...]

d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat;

Norme metodologice:

4. Fundația constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent și irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Codul fiscal:

e) cultele religioase, pentru veniturile obținute din activități economice care sunt utilizate pentru susținerea activităților cu scop caritabil;

Norme metodologice:

5. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit cultele religioase pentru profitul impozabil corespunzător veniturilor obținute din activități economice, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, în situația în care sumele respective sunt utilizate în anul curent pentru susținerea activităților cu scop caritabil, cum ar fi: ajutorarea persoanelor aflate în dificultăți materiale, a oamenilor fără adăpost, a centrelor de îngrijire a copiilor și bătrânilor etc. Justificarea utilizării veniturilor pentru susținerea activităților cu scop caritabil se realizează în baza documentelor care atestă efectuarea cheltuielilor respective.

Codul fiscal:

f) cultele religioase, pentru veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, și pentru veniturile obținute din chirii, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrările de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ și pentru acțiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învățământului nr.

84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare;

Norme metodologice:

6. Veniturile obținute din activități economice de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. e), f), g) și h) din Codul fiscal și care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 alin. (1) din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obținute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Codul fiscal:

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri: [...]

k) veniturile obținute din reclamă și publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale.

Norme metodologice:

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă și publicitate veniturile obținute din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă și publicitate.

Codul fiscal:

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzute la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

Norme metodologice:

8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, și depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;

- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
 - stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;
 - c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);
 - d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);
 - e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:
 - (i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;
 - (ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;
 - (iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);
 - f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).
- 8¹. Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 16 - (1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

- a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;
- b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, dacă are această obligație;
- c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice supuse acestor operațiuni, la următoarele date:

- a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi, la data înregistrării în registrul comerțului a noii societăți sau a ultimei dintre ele;
- b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al societății absorbante.

În cazul lichidării unui contribuabil într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înființarea acestuia.

Codul fiscal:

Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri și pariuri sportive

Art. 18 - Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive și la care impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

Norme metodologice:

11. Intră sub incidența prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceștia trebuie să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru a se cunoaște veniturile și cheltuielile corespunzătoare acestor activități. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decât 5% din veniturile obținute din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităților respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

Codul fiscal:

Cap. II

Calculul profitului impozabil

Reguli generale

Art. 19 - (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- rezervele din reevaluare la casarea sau cedarea activelor, în situația în care au fost deductibile din profitul impozabil.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare și a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda și în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor și amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin. În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației în vigoare.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial, lunar sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puțin 100 de file, ținut în formă scrisă sau electronică. Completarea se face în ordine cronologică, iar informațiile înregistrate trebuie să corespundă cu operațiunile fiscale și cu datele prezentate în declarațiile de impunere. Registrul de evidență fiscală se completează în toate situațiile în care informațiile cuprinse în declarația fiscală sunt obținute în urma unor prelucrări ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare a registrului de evidență fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcție de specificul activității și de necesitățile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobânzilor și al diferențelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri și scutiri de impozit pe profit, evidența fiscală a vânzărilor cu plata în rate, valoarea fiscală în cazul efectuării operațiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operațiuni.

Codul fiscal:

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

Norme metodologice:

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile și cheltuielile aferente bunurilor mobile și imobile produse, lucrărilor executate și serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

Codul fiscal:

(4) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

Norme metodologice:

17. Intră sub incidența acestui alineat contribuabilii care desfășoară activități de servicii internaționale care aplică regulile de evidență și decontare a veniturilor și cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte (de exemplu: servicii poștale, telecomunicațiile, transporturile internaționale).

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 20 - Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română. Sunt, de asemenea, neimpozabile, după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele primite de la o persoană juridică străină, din statele Comunității Europene, dacă persoana juridică română deține minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului;

Norme metodologice:

18. După data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile realizate de persoanele juridice române din dividende primite de la o persoană juridică străină, din statele Comunității Europene, sunt neimpozabile în condițiile în care acestea justifică îndeplinirea celor două condiții cumulativ:

- deținerea a minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină;
- perioada neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Justificarea îndeplinirii celor două condiții se face pe baza documentelor care atestă dreptul de proprietate asupra titlurilor de participare deținute la persoana juridică străină.

Codul fiscal:

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele de evaluare a investițiilor financiare pe termen lung. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii titlurilor de participare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

Norme metodologice:

19. În sensul prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, investițiile financiare pe termen lung reprezintă activele înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile.

Codul fiscal:

d) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

Norme metodologice:

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea. Veniturile rezultate din înregistrarea în evidența contabilă a creanțelor privind impozitul pe profit amânat sunt venituri neimpozabile.

Codul fiscal:

e) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

Norme metodologice:

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru determinarea profitului neimpozabil. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din acele activități, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestora, după caz.

Codul fiscal:

Cheltuieli

Art. 21 - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și următoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca returnări în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative și în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție, cu condiția reflectării în contabilitate a veniturilor și cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării proratei, în conformitate cu prevederile titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal, precum și în alte situații când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situația în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanțelor comerciale înstrăinate, potrivit legii;
d) penalitățile de întârziere și daunele-interese, stabilite, potrivit legii, în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente, sunt cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile pe măsura înregistrării lor.

24. Nu sunt deductibile cheltuielile ocazionate de cesionarea către personalul societății a acțiunilor proprii, în limitele stabilite de adunarea generală a acționarilor, nefiind cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Codul fiscal:

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și: [...]

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii și cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;

Norme metodologice:

25. Întră sub incidența acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condițiile în care specificul activității desfășurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecție a muncii, stabilite conform legislației în materie.

Codul fiscal:

c) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de accidente de muncă, boli profesionale sau riscuri profesionale;

Norme metodologice:

26. Întră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislației specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Codul fiscal:

e) cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate de către salariați și administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți;

Norme metodologice:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare.

28. Analiza în vederea acordării deductibilității cheltuielilor de transport și cazare în țară și străinătate, efectuate de către salariați și administratori, se efectuează pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Rezultatul contabil curent reprezintă soldul contului "Profit și pierdere" la nivel de lună, respectiv trimestru, după caz, urmând a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sunt deductibile. Profitul din anii precedenți reprezintă soldul contului "Rezultatul reportat" la data de 31 decembrie a anului anterior anului curent, indiferent de natura conturilor analitice.

Codul fiscal:

f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

Norme metodologice:

29. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizațiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

Codul fiscal:

g) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum și contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

Norme metodologice:

30. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar și altele asemenea. Contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

Codul fiscal:

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți, precum și în situația în care acesta se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii;

Norme metodologice:

31. În cazul în care activitățile de promovare pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri generează cheltuieli cu bunuri din producția proprie sau prestarea de servicii, în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, acestea sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în baza art. 21 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Celelalte cheltuieli aferente activităților prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal nu sunt deductibile în situația în care contribuabilul realizează pierdere contabilă din cumularea rezultatului curent cu cel reportat sau nu se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform art. 26 din Codul fiscal.

32. Analiza în vederea acordării deductibilității cheltuielilor de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii se efectuează pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Profitul în exercițiul curent reprezintă rezultatul contabil cumulat al lunii, respectiv trimestrului, după caz, urmând a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, precum și în situația în care contribuabilul se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii

fiscale, conform legii, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal sunt deductibile.

Codul fiscal:

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;
2. debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;
3. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesori;
4. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul.

Norme metodologice:

32¹. Dificultățile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

Codul fiscal:

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

Norme metodologice:

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

Codul fiscal:

b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți. Cheltuielile de transport, cazare și indemnizația acordată salariaților, în cazul contribuabilului care realizează pierdere în exercițiul curent și/sau din anii precedenți, sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

Norme metodologice:

34. Cheltuielile de transport, cazare și indemnizația acordată salariaților sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice, în situația în care contribuabilul înregistrează pierdere contabilă din cumularea rezultatului contabil curent cu cel reportat.

Codul fiscal:

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice;

Norme metodologice:

35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.

Codul fiscal:

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele facultative de pensii ocupaționale, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Norme metodologice:

35¹. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele facultative de pensii ocupaționale, efectuate potrivit Legii nr. 249/2004 privind pensiile ocupaționale, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

Codul fiscal:

k) cheltuielile cu primele de asigurare private de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Norme metodologice:

35². Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din Codul fiscal, cheltuielile cu primele de asigurare private de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii asigurărilor private de sănătate nr. 212/2004, cu modificările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

Codul fiscal:

l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de legea locuinței, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%. Diferența nedeductibilă trebuie recuperată de la beneficiari, respectiv chiriași/locatari;

Norme metodologice:

36. În cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea acestora sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, și totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

Codul fiscal:

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

Norme metodologice:

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, și suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități și alte documente.

Codul fiscal:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

Norme metodologice:

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și impozitele cu reținere la sursă plătite în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Codul fiscal:

b) amenzile, confiscările, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor, al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri. [...]

Norme metodologice:

39. Prin autorități române se înțelege totalitatea organelor administrației publice centrale și locale care urmăresc și încasează amenzi, majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

Codul fiscal:

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente și/sau autorități străine sunt cheltuieli

nedeductibile, cu excepția majorărilor al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impunerii.

Norme metodologice:

40. Majorările și penalitățile datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România sunt cheltuieli nedeductibile.

Ca excepție de la regula alineatului precedent, majorările datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România care, potrivit convențiilor de evitare a dublei impunerii, sunt tratate ca dobânzi sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil în condițiile prevăzute de titlul II din Codul fiscal.

Codul fiscal:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI;

Norme metodologice:

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

42. Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă din gestiune sau distruse, pentru care nu s-au încheiat contracte de asigurare, nu este cheltuială deductibilă fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz. Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă din gestiune sau distruse, care excedează valorii recuperate în baza contractelor de asigurare încheiate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, nu este deductibilă fiscal.

Codul fiscal:

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

Norme metodologice:

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Codul fiscal:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Norme metodologice:

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Codul fiscal:

h) cheltuielile determinate de diferențele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se dețin participații, precum și de diferențele nefavorabile de valoare aferente obligațiunilor emise pe termen lung, cu excepția celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora;

Norme metodologice:

45. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se dețin titlurile de participare sau ca urmare a modificării cotației pe piața bursieră, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

46. Nu intră sub incidența acestor prevederi cheltuielile reprezentând valoarea titlurilor de participare tranzacționate sau cesionate.

47. În cazul vânzării titlurilor de participare, profitul impozabil se determină ca diferență între valoarea obținută în urma vânzării și valoarea nominală în cazul primei vânzări sau costul de achiziție ori valoarea fiscală definită potrivit art. 27 din Codul fiscal, după caz. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

Codul fiscal:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;

Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

49. Pentru servicii de management, consultanță și asistență tehnică prestate de nerezidenții afiliați contribuabilului, la analiza tranzacțiilor pentru determinarea deductibilității cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere și principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenția-model cu privire la impozitele pe venit și impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

- (i) părțile implicate;
- (ii) natura serviciilor prestate;
- (iii) elementele de recunoaștere a cheltuielilor și veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Codul fiscal:

p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat efectuate potrivit legii.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor legii privind sponsorizarea și ale legii bibliotecilor, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. sunt în limita a 3‰ din cifra de afaceri;
2. nu depășesc mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează și cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, a dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialiști, a burselor de specializare, a participării la congrese internaționale.

Norme metodologice:

49¹. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	=	1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	=	<u>2.000.000 lei</u>
Total cifră de afaceri		1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile	=	750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul	=	20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	=	<u>90.000.000 lei</u>
din care:		
15.000.000 lei sponsorizare		
Total cheltuieli		860.000.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 = 157.000.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000.000 x 16% = 25.120.000 lei.

Avându-se în vedere condițiile de deducere prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3% din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;
- 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.

Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:

$25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000$ lei.

Codul fiscal:

Provizioane și rezerve

Art. 22 - (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare și funcționare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepție, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

Norme metodologice:

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenței dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile și veniturile din impozitul pe profit amânat, și totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulativ de la începutul anului și este deductibilă la calculul profitului impozabil lunar sau trimestrial, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la lit. d) din același articol. Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcție de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează și în funcție de nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeași limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

Codul fiscal:

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților;

Norme metodologice:

52. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzute în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate și confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract.

Aceleași prevederi se aplică și în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor și prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate și în facturile emise.

Prin export complex se înțelege exportul de echipamente, instalații sau părți de instalații, separat ori împreună cu tehnologii, licențe, know-how, asistență tehnică, proiectare, construcții-montaj, lucrări de punere în funcțiune și recepție, precum și piesele de schimb și materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcții de rețele electrice, executarea de foraje de sonde, construcții de schele, de instalații și conducte de transport, de depozitare și de distribuție a produselor petroliere și a gazelor naturale, precum și realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătățirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere și altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Codul fiscal:

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

Norme metodologice:

53. Creanțele asupra clienților reprezintă sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate și servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 și neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanței, proporțional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanțele asupra clienților este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal și nu poate depăși valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanțelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 și, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanțele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidență a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

e) rezervele constituite de societățile comerciale bancare sau alte instituții de credit autorizate, precum și de societățile de credit ipotecar, potrivit legilor de organizare și funcționare;

Norme metodologice:

54. Rezervele deductibile din punct de vedere fiscal, inclusiv fondul pentru riscuri bancare generale, în cazul băncilor, precum și în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, se calculează lunar în cotele și în limitele prevăzute de Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

g) rezervele legale și provizioanele constituite de Banca Națională a României, în conformitate cu legislația în vigoare;

Norme metodologice:

55. Rezervele legale se constituie lunar din profitul Băncii Naționale a României, în cotele și în limitele stabilite, conform legii.

Codul fiscal:

h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

Norme metodologice:

56. În cazul societăților din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare. Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime și de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpire în anul în care s-au încasat primele.

Codul fiscal:

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile din exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme metodologice:

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale și pentru titularii acordurilor petroliere.

Codul fiscal:

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare aceluși provizion sau rezervă.

Norme metodologice:

57¹. În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispozițiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul "Rezultatul reportat" sau în contul "Alte rezerve", analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea și menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinației sau distribuție.

Codul fiscal:

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale și rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele din influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare - persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

Norme metodologice:

58. Intră sub incidența art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanțare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile și reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri și/sau servicii și cota standard, precum și cele prevăzute în legi speciale.

Codul fiscal:

Cheltuielile cu dobânzile și diferențe de curs valutar

Art. 23 - (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, precum și cele aferente împrumuturilor obținute de la societățile comerciale bancare române sau străine, sucursalele băncilor străine, cooperativele de credit, societățile de leasing pentru operațiuni de leasing, societățile de credit ipotecar și de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; și

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(7) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, precum și instituțiilor de credit.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care își desfășoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

Norme metodologice:

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate prevăzut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidența art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. Instituțiile de credit, în sensul art. 23 alin. (7) din Codul fiscal, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României.

63. În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ și creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depășește un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziție de persoana juridică străină pentru desfășurarea activității în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) pentru împrumuturile angajate de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din același act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) în scopul aplicării art. 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referință, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) modul de calcul al dobânzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;

d) rezultatul exercițiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârșitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat și media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului și la sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

Capital împrumutat (începutul anului fiscal) + Capital împrumutat (sfârșitul perioadei)

AA
2

Gradul de îndatorare =
Capital propriu (începutul anului fiscal) + Capital propriu (sfârșitul perioadei)

AA
2

astfel:
Capital împrumutat (începutul anului fiscal) + Capital împrumutat (sfârșitul perioadei)

Gradul de îndatorare =
Capital propriu (începutul anului fiscal) + Capital propriu (sfârșitul perioadei)

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se reporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se reportează.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, prin bănci internaționale de dezvoltare se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporația Financiară Internațională (C.F.I.) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (A.D.I.);
- Banca Europeană de Investiții (B.E.I.);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin împrumut garantat de stat se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 313/2004.

Pentru determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2005, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 7%.

Codul fiscal:
Amortizarea fiscală
Art. 24 [...]

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

- a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;
- b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 și 10 ani;
- c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

Norme metodologice:

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
 - durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;
 - cota anuală de amortizare: $100/10 = 10\%$;
 - cota anuală de amortizare degresivă: $10\% \times 2,0 = 20\%$;
- Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	$350.000.000 \times 20\%$	70.000.000	280.000.000
2	$280.000.000 \times 20\%$	56.000.000	224.000.000
3	$224.000.000 \times 20\%$	44.800.000	179.200.000
4	$179.200.000 \times 20\%$	35.840.000	143.360.000
5	$143.360.000 \times 20\%$	28.672.000	114.688.000
6	$114.688.000 \times 20\% = 114.688.000/5$	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200

9	22.937.600	22.937.600
10	22.937.600	0

Codul fiscal:

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora, conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii.

Norme metodologice:

71¹. Intră sub incidența art. 24 alin. (12) din Codul fiscal și mijloacele fixe amortizabile de natura construcțiilor.

Pentru investițiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile art. 24 alin. (12) din același act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplică la data punerii în funcțiune, cu ocazia recepției finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% și amortizarea calculată până la data recepției finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenție amortizabile înregistrate și puse în funcțiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenție amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% și se recuperează pe durata normală de funcționare. În cazul în care duratele normale de funcționare au fost recalculat, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care există obligația păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcționare recalculat.

71². Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care își desfășoară activitatea în domeniul depozitării materialelor și mărfurilor achiziționează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depoziț pe care o pune în funcțiune pe data de 20 a aceleiași luni. Valoarea de intrare a clădirii-depoziț este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcționare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani.

Contribuabilul, din punct de vedere contabil, folosește amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situație:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: $20\% \times 30.000.000$ mii lei = 6.000.000 mii lei;
- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, $30.000.000$ mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;
- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
...
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

Codul fiscal:

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

Norme metodologice:

71³. Intră sub incidența prevederilor art. 24 alin. (16) din Codul fiscal mijloacele fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale și sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, potrivit prevederilor Legii protecției muncii nr. 90/1996, republicată.

Codul fiscal:

(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte valori similare, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă immobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată.

Norme metodologice:

71⁴. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria immobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Codul fiscal:

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă a acestora. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. Valoarea rămasă neamortizată, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, este deductibilă la calculul profitului impozabil în situația în care acestea sunt valorificate prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii.

Norme metodologice:

71⁵. În categoria unităților specializate, conform art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, se încadrează persoanele juridice care, potrivit obiectului de activitate, intermediază înstrăinarea

de proprietăți imobiliare și a altor mijloace fixe, departamentele specializate aflate în structura organizatorică a contribuabililor și alte unități cu activități similare.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, se înțelege diferența dintre valoarea de intrare fiscală și valoarea amortizării fiscale, din care se scad sumele rezultate în urma valorificării acestora.

Pentru determinarea valorii rămase neamortizate, în cazul mijloacelor fixe cu valoare contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea de intrare fiscală se includ și reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

71⁶. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea de intrare incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia și valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

71⁷. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

Codul fiscal:

Contracte de leasing

Art. 25 - (1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Norme metodologice:

72. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul fiscal și clauzele contractului de leasing.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale

Art. 26 - (1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală, intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se

recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale și limita celor 5 ani.

Norme metodologice:

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Persoana juridică din al cărei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operațiuni de divizare și care își continuă existența ca persoană juridică recuperează partea din pierderea fiscală înregistrată înainte de momentul în care operațiunea de divizare produce efecte, proporțional cu drepturile și obligațiile menținute de persoana juridică respectivă.

77. În cazul fuziunii prin absorbție pierderea fiscală rezultată din declarația de impunere a persoanei juridice absorbante, declarată până la data înscrierii la registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.

Codul fiscal:

Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare

Art. 27 - (1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

- a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu și al prevederilor titlului III;
- b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;
- c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă.

Norme metodologice:

78. În sensul dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăților respective. Contribuțiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuția cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

Norme metodologice:

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulativ de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut și care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care își încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, acestea fiind tratate în conformitate cu prevederile art. 22. Același tratament se aplică și rezervelor constituite din diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea, în conformitate cu actele normative în vigoare, a disponibilului în devize, dacă legea nu prevede altfel.

83. *** Abrogat de H.G. nr. 84/2005

84. *** Abrogat de H.G. nr. 84/2005

Codul fiscal:

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuire proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

Norme metodologice:

85. În înțelesul art. 27 alin. (3) lit. a) și b) din Codul fiscal, operațiunile de fuziune și divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor și pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

Norme metodologice:

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părți din activul unei societăți (transmițătoare) către una sau mai multe societăți (beneficiare)

existente sau care iau astfel ființă, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societăților beneficiare.

Codul fiscal:

Cap. III

Aspecte fiscale internaționale

Veniturile unui sediu permanent

Art. 29. [...]

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în capitolul II al prezentului titlu, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile;

c) cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de locul în care s-au efectuat, decontate de persoana juridică străină și înregistrate de sediul permanent, sunt deductibile în limita a 10% din veniturile salariale ale angajaților sediului permanent.

Norme metodologice:

87. Prin angajați ai sediului permanent se înțelege persoanele angajate cu contract individual de muncă în condițiile legii.

Codul fiscal:

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea sediului permanent ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent.

(4) Înainte de a desfășura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal la persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă.

Norme metodologice:

88. Persoanele juridice străine care desfășoară activitățile menționate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depășirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impunerii, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârșitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile aceluia an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depășită.

88¹. Pentru încadrarea unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea și a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct

cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

Codul fiscal:

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deține o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

[...]

Norme metodologice:

[...]

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care își desfășoară activitatea prin intermediul acestuia, precum și de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(i) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităților fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

- a) natura și valoarea totală a serviciului prestat;
- b) părțile implicate;
- c) criteriile proprii de împărțire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;
- d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului și activității desfășurate de sediul permanent;
- e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaștere a veniturilor și cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situațiile de lucrări, procesele-verbale de recepție, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piață sau cu orice alte asemenea documente;

(ii) serviciul prestat trebuie să fie justificat și prin natura activității desfășurate la sediul permanent.

La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină și sediul său permanent, precum și între acesta și orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile prețurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directe privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Codul fiscal:

Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

Art. 30 - (1) Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o

persoană juridică română au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) Veniturile din proprietățile imobiliare situate în România includ următoarele:

a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România;

b) câștigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;

c) câștigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România;

d) veniturile obținute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câștigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

Norme metodologice:

89¹. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare și costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferență între veniturile obținute și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

Veniturile din proprietăți imobiliare situate în România includ și câștigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România.

În acest sens mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect proprietăți imobiliare situate în România atunci când respectiva societate deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o altă societate care întrunește condiția de 50% referitoare la deținerea de mijloace fixe situate în România.

Câștigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obținute în condițiile menționate la alineatele precedente, se determină ca diferență între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare și costul de achiziție al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

Codul fiscal:

Credit fiscal

Art. 31 - (1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă și veniturile sunt impozitate atât în România, cât și în statul străin, atunci impozitul plătit

către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, numai dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

Norme metodologice:

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârșitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în deize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât și impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României.

91. O persoană juridică română care desfășoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil și impozitul pe profit aferente aceluși sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină.

93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeași țară străină vor fi considerate ca având aceeași sursă. Exemplu: un contribuabil desfășoară activități atât în România, cât și în țara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât și din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfășurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din țara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din țara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din țara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

- impozit de 10% cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României).

Pentru activitatea desfășurată atât în România, cât și în țara străină X situația este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent și 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);

- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 32 - (1) Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent din străinătate este deductibilă doar din veniturile obținute din străinătate.

(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată în străinătate printr-un sediu permanent se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursă de venit. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Cap. IV

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

Art. 33 - (1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice române și străine care vând-cesionează proprietăți imobiliare situate în România sau titluri de participare deținute la o persoană juridică română.

(2) Dacă câștigurile rezultate din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română depășesc pierderile rezultate dintr-o astfel de vânzare-cesionare, atunci impozitul pe profit se stabilește prin aplicarea unei cote de 10% la diferența rezultată.

(3) Pierderea rezultată din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeași natură, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

(4) Câștigul rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența pozitivă între:

a) valoarea realizată din vânzarea-cesionarea unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și

b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(5) Pierderea rezultată dintr-o vânzare-cesionare a proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența negativă între:

a) valoarea realizată din vânzare-cesionare a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și

b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(6) În înțelesul prevederilor alin. (4) și (5), valoarea realizată din vânzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume plătite, aferente vânzării-cesionării.

(7) Valoarea fiscală pentru proprietățile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabilește după cum urmează:

a) în cazul proprietăților imobiliare, valoarea fiscală este costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă unei astfel de proprietăți;

b) în cazul titlurilor de participare, valoarea fiscală este costul de achiziție al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

(8) Prezentul articol se aplică în cazul proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) contribuabilul a deținut proprietatea imobiliară sau titlurile de participare pe o perioadă mai mare de doi ani;

b) persoana care achiziționează proprietatea imobiliară sau titlurile de participare nu este persoană afiliată contribuabilului;

c) contribuabilul a achiziționat proprietatea imobiliară sau titlurile de participare după 31 decembrie 2003.

Norme metodologice:

95. În vederea aplicării art. 33 alin. (8) din Codul fiscal, contribuabilii justifică perioada de deținere a proprietăților imobiliare sau a titlurilor de participare, astfel încât să poată determina perioada mai mare de 2 ani.

96. Persoanele juridice înscriu în registrul de evidență fiscală modul de calcul al câștigului/pierderii rezultate din tranzacțiile efectuate cu proprietăți imobiliare. La fiecare termen de plată a impozitului pe profit, persoanele juridice vor determina profitul/pierderea rezultată, cumulat de la începutul anului fiscal. Profitul rezultat se impune cu cota de 10%, pierderea urmând a fi recuperată din profiturile determinate în următorii 5 ani fiscali din câștigurile rezultate din aceleași tranzacții.

97. *Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacțiile efectuate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. În*

condițiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacții până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeași natură, pe perioada prevăzută la art. 26 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Cap. V

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Plata impozitului

Art. 34. [...]

(3) Organizațiile nonprofit au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

**(4) Contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.
[...]**

(8) Persoanele juridice care încetează să existe au obligația să depună declarația de impunere și să plătească impozitul pe profit cu 10 zile înainte de data înregistrării încetării existenței persoanei juridice la registrul comerțului.

Norme metodologice:

98. Contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (3) și (4) din Codul fiscal nu depun declarații trimestriale.

99. Încadrarea în activitățile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Codul fiscal este cea stabilită de Clasificarea activităților din economia națională - CAEN.

100. În situația contribuabilului care încetează să existe ca persoană juridică în urma efectuării unei operațiuni de fuziune prin absorbție, divizare sau lichidare, termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit reprezintă și termen de plată a obligației față de bugetul de stat, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Codul fiscal:

Cap. VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Dispoziții tranzitorii

Art. 38 - (1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

Norme metodologice:

101. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investițiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfășurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forță de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, din vânzarea de active corporale și necorporale, din câștigurile realizate din investiții financiare, din desfășurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum și cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operațiuni/activități este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.

Codul fiscal:

(4) Cu excepția prevederilor alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din activități desfășurate pe bază de licență într-o zonă liberă au obligația de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

Norme metodologice:

105. Pentru contribuabilii care desfășoară activități în zonele libere pe bază de licențe eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obținut din aceste activități este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepția cazului în care aceștia intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul își desfășoară activitatea în zona liberă prin unități fără personalitate juridică, acesta este obligat să țină evidență contabilă distinctă pentru veniturile și cheltuielile aferente acestei activități. La determinarea profitului aferent activității se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte asemenea cheltuieli, proporțional cu veniturile obținute în zona liberă față de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operațiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obținute din aceeași zonă.

Codul fiscal:

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006: [...]

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

Norme metodologice:

108. Aplicarea unei invenții înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedurii/metodei. Procedura include și utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenții:

1. proiect de execuție pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalații sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea și/sau experimentarea prototipului/unicatatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenții;

c) executarea și/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalației-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenții prin realizarea pe scară largă a acestuia, și anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalația, compoziția, respectiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalație, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a) - d) de către deținătorul de drepturi care este și producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum și pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

2. solicitantul este licențiat al titularului brevetului;

3. solicitantul este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidență contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenția sau grupul de invenții brevetate a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 și nivelul profitului obținut în această perioadă;

d) profitul astfel obținut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabilește cu referire strictă la invenția sau grupul de invenții brevetate, pe baza elementelor de noutate, așa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenție. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea și desenele invenției.

112. În cazul în care invenția sau grupul de invenții brevetate se referă numai la o parte a unei instalații ori a unei activități tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidențele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalație ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenției sau a grupului de invenții în instalația ori activitatea tehnologică și, pe această bază, se determină partea de profit obținut prin aplicarea invenției brevetate.

113. Profitul include și câștigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenției brevetate având ca obiect și un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde și o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

Codul fiscal:
Titlul III
Impozitul pe venit

Codul fiscal:
Cap. I
Dispoziții generale

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit

Art. 41 - Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

- a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;**
- b) venituri din salarii, definite conform art. 55;**
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;**
- d) venituri din investiții, definite conform art. 65;**
- e) venituri din pensii, definite conform art. 68;**
- f) venituri din activități agricole, definite conform art. 71;**
- g) venituri din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 75;**
- h) venituri din alte surse, definite conform art. 78.**

Norme metodologice:

1. Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinței bunurilor, precum și veniturile din activități agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Codul fiscal:
Venituri neimpozabile

Art. 42 - În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:
a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu

sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii.

Norme metodologice:

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav și accentuat;
- alocația socială primită de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat;
- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinței;
- alocația pentru copiii nou-născuți, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;
- indemnizația de maternitate;
- indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani;
- indemnizația pentru risc maternal;
- indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;
- indemnizația lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România.
- ajutorul social primit de soții celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate, ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum și altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocația de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;
- indemnizația de șomaj și alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;
- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de șomaj;
- prima de încadrare și prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătorești, care a decedat;
- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;
- indemnizația reparatorie lunară primită de persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați și urmașilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

- indemnizația reparatorie lunară primită de părinții persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;
- indemnizația reparatorie lunară primită de soțul supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 și care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;
 - suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii și accidentații de război, marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate;
 - indemnizația lunară primită de persoanele persecutate din motive politice și etnice;
 - indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945 - 1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;
 - indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;
 - renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;
 - ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice, acordat veteranilor de război și văduvelor de război, precum și altor persoane defavorizate, potrivit legii;
 - sprijinul material primit de soțul supraviețuitor și copiii urmași ai membrilor Academiei Române;
 - ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;
 - ajutorul rambursabil pentru refugiați;
 - ajutoarele umanitare, medicale și sociale;
 - ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze și de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;
 - renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale și din alte fonduri publice, potrivit legii;
 - indemnizația de merit acordată în condițiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare;
 - drepturi reprezentând transportul gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat și grav, precum și pentru asistenții personali sau însoțitorii acestora;
 - alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.
- 3¹. *Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru risc maternal și cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.*
- 4. În sensul art. 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înțelege, printre alții, și:
 - casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale și sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;
 - organizațiile umanitare, organizațiile sindicale, Crucea Roșie, unitățile de cult recunoscute în România și alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

Codul fiscal:

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

Norme metodologice:

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eșalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asigurați, precum și orice alte sume de aceeași natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfășoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

Codul fiscal:

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum și pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din scheme facultative de pensii ocupaționale și cele finanțate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispozițiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare;

h) drepturile în bani și în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și persoanele civile, precum și cele ale gradaților și soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat;

Norme metodologice:

8. Prin cadru instituționalizat se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația școlară, universitară, pregătirea și/sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

Codul fiscal:

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moștenire și donație;

k) veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute la art. 71;

Norme metodologice:

9. În categoria veniturilor din agricultură și silvicultură considerate neimpozabile se cuprind:

- veniturile realizate de proprietar/arendaș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă;
- veniturile provenite din: creșterea animalelor și păsărilor, apicultură și sericicultură;
- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.

Codul fiscal:

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare pentru activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor și organizațiilor internaționale din activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfășurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale și organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfășurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități și cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989,

precum și persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

Norme metodologice:

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale și cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilați și persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și altor instituții potrivit legii;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- contravaloarea asistenței medicale și a medicamentelor acordate în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun și pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive și implanturilor cardiace, mijloacelor moto și auto speciale pentru cei handicapați locomotor și altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat și grav și pentru asistenții personali sau pentru însoțitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistență medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

t) premiile obținute de sportivii medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice, precum și

calificarea și participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale și europene, prima grupă valorică, precum și la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

Norme metodologice:

13. Beneficiază de aceste prevederi și următorii specialiști: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii și managerii din domeniu, precum și alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare și asistență științifică, organizare și conducere tehnică și alte ocupații complementare, potrivit reglementărilor în materie.

Codul fiscal:

u) premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport și altele asemenea, obținute de elevi și studenți în cadrul competițiilor interne și internaționale, inclusiv elevi și studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfășurate în România;

Norme metodologice:

14. În această categorie se cuprind:

- premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-științifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-științifice, premii obținute la campionate și concursuri sportive școlare, naționale și internaționale;
- contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare și transport;
- alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;
- altele asemenea.

Codul fiscal:

v) prima de stat acordată în conformitate cu prevederile Legii nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare;

x) alte venituri care nu sunt impozabile, așa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Cotele de impozitare

Art. 43 - (1) Cota de impozit pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

- a) activități independente;
- b) salarii;
- c) cedarea folosinței bunurilor;
- d) pensii;
- e) activități agricole;
- f) premii;
- g) alte surse

este de 16% aplicată asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din categoria respectivă.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute în categoriile de venituri din investiții și din jocuri de noroc.

Norme metodologice:

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plățile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la art. 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracțiunilor sub 1.000 lei.

Codul fiscal:

Perioada impozabilă

Art. 44 - (1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme metodologice:

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Codul fiscal:

Stabilirea deducerilor personale și a sumelor fixe

Art. 45 - (1) Deducerea personală, precum și celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracțiunile sub 100.000 lei se majorează la 100.000 lei.

Codul fiscal:

Cap. II

Venituri din activități independente

Definirea veniturilor din activități independente

Art. 46 - (1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Norme metodologice:

18. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfășurării de activități în scopul obținerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale și care nu dă naștere unei persoane juridice.

19. Exercițarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfășurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de consignație a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea;
- transport de bunuri și de persoane;
- alte fapte de comerț definite în Codul comercial.

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfășurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile științific, literar, artistic, educativ și altele, de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătorești, experți tehnici și contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum și alte persoane fizice cu profesii reglementate desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrieri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente și în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune,

închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unei relații de angajare, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat și angajator, și se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III "Venituri din salarii" al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi bănești ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

25. Persoanele fizice angajate, precum și cele care încheie contracte, altele decât cele prin care sunt reglementate relațiile de angajare, și care desfășoară activități utilizând baza materială a angajatorului sau a celeilalte părți contractante, în vederea realizării de invenții, realizări tehnice sau procedee tehnice, opere științifice, literare, artistice etc., obțin venituri de natură salarială.

26. Veniturile realizate de sportivi care participă la competiții sportive pe cont propriu și nu au relații contractuale de muncă cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activități independente.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 47 - (1) Nu sunt venituri impozabile:

a) veniturile obținute prin aplicarea efectivă în țară de către titular sau, după caz, de către licențiații acestuia a unei invenții brevetate în România, incluzând fabricarea produsului sau, după caz, aplicarea procedurii, în primii 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului;

b) venitul obținut de titularul brevetului prin cesionarea acestuia.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază persoanele fizice care exploatează invenția, respectiv titularul brevetului aplicat.

Norme metodologice:

27. Aplicarea efectivă în orice domeniu tehnologic a unei invenții pentru care este acordat sau este validat în România un brevet de invenție care are ca obiect un produs și un procedeu înseamnă oricare dintre actele prevăzute la art. 33 alin. 2 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată, cu modificările ulterioare.

Procedeele pot fi și o metodă sau poate cuprinde ori poate să se refere și la utilizarea unui produs.

Prin produs se înțelege și produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, inclusiv cel de fabricație, prin folosirea unei instalații sau a altora asemenea.

Brevetul de invenție poate avea ca obiect o invenție sau un grup de invenții legate printr-un concept inventiv general.

28. În înțelesul pct. 27 se consideră că și următoarele acte constituie o aplicare efectivă a invenției:

a) proiectarea obiectului unei invenții constând în realizarea unui proiect:

1. de execuție pentru obținerea unui produs;

2. tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode ori pentru utilizarea unui produs;

b) executarea și/sau experimentarea prototipului/unicatului unui produs ori experimentarea tehnologiei care face obiectul unei invenții;

c) executarea și/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalației-pilot;

d) exploatarea pe scară largă a obiectului unei invenții, și anume:

1. fabricarea unui produs care poate fi un dispozitiv, un utilaj, o instalație, o compoziție sau altele asemenea, obiect al unei invenții dintr-un brevet de invenție și, respectiv, produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții dintr-un brevet de invenție;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, a unei instalații, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;

4. utilizarea unui produs obiect al unei invenții dintr-un brevet de invenție;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a) - d) de către deținătorul de drepturi care este și producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

29. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum și pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

30. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de încadrarea venitului ca neimpozabil, trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, a hotărârii definitive de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul care cere încadrarea venitului ca neimpozabil este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să aibă documente autentificate, din care să rezulte că acesta:

1. este succesorul în drepturi al titularului brevetului; sau

2. este licențiat al titularului brevetului; sau

3. este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe un document eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să reiasă că transmiterea de drepturi este înregistrată în vederea publicării acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială;

c) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție este și a rămas în vigoare pe perioada pentru care se solicită încadrarea venitului ca neimpozabil;

d) să existe evidențe contabile din care să rezulte că, în perioada pentru care se solicită încadrarea venitului ca neimpozabil pentru invenția sau grupul de invenții brevetate, a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 27 și 28, precum și nivelul venitului obținut în această perioadă;

e) veniturile și cheltuielile aferente sunt cele înregistrate separat în contabilitatea în partidă simplă, potrivit reglementărilor legale;

f) să posede un document eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să reiasă data primei aplicări de la care începe perioada de 5 ani de aplicare efectivă.

31. Succesorul în drepturi al titularului, în baza unei transmiteri prin cesiune a dreptului la brevet, beneficiază de încadrarea venitului ca neimpozabil numai pentru perioada rămasă până la epuizarea perioadei de 5 ani.

32. Venitul se stabilește cu referire strictă la întinderea protecției conferite de brevet care este dată de conținutul revendicărilor, a căror interpretare se face în legătură cu descrierea și desenele invenției obiect al brevetului, conform prevederilor art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

33. În cazul în care invenția revendicată se referă numai la o parte evident distinctă a obiectului invenției, iar din evidențele contabile rezultă venitul brut pentru întregul obiect al invenției, se procedează la stabilirea ponderii invenției revendicate și, pe această bază, se determină venitul brut obținut prin aplicarea părții distincte a obiectului invenției.

34. Venitul include și câștigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din sumele percepute ca urmare a utilizării invenției revendicate, în cazul în care există o revendicare de utilizare sau de folosire a unui produs.

35. Venitul obținut de către persoana fizică având calitatea de inventator conform prevederilor art. 3 din Legea nr. 64/1991, republicată, cu modificările ulterioare, ca urmare a transmiterii prin cesiune a dreptului la brevetul de invenție, este în întregime neimpozabil.

În cazul în care drepturile sunt transmise conform alineatului precedent, dar parțial, încadrarea venitului ca neimpozabil privește venitul obținut prin transmiterea parțială a drepturilor.

Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

Art. 48 - (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfășura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;

3. boli profesionale, risc profesional și accidente de muncă;

4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare și mecenat efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la scheme facultative de pensii ocupaționale, în conformitate cu legislația în vigoare, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare pentru asigurările private de sănătate, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociaților sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați și contribuabili, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

m) cotizații plătite la asociațiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6).

(6) Baza de calcul se determină ca diferență dintre venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, cheltuielile de protocol și cotizațiile plătite la asociațiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

- a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;
- b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;
- c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;
- d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) și la alin. (5) lit. h);
- e) donații de orice fel;
- f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile datorate autorităților române și străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;
- g) ratele aferente creditelor angajate;
- h) dobânzile aferente creditelor angajate pentru achiziționarea de imobilizări corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsă în valoarea de intrare a imobilizării corporale, potrivit prevederilor legale;
- i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;
- j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;
- k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;
- l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;
- m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

Norme metodologice:

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii și orice alte venituri obținute din exercitarea activității, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activității sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, iar suma reprezentând contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii.

În toate cazurile evaluarea se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;
- cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți;
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;
- chiria aferentă spațiului în care se desfășoară activitatea, cea aferentă utilajelor și altor instalații utilizate în desfășurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
- dobânzile aferente creditelor bancare;
- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;
- cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare;
- *cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale și necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum și primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;*
- cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității independente a contribuabilului;
- cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații;
- cheltuielile cu energia și apa;
- cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane;

- cheltuieli de natură salarială;
 - cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
 - *cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și alte contribuții obligatorii pentru contribuabil și angajații acestuia;*
 - cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz;
 - valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării și limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;
 - cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;
 - cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor;
 - cheltuielile ocazionate de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;
 - cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;
 - cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii;
 - cheltuielile de delegare, detașare și deplasare, cu excepția celor reprezentând indemnizația de delegare, detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, care este deductibilă limitat;
 - cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;
 - alte cheltuieli efectuate pentru realizarea veniturilor.
39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:
- cheltuielile cu sponsorizarea și mecenatul sunt deductibile în limitele stabilite la art. 48 din Codul fiscal și potrivit condițiilor din legislația în materie;
 - cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;
 - *cheltuieli reprezentând cotizații plătite asociațiilor profesionale și contribuții profesionale obligatorii plătite organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii și datorate potrivit legii;*
 - cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare și detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;
 - cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual și acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare,

ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave și incurabile, ajutoarelor pentru naștere, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariaților, contravalorii transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 1.500.000 lei.

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la schemele facultative de pensii ocupaționale și a primelor de asigurare pentru asigurările private de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) și h) din Codul fiscal, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

40. Veniturile obținute din valorificarea în regim de consignație sau prin vânzare directă către agenți economici și alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum și autorizația de funcționare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din activități independente pe baza normelor de venit

Art. 49 - (1) Venitul net dintr-o activitate independentă, care este desemnată conform alin. (2) și care este desfășurată de către contribuabil, individual, fără salariați, se determină pe baza normelor de venit.

(2) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele care conțin nomenclatorul activităților pentru care venitul net se stabilește pe bază de norme de venit și precizează regulile care se utilizează pentru stabilirea acestor norme de venit.

(3) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au obligația de a stabili și publica anual normele de venit înainte de data de 1 ianuarie a anului în care urmează a se aplica normele respective.

(4) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate independentă pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități desemnate, venitul net din aceste activități se stabilește pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) și o altă activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 48.

(7) Dacă un contribuabil desfășoară activitate de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi și desfășoară și o altă activitate independentă, atunci venitul net din

activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, conform art. 48. În acest caz, venitul net din aceste activități nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice și de bunuri în regim de taxi.

(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

Norme metodologice:

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activități independente și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, individual, fără angajați, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz. De asemenea, se vor avea în vedere și caracterul sezonier al unor activități, precum și durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități, printre care și cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru această activitate.

Persoanele care desfășoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală sunt supuse impozitării în aceleași condiții cu taximetriștii care își desfășoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.

43. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vâdul comercial și clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 44 și 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;
- perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării și altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la cererea

contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate și asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare și să înștiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceștia își desfășoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

46. Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 44 și 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmește o notă de constatare care va cuprinde date și informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârșitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 45, și altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfășurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfășurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinesc condițiile de impunere pe bază de normă de venit vor fi impuși în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

Art. 50 - (1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabilește prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 40% din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabilește prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 50% din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea

venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) și (2).

Norme metodologice:

50. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suită;
- venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

51. *** Abrogat de H.G. Nr. 610/2005

52. *** Abrogat de H.G. Nr. 610/2005

Codul fiscal:

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări. Această reglementare este opțională pentru cei care consideră că își pot îndeplini obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Acești contribuabili au obligația să arhiveze și să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege.

Norme metodologice:

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit și contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate aferente venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele și alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații și clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură și altele asemenea;
- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Codul fiscal:

Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

Art. 51 - (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă nu se depune o cerere de renunțare de către contribuabil.

(3) Cererea de opțiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate și în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Norme metodologice:

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opțiune pentru sistemul real de impunere, precum și a declarației privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activității a declarației privind venitul estimat, însoțită de cererea de opțiune pentru sistemul real de impunere.

59. Contribuabilii impuși în sistem real au dreptul de a renunța la opțiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.

60. Cererea depusă, cuprinzând opțiunea pentru sistemul real, precum și cererea de renunțare la opțiune se consideră aprobate de drept prin depunere și înregistrare la organul fiscal.

Codul fiscal:

Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente

Art. 52 - (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignație;

c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;

d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil;

e) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;

f) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere.

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV.

Norme metodologice:

61. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligația de a calcula și de a reține în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 10% din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploataării drepturilor respective. Această sumă reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;

- organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

63. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) - e) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură și care realizează venituri din activități independente și în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat și să plătească în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

65. Impozitul anticipat se calculează și se reține în momentul efectuării plății sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului și reținerea impozitului.

Codul fiscal:

Cap. III

Venituri din salarii

Definirea veniturilor din salarii

Art. 55 - (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, convenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, în comitetul de direcție și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) sumele acordate de organizații nonprofit și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;

j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net convenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Norme metodologice:

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;

- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate,

și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- salariile de bază;
- sporurile și adaosurile de orice fel;
- *indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;*
- recompensele și premiile de orice fel;
- sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;
- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;
- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;
- orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și prime, premii și alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;

d) drepturile administratorilor obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizația lunară brută, suma convenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanții numiți în adunarea generală a acționarilor și sumele primite de membrii consiliului de administrație și ai comisiei de cenzori, stabilite potrivit prevederilor legale;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de proprietari/chiriași și altele asemenea;

- i) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii și altele asemenea, constituite conform legii;
- j) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;
- k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;
- l) compensații bănești individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;
- m) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. h) și i) din Codul fiscal;
- n) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;
- o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Codul fiscal:

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependentă includ, însă nu sunt limitate la:

- a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;
- b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;
- c) împrumuturi nerambursabile;
- d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;
- e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;
- f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;
- g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii.

Norme metodologice:

69. Avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

- a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;
- b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;
- c) abonamentele la radio și televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;
e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la art. 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie.

Tratatul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

72. Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

73. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul și data acordării avantajului și suma reprezentând plata parțială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practice pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 și avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;

- reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;

- costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate, precum și utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

- diferențele de tarif la cazare în locațiile reprezentând amenajări recreative și sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii.

78. Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condițiile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal, și se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop angajatorul stabilește limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum și cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Codul fiscal:

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariaților, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depășește 1.500.000 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget;

Norme metodologice:

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât și în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie se aplică atât darurilor constând în bunuri, cât și celor în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

Codul fiscal:

b) tichetele de masă și drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

Norme metodologice:

82. În această categorie se cuprind:

- alocația individuală de hrană acordată sub forma tichetelor de masă, primită de angajați și suportată integral de angajator, potrivit legii;
- alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă și internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numărul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;
- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;
- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant și auxiliar îmbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare și din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și altele asemenea.

Codul fiscal:

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie, suportate de persoana fizică, conform legilor speciale;

Norme metodologice:

83. Prin locuințe acordate ca urmare a specificității activității se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfășoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mișcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje și altele asemenea.

Codul fiscal:

d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari și diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

Norme metodologice:

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea și încălțăminte;
- contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant și alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului și a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat și de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparații și întreținere, rechizite și furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condițiile legii;
- altele asemenea.

Codul fiscal:

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, a indemnizației primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice;

Norme metodologice:

85. În categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilită potrivit legii.

Codul fiscal:

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

Norme metodologice:

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înțelege cheltuielile cu transportul personal și al membrilor de familie ai angajatului, precum și al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Codul fiscal:

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice și celor care își stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care își au locul de muncă;

Norme metodologice:

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizațiile de instalare și mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Codul fiscal:

k¹) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav și accentuat, încadrate cu contract individual de muncă;

Norme metodologice:

87¹. Nu sunt venituri impozabile veniturile din salarii realizate de persoanele fizice cu handicap grav și accentuat, încadrate cu contract individual de muncă, încasate începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

Codul fiscal:

j) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

k) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestora la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți

compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajatului legată de activitatea desfășurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul angajării și implicit la momentul acordării;

r) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere și dobânda practică pe piață, pentru credite și depozite.

(5) Avantajele primite în bani și în natură și imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

Deducere personală

Art. 56 - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 10.000.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere - 2.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere - 3.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere - 4.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere - 5.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere - 6.500.000 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 10.000.001 lei și 30.000.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus și se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 30.000.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreținere poate fi soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile și neimpozabile, nu depășesc 2.500.000 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înțelegerii între părți.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniți, ai contribuabilului sunt considerați întreținuți.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjește la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

a) persoanele fizice care dețin terenuri agricole și silvice în suprafață de peste 10.000 mp în zonele colinare și de șes și de peste 20.000 mp în zonele montane;

b) persoanele fizice care obțin venituri din cultivarea și din valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor în sere, în solarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat, din cultivarea și din valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor, precum și din exploatarea pepinierelor viticole și pomicole, indiferent de suprafață.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Norme metodologice:

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază, în limita venitulului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcție de venitul brut lunar din salarii realizat la funcția de bază de către contribuabil și numărul de persoane aflate în întreținerea acestuia.

89. Obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcția de bază.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreținere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- existența unor raporturi juridice între contribuabil și persoana aflată în întreținere;
- persoana fizică întreținută să aibă venituri impozabile și neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreținere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreținere se află.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum și alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreținere" se cuprind rudele contribuabilului și ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinți și copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoți și frați/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreținere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militar și civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, cu excepția celor încadrați în muncă, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială și altele asemenea, precum și în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreținere revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul sau unuia dintre soți care formează noua familie, conform înțelegerii dintre aceștia, indiferent dacă s-a făcut o adopție cu efecte restrânse și chiar dacă părinții firești ai acestuia contribuie la întreținerea lui prin plata unei pensii de întreținere. Plata unei pensii de întreținere nu dă dreptul la preluarea în întreținere a copilului, părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredințat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoană în întreținere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredințat copilul;
- unuia dintre soții care formează familia căreia i-a fost încredințat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înțelegerii dintre aceștia.

Pentru copiii aflați în întreținerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreținere se acordă unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia. Astfel, în situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, aceștia vor fi preluați în întreținerea unuia dintre părinți conform înțelegerii dintre părinți. În aceste situații contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declarație pe propria răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul și identitatea copiilor care sunt preluați în întreținere de fiecare soț/soție.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreținere următoarele persoane:

- părinților ai căror copii sunt dați în plasament sau încredințați unei familii ori persoane;
- părinților copiilor încredințați unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinții respectivi sunt puși sub interdicție sau sunt decăzuți din drepturile părintești.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Codului muncii, devine contribuabil și beneficiază de deducerea personală, situație în care părinții nu mai au dreptul de a-l lua în întreținere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câștiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiții, dividende, dobânzi și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât și aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situația în care una dintre persoanele aflate în întreținere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obține în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreținere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele și prenumele, domiciliul, codul numeric personal);
- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele și prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce privește copiii aflați în întreținere, la această declarație contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa și adeverința de la plătitorul de venituri din salarii a celui alt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să o preia în întreținere;
- nivelul și natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute, precum și declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfășurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume și zarzavat în sere, în solarii amenajate și în sistem irigat; cultivare a arbuștilor și plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole și pomicole;
- angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele

de naștere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată și această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înștiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fracționează în funcție de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial, la funcția de bază.

Codul fiscal:

Determinarea impozitului pe venitul din salarii

Art. 57 - (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la schemele facultative de pensii ocupaționale, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 200 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru sponsorizarea entităților nonprofit care funcționează în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Obligația calculării, reținerii și virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) și (5) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 55 alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum și de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat și reținut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcția de bază și deducerea personală stabilită potrivit art. 56 din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum și avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 74 - 76 și se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor și avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

110. Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, astfel:

- în situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuțiile la schemele facultative de pensii ocupaționale, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 200 euro.

Transformarea contribuțiilor reținute pentru schemele facultative de pensii ocupaționale din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuțiile reținute pentru schemele facultative de pensii ocupaționale și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizației lunare a asociatului unic;
- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

- salariilor sau diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de funcții, locul declarat/ales de persoanele fizice.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat în condițiile legii și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plătește această primă.

114. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă și se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuțiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuția individuală de asigurări sociale;
- contribuția individuală pentru asigurările sociale de sănătate;
- contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- alte contribuții individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuțiile la schemele facultative de pensii ocupaționale, astfel încât suma acestora să nu depășească echivalentul în lei a 200 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe salarii primele de asigurare pentru asigurările private de sănătate.

Codul fiscal:

Termen de plată a impozitului

Art. 58 - Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

Norme metodologice:

118. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor și avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeași lună.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează și se reține lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul și reținerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăți a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 57 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans și lichidare.

În situația în care în cursul unei luni se efectuează plăți de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat și

altele asemenea, reprezentând plăți intermediare, impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăților intermediare diminuate cu contribuțiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale și suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obține venituri din salarii la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeași lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

123. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Codul fiscal:

Fișe fiscale

Art. 59 - (1) Informațiile referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii se cuprind în fișele fiscale.

(2) Plătitorul de venituri are obligația să completeze formularele prevăzute la alin. (1), pe întreaga durată de efectuare a plății salariilor. Plătitorul este obligat să păstreze fișele fiscale pe întreaga durată a angajării și să transmită organului fiscal competent o copie, pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul fiscal expirat. Modelul și conținutul formularelor se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

124. Fișele fiscale se completează de angajatorul/ plătitorul de venit și se depun la organul fiscal în a cărui rază teritorială angajatorul/plătitorul de venit își are domiciliul fiscal sau este luat în evidență fiscală.

125. Fișele fiscale pentru salariații care au fost detașați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceștia.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică angajatorului la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare salariat.

Pe baza acestor date unitatea la care salariații au fost detașați întocmește statele de salarii, calculează impozitul și transmite lunar unității de la care au fost detașați informațiile solicitate prin ordinul ministrului finanțelor publice, în scopul completării fișei fiscale.

127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru

fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

128. Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 60 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii și pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine organului fiscal competent.

129. În situația în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii și/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective și stabilirea diferențelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferențele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

În situația în care la data efectuării operațiunii de stabilire a diferențelor de impozit de către angajator/plătitor există relații contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta și persoana fizică, atunci se procedează astfel:

- impozitul reținut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operațiuni și până la lichidarea acestuia;

- impozitul nereținut se reține de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării și până la lichidarea acestuia.

În situația în care persoana fizică pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii și angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operațiunea de plată/încasare a diferențelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Codul fiscal:

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

Art. 60 - (1) Contribuabililor care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabilește potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul își desfășoară activitatea potrivit alin. (1) este obligată să ofere informații organului fiscal competent referitoare la data începerii desfășurării activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

130. Contribuabilii care desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplinește obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este:

- organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul fiscal - pentru persoanele fizice rezidente;
- organul fiscal în a cărui rază teritorială se află locul unde se desfășoară activitatea - pentru celelalte cazuri.

132. Persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea contribuabilii prevăzuți la art. 60 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili.

Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal persoana fizică ori juridică la care își desfășoară activitatea contribuabilul sau în a cărui rază teritorială se află locul de desfășurare a activității, după caz. Declarația informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Codul fiscal:

Cap. IV

Venituri din cedarea folosinței bunurilor

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor

Art. 61 - Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

Norme metodologice:

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altele asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct, arendare și altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

Art. 62 - (1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură și se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul

încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau a arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În cazul în care аренда se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

Norme metodologice:

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau аренда în bani și/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, și valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

136. În conformitate cu legislația în materie, proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea și repararea locuinței închiriate, ca de exemplu:

- întreținerea în bune condiții a elementelor structurii de rezistență a clădirii, elementelor de construcție exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiș, fațadă, curțile și grădinile, precum și spații comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului și altele asemenea;
- întreținerea în bune condiții a instalațiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalații de alimentare cu apă, de canalizare, instalații de încălzire centrală și de preparare a apei calde, instalații electrice și de gaze;
- repararea și menținerea în stare de siguranță în exploatare și de funcționare a clădirii pe toată durata închirierii locuinței.

137. În cazul efectuării de către chiriaș a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului și se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

Codul fiscal:

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

Norme metodologice:

138. Venitul net se determină ca diferența dintre sumele reprezentând chiria/arendă în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuială forfetară de 25%, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionate de întreținerea și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv

eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii și altele asemenea.

Codul fiscal:

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

[...]

Cap. V

Venituri din investiții

Definirea veniturilor din investiții

Art. 65 - (1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare;

d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare;

e) venituri din lichidare/dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice.

Reprezintă titlu de valoare orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, precum și părțile sociale.

(2) Veniturile impozabile din dobânzi sunt toate veniturile sub formă de dobânzi, altele decât:

a) *venituri din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente pentru care ratele dobânzilor sunt mai mici sau egale cu nivelurile ratelor dobânzilor de referință de pe piețele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denumite depozitele la vedere/conturile curente respective, precum și la depunerile la casele de ajutor reciproc; [...]*

b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat, precum și obligațiunilor municipale, ale Agenției Naționale pentru Locuințe și ale altor entități emitente de obligațiuni, care vizează construcția de locuințe;

c) venituri sub forma dobânzilor bonificate la depozitele clienților constituite în baza Legii nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obținute din obligațiuni;
- dobânzi obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obținute din titluri de creanță.

140¹. *Reprezintă venit impozabil suma totală obținută sub formă de dobândă, în cazul în care ratele dobânzilor la depozitele la vedere/conturile curente care au generat dobânda respectivă sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor de referință de pe piețele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denumite depozitele la vedere/conturile curente, începând cu data de 4 iunie 2005.*

Pentru depozitele la vedere/conturile curente în lei, nivelul ratei dobânzii de referință de pe piața interbancară la depozitele la o lună este nivelul BUBID la o lună, comunicat de Banca Națională a României în prima zi bancară a lunii pentru care se face calculul.

Pentru depozitele la vedere/conturile curente în devize, Banca Națională a României va comunica la începutul fiecărei luni nivelul ratelor dobânzilor de referință la o lună de pe piețele interbancare externe reprezentative pentru devizele respective, așa cum sunt ele comunicate prin sisteme de difuzare a informației tip Reuters, Bloomberg etc., în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul (EURIBOR la o lună pentru depozitele la vedere/conturile curente în EUR; LIBOR la o lună pentru depozitele la vedere/conturile curente în USD, GBP, CHF etc.).

Codul fiscal:

[...]

Art. 66 - (1) Câștigul sau pierderea rezultat/rezultată din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă sau negativă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente; în cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu costurile aferente. [...]

Norme metodologice:

140². *Prețul de cumpărare al unui titlu de valoare este prețul determinat și evidențiat de intermediar pentru respectivul titlu, deținut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor emise de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (6) din Codul fiscal. Prețul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câștigul obținut din transferul titlurilor de valoare se stabilește prin aplicarea metodei prețului mediu ponderat.*

140³. *Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la deținerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcție de data dobândirii, de la cea mai veche deținere la cea mai nouă deținere.*

Codul fiscal:

Stabilirea venitului din investiții

Art. 66 - (1) Câștigul din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată,

după caz, cu comisioanele datorate intermediarilor. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu comisioanele datorate intermediarilor.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câștigul se determină ca diferență pozitivă între prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare.

Norme metodologice:

141. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond și este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitor, persoană fizică, și este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

Codul fiscal:

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include și cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției și alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câștigului potrivit alin. (1) - (3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

(5) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

Norme metodologice:

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societății de investiții, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;
- societății de administrare, în cazul în care societatea de investiții are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile din investiții

Art. 67 - (1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sume primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă

de dividende revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociațiilor până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, termenul de plată a impozitului pe dividende este până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

Norme metodologice:

144. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, distribuite începând cu anul fiscal 2005, se calculează și se reține prin aplicarea cotei de 10% asupra sumei acestora.

Codul fiscal:

[...]

(2) Veniturile sub formă de dobânzi se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, începând cu data de 1 iunie 2005. Pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, a căror scadență este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadenței se asimilează cu data constituirii. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, în cazul dobânzilor capitalizate, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate în baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură pe baza contractelor civile.

Norme metodologice:

[...]

144¹. Impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determină prin aplicarea cotei de 1% din suma acestora pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate înainte de 4 iunie 2005 și a căror scadență este ulterioară datei de 4 iunie 2005 inclusiv.

Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate între 4 iunie 2005 și 31 decembrie 2005 inclusiv se impun cu cota de 10% din suma acestora. Cota de impozit de 10% se aplică și pentru veniturile impozabile, generate de depozitele la vedere/conturile curente definite la pct. 140¹, începând cu 4 iunie 2005.

Cota de impozit de 16% se aplică asupra venitului din dobândă obținut pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate la 1 ianuarie 2006.

Cota de impozit de 16% se aplică și pentru veniturile impozabile, generate de depozitele la vedere/conturile curente definite la pct. 140¹, începând cu data de 1 ianuarie 2006.

Codul fiscal:

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), se efectuează astfel:

a) în cazul câștigului din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile, obligația calculării și virării impozitului revine persoanei care deține și tranzacționează astfel de titluri de valoare, iar termenul de virare a impozitului este până la data de 25 ianuarie a anului următor pentru anul fiscal încheiat;

a¹) în cazul câștigului din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine intermediarilor, iar termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut;

Norme metodologice:

144². Pentru determinarea perioadei de deținere a titlurilor de valoare, conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a) și a 1) din Codul fiscal, intermediarii vor evidenția la fiecare operațiune de cumpărare, începând cu data de 4 iunie 2005, data intrării titlurilor de valoare în portofoliul persoanelor care dețin și efectuează tranzacții cu acestea.

Codul fiscal:

b) în cazul câștigului din răscumpărarea titlurilor de participare la un fond deschis de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine societății de administrare a investițiilor.

Norme metodologice:

144³. Termenul de virare a impozitului reținut de societățile de administrare a investițiilor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Codul fiscal:

Cap. VI

Venituri din pensii

[...]

Reținerea impozitului din venitul din pensii

Art. 70 - (1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține și de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabilește prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalcchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii și virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile convenite fiecărui urmaș.

Norme metodologice:

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la art. 68 din Codul fiscal.

146. Impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat ca diferență între venitul lunar și suma fixă neimpozabilă prevăzută la art. 69 din Codul fiscal.

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii și se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază își au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

Codul fiscal:

Cap. VIII

Venituri din premii și din jocuri de noroc

Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc

Art. 75 - (1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câștigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot definite conform normelor metodologice, altele decât cele realizate la jocuri de tip cazino și mașini electronice cu câștiguri.

Norme metodologice:

150. În această categorie se cuprind venituri în bani și/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, știință și artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani și/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți în legislația în materie, pentru rezultatele obținute la competiții sportive interne și internaționale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la art. 42 din Codul fiscal;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceștia au relații generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Codul fiscal;

- venituri obținute din jocuri de noroc, cum sunt: venituri din jocuri tip bingo și keno, pronosticuri și pariuri sportive, jocuri-concurs cu câștiguri de orice fel, loterii, veniturile obținute din organizarea de tombola, câștiguri de tip jack-pot obținute prin intermediul mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri.

Prin câștiguri de tip jack-pot se înțelege câștigurile acordate aleatoriu, prin intermediul mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri, din sumele rezultate ca urmare a adăugării separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câștiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adăugarea sumelor din care se acordă câștigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puțin două mașini mecanice sau electronice cu câștiguri, evidențierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activității de exploatare a mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri au obligația de a evidenția distinct câștigurile de tip jack-pot acordate.

Codul fiscal:

Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc

Art. 77 - (1) Venitul sub formă de premii dintr-un singur concurs se impune, prin reținere la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținere la sursă, cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului brut.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii, în bani și/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 8.000.000 lei pentru fiecare concurs, realizate de același organizator sau plătitor.

(5) Impozitul calculat și reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat și reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Norme metodologice:

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câștigul realizat de fiecare persoană fizică și să rețină impozitul datorat aferent acestuia.

Codul fiscal:

Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc

Art. 77 - (1) Venitul sub formă de premii dintr-un singur concurs se impune, prin reținere la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținere la sursă, cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net care nu depășește cuantumul de 100 milioane lei și cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net care depășește cuantumul de 100 milioane lei.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii și din jocuri de noroc, în bani și/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în sumă de 6.000.000 lei

pentru fiecare concurs sau joc de noroc, realizate de același organizator sau plătitor într-o singură zi.

(5) Impozitul calculat și reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat și reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Norme metodologice:

151¹. Începând cu data de 1 mai 2005 inclusiv, veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținere la sursă, aplicându-se cotele de impozit de mai jos asupra venitului net calculat ca diferență între venitul brut și suma neimpozabilă de 6 milioane lei, astfel:

- cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net care este mai mic sau egal cu 100 milioane lei; și

- cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net care depășește cuantumul de 100 milioane lei.

Codul fiscal:

Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

Art. 77¹. - (1) Sunt supuse impozitării veniturile realizate din transferul dreptului de proprietate asupra construcțiilor de orice fel și terenul aferent acestora, care se înstrăinează în termen de până la 3 ani inclusiv, de la data dobândirii, precum și veniturile realizate din transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor de orice fel, fără construcții, dobândite după 1 ianuarie 1990.

Norme metodologice:

151². **Definirea unor termeni:**

a) prin construcții de orice fel se înțelege:

- construcții cu destinația de locuință;

- construcții cu destinația de spații comerciale;

- construcții industriale, hale de producție, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcuri;

- orice construcție sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizația de construcție în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) prin terenul aferent acestora (construcțiilor) se înțelege terenuri - curți, construcții -, conform titlului de proprietate.

În cazul în care construcțiile au fost demolate, la înstrăinarea terenului se va aplica regimul de impozitare prevăzut pentru terenurile fără construcții;

c) prin transferul dreptului de proprietate se înțelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege.

Este supus impozitării și transferul dreptului de proprietate asupra unei cote indivize din imobilele menționate la art. 77¹ alin. (1) din Codul fiscal.

Nu este supusă impozitării constituirea unor dezmembrăminte ale dreptului de proprietate uzufruct, uz, habitație, servitute, superficiei cu privire la imobilele menționate la art. 77¹ alin. (1) din Codul fiscal;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcții, se înțelege: terenurile situate în intravilan sau extravilan, dobândite după data de 1 ianuarie 1990.

Dacă ulterior dobândirii terenului pe acesta s-a edificat o construcție, acestui teren i se va aplica regimul de impozitare pentru terenurile menționate la lit. b) (teren aferent construcțiilor);

e) data de la care începe să curgă termenul de 3 ani este data actului de dobândire, iar calculul termenului de 3 ani se face în condițiile dreptului comun, finalizându-se în ziua celui de-al treilea an de la dobândire.

Pentru construcțiile noi, termenul de 3 ani curge de la data încheierii procesului-verbal de recepție finală a construcției, în condițiile legii.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora valoarea de bază se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent stabilită în condițiile legii, raport ce va fi întocmit, pe cheltuiala contribuabilului, de un expert autorizat în condițiile legii, iar termenul de 3 ani se calculează de la data expirării termenului legal prevăzut în autorizația de construire.

În situația imobilelor definite la art. 77¹ alin. (1) din Codul fiscal, care au fost deținute într-o stare de indiviziune, sistată printr-un act de partaj voluntar sau judiciar, data și modalitatea dobândirii va fi data la care fiecare coindivizar a dobândit proprietatea, având în vedere caracterul declarativ și retroactiv al efectelor partajului.

Codul fiscal:

(2) Venitul impozabil din transferul proprietăților imobiliare, cu excepțiile prevăzute la alin. (3), reprezintă diferența favorabilă dintre valoarea de înstrăinare a proprietăților imobiliare, terenuri și/sau construcții, și valoarea de bază a acestora.

Norme metodologice:

151³. Prin valoare de bază se înțelege valoarea bunului imobil care face obiectul tranzacției, stabilită sau evaluată în condițiile art. 77¹ alin. (4) din Codul fiscal.

Prin valoare de înstrăinare a proprietăților imobiliare se înțelege:

- prețul de vânzare declarat de părți, în cazul înstrăinării imobilului prin contract de vânzare-cumpărare;

- valoarea stabilită de părțile contractante pe baza propriei aprecieri, în cazul transferului dreptului de proprietate prin alte acte încheiate în formă autentică: donație, întreținere, rentă viageră, schimb, dare în plată etc.

Prin venit impozabil se înțelege diferența pozitivă ce rezultă în urma scăderii valorii de bază din valoarea de înstrăinare a proprietăților imobiliare.

Codul fiscal:

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) aportul în natură la capitalul social al societăților comerciale, precum și veniturile realizate din înstrăinarea construcțiilor de orice fel cu terenul aferent, terenurile fără construcții din intravilan și extravilan dobândite de contribuabil prin:

a) reconstituirea dreptului de proprietate;

b) moștenire sau donație între rudele până la gradul al patrulea inclusiv;

c) schimb imobiliar.

Norme metodologice:

151⁴. Nu sunt supuse impozitării veniturile realizate din înstrăinarea construcțiilor de orice fel cu terenul aferent, precum și a terenurilor fără construcții din intravilan și extravilan, dacă au fost dobândite de transmitător prin:

a) reconstituirea dreptului de proprietate în condițiile legilor speciale: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, și Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, și orice alte acte normative cu caracter reparatoriu;

b) moștenire legală sau/și testamentară. În cazul succesiunii testamentare nu are relevanță gradul de rudenie între autorul succesiunii și moștenitorul testamentar sau legatarul cu titlu particular;

c) donație între rude până la gradul al patrulea inclusiv. În cazul în care gradul de rudenie nu rezultă în mod explicit din actul de dobândire, transmitătorul va putea face dovada rudeniei până la gradul al IV-lea inclusiv cu persoana de la care a dobândit imobilul, cu acte de stare civilă.

În cazul în care imobilul a fost dobândit de la mai mulți proprietari aflați în indiviziune, este suficient ca dobânditorul să facă dovada gradului de rudenie cu oricare dintre coindivizarii transmitători;

d) schimb imobiliar, indiferent de natura bunului imobil: construcții de orice fel cu terenul aferent, terenuri fără construcții în intravilan sau extravilan, indiferent de persoanele între care s-a făcut schimbul.

Transmiterea, prin moștenire, donație sau schimb imobiliar, a construcțiilor de orice fel și a terenului aferent, precum și a terenurilor de orice fel, fără construcții, indiferent de modalitatea de dobândire a acestora, neconstituind o operațiune juridică aducătoare de venituri, nu generează o diferență favorabilă în sensul prevederilor art. 77¹ alin. (2) din Codul fiscal și, în consecință, nu este supusă impozitului pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal.

Nu este supus impozitării aportul în natură adus la capitalul social al societăților comerciale, indiferent de forma de organizare a acestora.

În situația constituirii ca aport la capitalul social, adus de către asociați, constând în construcții de orice fel cu terenul aferent și/sau terenuri fără construcții situate în intravilan ori extravilan, nu are relevanță data sau modul de dobândire a bunurilor imobile de natura celor de mai sus, care sunt apportate la capitalul social al unei societăți comerciale.

Codul fiscal:

(4) Valoarea de bază a bunurilor imobile prevăzute la alin. (1), în funcție de modalitatea de dobândire, se stabilește avându-se în vedere:

- a) prețul de achiziție pentru bunurile imobile dobândite prin cumpărare, majorat cu 5%;
- b) valoarea imobilului menționată în act, dacă acesta a fost dobândit prin donație, schimb, rentă viageră, dare în plată, adjudecare, contract de întreținere, hotărâre judecătorească etc., majorată cu 5%;

c) pentru construcțiile noi, costul acestora la data realizării, dovedit prin raport de expertiză întocmit de un expert autorizat, în condițiile legii, la care se adaugă valoarea terenului aferent, stabilită în condițiile prezentei legi;

d) valoarea rezultată din expertizele utilizate de către camerele notarilor publici, la data dobândirii imobilelor a căror valoare de bază nu se poate stabili prin modalitățile prevăzute la lit. a) - c);

e) valoarea stabilită în funcție de modul de dobândire, în condițiile prevăzute la lit. a) și b), pentru terenurile situate în intravilan și extravilan, actualizată cu rata inflației pe economie din ultima lună pentru care există date oficiale comunicate de către Institutul Național de Statistică, dacă la data dobândirii nu erau întocmite expertize de către camerele notarilor publici. Pentru terenurile și construcțiile de orice fel, dobândite de contribuabili într-o modalitate din care nu rezultă valoarea la care acestea au fost dobândite, valoarea de bază este valoarea minimă stabilită în prima expertiză utilizată de camera notarilor publici în circumscripția căreia se află terenul;

f) prețul de achiziție pentru bunurile dobândite în condițiile prevăzute la lit. a) sau valoarea menționată pentru bunurile dobândite în condițiile prevăzute la lit. b), la care se adaugă costul lucrărilor și serviciilor de natură să crească valoarea imobilului, la data efectuării acestora, dovedite prin raport de expertiză întocmit de un expert autorizat, în condițiile legii.

Norme metodologice:

151⁵. a) Prin preț de achiziție se înțelege prețul cu care a fost cumpărat bunul imobil. Prețul de cumpărare se majorează cu 5% din acel preț rezultând valoarea de bază.

b) În oricare dintre modurile de dobândire menționate la art. 77¹ alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, valoarea de bază se calculează prin majorarea valorii menționate în act cu 5%.

c) În cazul construcțiilor noi, prin costul acestora la data realizării se înțelege valoarea stabilită prin expertiză la care se adaugă valoarea terenului aferent.

d) În cazul în care, din orice motive, valoarea de bază pentru bunurile dobândite conform lit. a), b) și c) nu se poate stabili prin modalitățile prevăzute mai sus pentru fiecare bun, valoarea de bază va fi aceea stabilită prin expertizele utilizate de camerele notarilor publici la data dobândirii acestor imobile. În cazul în care în aceste expertize erau menționate o valoare minimă și o valoare maximă, valoarea de bază va fi considerată valoarea minimă stabilită în expertize.

e) Pentru terenurile dobândite într-o perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 1990 și data de la care notarii publici au început să utilizeze expertizele folosite de camerele notarilor publici, prin care s-au stabilit valorile de circulație pentru bunurile imobile, valoarea de bază se stabilește prin majorarea prețului de achiziție, calculată în condițiile lit. a), ori a valorii menționate în act, pentru terenurile dobândite în modalitățile prevăzute la lit. b), cu rata inflației pe economie, calculată până în ultima lună și comunicată lunar Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România de către Institutul Național de Statistică.

Pentru terenurile neconstruite din intravilan și extravilan, dobândite într-o modalitate din care nu rezultă valoarea terenului ce a făcut obiectul tranzacției, valoarea de bază este valoarea minimă stabilită în prima expertiză utilizată de camera notarilor publici în circumscripția căreia se află terenul.

Pentru construcțiile de orice fel cu terenul aferent acestora, dobândite într-o modalitate din care nu rezultă valoarea imobilului, valoarea de bază o reprezintă valoarea minimă

stabilită în expertizele utilizate de camerele notarilor publici la data dobândirii bunului imobil.

f) Bunurile dobândite în una dintre modalitățile prevăzute la lit. a) și b) pot suferi, între momentul dobândirii și momentul înstrăinării, îmbunătățiri care să le aducă un spor de valoare. Acest spor de valoare se va dovedi printr-un raport de expertiză întocmit de un expert autorizat, în condițiile legii. În această situație valoarea de bază se va stabili prin cumularea valorilor stabilite în condițiile lit. a) și b), la care se va adăuga valoarea îmbunătățirilor stabilite prin expertiza întocmită în condițiile de mai sus.

Codul fiscal:

(5) Expertizele întocmite de camerele notarilor publici vor fi reactualizate cel puțin o dată pe an și avizate de Ministerul Finanțelor Publice, prin direcțiile teritoriale.

Norme metodologice:

151⁶. Expertizele se fac de către experți autorizați în condițiile legii și vor conține date și informații privind terenurile și construcțiile de orice fel.

Expertizele utilizate de camerele notarilor publici vor avea în vedere, la prima reactualizare, stabilirea unei valori unice, fără a se mai stabili valori minime și maxime, ori a unor criterii tehnice prin care să se poată stabili în mod obiectiv valorile de circulație pentru bunurile imobile supuse impozitării, în condițiile prezentelor norme metodologice.

Codul fiscal:

(6) Pierderea din transferul proprietății imobiliare reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

Norme metodologice:

151⁷. Prin pierderea din transferul proprietății imobiliare se înțelege diferența negativă dintre valoarea de înstrăinare și valoarea de bază a bunurilor imobile menționate la art. 77¹ alin. (1) din Codul fiscal.

Această diferență reprezintă pierderea contribuabilului și nu se poate compensa cu alte venituri realizate de contribuabil.

Codul fiscal:

Stabilirea și plata impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare
Art. 77² - (1) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului impozabil determinat potrivit art. 77¹.

(2) Notarii publici care autentifică actele între vii translative ale dreptului de proprietate au obligația de a calcula, de a încasa și de a vira impozitul la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost autentificat actul.

Norme metodologice:

151⁸. Cota de impozit de 10% se aplică pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare, realizate începând cu data de 4 iunie 2005 și până la 31 decembrie 2005 inclusiv. Începând cu data de 1 ianuarie 2006, veniturile realizate din transferul proprietăților imobiliare sunt impozitate cu cota de 16%.

151⁹. Impozitul determinat în condițiile prezentelor norme metodologice se va încasa de către notarul public la autentificarea actului și se va vira la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare, într-un cont unic deschis de Trezoreria Statului.

Încasarea impozitului determinat în condițiile de mai sus de către notarii publici se va face fie prin emiterea de chitanțe cu regim special fiscal (cod 14-4-1), fie prin emiterea de bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale. Aceste chitanțe sau bonuri fiscale se vor centraliza lunar în Fișa pentru operațiuni diverse (cod 14-6-22/b), care stă la baza înregistrărilor în declarația informativă.

Impozitul încasat în cursul unei luni se va declara lunar la organul fiscal în a cărui rază teritorială se desfășoară activitatea notarului public, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost autentificat actul.

Cheltuielile ocazionate de aplicarea acestor reglementări sunt deductibile, fiind cheltuieli aferente veniturilor realizate de notarii publici.

Codul fiscal:

(3) În cazul în care transferul dreptului de proprietate asupra construcțiilor sau terenurilor se face prin altă procedură decât cea notarială, contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut, în maximum 5 zile de la data înstrăinării bunului, la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal. Contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România declară venitul obținut la organul fiscal în a cărui rază teritorială este situat imobilul înstrăinat.

Norme metodologice:

151¹⁰. Stabilirea impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, în cazul în care transferul dreptului de proprietate asupra construcțiilor sau terenurilor se face prin altă procedură decât cea notarială, revine organului fiscal competent, prin emiterea unei decizii de impunere.

Prin organ fiscal competent se înțelege:

- organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;
- organul fiscal în a cărui rază teritorială se află imobilul înstrăinat, pentru ceilalți contribuabili persoane fizice.

Termenul de plată a impozitului este de 30 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

Codul fiscal:

Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare

Art. 77³ - Notarii publici au obligația să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacție:

- a) părțile contractante;
- b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;
- c) impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;
- d) taxele notariale aferente transferului.

Norme metodologice:

151¹¹. Prin taxe notariale aferente transferului se înțelege taxa de timbru pentru activitatea notarială, tariful pentru activitatea de publicitate imobiliară care se deduce din taxa de timbru pentru activitatea notarială, valoarea timbrului judiciar încasat pentru actul respectiv.

Declarația informativă se depune semestrial la organul fiscal în a cărei rază teritorială se desfășoară activitatea notarului public.

La declarația informativă întocmită în condițiile de mai sus nu se anexează actele autentificate de către notarii publici, prin care s-au realizat tranzacții imobiliare supuse impozitării în condițiile prezentelor norme metodologice.

Declarația informativă cuprinde numai tranzacțiile prin care s-au efectuat transferuri ale dreptului de proprietate imobiliară supuse impozitării în condițiile prezentelor norme metodologice.

Codul fiscal:

Cap. IX

Venituri din alte surse

Definirea veniturilor din alte surse

Art. 78 - (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial.

(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanțelor Publice, altele decât veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

Norme metodologice:

152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Direcției Generale a Penitenciarelor, precum și în atelierele locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;

- veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la ședințele senatului universitar;

- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea și care nu provin din gospodăria proprie;

- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoțesc elevii la concursuri și alte manifestări școlare;

- indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor și personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfășurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare și locale;
- veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate și altele asemenea.

Codul fiscal:

Cap. X

Venitul net anual impozabil

Stabilirea venitului net anual impozabil

Art. 80 - (1) Venitul net anual impozabil se stabilește pe fiecare sursă din categoriile de venituri menționate la art. 41 lit. a), c) și f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f), ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

Norme metodologice:

153. Venitul net anual se determină pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

- a) venituri din activități independente;
- b) venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- c) venituri din activități agricole.

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România și/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

- a) se determină venitul net anual/pierdere fiscală anuală pentru activitatea desfășurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menționate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierdere anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierdere distribuit/distribuită;
- b) venitul net anual impozabil se determină pe fiecare sursă de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeași sursă admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru aceea sursă de venit.

Codul fiscal:

(3) Pierdere fiscală anuală înregistrată din activități independente, cedarea folosinței bunurilor și din activități agricole se poate compensa cu rezultatele pozitive obținute din aceeași sursă de venit. Pierdere care rămâne necompensată în cursul aceluiași an fiscal devine pierdere reportată. Pierderile provenind din străinătate ale persoanelor fizice

rezidente se compensează cu veniturile de aceeași natură și sursă, din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal, sau se reportează pe următorii 5 ani asupra veniturilor realizate din țara respectivă.

Norme metodologice:

158. Compensarea pierderilor fiscale anuale se realizează astfel:

- a) pierderea fiscală obținută dintr-o sursă se poate compensa cu venitul net obținut din aceeași sursă. Dacă pierderea fiscală obținută dintr-o sursă se compensează numai parțial cu venitul net obținut din aceeași sursă, suma rămasă necompensată reprezintă pierdere fiscală anuală;
- b) pierderea fiscală anuală înregistrată de un contribuabil, aferentă unei surse din România, nu poate fi compensată cu veniturile realizate de acesta din străinătate;
- c) pierderea fiscală din străinătate se compensează cu veniturile de aceeași natură și sursă, din străinătate, din aceeași țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal. Pierderea anuală necompensată se reportează pe următorii 5 ani și se compensează cu veniturile de aceeași natură și din aceeași țară, obținute în perioada respectivă.

Codul fiscal:

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

- a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;
- b) dreptul la report este personal și netransmisibil;
- c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

Norme metodologice:

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare și reportare a pierderilor sunt următoarele:

- a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;
- b) dreptul la reportul pierderii este personal și supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moștenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, și reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Codul fiscal:

Declarații de venit estimat

Art. 81 - (1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de

la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, o dată cu declarația specială, și declarația estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opțiuni, și declarația de venit estimat.

Norme metodologice:

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarațiilor privind venitul estimat, pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real și desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat contribuabilii care desfășoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul estimat la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, o dată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației privind venitul estimat pe fiecare sursă de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinței bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declarație privind venitul estimat contribuabilii care realizează venituri din arendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din activități agricole, impuși pe bază de norme de venit, și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat până la data de 31 ianuarie, o dată cu cererea de opțiune.

Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarațiile privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, o dată cu cererea de opțiune.

165. Organul fiscal competent pentru depunerea declarațiilor privind venitul estimat este:

- organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;

- organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sursa de venit, pentru ceilalți contribuabili persoane fizice.

166. În sensul art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declarații de venit estimat în vederea recalculării nivelului plăților anticipate se înțelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situații de forță majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Codul fiscal:

Stabilirea plăților anticipate de impozit

Art. 82 - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent, pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3) contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ, depuse în luna decembrie, nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei de impunere emise pe baza declarației de venit.

Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii.

În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației de venit. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul din declarația specială pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).

Norme metodologice:

167. Plățile anticipate se stabilesc astfel:

a) pentru contribuabilii cu domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al acestora;

b) pentru contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România, de organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează venitul.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la art. 43 alin. (1) din Codul fiscal.

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie, cu excepția veniturilor din activități agricole, pentru care sumele reprezentând plăți anticipate se achită până la 1 septembrie și 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendei plata impozitului se efectuează pe baza deciziei de impunere emise pe baza declarației de venit.

169. În cazul contribuabililor impuși pe bază de norme de venit, stabilirea plăților anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activității desfășurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat.

171. În cazul contribuabililor care obțin venituri de aceeași natură, pentru care plățile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât și prin reținere la sursă, la stabilirea plăților anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă, proporțional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

Codul fiscal:

Declarația de venit și declarații speciale

Art. 83 - (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și cei care îndeplinesc condițiile de la art. 40 alin. (2), cu excepția contribuabililor prevăzuți la alin. (4) din prezentul articol, au obligația de a depune o declarație de venit la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal. Declarația de venit se depune o dată cu declarațiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(2) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (1), depun numai declarațiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor. În cazul veniturilor din salarii, fișele fiscale se depun în cadrul aceluiași termen ca și declarațiile speciale.

(3) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare sursă de realizare a venitului. Declarațiile speciale se depun de toți contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, precum și venituri din cedarea folosinței bunurilor, inclusiv pentru veniturile din activități agricole determinate în sistem real. În cazul veniturilor din salarii, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) lit. a), realizate de contribuabilii, alții decât persoanele fizice române cu domiciliul în România și cele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 40 alin. (2), fișele fiscale se depun pentru fiecare sursă de realizare a venitului, în cadrul aceluiași termen, ca și declarațiile speciale. Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(4) Nu se depun declarații speciale pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

b) venituri din investiții, precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

c) venituri din pensii;

d) venituri nete determinate pe bază de norme de venit;

e) venituri din alte surse.

(5) Contribuabilii nu sunt obligați să depună declarație de venit la organul fiscal competent, dacă:

a) obțin numai venituri sub formă de salarii, pentru activități desfășurate în România;

b) obțin numai venituri din investiții, pensii, venituri din activități agricole, venituri din premii și din jocuri de noroc, venituri din alte surse a căror impunere este finală;

c) obțin venituri potrivit art. 40 alin. (1) lit. b) - e) coroborat cu alin. (2) al aceluiași articol.

Norme metodologice:

172. Declarația de venit este documentul prin care contribuabilii declară veniturile obținute în anul fiscal de raportare, în vederea calculării, de către organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul fiscal, a venitului net anual impozabil și a impozitului pe venitul anual.

173. Declarația de venit se depune de către contribuabilii prevăzuți la art. 83 alin. (1) din Codul fiscal, care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor și venituri din activități agricole.

174. Declarația de venit se depune până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal în cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

175. Declarațiile speciale sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

176. Declarațiile speciale se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor și venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Declarațiile speciale se depun până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal competent, după cum urmează:

- organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;
- organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sursa de venit, pentru ceilalți contribuabili persoane fizice.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au domiciliul fiscal o declarație de venit însoțită de declarații speciale.

Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

În termen de 5 zile de la depunerea declarației, organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul fiscal va emite decizia de impunere și va comunica contribuabilului eventualele sume de plată sau de restituit.

Codul fiscal:

Stabilirea și plata impozitului pe venitul net anual impozabil

Art. 84 - (1) Impozitul pe venitul net anual impozabil datorat este calculat de organul fiscal competent, pe baza declarației de venit, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil din anul fiscal respectiv.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul pe venitul net anual impozabil datorat pentru sponsorizarea entităților nonprofit care funcționează în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul pe venitul net anual impozabil datorat revine organului fiscal competent.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) și (3) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice:

179. Decizia de impunere anuală se emite după cum urmează:

- pentru contribuabilii cu domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al acestora;
- pentru contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sursa de venit.

180. Diferențele de impozit pe venitul anual, calculate prin deciziile de impunere, se plătesc la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

181. În situația în care organul fiscal competent constată diferențe de venituri supuse impunerii, se va emite o nouă decizie de impunere anuală prin care se stabilesc obligațiile fiscale, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

Cap. XI

Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Art. 85 - Venitul net obținut din exploatarea bunurilor și drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscriși într-un document oficial, și se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

Norme metodologice:

182. Venitul net obținut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute în comun se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care titularii acestora le dețin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părți nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceștia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmășie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voința părților.

Codul fiscal:

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

Art. 86 - (1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 28;
- fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică;
- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din titlul II.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

- a) părțile contractante;
- b) obiectul de activitate și sediul asociației;
- c) contribuția asociaților în bunuri și drepturi;
- d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;

f) condițiile de încetare a asocierii.

Contribuțiile asociațiilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație.

Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal teritorial în raza căruia își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

Norme metodologice:

184. Sunt supuse obligației de încheiere și înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire și funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, cât și orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

185. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 86 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal are și următoarele obligații:

- să asigure organizarea și conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierderea obținut/obținută în cadrul asociației, precum și distribuția venitului net/pierderii pe asociați;
- să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal în a cărui rază teritorială asociația își desfășoară activitatea;
- să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;
- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;
- să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;
- alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

(3) În cazul în care între membrii asociați există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociați și persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă.

(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociați.

Norme metodologice:

186. Asociația, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are locul principal de desfășurare a activității, o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierdere realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde în declarația de venit venitul net/pierdere ce le revine din activitatea asociației.

Codul fiscal:

(5) Venitul/pierdere anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaților, proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere.

Norme metodologice:

187. Venitul net se consideră distribuit și dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociaților.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/intermediară la sfârșitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut și a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;

b) venitul net/pierdere intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârșitul anului, din venitul net/pierdere anual/anuală se deduce venitul net/pierdere intermediar/ intermediară, iar diferența se alocă asociaților, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierdere anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) și c).

Codul fiscal:

(6) Tratatamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeași manieră ca și pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) Profitul/venitul cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net.

(8) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe venitul microîntreprinderii, revine persoanei juridice române.

Norme metodologice:

189. Persoanele fizice care obțin profituri dintr-o activitate desfășurată în asociere cu o persoană juridică română - microîntreprindere, care nu dă naștere unei persoane juridice, au obligația să asimileze acest venit distribuit din asociere venitului brut din activități independente. Venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii prevăzute de lege, datorate de persoanele fizice.

Codul fiscal:

Cap. XII

Aspecte fiscale internaționale

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

Art. 87 - (1) Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 48, în următoarele condiții:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Norme metodologice:

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activități independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activități independente, altele decât cele prevăzute la art. 52 din Codul fiscal, sumele reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderență venitul.

192. După încheierea anului fiscal organul fiscal menționat la pct. 191 va emite decizie de impunere pentru întreaga activitate desfășurată în România din anul fiscal și va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit.

Codul fiscal:

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

Art. 88 - Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară activități dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) persoana nerezidentă este prezentă în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total, depășesc 183 de zile din oricare perioadă de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauză;

b) veniturile salariale sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident;

c) veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România.

Norme metodologice:

193. Veniturile obținute de persoanele fizice nerezidente din România din activități dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat potrivit pct. 194 fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care să ateste venitul realizat și impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.

Profesorii și cercetătorii nerezidenți care desfășoară o activitate în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu diverse state, se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depășește perioada de scutire potrivit titlului III.

194. a) Veniturile din salarii realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 88 lit. a) din Codul fiscal, care își desfășoară activitatea în România, vor fi impozitate dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză.

b) Veniturile din salarii realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România și sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză vor fi impozitate în România dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;
- salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe pașaport.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârșesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa, pe baza datelor din documentele de transport, pașaport și alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare și toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuți la pct. 194 sunt obligați ca în termen de 15 zile de la data începerii activității să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;
- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați;
- certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, document vizat de organul fiscal al statului său de rezidență, tradus și legalizat de organul autorizat din România;

- documentul care atestă dreptul de muncă pe teritoriul României, respectiv permisul de muncă.

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfășurare a activității. În situația în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. În cazul în care contribuabilii plătiți din străinătate de un angajator nerezident își prelungească perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, totalizează peste 183 de zile sunt obligați să înștiințeze în scris organul fiscal competent despre depășirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în România.

197. În situația în care persoanele fizice au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile, în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză, și au fost plătite din străinătate, își prelungească perioada de ședere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România și care au rezidență într-un stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală.

În aceleași condiții și pentru aceleași categorii de venituri se impun și persoanele fizice care realizează venituri din România și sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri.

199. În situația în care există convenții de evitare a dublei impuneri, persoana fizică cu dublă rezidență - română și a unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizică respectivă va prezenta autorităților fiscale române certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, precum și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați.

Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada "centrului intereselor vitale", respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obținute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România și autoritatea fiscală a statului respectiv își rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.

Prin documente necesare se înțelege: copiile declarațiilor de impunere din celălalt stat, declarația pe propria răspundere privind situația copiilor școlarizați, situația de avere, după caz, a familiei și altele asemenea. În situația în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenței fiscale în acest stat și autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condițiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale și, prin schimb de informații, autoritățile competente române și din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate și care își mențin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât și în străinătate, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu își îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

201. Cetățenii străini refugiați și care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Codul fiscal:

Venituri obținute din străinătate altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f)

Art. 90 - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate, altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f).

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice:

202. Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună o declarație specială, respectiv "Declarație privind veniturile din străinătate a căror impunere în România este finală".

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 69 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului.

Codul fiscal:

Creditul fiscal extern

Art. 91 - (1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru același venit și în decursul aceleiași perioade impozabile, sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul

României, cât și în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de:

1. autoritatea fiscală a statului străin respectiv;
2. angajator, în cazul veniturilor din salarii;
3. alt plătitor de venit, pentru alte categorii de venituri;

b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare țară și pe fiecare natură de venit.

(4) Veniturile realizate din străinătate, altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f), de către persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția de la art. 40 alin. (2), se supun impozitării în România, recunoscându-se impozitul plătit în străinătate sub forma creditului fiscal, dar limitat la impozitul pe venitul similar datorat în România.

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum și impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

- a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;
- b) din valuta de circulație internațională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

Norme metodologice:

203. Următoarele persoane fizice sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât și din afara României:

- persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România;
- persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

În situația în care pentru venitul din străinătate de natura celor prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f) din Codul fiscal statul respectiv și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate pentru fiecare sursă de venit, în condițiile prevăzute de Codul fiscal.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și cei prevăzuți la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, precum și impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea fiscală a statului străin, de angajator sau de alt plătitor de venituri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înțelege suma veniturilor impozabile din România și din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și de cele care îndeplinesc condiția menționată la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menționate la art. 41 lit. a), c) și f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obținut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

impozit plătit în străinătate

Cota medie de impozit = $\frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obținut în străinătate}}$

Venitul global obținut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în străinătate și care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de organul fiscal, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare țară.

208. În cazul veniturilor menționate la art. 41 lit. d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din străinătate, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență

între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile menționate la art. 41 lit. d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct. 205.

209. Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt plătite pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

Veniturile din salarii prevăzute la art. 41 lit. b) din Codul fiscal, care nu sunt impozabile în România, nu fac obiectul creditului fiscal extern.

210. În vederea definitivării impunerii, la sfârșitul anului fiscal vizat persoana în cauză va prezenta organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului documentul justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberat de organul abilitat din țara în care s-a obținut venitul, pentru acordarea creditului fiscal în condițiile stabilite prin prezentele norme metodologice.

Cu ocazia acordării creditului fiscal se va stabili impozitul datorat de persoana în cauză.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 92 - (1) Pierderile fiscale obținute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat străin se compensează numai cu veniturile de aceeași natură și sursă, din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal.

(2) Pierderea care nu este acoperită, în temeiul alin. (1), se reportează pentru o perioadă de 5 ani fiscali consecutivi și se compensează numai cu veniturile de aceeași natură și sursă, din statul respectiv.

Norme metodologice:

211. Regulile de report al pierderilor înregistrate din străinătate sunt cele prevăzute la art. 80 alin. (4) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Titlul IV

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Definiția microîntreprinderii

Art. 103 - În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) are înscris în obiectul de activitate producția de bunuri materiale, prestarea de servicii și/sau comerțul;

b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este deținut de persoane, altele decât statul, autoritățile locale și instituțiile publice.

Norme metodologice:

1. Numărul de salariați reprezintă numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispozițiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, înscrise lunar în statele de plată și/sau în registrul general de evidență a salariaților.

2. La analiza îndeplinirii condiției privind numărul de salariați nu se iau în considerare cazurile de încetare a raporturilor de muncă ca urmare a pensionării sau desfacerii contractului individual de muncă în urma săvârșirii unor acte care, potrivit legii, sunt sancționate inclusiv prin acest mod. Pentru persoanele juridice care au un singur angajat care demisionează în cursul unei luni, condiția prevăzută la art. 103 lit. b) din Codul fiscal se consideră îndeplinită dacă în cursul lunii următoare este angajat un alt salariat.

3. Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

4. La încadrarea în condiția privind capitalul social, nu poate fi microîntreprindere persoana juridică română care are capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.

Codul fiscal:

Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

Art. 104 - (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opțional.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 103 și dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă cerințele prevăzute la art. 103 lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

- a) desfășoară activități în domeniul bancar;**
- b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;**
- c) desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;**
- d) au capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.**

Codul fiscal:

(6) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal următor. Opțiunea se exercită până la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Norme metodologice:

5. În sensul alin. (4) și (6) ale art. 104 din Codul fiscal, ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează începând cu anul următor celui în care nu se mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal sau prin opțiune.

În sensul art. 104 alin. (6) din Codul fiscal, opțiunea se exercită și de către contribuabilii care la data de 31 decembrie 2004 îndeplineau condițiile pentru încadrarea în categoria microîntreprinderilor, prevăzute la art. 103 din Codul fiscal.

6. În cazul în care angajarea nu se realizează în termen de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare, microîntreprinderea este plătitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului. Perioada de 60 de zile se prelungește în anul următor celui pentru care s-a exercitat opțiunea, după caz.

7. În înțelesul art. 104 alin. (4), dacă pe parcursul anului fiscal una dintre condițiile impuse la art. 103 din Codul fiscal nu mai este îndeplinită, contribuabilul este obligat ca începând cu anul fiscal următor să nu mai aplice impozitul pe venit chiar dacă ulterior îndeplinește criteriile prevăzute la art. 103 lit. b) și c).

8. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

a) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar (băncile, casele de schimb valutar, societățile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu: societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu: burse de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii și agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniul jocurilor de noroc, al pariurilor sportive și al cazinourilor.

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 106 - (1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se înființează sau își încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul înființării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului, dacă are această obligație, sau de la data înregistrării în registrul condus special de judecătorii, după caz.

10. În cazul lichidării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înființarea acesteia.

Codul fiscal:

Baza impozabilă

Art. 108 - (1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

- a) veniturile din variația stocurilor;
- b) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;
- d) veniturile din provizioane;
- e) veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;
- f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

Norme metodologice:

11. Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venit organizează și conduc contabilitatea potrivit Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

12. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 1,5% este totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", cu excepția celor înregistrate în:

- "Variația stocurilor";
- "Venituri din producția de imobilizări necorporale";
- "Venituri din producția de imobilizări corporale";
- "Alte venituri din exploatare" analitic reprezentând veniturile din cota-parte a subvențiilor guvernamentale și altor resurse similare pentru finanțarea investițiilor;
- "Venituri din provizioane privind activitatea de exploatare" și "Venituri financiare din provizioane";
- veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii; precum și
- veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate către bugetul de stat, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale.

13. Diferențele favorabile de curs valutar rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută existente la data de 31 decembrie 2002, înregistrate în contabilitate în "Rezultatul reportat" sunt venituri impozabile pe măsura încasării creanțelor sau plății datoriilor.

14. La calculul impozitului pe venit datorat de microîntreprinderile care își încetează existența în urma operațiunilor de divizare, dizolvare sau lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferențe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, pentru societățile care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit, acestea fiind tratate ca dividende și supuse impunerii, potrivit titlului II, III sau V din Codul fiscal, după caz.

15. În cazul în care se achiziționează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcțiune. Punerea în funcțiune se face potrivit prevederilor legale.

Codul fiscal:

Procedura de declarare a opțiunii

Art. 109 - (1) Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit comunică opțiunea organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea declarației de mențiuni pentru persoanele juridice, asociațiile familiale și asociațiile fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu opțiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului. Opțiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, cât timp sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplinește condițiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu și microîntreprinderile care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

Norme metodologice:

16. Opțiunea se înscrie în cererea de înregistrare la registrul comerțului și este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, atâta timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal. Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru impozitul pe venit numai la începutul anului fiscal, dacă la finele anului precedent sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal și nu au fost plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor pe parcursul funcționării lor.

Opțiunea se comunică organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea Declarației de mențiuni pentru persoane juridice, asociații familiale și asociații fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

Pot opta și persoanele juridice care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

Codul fiscal:

Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

Art. 111 - În cazul unei asocieri fără personalitate juridică dintre o microîntreprindere plătitoare de impozit, conform prezentului titlu, și o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizică, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asociere.

Norme metodologice:

17. Persoana fizică rezidentă va definitiva impozitul pe venitul din asociere în conformitate cu prevederile titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Titlul V

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

Cap. I

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Venituri impozabile obținute din România

Art. 115 - (1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt următoarele:

- a) dividende de la o persoană juridică română;
- b) dobânzi de la un rezident;
- c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

Norme metodologice:

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

Codul fiscal:

- d) redevențe de la un rezident;

Norme metodologice:

2. (1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parțial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândește dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce și distribui către public orice software, precum și transferurile de drept de a modifica și a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Același rezultat se aplică și pentru "drepturi de rețea sau site", în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(5) În cazul achiziției tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecință nefiind o redevență.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmi sau limbajele de programare, este o redevență.

(7) În înțelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât și pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(8) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului. Dimpotrivă, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce și a face public un produs digital este o redevență.

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum și transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuși o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redevență și suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtășească cunoștințele și experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său și să nu le dezvăluie publicului. În același timp vânzătorul nu joacă nici un rol în aplicarea cunoștințelor puse la dispoziție cumpărătorului și nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoștințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

Codul fiscal:

e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management, de intermediere sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

Norme metodologice:

3. Veniturile obținute din România din prestări de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu, care nu sunt efectuate în România, sau veniturile care sunt cheltuieli

atribuibile unui sediu permanent din România al unui nerezident sunt impozabile potrivit titlului V atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impuneri între România și statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă documentul care atestă rezidența sa fiscală.

Codul fiscal:

j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România;

l) venituri din profesii independente desfășurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare -, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut la art. 73;

n) venituri din transportul internațional aerian, naval, feroviar sau rutier, ce se desfășoară între România și un stat străin;

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

Norme metodologice:

4. Prin concursuri organizate în România se înțelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Codul fiscal:

p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la același organizator într-o singură zi de joc.

Norme metodologice:

5. Venituri obținute la jocuri de noroc înseamnă câștiguri în bani și/sau în natură acordate participanților de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze și să exploateze jocuri de noroc.

Codul fiscal:

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlurilor II sau III, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română;

Norme metodologice:

6. Venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum și din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesiune sau arendare).

Codul fiscal:

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română.

Norme metodologice:

7. Prin cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege și arendarea sau concesionarea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Art. 116 - (1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

Norme metodologice:

8. (1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă și virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) și i) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Codul fiscal:

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) *cota de impozit de 10% se aplică pentru dobânzile la depozite la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate începând cu data de 1 iunie 2005. Pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire a căror scadență este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadenței este asimilată cu data constituirii;*

b) 20% pentru veniturile obținute din jocurile de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 15% în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) În înțelesul alin. (2), venitul brut este venitul care ar fi fost plătit unui nerezident, dacă impozitul nu ar fi fost reținut din venitul plătit nerezidentului.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit prevederilor art. 58;

Norme metodologice:

9. La impunerea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfășurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul fiscal.

9¹. Cota de 15% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup.

9². *Cota de impozit de 10% se aplică și la dobânzile aferente depozitelor colaterale, inclusiv conturilor escrow, constituite începând cu data de 4 iunie 2005 inclusiv.*

9³. Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut sau în capital, după caz.

9⁴. Veniturile obținute din România de nerezidenți din tranzacționarea instrumentelor financiare derivate, definite potrivit legii bancare, nu se încadrează în categoria veniturilor impozabile prevăzute la art. 115 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se varsă, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți.

Norme metodologice:

9⁵. Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident, și impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

9⁶. Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Art. 116 [...]

(2) [...]

a) cota de impozit de 10% se aplică pentru dobânzile la depozite la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate începând cu data de 1 iunie

2005. Pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire a căror scadență este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadenței este asimilată cu data constituirii;

Norme metodologice:

9⁷. Impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determină prin aplicarea cotei de 5% din suma acestora pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate înainte de 4 iunie 2005 și a căror scadență este ulterioară datei de 4 iunie 2005.

9⁸. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate între 4 iunie și 31 decembrie 2005 inclusiv, se impun cu cota de 10% din suma acestora.

Codul fiscal:

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 117 [...]

a) venitul din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente pentru care ratele dobânzilor sunt mai mici sau egale cu nivelurile ratelor dobânzilor de referință pe piețele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denumite depozitele la vedere/conturile curente respective, precum și la depunerile la casele de ajutor reciproc; [...]

Norme metodologice:

9⁹. Cota de impozit de 10% se aplică, începând cu data de 4 iunie 2005, la suma totală a veniturii din dobânzi, atunci când ratele dobânzilor la depozitele la vedere/conturile curente sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor de referință pe piețele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denumite depozitele la vedere/conturile curente respective.

9¹⁰. Dobânzile la depozitele la vedere/conturile curente pentru care în cursul lunii ratele la care sunt calculate sunt mai mici sau egale cu nivelul ratelor dobânzilor de referință pe piețele interbancare la depozitele la o lună sunt scutite de impozit.

9¹¹. Pentru depozitele la vedere/conturile curente în lei, nivelul ratei dobânzii de referință de pe piața interbancară la depozitele la o lună este nivelul BUBID la o lună, comunicat de Banca Națională a României în prima zi bancară a lunii pentru care se face calculul.

La depozitele la vedere/conturile curente în devize, Banca Națională a României va comunica la începutul fiecărei luni nivelul ratelor dobânzilor de referință la o lună de pe piețele interbancare externe reprezentative pentru devizele respective, așa cum sunt ele comunicate prin sisteme de difuzare a informației tip Reuters, Bloomberg etc., în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul (EURIBOR la o lună pentru depozitele la vedere/conturile curente în EURO; LIBOR la o lună pentru depozitele la vedere/conturile curente în USD, GBP, CHF etc.).

Codul fiscal:

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 117 - Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

- a) dobânda pentru depunerile la vedere în cont curent de la bănci sau alte instituții de credit din România;
- b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise și/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Națională a României, precum și de bănci sau alte instituții financiare care acționează în calitate de agent al Guvernului român;
- c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de o persoană juridică română, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare recunoscută și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emițătorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

Norme metodologice:

10. (1) În înțelesul acestui paragraf, dobânzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanță emise de persoane juridice române.

(2) Piața de valori mobiliare recunoscută, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din Codul fiscal, este cea definită potrivit legislației în domeniul valorilor mobiliare.

(3) În categoria instrumentelor/titlurilor de creanță emise de o persoană juridică română se cuprind obligațiunile emise în lei și în valută, cambiile, precum și alte asemenea instrumente/titluri de creanță.

Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

Norme metodologice:

11. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale de profil.

Codul fiscal:

f) veniturile obținute de nerezidenți din România, care prestează servicii de consultanță, asistență tehnică și alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanțate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaționale și statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorități publice, având garanția statului român, precum și în cadrul contractelor finanțate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situează sub nivelul de 3% pe an;

Norme metodologice:

11¹. În sensul art. 117 lit. f) din Codul fiscal, prin organisme financiare internaționale cu care statul român a încheiat acorduri de finanțare se înțelege: Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, cu componentele sale, Corporația Financiară Internațională și Asociația pentru Dezvoltare Internațională, Fondul Monetar Internațional, Banca Europeană pentru Investiții.

Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri

Art. 118 - (1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situația în care cotele de impozitare din legislația internă sunt mai favorabile decât cele din convențiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

Norme metodologice:

12. (1) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român, care va fi verificată de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanțelor Publice în a cărui rază teritorială se află sediul sau domiciliul plătitorului de venit rezident român.

(6) Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripție, stabilit prin legislația statului român.

(7) Pe baza verificării efectuate de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanțelor Publice privind venitul pentru care s-a reținut un impozit în plus față de prevederile convenției, restituirea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului.

(7¹) Restituirea impozitului plătit în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, coroborat cu legislația internă, după caz, se efectuează independent de situația obligațiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

(8) Dispozițiile titlurilor II și III din Codul fiscal reprezintă legislația internă și se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

Codul fiscal:

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit certificatul de rezidență fiscală.

Norme metodologice:

13. (1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată între România și statul său de rezidență, prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv. Pentru dovedirea rezidenței se poate prezenta și un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală ori documentul menționat la alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România.

(3) *** Abrogat de H.G. Nr. 1840/2004

(4) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va transmite la fiecare subunitate o copie tradusă și legalizată a certificatului de rezidență fiscală în original al beneficiarului de venituri din România sau a documentului prevăzut la alin. (1). Pe copia legalizată primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

Codul fiscal:

(3) Macheta certificatului de rezidență fiscală și termenul de depunere a acestuia de către nerezident se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală pentru rezidenți români și norme de completare a acestuia.

14¹. Pentru sediile permanente din România ale nerezidenților, la cererea acestora se poate elibera un document de către organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite și taxe, prin care se atestă că sediul permanent a desfășurat activitate în România.

15. (1) Nerezidenții care au realizat venituri din România pentru a beneficia de prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri vor depune în anul realizării venitului sau în anul următor realizării acestuia la plătitorul de venituri originalul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România.*)

*) Anul obținerii venitului pentru anul 2004 este perioada 1 ianuarie - 31 decembrie. În situația în care prezentarea certificatului de rezidență fiscală în anul 2004 s-a făcut cu depășirea termenului prevăzut la pct. 15 alin. (1), acesta se va reconsidera potrivit procedurii instituite prin H.G. nr. 84/2005. (art. III)

(1¹) Până la prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), veniturile din anul în care au fost realizate se impozitează potrivit titlului V din Codul fiscal.

(1²) După prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) se aplică pentru veniturile realizate în anul respectiv prevederile din convențiile de evitare a dublei impuneri și se va proceda și la regularizarea impozitului.

(1³) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(2) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(3) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(4) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), ca de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea

că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.

Codul fiscal:

CertIFICATELE DE ATESTARE A IMPOZITULUI PLĂTIT DE NEREZIDENȚI

Art. 120 - (1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscală competentă prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuși sau de o altă persoană, în numele său.

Norme metodologice:

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

Codul fiscal:

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe până la data de 31 decembrie inclusiv a anului următor celui pentru care s-au încasat veniturile impozitate în România, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(2) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și instrucțiunile de completare și eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Codul fiscal:

Cap. II

Impozitul pe reprezentanțe

Contribuabili

Art. 122 - Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

Norme metodologice:

18. (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerț, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-și înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi anulată în condițiile care sunt stabilite prin același act normativ.

Codul fiscal:

Stabilirea impozitului

Art. 123 - (1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

Norme metodologice:

19. În cazul persoanelor juridice străine care înființează o reprezentanță în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanța a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv. Pentru reprezentanțele care se desființează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desființarea reprezentanței.

Codul fiscal:

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

Art. 124 - (1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranșe egale, până la datele de 20 iunie și 20 decembrie.

Norme metodologice:

20. Datele stabilite pentru plata impozitului la bugetul de stat includ și datele de 20 iunie și 20 decembrie.

20¹. Impozitul datorat la data de 20 iunie de reprezentanțele care sunt înființate în primul semestru al anului este proporțional cu numărul de luni de activitate al reprezentanței din cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 20 decembrie inclusiv.

Codul fiscal:

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

Norme metodologice:

21. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă și instrucțiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Declarația anuală de impunere, precum și declarația fiscală în cazul înființării sau desființării reprezentanței în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine și de reprezentantul reprezentanței la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanța își desfășoară activitatea.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată.

Norme metodologice:

22. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înființare sau de desființare a reprezentanței și instrucțiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declarației fiscale de înființare sau de desființare a reprezentanței, organul fiscal teritorial stabilește sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanța va desfășura sau își va înceta activitatea, după caz.

Codul fiscal:

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

Norme metodologice:

23. (1) Reprezentanțele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislației din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activității reprezentanțelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condițiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentanțelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entități până la 31 decembrie 2003.

Codul fiscal:

Titlul VI

Taxa pe valoarea adăugată

Cap. II

Sfera de aplicare

Sfera de aplicare

Art. 126 - (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

Norme metodologice:

1. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă cel puțin una dintre condițiile stipulate la lit. a) - d) nu este îndeplinită, operațiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Operațiunile desfășurate în interiorul zonelor libere sau porturilor libere, precum și livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate din România pentru unități din zonele libere sau porturile libere și cele efectuate de unități din zonele sau porturile libere pentru unități din România sunt considerate operațiuni efectuate în România, fiind supuse regulilor prevăzute de titlul VI al Codului fiscal. Prin porturi libere, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțeleg porturile care beneficiază de facilitățile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploataării porturilor, republicată.

(3) Pentru a se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrările de bunuri și/sau prestările de servicii trebuie să fie efectuate cu plată. Această condiție implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. Pentru a se determina dacă o operațiune poate fi plasată în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată trebuie ca aceasta să aducă un avantaj clientului și prețul să fie în legătură cu avantajul primit, astfel:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj în folosul clientului este îndeplinită atunci când există un angajament al furnizorului sau al prestatorului de a furniza un bun sau un serviciu determinabil unei persoane care asigură finanțarea sau, în absența acestuia, atunci când operațiunea a fost efectuată, să permită să se stabilească un asemenea angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciul a fost colectiv, nu a fost măsurabil cu exactitate sau se înscrie în cadrul unei obligații legale;

b) condiția referitoare la existența unei legături între operațiune și contrapartida obținută este respectată chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, este achitat sub formă de abonamente, servicii sau bunuri, ia forma unei sume calificate drept reducere de preț, nu este plătit de către beneficiar, ci de un terț.

Codul fiscal:

Cap. III

Persoane impozabile

Persoane impozabile și activitatea economică

Art. 127 - (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau orice alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Cu excepția celor prevăzute la alin. (5) și (6), instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar

dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți.

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dacă tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurențiale.

(6) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în aceleași condiții legale ca și cele aplicabile operatorilor economici, chiar dacă sunt prestate în calitate de autoritate publică, precum și pentru activitățile următoare:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate de porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare.

(7) Sunt asimilate instituțiilor publice, în ceea ce privește regulile aplicabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, orice entități a căror înființare este reglementată prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru activitățile prevăzute prin actul normativ de înființare, care nu creează distorsiuni concurențiale, nefiind desfășurate și de alte persoane impozabile.

Norme metodologice:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

(2) Livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial nu sunt considerate activități economice.

3. (1) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, instituțiile publice nu sunt persoane impozabile și pentru următoarele activități:

a) vânzarea, direct sau prin intermediari, către persoane fizice, în scop de locuință, a imobilelor sau a părților de imobile, aflate în proprietatea statului, date în folosință înainte de introducerea taxei pe valoarea adăugată în legislația României. Dacă vânzarea are loc prin intermediari, aceștia nu datorează taxa pe valoarea adăugată pentru încasările din vânzarea acestor locuințe și nici pentru comisionul aferent, dar în mod corespunzător nu beneficiază de exercitarea dreptului de deducere pentru aceste operațiuni;

b) livrările de bunuri dobândite după data de 1 iulie 1993, dacă la achiziția acestora s-a plătit taxa pe valoarea adăugată și taxa respectivă nu a fost dedusă.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice nu sunt considerate persoane impozabile pentru valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate în proprietatea privată a statului potrivit legii.

(3) Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, distorsiuni de concurență rezultă atunci când aceeași activitate este desfășurată de mai mulți operatori economici, dintre care unii beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate de aceștia nu este grevată de taxa pe valoarea adăugată, față de ceilalți operatori economici care sunt obligați să greveze contravaloarea livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate cu taxa pe valoarea adăugată.

(4) În situația în care instituțiile publice desfășoară activități de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (5) și (6) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate fi considerată instituția publică în ansamblu sau, în funcție de natura activității desfășurate, numai partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități.

Codul fiscal:

Cap. IV

Operațiuni impozabile

Livrarea de bunuri

Art. 128 - (1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

(2) În înțelesul prezentului titlu, prin bunuri se înțelege bunurile corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific și altele de aceeași natură sunt considerate bunuri mobile corporale.

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin.

(1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, în cadrul unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau orice alt tip de contract ce prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei scadențe, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri;

d) transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare, atunci când comisionarul acționează în nume propriu, dar în contul comitentului;

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c).

Norme metodologice:

4. (1) Conform art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia. Pentru bunurile, altele decât cele second-hand, încredințate în vederea vânzării în baza unui contract de consignatie, data livrării bunurilor de la consignatar la consignatar se consideră a fi data vânzării bunurilor de către

consignatar către beneficiar. Facturarea bunurilor de către consignant către consignatar se face cel mai târziu la finele lunii în care bunurile au fost vândute.

(2) Se consideră livrare de bunuri, în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, produsele agricole reținute drept plată în natură a prestației efectuate de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care prestează servicii pentru obținerea și/sau prelucrarea produselor agricole, precum și plata în natură a arendeii.

(3) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

5. (1) În sensul art. 128 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare se consideră livrare de bunuri atunci când comisionarul acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată cumpărător și revânzător. În funcție de locul unde vânzătorul, cumpărătorul și comisionarul își au stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reședința obișnuită, se disting situații precum:

a) atunci când vânzătorul și comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, cumpărătorul este o persoană din România, înregistrată sau nu ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată - vânzătorul face o livrare de bunuri către comisionar, emite factura fiscală și colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operațiunile sunt taxabile. Comisionarul poate deduce, în condițiile legii, taxa pe valoarea adăugată din facturile emise de comitent, apoi, la rândul său, face o livrare de bunuri către cumpărător, emite factura fiscală și colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operațiunile sunt taxabile;

b) atunci când vânzătorul și comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul este o persoană stabilită în străinătate - vânzătorul face o livrare de bunuri către comisionar, emite factura fiscală în regim de scutire cu drept de deducere, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, comisionarul, la rândul său, face o livrare de bunuri către cumpărătorul străin, emite factura fiscală, de asemenea în regim de scutire cu drept de deducere, dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege, factura externă și întocmește declarația vamală de export în nume propriu, respectiv la rubrica "exportator" din declarația vamală de export își înscrie numele său;

c) atunci când cumpărătorul din România este sau nu înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, comisionarul din România este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, iar vânzătorul este persoană stabilită în străinătate, acesta din urmă emite factura externă pe numele comisionarului pentru bunurile livrate, comisionarul face importul de bunuri, întocmește declarația vamală de import în nume propriu, poate deduce în condițiile legii taxa pe valoarea adăugată înscrisă în declarația vamală de import pentru operațiunile taxabile, apoi face livrare de bunuri către cumpărător, colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operațiunile sunt taxabile și emite factură fiscală către cumpărător.

(2) Conform reglementărilor contabile nu este obligatorie înregistrarea în conturile de venituri, respectiv de cheltuieli, a operațiunilor efectuate de comisionar.

Codul fiscal:

(8) Aportul în natură la capitalul social al unei societăți comerciale nu constituie livrare de bunuri, dacă primitivului bunurilor i-ar fi fost permisă deducerea integrală a taxei pe

valoarea adăugată, dacă aceasta s-ar fi aplicat transferului respectiv. În situația în care primitorul bunurilor este o persoană impozabilă, care nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată sau are dreptul de deducere parțial, operațiunea se consideră livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

Norme metodologice:

6. (1) Nu constituie livrare de bunuri aportul în natură la capitalul social al unei societăți comerciale, efectuat între două persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în situația în care beneficiarul are drept de deducere integrală a taxei pe valoarea adăugată. Persoana impozabilă care a adus aportul în natură are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 145 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal. În sensul alin. (8) al art. 128 din Codul fiscal, aportul în natură cuprinde și activele necorporale care sunt aduse ca aport în natură.

(2) Constituie livrare de bunuri aportul în natură la capitalul social acordat de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care pentru bunurile respective a exercitat dreptul de deducere total sau parțial, unei persoane impozabile care nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, fie datorită faptului că nu este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, fie datorită faptului că operațiunile desfășurate de aceasta nu dau drept de deducere. În acest caz beneficiarul evidențiază în patrimoniul său contravaloarea bunului primit, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(3) Aportul în natură acordat de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată unei persoane impozabile care are drept de deducere parțială a taxei pe valoarea adăugată constituie livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial. La persoana impozabilă care a acordat aportul în natură, precum și la beneficiar, taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii respective se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, fără a avea loc plăți efective între cele două unități în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

(4) Baza de impozitare pentru aportul în natură care constituie livrare de bunuri este constituită din valoarea de aport a bunurilor.

(5) Importul de bunuri care se constituie aport în natură la capitalul social al unei societăți comerciale, efectuat de o persoană străină, se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 131 din Codul fiscal. Persoana impozabilă care primește aportul în natură poate să își exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în condițiile legii.

Codul fiscal:

(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1), următoarele:

- a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră;
- b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate în condiții stabilite prin norme;
- c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;
- d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat, ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor publicitare, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

7. (1) Bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, nu constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (9) lit. b) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

În categoria bunurilor degradate calitativ se încadrează și ziarele, revistele, cărțile, manualele școlare, care sunt returnate de către difuzori și care nu mai pot fi valorificate.

(2) Casarea bunurilor de natura mijloacelor fixe, chiar și înainte de expirarea duratei normale de întrebuințare, nu constituie livrare de bunuri din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

(3) Bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri în limita în care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile de protocol, stabilită la titlul II al Codului fiscal. Aceeași limită este aplicabilă și microîntreprinderilor care se încadrează în prevederile titlului IV al Codului fiscal.

(4) Bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare și mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri în limita a 3‰ din cifra de afaceri, determinată potrivit art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, și nu se întocmește factura fiscală pentru acordarea acestor bunuri.

(5) Prin acordarea de bunuri în mod gratuit potrivit destinațiilor prevăzute de lege, în sensul art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, se înțeleg destinații cum sunt: masa caldă pentru mineri, alimentația de protecție, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajaților în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Limita până la care nu sunt considerate livrări de bunuri este cea stabilită prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri. Plata în natură a salariilor și a dividendelor reprezintă livrare de bunuri, nefiind aplicabile prevederile art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal.

(6) Încadrarea în limitele prevăzute la alin. (3) - (5) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste limite sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depășirea limitelor constituie livrare de bunuri și se colectează taxa pe valoarea adăugată, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată corespunzătoare depășirii. Taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă depășirii se calculează și se include la rubrica de regularizări din decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au depus situațiile financiare anuale, dar nu mai târziu de termenul legal de depunere a acestora.

(7) Preluarea de către persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată a unor bunuri din activitatea proprie pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității economice a acestora nu este considerată livrare de bunuri. Aceleași prevederi se aplică și pentru prestările de servicii.

Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129 - (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri.

(2) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor, în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate în baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) intermedierea efectuată de comisionari, care acționează în numele și în contul comitentului, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(3) Se consideră prestări de servicii cu plată:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri ce nu au legătură cu activitatea sa economică, sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) prestările de servicii efectuate în mod gratuit de către o persoană impozabilă, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică pentru uzul personal al angajaților săi sau al altor persoane.

(4) Nu se consideră prestare de serviciu efectuată cu plată utilizarea bunurilor și prestările de servicii prevăzute la alin. (3), efectuate în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute prin lege, precum și prestările de servicii efectuate în scopuri publicitare sau în scopul stimulării vânzărilor.

Norme metodologice:

8. (1) În sensul art. 129 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing operațional sau financiar se consideră prestare de servicii. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerând că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, taxa pe valoarea adăugată fiind datorată de persoana care preia contractul de leasing în aceleași condiții ca și cedentul.

(2) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de comisionari care acționează în numele și în contul comitentului atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme metodologice, comisionarul care acționează în numele și în contul comitentului este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. În cazul în care comisionarul intermediază livrări de bunuri, în funcție de locul unde vânzătorul, cumpărătorul și comisionarul își au stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reședința obișnuită, se disting situații precum:

a) atunci când vânzătorul și comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul din România este sau nu înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, vânzătorul face livrare de bunuri către cumpărător pentru care emite factura fiscală direct pe numele cumpărătorului, colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operațiunile sunt taxabile, iar comisionarul se consideră că realizează o prestare de servicii, pentru care întocmește factura fiscală numai pentru comisionul său, care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul, colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operațiunile sunt taxabile;

b) atunci când vânzătorul și comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul este persoană stabilită în străinătate, vânzătorul emite factura fiscală pentru livrarea de bunuri către cumpărător, în regim de scutire cu drept de deducere, dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege, este înscris în declarația vamală de export la rubrica "exportator", iar comisionarul, care face prestarea de serviciu, emite factura fiscală pentru comisionul său către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul, de asemenea în regim de scutire cu drept de deducere, dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege;

c) atunci când cumpărătorul din România este sau nu înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, comisionarul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în România, iar vânzătorul este persoană stabilită în străinătate, cumpărătorul primește factura externă emisă de vânzător pe numele său, întocmește declarația vamală de import în nume propriu, iar comisionarul, care face prestarea de serviciu de intermediere, emite factura fiscală pentru comisionul său către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul, aplicând regimul de scutire cu drept de deducere dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege.

(3) Emiterea unei facturi în numele său de către orice comisionar care acționează în numele și în contul comitentului vânzător, în momentul vânzării către cumpărător, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 5. De asemenea, comisionarul care acționează în numele și în contul comitentului cumpărător devine din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(4) Pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7 alin. (3) - (6).

Codul fiscal:

Importul de bunuri

Art. 131 - (1) În înțelesul prezentului titlu, se consideră import de bunuri intrarea de bunuri în România provenind dintr-un alt stat.

(2) Prin derogare de la alin. (1), atunci când bunurile sunt plasate, după intrarea lor în țară, în regimuri vamale suspensive, aceste bunuri nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Totuși, acestea sunt supuse reglementărilor vamale în ceea ce privește plata sau, după caz, garantarea drepturilor de import pe perioada cât se află în regim vamal suspensiv.

(3) Importul bunurilor plasate în regimuri vamale suspensive este efectuat în statul pe teritoriul căruia bunurile ies din aceste regimuri.

(4) Nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrarea bunurilor aflate în regimuri vamale suspensive.

Norme metodologice:

9. (1) Regimurile vamale suspensive la care se face referire la art. 131 din Codul fiscal sunt cele prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Orice livrare a unor bunuri care se află sub regim vamal suspensiv nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Astfel de operațiuni pot avea drept obiect vânzarea de bunuri aflate în regim de antrepozit vamal, cesionarea de bunuri aflate în regim de perfecționare activă și altele de această natură.

Codul fiscal:

Cap. V

Locul operațiunilor impozabile

Locul livrării de bunuri

Art. 132 - (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de beneficiar sau de un terț;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau montaj, indiferent dacă punerea în funcțiune este efectuată de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

c) locul unde se găsesc bunurile în momentul în care are loc livrarea, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion;

e) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate într-un autocar sau tren, și pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. e), se înțelege:

a) prin partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării, parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de pasageri, fără oprire în afara țării;

b) prin locul de plecare al transportului de pasageri, primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, dacă este cazul, după oprirea efectuată în afara țării;

c) prin locul de sosire a unui transport de pasageri, ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul țării, pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul țării, dacă este cazul, înainte de oprirea efectuată în afara țării.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a) și b), atunci când locul de plecare sau de expediere ori de transport al bunurilor se află în afara României, acestea fiind importate în România, locul livrării efectuate de importator, în sensul art. 150 alin. (2), este considerat a fi în România.

Norme metodologice:

10. (1) Livrările de bunuri pentru care locul livrării nu este considerat a fi în România conform art. 132 din Codul fiscal nu sunt operațiuni impozabile în România. Orice persoană impozabilă care realizează livrări de bunuri care au locul livrării în străinătate poate să-și exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, în situația în care livrările de bunuri ar da drept de deducere dacă ar fi realizate în România.

(2) Locul livrării de bunuri în cazul în care livrările sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion este considerat a fi locul de plecare a transportului de pasageri, potrivit art. 132 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincid întotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare a transportului de pasageri în cazul livrărilor de bunuri efectuate la bordul unui vapor sau al unui avion este considerat a fi:

a) primul punct de îmbarcare a pasagerilor, pentru transporturile care au punctul de plecare în România;

b) primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și fac escală în România.

(3) Locul livrării de bunuri în cazul în care livrările sunt efectuate într-un autocar sau tren este locul de plecare a transportului de pasageri și numai pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării. Locul de plecare a transportului de pasageri, respectiv parcursul efectuat în interiorul țării, se determină astfel:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România și punctul de sosire în străinătate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării. Locul de sosire este considerat a fi ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul țării, pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul țării. Parcursul efectuat în interiorul țării este cel efectuat între locul de plecare și locul de sosire. Dacă după primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în România nu mai există și un punct de debarcare până la ieșirea din țară, se consideră că locul livrării de bunuri nu este în România;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul țării. Parcursul efectuat în interiorul țării este cel efectuat între locul de plecare și locul de sosire. Dacă nu există un punct de îmbarcare situat în interiorul țării, se consideră că locul livrării de bunuri nu este în România;

c) pentru transporturile care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul țării. Parcursul efectuat în interiorul țării este cel efectuat între locul de plecare și locul de sosire. Dacă nu există punct de îmbarcare sau de debarcare în interiorul țării, locul livrării de bunuri nu este considerat a fi în România.

Codul fiscal:

Locul prestării de servicii

Art. 133 - (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

Norme metodologice:

11. Art. 133 alin. (1) din Codul fiscal instituie o regulă generală potrivit căreia pentru prestările de servicii legea aplicabilă în materie de taxă pe valoarea adăugată este cea a țării în care prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită. La alin. (2) al art. 133 din Codul fiscal sunt prevăzute derogările de la regula generală, respectiv se reglementează că pentru anumite prestări de servicii locul prestării, respectiv legea aplicabilă este alta decât cea a țării în care prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

Codul fiscal:

(2) Prin excepție de la alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde bunul imobil este situat, pentru prestările de servicii efectuate în legătură directă cu un bun imobil, inclusiv prestațiile agențiilor imobiliare și de expertiză, ca și prestările privind pregătirea sau coordonarea executării lucrărilor imobiliare, cum ar fi, de exemplu, prestațiile furnizate de arhitecți și serviciile de supervizare;

Norme metodologice:

12. Pentru operațiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, locul prestării este situat în țara în care este situat bunul imobil. Prestatorul trebuie să aplice legea privind taxa pe valoarea adăugată din țara în care este situat bunul imobil. Rezultă că pentru operațiuni taxabile de această natură desfășurate în România de orice prestator, indiferent dacă este român sau o persoană impozabilă stabilită în străinătate, locul prestării este considerat a fi în România. Atunci când persoane impozabile române desfășoară astfel de operațiuni în străinătate, operațiunile respective nu au locul prestării în România, prestatorul exercitându-și dreptul de deducere potrivit art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal. Prin persoană impozabilă română se înțelege orice prestator care își are stabilit în România sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită ori care și-a desemnat reprezentant fiscal în România.

Codul fiscal:

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul transportului de bunuri și de persoane;

Norme metodologice:

13. (1) Pentru serviciile de transport de bunuri și de persoane, locul prestării este locul unde se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse. În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincide întotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare/locul de sosire sunt noțiuni utilizate pentru a stabili parcursul efectuat în interiorul țării. Prin punct de plecare, în cazul transportului de bunuri, se înțelege punctul de unde începe transportul, iar în cazul transportului de persoane, punctul de îmbarcare a pasagerilor. Prin punct de sosire, în cazul

transportului de bunuri, se înțelege primul loc de destinație a bunurilor, iar în cazul transportului de persoane, punctul de debarcare a pasagerilor.

(2) Transporturile internaționale de bunuri sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara României, fie ambele puncte sunt situate în afara României, dar transportul tranzitează România. Locul prestării serviciilor internaționale de transport este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită parcurs național.

(3) Pentru transportul internațional de bunuri, partea din parcursul efectuat în interiorul țării este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de bunuri. Prin locul de plecare al transportului de bunuri se înțelege punctul de plecare situat în interiorul țării sau, după caz, punctul de trecere a frontierei și de intrare în România, pentru transporturile care nu au punctul de plecare în România. Prin locul de sosire al transportului de bunuri se înțelege primul loc de destinație a bunurilor în România sau, după caz, punctul de trecere a frontierei la ieșirea din România, pentru transporturile care nu au locul de destinație a bunurilor în România.

(4) Pentru transportul internațional de persoane, partea din parcursul efectuat în interiorul țării este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de persoane, determinată după cum urmează:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România și punctul de sosire în străinătate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transporturile care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a) - c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul țării și s-au debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

(5) Facturile sau alte documente legal aprobate de transport internațional se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pe valoarea adăugată pentru servicii de transport prevăzută de art. 143 și 144 din Codul fiscal se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxă pe valoarea adăugată. Persoanele care efectuează servicii de transport internațional beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii și pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

c) sediul activității economice sau sediul permanent al beneficiarului pentru care sunt prestate serviciile sau, în absența acestora, domiciliul sau reședința obișnuită a beneficiarului în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea de bunuri mobile corporale;
2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale;
3. transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;
4. serviciile de publicitate și marketing;
5. serviciile de consultanță, de inginerie, juridice și de avocatură, serviciile contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;
6. prelucrarea de date și furnizarea de informații;
7. operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;
8. punerea la dispoziție de personal;
9. telecomunicațiile. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții; serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;
10. serviciile de radiodifuziune și de televiziune;
11. serviciile furnizate pe cale electronică; sunt considerate servicii furnizate pe cale electronică: furnizarea și conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor și echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - și actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte și de informații și punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme și de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea și difuzarea de emisiuni și evenimente politice, culturale, artistice, sportive, științifice, de divertisment și furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii și clientul său comunică prin curier electronic, serviciul furnizat nu reprezintă un serviciu electronic;
12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept menționat în prezenta literă;
13. prestările de servicii efectuate de intermediari care intervin în furnizarea prestărilor prevăzute în prezenta literă;

Norme metodologice:

14. Pentru operațiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, locul prestării este situat în țara în care beneficiarul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau reședința sa obișnuită, pentru care serviciile sunt prestate. Această regulă constituie o excepție de la prevederile art. 133 alin. (1) din Codul fiscal și este denumită "taxare inversă", deoarece obligația plății taxei pe valoarea adăugată revine beneficiarului prestării de servicii și nu prestatorului. Atunci când persoanele impozabile stabilite în străinătate efectuează astfel de prestări către beneficiari români, taxa pe valoarea adăugată este datorată de beneficiari, dacă operațiunile în cauză sunt taxabile. Taxa pe valoarea adăugată se achită pe baza decontului special de taxă pe valoarea adăugată de către persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

Persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată evidențiază taxa aferentă acestor operațiuni în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Când persoane române prestează servicii de natura celor prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal pentru beneficiari persoane stabilite în străinătate, locul prestării este considerat a fi în străinătate, iar prestatorii români pot să-și exercite dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

d) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

- 1. culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;**
- 2. prestările accesorii transportului, cum sunt: încărcarea, descărcarea, manipularea, paza și/sau depozitarea bunurilor și alte servicii similare;**
- 3. expertize privind bunurile mobile corporale;**
- 4. prestările efectuate asupra bunurilor mobile corporale.**

Norme metodologice:

15. Pentru operațiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, locul prestării se află în țara în care operațiunile respective sunt prestate efectiv, indiferent unde este situat sediul activității economice sau sediul permanent de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința obișnuită a prestatorului. Taxa pe valoarea adăugată este în sarcina prestatorului, dacă operațiunile sunt taxabile și se datorează în țara în care se situează locul prestării. Persoanele din România care prestează astfel de servicii în străinătate pot să-și exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Cap. VI

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Faptul generator și exigibilitatea - reguli generale

Art. 134 - (1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(4) Livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. a) și art. 129 alin. (2) lit. a), care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plăți succesive, cum sunt gazele naturale, apa, serviciile telefonice, energia electrică și altele asemenea, se consideră că sunt efectuate în momentul expirării perioadelor la care se referă aceste decontări sau plăți.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.

(6) Prin derogare de la alin. (5), în cazul construirii unui bun imobil, antreprenorul general poate opta pentru ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată să intervină la data livrării bunului imobil, în condiții stabilite prin norme.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, antreprenorii pot să opteze pentru plata taxei pe valoarea adăugată la data la care ia naștere faptul generator al taxei, respectiv data livrării, pentru lucrările imobiliare care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) sunt executate în cadrul unui contract unic care prevede obligația antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau încorporarea bunurilor mobile în lucrarea respectivă;

b) valoarea bunurilor încorporate în lucrările imobiliare depășește 50% din prețul negociat între antreprenor și beneficiar.

(2) Opțiunea se comunică organului fiscal teritorial la care antreprenorul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, printr-o declarație prin care acesta se obligă să colecteze, la data livrării, taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor care se încadrează în prevederile alin. (1). Declarația de opțiune se comunică pentru fiecare lucrare imobiliară.

(3) După comunicarea opțiunii se interzice antreprenorilor facturarea taxei pe valoarea adăugată înainte de data livrării pentru lucrările imobiliare respective.

(4) Nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (3) atrage anularea opțiunii și obligarea la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferente avansurilor încasate.

(5) Antreprenorul poate renunța oricând la această opțiune, situație în care are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (4) și (5), taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data încasării avansurilor.

Codul fiscal:

Faptul generator și exigibilitatea - cazuri speciale

Art. 135. [...]

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă sumelor constituite drept garanție pentru acoperirea eventualelor reclamații privind calitatea lucrărilor de construcții-montaj ia naștere la data încheierii procesului-verbal de recepție definitivă sau, după caz, la data încasării sumelor, dacă încasarea este anterioară acestuia.

Norme metodologice:

16¹. (1) În cazul lucrărilor de construcții-montaj, prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal stabilesc o altă dată la care ia naștere exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru o parte din lucrările executate corespunzătoare sumelor constituite drept garanție de bună

execuție, respectiv la data încheierii procesului-verbal de recepție definitivă sau, după caz, la data încasării sumelor, dacă încasarea este anterioară acestuia. Prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal sunt aplicabile numai în situația în care garanțiile de bună execuție sunt reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj prestate și evidențiate ca atare în facturi fiscale. Dacă garanția de bună execuție este constituită prin scrisoare de garanție bancară sau alte modalități, dar sumele constituite drept garanție nu sunt reținute din contravaloarea lucrărilor prestate și nu sunt evidențiate ca atare în facturile fiscale de către constructori, nu sunt aplicabile prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Exemplu de evidențiere în contabilitate a acestor operațiuni, în situația în care contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj executate conform situației de lucrări este de 1.000.000 lei, iar garanția de bună execuție este de 5% conform contractului, fiind reținută din contravaloarea lucrărilor pe factura fiscală:

A. La constructor:

a) La emiterea facturii fiscale pentru situația de lucrări:

411 = % 1.190.000 lei
704 1.000.000 lei
4427 190.000 lei (1.000.000 lei x 19%)

și concomitent:

267 = 411 59.500 lei (1.000.000 x 5% + 9.500)
4427 = 4428 9.500 lei (50.000 x 19%).

b) La încasarea garanțiilor sau la data procesului-verbal de recepție definitivă:

512 = 267 59.500 lei (numai în situația în care garanția este efectiv încasată)
4428 = 4427 9.500 lei (înregistrarea se efectuează chiar și în situația în care garanția nu este încasată la data procesului-verbal de recepție definitivă).

B. La beneficiar:

a) La primirea facturii fiscale de la constructor, în care s-au consemnat garanțiile constituite:

% = 404 1.190.000 lei
231 1.000.000 lei
4426 190.000 lei

și concomitent:

404 = 167 59.500 lei
4428 = 4426 9.500 lei.

b) La achitarea garanției sau la data procesului-verbal de recepție definitivă:

4426 = 4428 9.500 lei (înregistrarea se efectuează chiar dacă garanția nu este efectiv achitată la data procesului-verbal de recepție definitivă)
167 = 512 59.500 lei (înregistrarea se efectuează numai în situația în care garanția este efectiv achitată).

Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru importul de bunuri

Art. 136 - În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.

Norme metodologice:

16². În cazul importurilor de bunuri care sunt plasate în regimul de antrepozit fiscal prevăzut la art. 163 lit. c) din Codul fiscal, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă accizei, care, potrivit art. 139 alin. (1) din Codul fiscal, este cuprinsă în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, intervine la data la care acciza este exigibilă.

Codul fiscal:

Cap. VII

Baza de impozitare

Baza de impozitare pentru operațiuni în interiorul țării

Art. 137 - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) prețurile de achiziție sau, în lipsa acestora, prețul de cost, determinat la momentul livrării, pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. e), alin. (4) și (5). Dacă bunurile sunt mijloace fixe, prețul de achiziție sau prețul de cost se ajustează, astfel cum se prevede în norme;

c) suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru executarea prestărilor de servicii pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (3).

(2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată:

a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, decontate cumpărătorului sau clientului.

Norme metodologice:

17. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată. Se consideră că subvențiile sunt legate direct de preț dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) prețul livrării/tariful prestării pe unitatea de măsură al bunurilor și/sau al serviciilor este impus prin lege sau prin decizii ale consiliilor locale, inclusiv sau exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) subvenția acordată este concret determinabilă în prețul bunurilor și/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual.

(2) În situația în care prețul de referință care trebuie facturat către beneficiar este stabilit incluzând și subvenția acordată, iar subvenția se acordă pe prețul pe unitatea de măsură, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă prețului de referință, iar beneficiarul suportă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestui preț, astfel:

a) Dacă subvenția nu acoperă integral prețul de referință, facturarea se face după modelul prezentat în următorul exemplu:

- prețul de referință (baza de impozitare)	300 unități x 19% = 57 unități T.V.A.
- subvenția acordată (33,33% din prețul de referință)	100 unități

Preț subvenționat (300 - 100) 200 unități + 57 (T.V.A. asupra prețului de referință) = 257 unități - de încasat de la beneficiar.

b) Dacă prețul de referință este subvenționat 100%, cumpărătorul suportă numai taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia. Facturarea bunurilor sau a serviciilor se face după modelul prezentat mai jos:

- prețul de referință (baza de impozitare)	300 unități x 19% = 57 unități T.V.A.
- subvenția acordată (100%)	300 unități

Preț de referință subvenționat 0 + 57 (T.V.A. asupra prețului de referință) = 57 unități - de încasat de la beneficiar.

(3) În situația în care prețul de referință care trebuie facturat beneficiarului este stabilit exclusiv subvenția acordată, iar subvenția se acordă pe unitatea de măsură, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă prețului de referință și asupra subvenției încasate, iar beneficiarul suportă numai taxa pe valoarea adăugată aferentă prețului de referință. Facturarea se face după modelul prezentat mai jos:

- prețul impus care trebuie facturat beneficiarilor, inclusiv T.V.A.	130 unități
- din care T.V.A. colectată (130 x 15,966%)	21 unități

Prețul de 130 de unități (109 + 21 T.V.A.) se facturează și se încasează de la beneficiar. Furnizorul primește o subvenție de 100 de unități și în mod distinct T.V.A. aferentă subvenției de 19 unități. La data încasării subvenției, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă subvenției (19 unități).

(4) Nu intră în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, care nu sunt legate direct de prețul de vânzare al bunurilor livrate sau al serviciilor prestate, cum sunt: ajutoarele de stat acordate companiilor, societăților naționale și societăților comerciale din industria minieră, sprijinul acordat producătorilor agricoli pentru terenurile agricole cultivate, subvențiile acordate producătorilor agricoli din sectorul animalier pentru creșterea producției de carne și a efectivelor de animale, subvențiile pentru acoperirea cheltuielilor cu energia electrică pentru

irigații, subvențiile pentru acoperirea cheltuielilor de transport public local, subvențiile acordate pentru efectuarea de investiții proprii și orice alte subvenții care nu îndeplinesc cerințele menționate la alin. (1).

18. (1) Pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii contractate în valută, a căror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar din ziua plății, baza de impozitare se corectează cu diferența de preț rezultată ca urmare a modificării cursului pieței valutare în vigoare la data încasării față de cel utilizat la data livrării/prestării. Furnizorul/prestatorul este obligat să emită factură fiscală pentru diferențe de preț în plus sau în minus. Pentru facturile de avansuri, regularizarea se efectuează astfel: la data livrării/prestării facturile de avans se stornează integral și se emite factură fiscală pentru contravaloarea integrală a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, în care baza de impozitare se determină prin însumarea sumelor evidențiate în facturile de avans la cursul de schimb valutar din data încasării fiecărui avans, evidențiindu-se și taxa pe valoarea adăugată aferentă, astfel încât suma facturată beneficiarului să nu fie majorată artificial, respectiv redusă, datorită creșterii/descreșterii cursului de schimb de la data livrării/prestării față de cel de la data încasării de avansuri. În cazul în care există diferențe în valută între contravaloarea integrală a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate și suma avansurilor încasate, aceasta va fi convertită în lei la cursul de schimb valutar din data emiterii facturii, calculându-se și taxa pe valoarea adăugată aferentă.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii taxabile, contractate și decontate în valută, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se determină prin convertirea în lei a valutei la cursul valutar stabilit de Banca Națională a României din data la care intervine exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea în cauză. Astfel de decontări în valută pot interveni în cazul livrării de bunuri sau prestării de servicii de către o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în străinătate, care desfășoară operațiuni în România având reprezentant fiscal sau sediu permanent, ori în cazul în care o persoană impozabilă stabilită în străinătate nu realizează operațiuni taxabile în România, dar cumpără bunuri sau este beneficiar al unor prestări de servicii în calitate de nerezident, al operațiunilor din zonele libere care sunt decontate în valută și al oricăror altor operațiuni pentru care normele Băncii Naționale a României permit decontarea în valută pe teritoriul României. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii.

Exemplu: O societate (A) încasează un avans de 1.000 euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o altă societate (B) care este o persoană impozabilă cu sediul în străinătate și funcționează în România prin reprezentant fiscal. Societatea A va emite pe lângă factura externă și o factură fiscală în lei către reprezentantul fiscal al persoanei străine la cursul de 42.000 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a T.V.A. = 1.000 euro x 42.000 lei/euro = 42.000.000 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 42.000.000 x 19% = 7.980.000 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 43.000 lei/euro. Baza de impozitare T.V.A. se determină astfel:

$(1.000 \text{ euro} \times 42.000 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 43.000 \text{ lei/euro})$.

19. Baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare se determină integral la livrarea bunurilor și/sau prestarea serviciilor. În cazul livrărilor de bunuri cu plata în rate în factura fiscală se înscrie baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată aferentă, integral. Taxa pe valoarea adăugată aferentă ratelor care nu au ajuns la scadență se înregistrează în

contul 4428 "T.V.A. neexigibilă", urmând ca, pe măsură ce aceasta devine exigibilă, să fie înregistrată în creditul contului 4427 "T.V.A. colectată" prin debitul contului 4428 "T.V.A. neexigibilă", cu excepția livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160¹ din Codul fiscal, pentru care se aplică prevederile pct. 65¹. Pentru livrări cu plata în rate contractate în valută cu decontare în lei sau în valută, se aplică și prevederile pct. 18.

20. Baza de impozitare pentru echipamentul de lucru și/sau de protecție acordat salariaților este constituită din contravaloarea care este suportată de salariați. Dacă echipamentul de lucru și/sau de protecție nu este suportat de salariați, operațiunea nu constituie livrare de bunuri.

21. (1) Baza de impozitare pentru mijloacele fixe constatate lipsă, care se cuprind în sfera taxei pe valoarea adăugată, conform art. 128 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, este constituită după cum urmează:

a) dacă lipsurile nu sunt imputabile, baza de impozitare este valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în funcție de amortizarea contabilă. Dacă mijloacele fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero;

b) dacă lipsurile sunt imputabile, baza de impozitare este suma imputată, dar nu mai puțin decât valoarea rămasă a mijlocului fix. Pentru mijloacele fixe complet amortizate, baza de impozitare este suma imputată.

(2) În situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru mijloace fixe este cea stabilită la alin. (1) lit. a).

Codul fiscal:

(3) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț acordate de furnizori direct clienților;

b) sumele reprezentând daune-interese stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;

c) dobânzile percepute pentru: plăți cu întârziere, livrări cu plata în rate, operațiuni de leasing;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator în contul clientului și care apoi se decontează acestuia;

f) taxa de reclamă și publicitate și taxa hotelieră care sunt percepute de către autoritățile publice locale prin intermediul prestatorilor.

Norme metodologice:

22. (1) Rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț care nu se cuprind în baza de impozitare trebuie să fie reflectate în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, să fie în beneficiul clientului și să nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartidă pentru o prestație oarecare.

(2) Sumele achitate de furnizor/prestator în contul clientului se decontează acestuia pe baza unei facturi fiscale pe care se înscrie mențiunea "factură de decontare - pentru plăți în numele clientului", însoțită de copii de pe facturile achitate în numele clientului. În factura fiscală de

decontare se evidențiază facturile fiscale sau alte documente legal aprobate care au fost achitate, baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată aferentă. Furnizorul/prestatorul nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate în numele clientului și nu colectează taxa pe valoarea adăugată din factura fiscală de decontare. De asemenea, nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri, sumele respective contabilizându-se prin contul 462 "Creditori diverși", inclusiv taxa pe valoarea adăugată. Clientul are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în factura fiscală de decontare, însoțită de copiile de pe documentele fiscale în baza cărora a fost întocmită.

(3) Ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxa pe valoarea adăugată. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(4) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă pe valoarea adăugată cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite, se va colecta taxa pe valoarea adăugată pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de 1 an calendaristic.

Codul fiscal:

Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138 - Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajustează în următoarele situații:

a) dacă au fost emise facturi fiscale și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) în situația în care reducerile de preț, prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a), sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, precum și în cazul majorării prețului ulterior livrării sau prestării;

d) contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului; ajustarea este permisă începând cu data de la care se declară falimentul;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice:

23. (1) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal, este efectuată de furnizori/prestatori și este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor intervine după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv

pentru facturile fiscale emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. În accepțiunea Codului fiscal, data declarării falimentului este data pronunțării hotărârii judecătorești finale de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă. Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor pct. 50 alin. (6) din prezentele norme metodologice, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 138 lit. a), b), c) și e) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 138 lit. b) din Codul fiscal, retururile de bunuri au același tratament ca și refuzurile parțiale sau totale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate.

(3) *În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice, în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul ori mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Reflectarea acestor reduceri de preț în facturi fiscale se realizează potrivit prevederilor pct. 59¹. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:*

a) *numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;*

b) *produsul pentru care se face promoția;*

c) *valoarea reducerii acordate în sumă globală, care conține și taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, dar care nu se menționează distinct în cupon;*

d) *termenul de valabilitate a cuponului;*

e) *mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agregate în desfășurarea promoției în cauză;*

f) *instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;*

g) *denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.*

Codul fiscal:

Cap. VIII

Cotele de taxă pe valoarea adăugată

Cota standard și cota redusă

Art. 140 - (1) Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusă a taxei pe valoarea adăugată este de 9% și se aplică asupra bazei de impozitare, pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

- a) **dreptul de intrare la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții;**
- b) **livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv publicității;**
- c) **livrările de proteze de orice fel și accesoriile acestora, cu excepția protezelor dentare;**
- d) **livrările de produse ortopedice;**

e) medicamente de uz uman și veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota de taxă pe valoarea adăugată aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator al taxei pe valoarea adăugată, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 134 alin. (5) și art. 135 alin. (2) - (5), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbărilor de cote, pentru operațiunile prevăzute la art. 134 alin. (5), se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 135 alin. (4), pentru care regularizarea se efectuează aplicând cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(5) Cota aplicabilă pentru un import de bunuri este cea aplicată în interiorul țării pentru livrarea aceluiași bun.

Norme metodologice:

24. (1) Taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ în cazul cotei reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa pe valoarea adăugată. De regulă prețul include taxa pe valoarea adăugată la livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii direct către populație în situația în care nu este necesară emiterea unei facturi fiscale conform art. 155 alin. (9) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa pe valoarea adăugată.

25. Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile și manualele școlare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate exclusiv publicității.

26. Conform art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi sau dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

27. Conform art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea țesuturilor moi ori dure, precum și a unor funcții ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale sistemului neuromuscular și scheletic, precum și încălțăminte ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele și dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante și/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți și/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

28. (1) Conform art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situația în care costul micului dejun este inclus în prețul de cazare, cota redusă se aplică asupra prețului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice unitate care intermediază în nume propriu, dar în contul altei persoane, astfel de operațiuni aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată în baza art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, dacă aplică un regim normal de taxă pe valoarea adăugată.

(2) În cazul pachetelor turistice sau al unor componente ale acestora, comercializate prin agenții de turism, cota redusă pentru servicii de cazare sau de închiriere a terenurilor amenajate pentru camping poate fi aplicată numai în situația în care agențiile de turism practică un regim normal de taxă pe valoarea adăugată, respectiv nu au aplicat regulile speciale prevăzute la pct. 68, iar contravaloarea acestor servicii este specificată separat în factura fiscală.

(3) Regula de la alin. (2) nu poate fi aplicată în cazul în care cazarea cuprinsă în pachetul turistic este efectuată de hoteluri sau alte unități cu funcție similară din străinătate.

Codul fiscal:

Cap. IX

Operațiuni scutite

Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării

Art. 141 - (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale, inclusiv veterinare, și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități, cantinele organizate pe lângă aceste unități, serviciile funerare prestate de unitățile sanitare;

Norme metodologice:

29. (1) În sensul art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, inclusiv cele veterinare, includ medicamentele, bandajele, protezele și accesoriile ale acestora, produsele ortopedice și alte bunuri similare care sunt furnizate pacienților la momentul tratamentului, precum și hrana și cazarea acestora în unitățile care asigură spitalizarea și îngrijirile medicale.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesoriile ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, efectuată de către persoane care nu oferă tratament medical, spitalizare sau tratament veterinar, precum farmaciile.

Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop;

Norme metodologice:

30. Este scutită de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, activitatea de transport al bolnavilor și răniților cu vehicule special amenajate în acest sens, efectuată de stațiile de salvare sau de alte unități autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfășurarea acestei activități.

Codul fiscal:

g) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; serviciile de cazare, masă și tratament, prestate de persoane impozabile care își desfășoară activitatea în stațiuni balneoclimaterice, dacă au încheiat contracte cu Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și contravaloarea acestora este decontată pe bază de bilete de tratament;

Norme metodologice:

31. În sensul art. 141 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni și de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfășoare activități de asistență socială.

Codul fiscal:

h) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau alte entități recunoscute ca având caracter social;

Norme metodologice:

32. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată prestările de servicii și/sau livrările de bunuri care sunt strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, cum sunt: centre-pilot pentru tineri cu handicap, case de copii, centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap, alte organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreținerii, educării sau petrecerii timpului liber al tinerilor.

Codul fiscal:

i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial ce au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;

Norme metodologice:

33. (1) Cuantumul cotizațiilor la care se face referire în art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizațiilor fără scop patrimonial.

(2) Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și camerele de comerț și industrie teritoriale sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată pentru activitățile desfășurate în favoarea membrilor în contul cotizațiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România.

Codul fiscal:

j) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

Norme metodologice:

34. Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educația fizică, de către organizații fără scop patrimonial, precum: cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile și cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu sunt scutite încasările pentru publicitate, precum și încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio și la televiziune a manifestărilor sportive.

Codul fiscal:

k) prestările de servicii culturale, precum și livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii, efectuate de instituțiile publice sau de organizații culturale nonprofit;

Norme metodologice:

34¹. (1) *Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 141 alin. (1) lit. k din Codul fiscal, efectuate de instituții publice sau de organizații culturale nonprofit, cuprind activități precum: reprezentațiile de teatru, operă, operetă și alte reprezentații culturale similare, organizarea de expoziții, festivaluri, restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural mobil și imobil. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broșuri, pliante și alte materiale care popularizează un eveniment cultural.*

(2) *Cinematografele care sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată la data de 1 iunie 2005 vor aplica cota de 19% de taxă pe valoarea adăugată în perioada 1 - 3 iunie 2005, iar începând cu data de 4 iunie 2005 vor aplica cota redusă de 9%. Cinematografele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată la 1 iunie 2005 vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal.*

Codul fiscal:

l) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a) și lit. f) - k), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;

Norme metodologice:

35. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activități cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Codul fiscal:

m) activitățile specifice posturilor publice naționale de radio și de televiziune, cu excepția activităților de publicitate și altor activități de natură comercială;

Norme metodologice:

36. (1) Prin posturi publice naționale de radio și televiziune se înțelege *Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Societățile care au ca obiect difuzarea prin cablu a programelor audiovizuale au obligația să aplice regimul de taxare pentru abonamentele care se referă la perioade de difuzare ulterioare datei de 1 iunie 2005, indiferent dacă încasarea acestora s-a realizat în avans. Abonamentele restante, neîncasate pentru perioade de difuzare anterioare datei de 1 iunie 2005, nu se supun regimului de taxare, indiferent de data la care vor fi încasate.*

Codul fiscal:

n) vânzarea de licențe de filme sau de programe, drepturi de difuzare, abonamente la agențiile internaționale de știri și alte drepturi de difuzare similare, destinate activității de radio și televiziune, cu excepția celor de publicitate;

Norme metodologice:

37. *** Abrogat de H.G. Nr. 610/2005

Codul fiscal:

(2) Alte operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, în programele-nucleu și în planurile sectoriale, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;

Norme metodologice:

38. La acordarea ajutorului de stat pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cumulat cu cel acordat în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, se vor avea în vedere prevederile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului privind ajutorul de stat pentru cercetare și dezvoltare, precum și ale Regulamentului privind ajutorul de stat regional și ajutorul de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Codul fiscal:

c) prestările următoarelor servicii financiare și bancare:

1. acordarea și negocierea de credite și administrarea creditului de către persoana care îl acordă;
2. acordarea, negocierea și preluarea garanțiilor de credit sau a garanțiilor colaterale pentru credite, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
3. orice operațiune legată de depozite și conturi financiare, inclusiv orice operațiuni cu ordine de plată, transferuri de bani, instrumente de debit, carduri de credit sau de debit, cecuri sau alte instrumente de plată, precum și operațiuni de factoring;
4. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu monedă națională sau străină, cu excepția monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colecție;
5. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu titluri de participare, titluri de creanțe, cu excepția executării acestora, obligațiuni, certificate, cambii, alte instrumente financiare sau alte valori mobiliare;
6. gestiunea fondurilor comune de plasament și/sau a fondurilor comune de garantare a creanțelor efectuate de orice entități constituite în acest scop;

Norme metodologice:

39. (1) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal includ și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății, orice alte împrumuturi bănești acordate de persoane fizice sau juridice.

(2) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 5 din Codul fiscal cuprind și transferul și/sau orice alte operațiuni cu părți sociale și acțiuni necotate la bursă.

Codul fiscal:

f) livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate de unitățile din sistemul de penitenciare, utilizând munca deținuților;

Norme metodologice:

40. *** *Abrogat de H.G. Nr. 610/2005*

Codul fiscal:

g) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din Decembrie 1989;

Norme metodologice:

41. Lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din Decembrie 1989 cuprind atât prestarea de serviciu, cât și bunurile utilizate în scopul realizării acestor operațiuni, menționate în situațiile de lucrări de către prestator.

Codul fiscal:

- k) arendarea, concesiunea și închirierea de bunuri imobile, cu următoarele excepții:
1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;
 2. serviciile de parcare a vehiculelor;
 3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate în bunurile imobile;
 4. închirierea seifurilor.
- (3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. k), în condițiile stabilite prin norme.

.....
.....

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(10) În situațiile prevăzute la art. 138, precum și în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusă poate fi ajustată. Procedura de ajustare se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

42. (1) Pentru operațiunile de leasing cu bunuri imobile nu se aplică scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 141 alin. (2) lit. k) pct. 3 din Codul fiscal, mașinile și utilajele fixate în bunuri imobile sunt cele care pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal. Opțiunea de aplicare a regimului de taxare se notifică organelor fiscale teritoriale pe formularul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se aplică de la data înscrisă în notificare. În situația în care numai o parte dintr-un imobil este utilizată pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal și se optează pentru taxarea acestora, în notificarea transmisă organului fiscal se va înscrie în procente partea din imobil destinată acestor operațiuni.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de impozite și taxe, dar neînregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, precum și cele nou-înființate, dacă optează pentru regimul de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal, trebuie să solicite în prealabil înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. După dobândirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată vor notifica în scris organele fiscale competente asupra bunurilor imobile sau părților de bunuri imobile, pentru care optează pentru regimul de taxare urmând procedura descrisă la alin. (3) și (5).

(5) Persoanele care au optat pentru regimul de taxare pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal nu mai pot aplica regimul de scutire pentru operațiunile respective timp de 5 ani. După această perioadă persoanele impozabile pot anula opțiunea. Formularul pentru notificarea anulării opțiunii, prevăzut în anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca plătitori de impozite și taxe.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (5), persoanele care la data de 1 martie 2003 au optat tacit asupra taxării operațiunilor prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. o) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, pot renunța oricând la această

opțiune în vederea aplicării regimului de scutire. Formularul pentru notificarea anulării opțiunii, prevăzut în anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca plătitori de impozite și taxe. Dacă ulterior optează pentru taxare, trebuie să aplice prevederile alin. (5).

(7) Persoanele impozabile care aplică scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal au obligația să ajusteze taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru bunurile imobile achiziționate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operațiunilor scutite și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de scutire. Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa pe valoarea adăugată dedusă aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, rezultatul se înmulțește cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întregă. Taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă obținută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru luna în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

(8) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (7):

1. O persoană impozabilă dobândește la data de 15 iunie 2001, prin achiziție sau investiții, un bun imobil având o valoare de 30 miliarde lei. Activitatea persoanei impozabile cuprinde atât operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, cât și operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestui imobil a fost de 5,7 miliarde lei, din care s-au dedus 4,56 miliarde lei conform pro-rata definitivă de 80% din anul 2001. La sfârșitul anului 2002 taxa dedusă s-a recalculat conform art. 61 alin. (9) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 598/2002, cu modificările ulterioare, în funcție de pro-rata definitivă de 70% pentru anul 2002, rezultând din recalculare suma de 570 milioane lei care s-a înregistrat pe cheltuieli. În anul 2002 au fost efectuate lucrări de modernizare care au mărit valoarea bunului imobil cu 10 miliarde lei, pentru care taxa pe valoarea adăugată aferentă este de 1,71 miliarde lei, din care s-a dedus suma de 1,2 miliarde lei, conform pro-rata definitivă de 70% din anul 2002. Lucrările de modernizare au fost finalizate în data de 9 iunie 2002. De la data de 1 martie 2003, persoana impozabilă închiriaza imobilul astfel: 30% din bunul imobil în regim de scutire, iar pentru 70% din bunul imobil optează pentru aplicarea regimului de taxare. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunului imobil 5.700 milioane lei
- Taxa dedusă inițial 4.560 milioane lei
- Diferența de taxă rezultată din recalculare la
sfârșitul anului 2002 570 milioane lei

- Taxa dedusă efectiv pentru bunul imobil (4.560 - 570) 3.990 milioane lei
- Taxa dedusă aferentă părții din bunul imobil care este închiriată în regim de scutire
3.990 milioane lei x 30% = 1.197 milioane lei

- Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 -1 martie 2003

- 1.197 milioane lei : 5 ani = 239,4 milioane lei
- 239,4 milioane lei : 12 luni = 19,95 milioane lei
- 7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni
- 21 de luni x 19,95 milioane lei = 418,95 milioane lei
- 1.197 milioane lei - 418,95 milioane lei = 778,05 milioane lei.

B. Ajustarea aferentă lucrării de modernizare din anul 2002

- Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru modernizare 1.200 milioane lei
- Taxa dedusă pentru modernizare aferentă părții din bunul imobil care este închiriată în regim de scutire
1.200 milioane lei x 30% = 360 milioane lei

- Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 - 1 martie 2003

- 360 milioane lei : 5 ani = 72 milioane lei
- 72 milioane lei : 12 luni = 6 milioane lei
- 7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni
- 9 luni x 6 milioane lei = 54 milioane lei
- 360 milioane lei - 54 milioane lei = 306 milioane lei.

Sumele de 778,05 milioane lei + 306 milioane lei, rezultate din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna martie, în roșu, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

2. Același exemplu, în situația în care persoana impozabilă nu a avut și operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată în anul 2001:

A. Ajustarea pentru T.V.A. aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa dedusă inițial 5.700 milioane lei
- Taxa dedusă aferentă părții din bunul imobil care este închiriată în regim de scutire
5.700 milioane lei x 30% = 1.710 milioane lei

- Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 -1 martie 2003

- 1.710 milioane lei : 5 ani = 342 milioane lei
- 342 milioane lei : 12 luni = 28,5 milioane lei
- 7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni
- 21 de luni x 28,5 milioane lei = 598,5 milioane lei
- 1.710 milioane lei - 598,5 milioane lei = 1.111,5 milioane lei.

B. Ajustarea aferență lucrării de modernizare din anul 2002

- Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru modernizare 1.710 milioane lei
- Taxa dedusă pentru modernizare aferență părții din bunul imobil care este închiriată în regim de scutire
 $1.710 \text{ milioane lei} \times 30\% = 513 \text{ milioane lei}$

- Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 - 1 martie 2003

513 milioane lei : 5 ani = 102,6 milioane lei

102,6 milioane lei : 12 luni = 8,55 milioane lei

7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni

9 luni x 8,55 milioane lei = 76,95 milioane lei

513 milioane lei - 76,95 milioane lei = 436,05 milioane lei

Sumele de 1.111,5 milioane lei + 436,05 milioane lei, rezultate din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna martie, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(9) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care trec de la regimul de scutire la cel de taxare pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pot deduce din taxa pe valoarea adăugată aferență bunurilor imobile achiziționate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporțională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operațiuni și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul căroră bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate, ajustarea taxei aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare se va ține cont de suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa pe valoarea adăugată aferență achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul se înmulțește cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întregă. Taxa pe valoarea adăugată dedusă se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

(10) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (9):

1. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 1, persoana impozabilă optează pentru regimul de taxare a operațiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.

A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului

Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioadă de ajustare, bunul va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv $19,95 \text{ milioane lei} \times 20 \text{ de luni} = 399 \text{ milioane lei}$.

B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizării

Modernizarea a fost efectuată în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioadă de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 6 milioane lei x 32 de luni = 192 milioane lei.

Sumele de 399 milioane lei + 192 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preiau corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

2. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 2, persoana impozabilă optează pentru taxarea operațiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.

A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului

Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioadă de recalculare, bunul va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv 28,5 milioane lei x 20 de luni = 570 milioane lei.

B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizării

Modernizarea a fost efectuată în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioadă de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 8,55 milioane lei x 32 de luni = 273,6 milioane lei.

Sumele de 570 milioane lei + 273,6 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preiau corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării

Art. 141 [...]

(2) Alte operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

l) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite în baza prezentului articol, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (7) lit. b).

Norme metodologice:

43. Se încadrează în prevederile art. 141 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal livrările de bunuri care au fost achiziționate după data de 1 iulie 1993, dacă acestea au fost destinate realizării de operațiuni scutite, pentru care nu s-a exercitat dreptul de deducere, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal. În cazul bunurilor pentru care s-a dedus taxa pe valoarea adăugată conform pro rata, scutirea se aplică proporțional cu taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă prin aplicarea pro rata.

44. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute de art. 141 din Codul fiscal sunt obligatorii, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pentru care art. 141 alin. (3) din Codul fiscal prevede dreptul de opțiune pentru aplicarea regimului de taxare. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată se aplică livrărilor de bunuri și/sau

prestărilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a facturat în mod eronat cu taxa pe valoarea adăugată livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată către beneficiari care au sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reședința obișnuită în România, este obligată să storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, aplicată în mod eronat pentru o operațiune scutită; aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxa pe valoarea adăugată și emiterea unei noi facturi fără taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Scutiri la import

Art. 142 - Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

d) importul de bunuri de către misiunile diplomatice și birourile consulare, precum și de către cetățenii străini cu statut diplomatic sau consular în România, în condiții de reciprocitate, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

45. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea condițiilor de reciprocitate legate de importul bunurilor.

Codul fiscal:

e) importul de bunuri efectuat de reprezentanțele organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și de către cetățenii străini angajați ai acestor organizații, în limitele și în conformitate cu condițiile precizate în convențiile de înființare a acestor organizații, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

46. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații.

Codul fiscal:

h) importul de bunuri primite în mod gratuit cu titlu de ajutoare sau donații destinate unor scopuri cu caracter religios, de apărare a sănătății, de apărare a țării sau siguranței naționale, artistic, sportiv, de protecție și ameliorare a mediului, de protecție și conservare a monumentelor istorice și de arhitectură, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

47. (1) Scutirea se aplică de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza documentelor din care rezultă că bunurile au fost primite fără obligații de plată și a unei declarații pe propria răspundere semnate de reprezentantul legal al importatorului sau de persoana împuternicită de acesta, prin care se confirmă că bunurile sunt destinate scopurilor menționate la art. 142 lit. h) din Codul fiscal, nu vor face obiectul unor comercializări ulterioare cel puțin 5 ani de la data importului și vor fi folosite numai în scopurile pentru care

au fost importate. Declarațiile nereale atrag răspunderea potrivit legii. Declarația pe propria răspundere se întocmește în trei exemplare originale, dintre care un exemplar se depune la biroul vamal la care se face declarația vamală de import, un exemplar se depune la organul fiscal teritorial, iar al treilea exemplar se păstrează la documentele financiar-contabile ale beneficiarului. La schimbarea destinației bunurilor, înainte de expirarea termenului de 5 ani, importatorii sunt obligați să îndeplinească formalitățile legale privind importul mărfurilor și să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă importului.

(2) Bunurile destinate apărării sănătății pentru care se acordă scutirea de taxă pe valoarea adăugată în baza art. 142 lit. h) din Codul fiscal sunt orice alte bunuri decât cele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 545/2003.

Codul fiscal:

i) importul de bunuri finanțate din împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, organisme internaționale și/sau organizații nonprofit din străinătate și din țară, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

48. (1) Prin împrumuturi nerambursabile, în sensul art. 142 lit. i) din Codul fiscal, se înțelege împrumuturile bănești acordate de guverne străine, de organisme internaționale și/sau de organizații nonprofit din străinătate și din țară unor beneficiari din România și care sunt consemnate în acorduri, protocoale și/sau înțelegeri, memorandumuri, încheiate cu guverne străine, organisme internaționale sau organizații nonprofit din străinătate și din țară.

(2) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organisme internaționale sau de guverne străine, se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza documentelor care atestă că acestea sunt finanțate din împrumuturi nerambursabile.

(3) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară, se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza documentelor care atestă că acestea sunt finanțate din împrumuturi nerambursabile și sunt destinate realizării unor scopuri cu caracter umanitar, social, filantropic, religios, de apărare a sănătății, cultural, artistic, educativ, științific, sportiv, de protecție și ameliorare a mediului, de protecție și conservare a monumentelor istorice și de arhitectură. Documentele prin care se atestă sursa de finanțare și destinația bunurilor importate sunt acorduri, protocoale și/sau înțelegeri, memorandumuri, încheiate cu organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară.

(4) Organele de control fiscal și ale Gărzii financiare urmăresc dacă se respectă destinația dată bunurilor respective și, în cazul în care se constată schimbarea acesteia în termen de 5 ani de la data intrării în țară a bunurilor, vor sesiza organele vamale pentru luarea măsurilor ce decurg din aplicarea legii.

Codul fiscal:

j) importul următoarelor bunuri: bunurile de origine română, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului, bunurile reparate în străinătate sau bunurile care le înlocuiesc pe cele necorespunzătoare calitativ, returnate partenerilor externi în perioada

de garanție, bunurile care se înapoiază în țară ca urmare a unei expedieri eronate, echipamentele pentru protecția mediului, stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

49. (1) În sensul art. 142 lit. j) din Codul fiscal, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului sunt:

- a) bunurile care sunt abandonate printr-o declarație scrisă dată autorităților vamale;
- b) bunurile pentru care la expirarea termenului de păstrare, acordat de autoritatea vamală, titularii nu au reglementat situația vamală a acestora;
- c) bunurile confiscate de autoritățile competente potrivit legii.

(2) Ajutoarele de stat pentru protecția mediului acordate în baza hotărârilor Guvernului vor fi notificate Consiliului Concurenței în vederea autorizării și vor respecta prevederile Regulamentului privind ajutorul de stat pentru protecția mediului.

Codul fiscal:

Cap. X

Regimul deducerilor

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(6) În condițiile stabilite prin norme, se acordă dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii destinate realizării operațiunilor prevăzute la alin. (3) - (5), efectuate de persoane impozabile înainte de înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care nu aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152. [...]

(10) În situațiile prevăzute la art. 138, precum și în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusă poate fi ajustată. Procedura de ajustare se stabilește prin norme.

.....

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(5) Bunurile și serviciile pentru care nu se cunoaște destinația în momentul achiziției, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau operațiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, se evidențiază într-un jurnal pentru cumpărări întocmit separat. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata. Prin excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme.

Norme metodologice:

50. (1) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot să exercite dreptul de deducere pentru bunuri și/sau servicii achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în următoarele cazuri:

- a) în situația în care este o persoană impozabilă stabilită în străinătate și trebuie să-și desemneze un sediu permanent în România sau un reprezentant fiscal;
- b) în caz de reorganizare, când o entitate juridică se divide și în urma divizării iau naștere mai multe persoane impozabile;
- c) în cazul unităților nou-înființate, până la data obținerii codului de identificare fiscală de plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

(2) În cazul unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care nu dau drept de deducere la operațiuni care dau drept de deducere, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot să-și ajusteze dreptul de deducere pentru taxa aferentă bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificării intervenite, precum și pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior modificării intervenite. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

- a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;
- b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat, prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

(4) Persoanele impozabile care se înregistrează ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată datorită unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care nu dau drept de deducere la operațiuni care dau drept de deducere, pot să-și exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată conform art. 145 alin. (11) și (12) din Codul fiscal, la data înregistrării ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(5) În cazul unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care dau drept de deducere la operațiuni care nu dau drept de deducere, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuie să-și ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificării intervenite, precum și pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior modificării intervenite, care sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial.

(6) Pentru situațiile prevăzute la art. 138 lit. a), b), c) și e) din Codul fiscal beneficiarii sunt obligați să-și ajusteze dreptul de deducere. În aceste situații ajustarea reprezintă anularea totală sau parțială a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial sau, în cazul prevăzut la art. 138 lit. c) din Codul fiscal, când prețurile se majorează ulterior livrării sau prestării, ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente majorării de preț.

(7) Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru un obiectiv de investiții, înainte de punerea în funcțiune a acestuia, se ajustează la sfârșitul anului calendaristic următor celui de punere în funcțiune a investiției, astfel:

- a) dacă bunul obținut prin investiție este utilizat exclusiv pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusă inițial se anulează integral. În cazul bunurilor imobile închiriate, concesionate sau arendate, pentru care persoana impozabilă aplică

regimul de scutire pentru o parte din bunul imobil, ajustarea dreptului de deducere pentru partea respectivă se efectuează conform prevederilor pct. 42 alin. (7);

b) dacă bunul obținut prin investiție este utilizat atât pentru operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusă inițial se recalculează pe bază de pro-rata definitivă determinată la sfârșitul anului calendaristic următor celui de punere în funcțiune a investiției.

Codul fiscal:

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);

b) pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale; pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plății taxei în vamă, conform alin. (2), se va prezenta și documentul care confirmă achitarea taxei pe valoarea adăugată.

(9) Prin normele de aplicare a prezentului titlu, se prevăd situațiile în care se poate folosi un alt document decât cele prevăzute la alin. (8), pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

51. (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepționale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare. Pentru carburanții auto achiziționați taxa pe valoarea adăugată poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Pentru achizițiile de bunuri supuse accizelor, pentru care prin lege se prevede utilizarea facturii fiscale speciale, documentul legal de deducere a taxei pe valoarea adăugată este exemplarul original al facturii fiscale speciale utilizate pentru circulația acestor produse. Facturile fiscale sau alte documente legale emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul

serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, sunt documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, însoțite de decontul de deplasare.

Codul fiscal:

Perioada fiscală

Art. 146 - (1) Perioada fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru persoanele impozabile care nu au depășit în cursul anului precedent o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere de 100.000 euro inclusiv, la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului precedent, perioada fiscală este trimestrul calendaristic.

.....
....
Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(11) Regularizarea deducerilor operate după pro-rata provizorie se realizează prin aplicarea pro-rata definitivă asupra sumei taxei pe valoarea adăugată deductibile aferente achizițiilor prevăzute la alin. (5). Diferența în plus sau în minus față de taxa dedusă, conform pro-rata provizorie, se înscrie pe un rând distinct în decontul ultimei perioade fiscale.

.....
....
Determinarea taxei de plată sau a sumei negative de taxă

Art. 148 - (1) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate de o persoană impozabilă, care este dedusă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată colectată, aferentă operațiunilor taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei pe valoarea adăugată.

(2) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile, exigibilă într-o perioadă fiscală, denumită taxa colectată, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, dedusă în acea perioadă fiscală, rezultă o diferență denumită taxa pe valoarea adăugată de plată pentru perioada fiscală de raportare.

Norme metodologice:

52. (1) În perioada fiscală de raportare se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii, care devine exigibilă în acea perioadă fiscală. Taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii, exigibilă în perioada fiscală de raportare, pentru care nu s-au primit documente de justificare a deducerii până la data depunerii decontului de taxă pe valoarea adăugată, se include în deconturile întocmite pentru perioadele fiscale următoare. Nu este permisă deducerea taxei pe valoarea adăugată în perioada fiscală de raportare dacă exigibilitatea intervine într-o perioadă fiscală viitoare.

(2) La persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt, în cursul unei perioade fiscale taxa pe valoarea adăugată aferentă

achizițiilor de bunuri/servicii se reflectă în contul 4426 "Taxa pe valoarea adăugată deductibilă", indiferent dacă sunt destinate realizării de operațiuni care dau drept de deducere, total sau parțial, conform pro rata, sau de operațiuni care nu dau drept de deducere.

(3) În cursul anului, diferențele nedeductibile rezultate ca urmare a aplicării pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal sau taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal se înregistrează pe cheltuielile perioadei fiscale de raportare.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), persoanele impozabile cu regim mixt, care aplică pro rata provizorie în cursul anului, includ în valoarea de intrare a activelor amortizabile diferențele nedeductibile rezultate ca urmare a aplicării pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal sau taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal.

(5) Taxa de dedus în plus, rezultată ca urmare a regularizării efectuate conform art. 147 alin. (11) din Codul fiscal, se înregistrează prin diminuarea cheltuielilor ultimei perioade fiscale, iar taxa de dedus în minus, prin majorarea cheltuielilor ultimei perioade fiscale.

(6) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt, trebuie să colecteze într-o perioadă fiscală taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile care sunt exigibile în aceeași perioadă fiscală. Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii, care este exigibilă în perioada fiscală de raportare, dar nu a fost evidențiată în decontul de taxă pe valoarea adăugată al perioadei fiscale de raportare, se înscrie în deconturile perioadelor fiscale următoare.

(7) În cazul persoanelor impozabile, pentru care perioada fiscală este trimestrul, jurnalele de vânzări și cumpărări se totalizează numai la sfârșitul fiecărui trimestru. Conturile de taxă pe valoarea adăugată nu se închid la fiecare sfârșit de lună, ci numai la sfârșitul unui trimestru care reprezintă perioada fiscală în scopul aplicării taxei pe valoarea adăugată. Taxa de plată și suma negativă a taxei pe valoarea adăugată se determină la finele perioadei fiscale, respectiv a trimestrului. Cifra de afaceri care servește drept referință la aplicarea art. 146 alin. (2) din Codul fiscal este constituită din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv avansurile încasate în anul precedent pentru astfel de operațiuni.

Codul fiscal:

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(7) Pro-rata se determină ca raport între: veniturile obținute din operațiuni care dau drept de deducere, inclusiv subvențiile legate direct de prețul acestora, la numărător, iar la numitor veniturile de la numărător plus veniturile obținute din operațiuni care nu dau drept de deducere. În calculul pro-rata, la numitor se adaugă alocațiile, subvențiile sau alte sume primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, în scopul finanțării de activități scutite fără drept de deducere sau care nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Se exclud din calculul pro-rata veniturile financiare, dacă acestea sunt accesorii activității principale. Nu se includ în calculul pro-rata serviciile efectuate de prestatori stabiliți în străinătate, astfel cum sunt definiți la art. 151 alin. (2), pentru care beneficiarii au obligația plății taxei pe valoarea adăugată. Pro-rata se determină anual, situație în care elementele

prevăzute la numitor și numărător sunt cumulate pentru întregul an fiscal. Prin excepție, aceasta poate fi determinată lunar sau trimestrial, după caz, conform alin. (13), situație în care elementele prevăzute la numitor și numărător sunt cele efectiv realizate în cursul fiecărei luni, respectiv trimestru.

Norme metodologice:

52¹. În sensul alin. (7) al art. 147 din Codul fiscal, prin venituri financiare nu se înțelege veniturile financiare din punct de vedere contabil, ci veniturile din operațiunile financiare și bancare prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Regularizarea și rambursarea taxei

Art. 149 [...]

(5) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă o persoană impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, mai mic de 50 milioane lei inclusiv, aceasta fiind reportată obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

Norme metodologice:

53. (1) Soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitat de persoana impozabilă la rambursare, prin decontul de taxă pe valoarea adăugată, nu se reportează în perioada fiscală următoare. În situația în care persoana impozabilă renunță la cererea de rambursare, poate să preia suma respectivă în decontul de taxă pe valoarea adăugată ca sumă reportată din perioada fiscală precedentă pentru care nu s-a depus cerere de rambursare. Renunțarea la cererea de rambursare trebuie să fie comunicată în scris organului fiscal teritorial pentru a fi operată în fișa de plătitor.

(2) Sumele solicitate la rambursare se înregistrează la sfârșitul perioadei fiscale într-un analitic separat al contului 4424. Sumele înregistrate în acest analitic nu pot fi luate în considerare pentru regularizările de taxă prevăzute de art. 149 din Codul fiscal, cu excepția cazurilor când s-a renunțat la cererea de rambursare cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) Cererile de rambursare/compensare a taxei pe valoarea adăugată, depuse o dată cu deconturile de taxă pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, nesoluționate până la această dată, precum și cererile de rambursare/compensare aferente lunii decembrie 2003, care se depun o dată cu decontul lunii decembrie până la data de 25 ianuarie 2004 inclusiv, vor fi soluționate conform prevederilor legale privind taxa pe valoarea adăugată în vigoare în luna pentru care s-a întocmit decontul de taxă pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Cap. XI

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

Reguli aplicabile în cazul persoanelor impozabile stabilite în străinătate

Art. 151 - (1) Dacă o persoană impozabilă stabilită în străinătate realizează prestări de servicii taxabile, pentru care locul prestării este considerat a fi în România, altele decât cele prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b), va proceda astfel:

a) prestatorul își poate desemna un reprezentant fiscal în România, care are obligația de a îndeplini, în numele persoanei stabilite în străinătate, toate obligațiile prevăzute în prezentul titlu, inclusiv obligația de a solicita înregistrarea fiscală în scopul plății taxei pe valoarea adăugată, în numele persoanei stabilite în străinătate;

b) în cazul în care persoana stabilită în străinătate nu își desemnează un reprezentant fiscal în România, beneficiarul serviciilor datorează taxa pe valoarea adăugată, în numele prestatorului.

(2) Prin persoană impozabilă stabilită în străinătate se înțelege orice persoană care realizează activități economice de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (2) și care nu are în România sediul activității economice, domiciliul stabil sau un sediu permanent de la care serviciile sunt prestate sau livrările sunt efectuate.

(3) În cazul livrărilor de bunuri taxabile pentru care locul livrării este considerat a fi în România, efectuate de persoane stabilite în străinătate, acestea au obligația să desemneze un reprezentant fiscal în România.

(4) Persoanele impozabile stabilite în străinătate, care desfășoară operațiuni scutite cu drept de deducere în România, au dreptul să-și desemneze un reprezentant fiscal pentru aceste operațiuni.

(5) Procedura desemnării reprezentantului fiscal pentru taxa pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

54. (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă stabilită în străinătate la organul fiscal la care reprezentantul propus este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. Cererea trebuie însoțită de:

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data, volumul și natura activității pe care o va desfășura în România. Ulterior începerii activității, volumul și natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate a persoanei impozabile respective;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor taxabile sau scutite cu drept de deducere, desfășurate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate. Nu se admite coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Organul fiscal verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile stabilite în străinătate, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de

identificare fiscală atribuit reprezentantului fiscal, care trebuie să fie diferit de codul de identificare fiscală atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate, cu excepția celor prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, atâ timp cât durează mandatul său. În situația în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârșitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă stabilită în străinătate ar avea obligația plății taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată să prelungească mandatul reprezentantului fiscal sau să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă. Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate nu trebuie evidențiate în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal, acestea nefiind operațiunile sale, ci ale persoanei pe care o reprezintă. Obligațiile și drepturile persoanei stabilite în străinătate privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată aferente operațiunilor efectuate în România sunt cele stabilite la titlul VI din Codul fiscal pentru orice altă persoană impozabilă română și se exercită prin reprezentantul fiscal, mai puțin evidența contabilă, care nu este obligatorie. Prevederile art. 152 din Codul fiscal nu sunt aplicabile persoanelor impozabile stabilite în străinătate.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată, pe care îl va depune în această calitate, și să propună o dată ulterioară depunerii cererii, când va lua sfârșit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile stabilite în străinătate. În cazul în care persoana impozabilă stabilită în străinătate își continuă activitatea în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă stabilită în străinătate a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal sau, după caz, și-a înregistrat un sediu permanent în România pentru aceeași activitate.

(6) Persoana impozabilă stabilită în străinătate transmite reprezentantului fiscal factura externă destinată beneficiarului său, fără a indica în aceasta suma taxei pe valoarea adăugată, precum și două copii de pe factura respectivă. Reprezentantul fiscal emite factura fiscală pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii din factura externă și transmite beneficiarului exemplarul original al facturii fiscale împreună cu factura externă. Pentru determinarea bazei de impozitare se aplică prevederile pct. 18 alin. (1) sau (2), după caz, în funcție de moneda în care se fac decontările. Prezentele norme metodologice nu instituie obligații privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal, sau direct între persoana impozabilă stabilită în străinătate și clienții/furnizorii acesteia.

(7) Completarea facturii fiscale derogă de la normele legale privind circulația și modul de completare a facturilor fiscale, fiind suficientă menționarea următoarelor informații:

- a) numărul, care este același cu numărul facturii externe, și data emiterii facturii;
- b) la rubrica "Furnizor" se completează numele și adresa reprezentantului fiscal, codul de identificare fiscală atribuit pentru o persoană stabilită în străinătate și numele persoanei stabilite în străinătate pe care o reprezintă;
- c) numele, adresa și codul de identificare fiscală ale beneficiarului, după caz, la rubrica "Cumpărător";

- d) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;
- e) prețul unitar fără taxa pe valoarea adăugată și baza de impozitare pentru fiecare cotă sau scutire;
- f) cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată sau mențiunile: "scutit cu drept de deducere", "scutit fără drept de deducere", "neimpozabil", "supus regulilor speciale", după caz. Pentru operațiunile supuse taxării inverse se menționează obligatoriu "taxare inversă";
- g) suma taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile taxabile, cu excepția cazurilor în care se aplică reguli speciale prevăzute prin prezentele norme metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;
- h) totalul de plată se completează în funcție de prevederile contractuale, menționându-se numai sumele decontate prin reprezentant fiscal.

(8) Reprezentantul fiscal depune decont de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile desfășurate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate pe care o reprezintă. În situația în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont pentru fiecare persoană impozabilă stabilită în străinătate pe care o reprezintă. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, operațiunile desfășurate în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate, pentru care depune un decont de taxă pe valoarea adăugată, separat.

(9) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele originale prevăzute de lege. Furnizorii/prestatorii sunt obligați să emită, pe lângă facturi fiscale care se predau reprezentantului fiscal, și facturi externe pentru cumpărările efectuate din România de persoana impozabilă stabilită în străinătate.

55. (1) Dacă o activitate desfășurată în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate implică obligativitatea înregistrării unui sediu permanent, astfel cum este definit la titlul I din Codul fiscal, aceasta nu mai poate să își desemneze un reprezentant fiscal în România pentru respectiva activitate. Sediul permanent se înregistrează ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și îndeplinește toate obligațiile privind taxa pe valoarea adăugată care decurg din titlul VI din Codul fiscal și din prezentele norme metodologice. Dacă persoana străină desfășoară în România activități prin unul sau mai multe sedii permanente și are și alte activități care nu sunt legate de activitatea sediului/sediilor permanente, pentru care nu are obligația să-și înregistreze sediu permanent, obligațiile sale privind taxa pe valoarea adăugată vor fi îndeplinite de un reprezentant fiscal desemnat cu respectarea prevederilor de la pct. 54.

(2) Sediul permanent aplică o procedură asemănătoare celei stabilite pentru reprezentantul fiscal la pct. 54 alin. (6), (7) și (9), factura fiscală fiind întocmită numai în scopul taxei pe valoarea adăugată. Se exceptează lit. b) a alin. (7) al pct. 54, unde se completează la rubrica "Furnizor" numele și adresa sediului permanent al persoanei impozabile stabilite în străinătate, precum și codul de identificare fiscală atribuit pentru sediu permanent.

(3) Dacă, ulterior desemnării unui reprezentant fiscal, persoanei impozabile stabilite în străinătate îi revine obligația înregistrării unuia sau mai multor sedii permanente pentru aceleași activități, drepturile și obligațiile privind taxa pe valoarea adăugată vor fi preluate de sediul/sediile permanent/permanente desemnat/desemnate pentru activitatea/activitățile respective. În situația în care pe lângă activitățile pentru care trebuie desemnat sediu

permanent nu mai există și alte activități desfășurate în România de persoana din străinătate, se va renunța la reprezentantul fiscal. Dacă numai pentru o parte din activitățile persoanei din străinătate este necesară înregistrarea de sediu/sedii permanent/permanente, pentru restul activităților nelegate de activitatea sediului/sediilor permanent/permanente, drepturile și obligațiile privind taxa pe valoarea adăugată vor fi îndeplinite de reprezentantul fiscal desemnat.

Codul fiscal:

Cap. XII

Regimul special de scutire

Sfera de aplicare și regulile pentru regimul special de scutire

Art. 152 - (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare plafon de scutire, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Persoanele impozabile nou-înființate pot beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă declară că vor realiza anual o cifră de afaceri estimată de până la 2 miliarde lei inclusiv și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate fiscal, care ulterior realizează operațiuni sub plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), se consideră că sunt în regimul special de scutire, dacă nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Persoanele impozabile, care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii. Pentru persoanele nou-înființate, anul fiscal reprezintă perioada din anul calendaristic, reprezentată prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Frațiunile de lună vor fi considerate o lună calendaristică întreagă. Persoanele care se află în regim special de scutire trebuie să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, care intră sub incidența prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări. Data depășirii plafonului este considerată sfârșitul lunii calendaristice în care a avut loc depășirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată. În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.

(4) După depășirea plafonului de scutire, persoanele impozabile nu mai pot solicita aplicarea regimului special, chiar dacă ulterior realizează cifre de afaceri anuale inferioare plafonului de scutire prevăzut de lege.

(5) Scutirea prevăzută de prezentul articol se aplică livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii efectuate de persoanele impozabile prevăzute la alin. (1).

(6) Cifra de afaceri care servește drept referință la aplicarea alin. (1) este constituită din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii taxabile, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere, potrivit art. 143 și 144.

(7) Persoanele impozabile scutite potrivit dispozițiilor prezentului articol nu au dreptul de deducere conform art. 145 și nici nu pot să înscrie taxa pe facturile lor. În cazul în care sunt beneficiari ai prestațiilor de servicii prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), persoanele impozabile sunt obligate să îndeplinească obligațiile prevăzute la art. 155 alin. (4), art. 156 și 157.

Norme metodologice:

56. (1) Regimul special de scutire prevede o scutire de taxă pe valoarea adăugată care operează asupra întregii activități a persoanei impozabile, indiferent că operațiunile desfășurate sunt taxabile, scutite cu drept de deducere, scutite fără drept de deducere sau operațiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu pot aplica regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

(2) Prin persoane impozabile înregistrate fiscal care ulterior realizează operațiuni sub plafonul de scutire, prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, se înțelege persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar care sunt înregistrate fiscal și ulterior înregistrării fiscale efectuează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere.

(3) În cazul persoanelor ale căror operațiuni au fost scutite fără drept de deducere prin lege și ulterior devin taxabile și/sau scutite cu drept de deducere în același an fiscal, la calculul plafonului de scutire vor fi luate numai operațiunile efectuate de la data la care prin lege operațiunile sunt taxabile și/sau scutite cu drept de deducere. În aplicarea acestui punct operațiunile scutite fără drept de deducere sunt cele prevăzute de lege, exclusiv cele realizate în regimul special de scutire. Pentru depășirea plafonului se ia în calcul numai suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii taxabile, inclusiv operațiunile scutite cu drept de deducere, exclusiv avansurile încasate pentru operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere înainte de efectuarea livrării de bunuri sau a prestării de servicii.

(4) În cazul persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

a) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată înainte de înregistrarea persoanelor impozabile ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, organul fiscal va solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data constatării abaterii. Pe perioada cuprinsă între data constatării de către organele fiscale a nerespectării obligației de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și data înregistrării efective, persoana impozabilă aplică regimul special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, însă are obligația de a plăti la buget taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii efectuate în această perioadă;

b) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată ulterior înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a persoanei impozabile, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi avut obligația să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca

plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data la care înregistrarea a devenit efectivă.

(5) În ambele situații prevăzute la alin. (4), la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, persoana impozabilă beneficiază de dreptul de deducere aferent bunurilor achiziționate, conform art. 145 alin. (11) și (12) din Codul fiscal. Taxa pe valoarea adăugată dedusă se înscrie în primul decont de taxă pe valoarea adăugată depus la organul fiscal.

Codul fiscal:

Cap. XIII

Obligațiile plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată

Definirea asocierilor din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată

Art. 154 - În înțelesul taxei pe valoarea adăugată, o asocierie sau altă organizație care nu are personalitate juridică se consideră a fi o persoană impozabilă separată, pentru acele activități economice desfășurate de asociați sau parteneri în numele asociației sau organizației respective, cu excepția asociațiilor în participațiune.

Norme metodologice:

57. (1) *Orice asociat sau partener al unei asocieri ori organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.*

(2) *Asocierile în participațiune constituite exclusiv din persoane impozabile române nu dau naștere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint-venture, consortium sau alte forme de asocierie în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică și sunt constituite în temeiul Codului comercial sau al Codului civil, sunt tratate drept asocieri în participațiune.*

(3) *În cazul asocierilor în participațiune dintre persoane impozabile române și persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, se aplică următoarele reguli:*

a) *asocierea constituie persoană impozabilă și are dreptul să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în situația în care prin contractul de asocierie se prevede că asocierea nu este reprezentată față de terți prin asociatul activ, ci acționează în nume propriu în contul asociaților;*

b) *asocierea nu constituie persoană impozabilă și nu se înregistrează ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dacă prin contractul de asocierie se prevede că asociatul activ reprezintă asocierea față de terți. Dacă asociatul activ este persoană impozabilă română, acesta va aplica prevederile art. 156 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. În cazul asocierilor în participațiune constituite exclusiv din persoane stabilite în străinătate, asociatul activ trebuie să își desemneze în România un reprezentant fiscal sau, după caz, să își înregistreze un sediu permanent, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la titlul I din Codul fiscal pentru un astfel de sediu, și apoi va aplica art. 156 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal.*

Codul fiscal:

Facturile fiscale

Art. 155 - (1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, are obligația să emită factură fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate

ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, precum și contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană, în orice documente emise. În situația în care contribuabilii inactivi menționați emit facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, beneficiarii nu au dreptul să își exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în documentele respective. Prin norme se stabilesc situațiile în care factura fiscală poate fi emisă și de altă persoană decât cea care efectuează livrarea de bunuri. Persoanele impozabile cu regim mixt nu au obligația să emită facturi fiscale pentru operațiunile scutite fără drept de deducere sau care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată; în funcție de specificul activității, acestea pot emite alte documente prevăzute de lege pentru operațiunile scutite fără drept de deducere sau care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. În situația în care persoanele impozabile cu regim mixt utilizează factura fiscală pentru evidențierea livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii scutite fără drept de deducere sau care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, acestea au obligația să înscrie în dreptul operațiunii mențiunea "scutit fără drept de deducere" sau "neimpozabil".

(2) Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri, iar pentru prestări de servicii, cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată.

Norme metodologice:

58. (1) Transferul proprietății bunurilor în executarea creanțelor, în situația în care bunurile au fost predate pe bază de înțelegere între debitor și creditor, se consemnează în facturi fiscale de către debitor, dacă operațiunea constituie livrare de bunuri.

(2) În cazul bunurilor supuse executării silită, care sunt valorificate prin organele de executare silită, dacă operațiunea constituie livrare de bunuri, organelor de executare silită le revine obligația întocmirii facturii fiscale de executare silită. Originalul facturii fiscale de executare silită se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită.

(3) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor inclusiv taxa pe valoarea adăugată de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligația să vireze taxa pe valoarea adăugată încasată la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu-i mai revin obligații referitoare la plata taxei pe valoarea adăugată. Dacă prin contract se prevede că plata bunurilor se face în rate, taxa pe valoarea adăugată se virează la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la data stabilită prin contract pentru plata ratelor, de către organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător/adjudecatar. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei pe valoarea adăugată debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru bunurile prevăzute la art. 160¹ din Codul fiscal, taxa pe valoarea adăugată fiind evidențiată potrivit prevederilor pct. 65¹.

(4) Organele de executare silită înregistrează taxa pe valoarea adăugată din facturile fiscale de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, nu va evidenția în decontul de taxă pe valoarea adăugată operațiunile respective.

(5) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii fiscale de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă. În situația în care se prevede plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se colectează la data stabilită prin contract pentru plata ratelor. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări din rubrica "Taxa pe valoarea adăugată colectată" a decontului. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru bunurile prevăzute la art. 160¹ din Codul fiscal, taxa pe valoarea adăugată fiind evidențiată potrivit prevederilor pct. 65¹.

(6) Cumpărătorii/adjudecatarii justifică dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe baza facturilor fiscale de executare silită. În situația în care se prevede plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se deduce la data stabilită pentru plata ratelor. Pentru bunurile prevăzute la art. 160¹ din Codul fiscal se aplică corespunzător normelor de aplicare prevăzute la pct. 65¹.

59. (1) Persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrări de bunuri și/sau prestări de servicii către altă persoană în documentele emise. Orice persoană care încalcă aceste prevederi trebuie să vireze la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată încasată de la beneficiar. Beneficiarul nu are drept de deducere a taxei achitate unei persoane care nu este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dar poate solicita restituirea de la bugetul de stat a sumei achitate ca taxă nedatorată.

Pentru a beneficia de restituirea de la bugetul statului a taxei achitate furnizorului/prestatorului, beneficiarul trebuie să justifice că taxa pe valoarea adăugată a fost plătită la bugetul de stat de către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Pentru prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 155 alin. (4), (5) și (6) din Codul fiscal, prestatorii sunt obligați să emită facturi fiscale sau alte documente legal aprobate cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată. Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt cele de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertize și altele asemenea, data efectuării prestării de servicii se consideră a fi data la care sunt întocmite situațiile de lucrări și, după caz, data acceptării de către beneficiar a situațiilor de lucrări.

(3) În cazul livrării de bunuri imobile, data livrării, respectiv data la care se emite factura fiscală, este considerată data la care toate formalitățile impuse de lege sunt îndeplinite pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător. Orice facturare efectuată înainte de îndeplinirea formalităților impuse de lege pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător se consideră facturare de avansuri,

urmând a se regulariza prin stornarea facturilor de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri imobile.

59¹. (1) În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 23 alin. (3), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali. În plus, în factura fiscală de reducere de preț se va menționa "reducere de preț acordată în baza cupoanelor valorice".

(2) În cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, facturile de reduceri de preț se întocmesc astfel:

a) producătorii/distribuitorii emit o singură factură fiscală cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente, care trebuie să cuprindă mențiunea "reduceri de preț acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice;

b) societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură fiscală cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Aceste facturi fiscale trebuie să conțină mențiunea "reduceri de preț acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice.

Codul fiscal:

(4) Pentru prestările de servicii efectuate de prestatori stabiliți în străinătate, pentru care beneficiarii au obligația plății taxei pe valoarea adăugată, aceștia din urmă, dacă sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, trebuie să autofactureze operațiunile respective, prin emiterea unei facturi fiscale, la data primirii facturii prestatorului sau la data efectuării plății către prestator, în cazul în care nu s-a primit factura prestatorului până la această dată. Operațiunile de leasing extern se autofacturează de către beneficiarii din România, înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, la data stabilită prin contract pentru plata ratelor de leasing și/sau la data plății de sume în avans. Persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată vor urma procedura prevăzută la art. 156 alin. (3). Regimul fiscal al facturilor fiscale emise prin autofacturare se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

60. (1) Numai persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să emită facturi fiscale prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal. Facturile fiscale emise prin autofacturare au un regim fiscal special și nu generează venituri în contabilitatea persoanei emitente. Factura fiscală se emite numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile și numai în scopul taxei pe valoarea adăugată. Completarea acestor facturi derogă de la normele legale privind circulația și modul de completare a facturilor fiscale, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi același cu numărul facturii prestatorului sau se atribuie un număr propriu dacă este o factură emisă pentru plăți către prestator, pentru care nu s-a primit o factură;

b) data emiterii facturii;

c) numele și adresa persoanei stabilite în străinătate, la rubrica furnizor;

d) numele, adresa și codul de identificare fiscală de plătitor de taxă pe valoarea adăugată ale beneficiarului, la rubrica cumpărător;

e) denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, obținută prin convertirea în lei a valutei în funcție de cursul de schimb în vigoare la data prevăzută prin lege pentru emiterea facturii fiscale;

g) cota de taxă pe valoarea adăugată;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată.

(2) Informațiile din factura fiscală emisă prin autofacturare se înscriu și în jurnalele pentru cumpărări și în jurnalele pentru vânzări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată respectiv, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

(3) În cursul perioadei fiscale persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor operațiuni pe baza facturilor emise prin autofacturare prin înregistrarea contabilă:

4426	=	4427
"Taxa pe valoarea adăugată deductibilă"		"Taxa pe valoarea adăugată colectată"

(4) Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt aplică și prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcție de destinația pe care o dau prestărilor, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal - nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal - deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operațiuni care nu dau drept de deducere, cât și de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal - deduc taxa pe valoarea adăugată aplicând pro-rata. La încheierea decontului de taxă pe valoarea adăugată, taxa nedeductibilă se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente, potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la alin. (1) - (4), vor proceda astfel:

a) dacă prestările de servicii respective sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (1) - (3), în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă prestările de servicii respective sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată sau, după caz, pro-rata lunară sau trimestrială. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea sau, după caz, pro-rata lunară sau trimestrială. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă prestările de servicii respective sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) și c) se datorează penalități de întârziere și/sau dobânzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(7) Dacă plata pentru operațiuni taxabile este încasată înainte ca bunurile să fie livrate sau înaintea finalizării prestării serviciilor, factura fiscală trebuie să fie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare dată când este încasat un avans, fără a depăși finele lunii în care a avut loc încasarea.

Norme metodologice:

61. (1) Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plăți în avans se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură fiscală pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii contractate în valută a căror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar de la data încasării se aplică prevederile pct. 18. Persoanele impozabile care realizează activitate de vânzare de bunuri pe bază de contracte de vânzare-cumpărare către persoane fizice, cu plata eșalonată sub formă de avansuri, livrarea bunurilor efectuându-se după achitarea integrală a contravalorii mărfurilor contractate, nu au obligația să întocmească facturi fiscale pentru avansurile încasate decât la livrarea bunurilor, iar pentru avansurile încasate taxa pe valoarea adăugată se colectează pe bază de borderou de vânzare (încasare).

(2) Pentru avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale de import persoanele impozabile nu au obligația să emită facturi fiscale. Furnizorii pot emite facturi fiscale fără taxa pe valoarea adăugată pentru aceste avansuri, la solicitarea beneficiarilor. Regularizarea se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au în structură subunități tip sedii secundare - sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea

unități fără personalitate juridică -, care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, vor întocmi un singur decont de taxă pe valoarea adăugată pentru întreaga activitate.

Codul fiscal:

(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;
- b) data emiterii facturii;
- c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;
- d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;
- g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;
- h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.

Norme metodologice:

62. (1) În situația în care se livrează bunuri și/sau se prestează servicii cu regimuri și/sau cote diferite, acestea se pot consemna într-o singură factură fiscală, menționându-se în dreptul fiecărui bun/serviciu regimul, respectiv cota de taxă pe valoarea adăugată. Mențiunea "neimpozabil" se evidențiază pentru operațiuni care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, efectuate de persoane înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 132 și art. 133 alin. (2) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, pentru care locul livrării, respectiv locul prestării, nu este considerat a fi în România, efectuate de persoanele impozabile din România înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată către beneficiari persoane impozabile stabilite în străinătate, nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale. Acestea se înregistrează în jurnalele de livrări pe baza facturilor externe emise.

Codul fiscal:

Evidența operațiunilor impozabile și depunerea decontului

Art. 156 [...]

(2) Persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată trebuie să întocmească și să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare perioadă fiscală, până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. Operațiunile prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b) vor fi evidențiate în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

(3) Persoanele neînregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), trebuie să întocmească un decont de taxă pe valoarea adăugată special, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, pe care îl depun la organul fiscal competent numai

atunci când realizează astfel de operațiuni. Decontul se depune până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost primită factura prestatorului sau a fost efectuată plata către prestator, în cazul plăților fără factură. Pentru operațiunile de leasing extern, decontul special se depune până la data de 25 a lunii următoare celei stabilite prin contract pentru plata ratelor de leasing și/sau celei în care au fost efectuate plăți în avans.

Norme metodologice:

63. (1) Pentru luna decembrie a anului 2003 persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată depun deconturi de taxă pe valoarea adăugată, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice în aplicarea Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată.

(2) Persoanele care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal și care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu întocmesc facturi fiscale prin autofacturare, fiind obligate la plata efectivă a taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operațiuni. Plata se face prin decontul special de taxă pe valoarea adăugată la termenele prevăzute la art. 156 alin. (3) din Codul fiscal. Cursul de schimb la care se convertește valuta în lei pentru a fi reflectată în decontul special este:

- a) cel din data la care a fost primită factura prestatorului;
- b) cel din data la care s-a efectuat o plată în avans către prestator, fără factură;
- c) pentru operațiunile de leasing nu se aplică prevederile lit. a) și b), cursul de schimb fiind obligatoriu cel din data stabilită prin contract pentru plata ratelor și/sau data la care s-au efectuat plăți în avans, inclusiv plata în avans a ratei de leasing.

Codul fiscal:

Plata taxei pe valoarea adăugată la buget

Art. 157 [...]

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

(3) Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru următoarele:

- a) importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări, destinate realizării de investiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive;
- b) importul de materii prime și materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară, stabilite prin norme, și sunt destinate utilizării în cadrul activității economice a persoanei care realizează importul.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care efectuează importuri de natura celor prevăzute la alin. (3), trebuie să solicite eliberarea unui certificat de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată, emis de către organele fiscale competente. Pot solicita eliberarea unui astfel de certificat numai persoanele care nu au obligații bugetare restante, reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eşalonate și/sau reeșalonate la plată. Pe baza certificatelor prezentate de importatori,

organele vamale au obligația să acorde liberul de vamă pentru bunurile importate. Procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

(5) Importatorii care au obținut certificatele de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată evidențiază taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

Norme metodologice:

64. (1) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată și lista materiilor prime și materialelor consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară.

(2) Importatorii care au obținut certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă evidențiază taxa aferentă importului în jurnalele pentru cumpărări și în jurnalele pentru vânzări, pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamală, și este preluată în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

(3) În cursul perioadei fiscale importatorii reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri prin înregistrarea contabilă:

4426	=	4427
"Taxa pe valoarea adăugată deductibilă"		"Taxa pe valoarea adăugată colectată"

(4) Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt aplică și prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcție de destinația pe care o dau bunurilor importate, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal - nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal - deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operațiuni care nu dau drept de deducere, cât și de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal - deduc taxa pe valoarea adăugată aplicând pro-rata. La încheierea decontului de taxă pe valoarea adăugată, taxa nedeductibilă se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) Pentru importatorii care nu îndeplinesc obligațiile prevăzute la alin. (2) - (4) organele fiscale competente vor aplica următoarele măsuri:

a) dacă importurile respective sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (2) și (3) în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată sau, după caz, prorata lunară ori trimestrială. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței

menționate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea sau, după caz, pro-rata lunară ori trimestrială. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) și c) se datorează penalități de întârziere și/sau dobânzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

Art. 158 - (1) Orice persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei pe valoarea adăugată către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 156 alin. (2) și (3), la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și cu legislația vamală în vigoare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată se administrează de către organele fiscale și de autoritățile vamale, pe baza competențelor lor, așa cum sunt precizate în prezentul titlu, în normele procedurale în vigoare și în legislația vamală în vigoare.

Norme metodologice:

65. Orice diferențe de taxă pe valoarea adăugată de plată, constatate de organele de control, cu excepția celor de la pct. 60 alin. (5) lit. a) și pct. 64 alin. (5) lit. a), nu se includ în deconturile de taxă pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Măsuri de simplificare

Art. 160¹ - (1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Bunurile pentru care se aplică măsurile simplificate sunt:

a) deșeurile și resturile de metale feroase și neferoase, precum și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) terenurile de orice fel;

c) clădirile de orice fel sau părți de clădire. Este considerată clădire orice construcție legată nemijlocit de sol;

d) materialul lemnos. Prin normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se vor nominaliza bunurile care se încadrează în categoria materialului lemnos;

e) animalele vii.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea "taxare inversă". Furnizorii și beneficiarii evidențiază taxa pe

valoarea adăugată aferentă acestor livrări, respectiv achiziții, în jurnalele de vânzări și de cumpărări concomitent și o înscriu în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, fără a avea loc plăți efective între cele două unități în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

(4) Beneficiarii care sunt plătitori de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt aplică și prevederile art. 147, în funcție de destinația pe care o dau achizițiilor respective. Furnizorii deduc integral taxa pe valoarea adăugată la nivelul taxei colectate pentru livrările de bunuri pentru care au aplicat mențiunea "taxare inversă", chiar dacă sunt plătitori de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul nu a menționat "taxare inversă" în facturile fiscale emise pentru bunurile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, respectiv să nu facă plata taxei pe valoarea adăugată către furnizor, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea "taxare inversă" în factura fiscală și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3).

Norme metodologice:

65¹. (1) Condiția obligatorie prevăzută la art. 160¹ alin. (1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxării inverse, este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie persoane înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. Nu se aplică taxare inversă în cazul în care vânzătorul sau cumpărătorul nu este persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, pentru aceste operațiuni aplicându-se regimul normal de taxă pe valoarea adăugată. Înregistrarea contabilă 4426 = 4427 atât la cumpărător, cât și la furnizor este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. În cazul vânzătorului, deducerea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei colectate este similară cu încasarea acesteia, iar la cumpărător, colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei înscrise în factura de achiziții este echivalentă cu plata acesteia. Taxarea inversă se poate aplica la fiecare stadiu al circuitului economic, indiferent prin câte verigi se trece, dar se stopează atunci când nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 160¹ alin. (1) din Codul fiscal, respectiv când una dintre părți nu este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. De exemplu, în cazul unei clădiri cumpărate de o persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată de la un alt plătitor de taxă pe valoarea adăugată, se aplică taxare inversă, dar în situația în care clădirea ori o parte de clădire este vândută unei persoane fizice sau oricărei alte entități neînregistrate ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, nu se mai aplică taxarea inversă, ci regimul normal de taxă pe valoarea adăugată, respectiv furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată și are dreptul s-o încaseze de la cumpărător.

(2) Bunurile care se încadrează în categoria material lemnos, prevăzute la art. 160¹ alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sunt următoarele: masa lemnoasă pe picior, precum și materialul lemnos prevăzut la art. 2 lit. a) din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În înțelesul titlului VI din Codul fiscal, prin clădire se înțelege orice construcție legată nemijlocit de sol, având una sau mai multe încăperi, și care servește la adăpostirea de oameni, de animale și/sau de bunuri mobile corporale. Prevederile art. 160¹ din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea ca atare a unei clădiri sau a unei părți de clădire, dar nu se aplică pentru

contractele de construcții-montaj având ca obiect construirea unei clădiri sau a unei părți de clădire, în acest caz lucrările de construcții-montaj fiind considerate prestări de servicii.

(4) Sunt considerate părți de clădire în sensul art. 160¹ din Codul fiscal, acele componente ale unui bun imobil care îndeplinesc cerințele stipulate la alin. (3). Nu se consideră a fi părți de clădire bunurile mobile corporale care sunt utilizate pentru realizarea unei clădiri, cum ar fi: ascensoarele, ferestrele, aparatele de aer condiționat, orice alte materiale utilizate pentru construcția unei clădiri. Exemplu: dacă bunul imobil este un bloc de locuințe, fiecare apartament sau palier de apartamente este la rândul lui o parte componentă a clădirii.

(5) Avansurilor încasate până la data de 31 decembrie 2004 inclusiv pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 160¹ alin. (2) din Codul fiscal li se aplică regimul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare la data încasării avansului. Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plăți în avans se realizează potrivit pct. 61. Operațiunea de regularizare a avansurilor nu afectează aplicarea taxării inverse la data facturării livrării bunurilor. Exemplu: avans încasat pentru livrare de clădire în luna decembrie 2004 - 119 milioane lei (din care T.V.A. 19 milioane lei).

Înregistrări contabile la furnizor:

5121 = %	<u>119 milioane lei</u>
419	100 milioane lei
4427	19 milioane lei

Înregistrări contabile la beneficiar:

% = 5121	<u>119 milioane lei</u>
4426	19 milioane lei
409	100 milioane lei

Bunul este livrat în ianuarie 2005 cu o valoare de 1.000 milioane lei plus T.V.A. 190 milioane lei. La data livrării se efectuează regularizarea avansului și se efectuează înregistrările contabile:

La furnizor:

411 = 7xx 1.000 milioane lei

4426 = 4427 171 milioane lei (190 milioane lei - 19 milioane lei care au fost și rămân colectate)

419 = 411 100 milioane lei

La beneficiar:

2xx = 404 1.000 milioane lei

4426 = 4427 171 milioane lei (190 milioane lei - 19 milioane lei care au fost și rămân deduse)

404 = 409 100 milioane lei

(6) Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160¹ alin. (2) din Codul fiscal, efectuate cu plata în rate până la data de 31 decembrie 2004 inclusiv, se regularizează astfel: furnizorii, respectiv beneficiarii, stornează taxa pe valoarea adăugată aferentă ratelor a căror scadență intervine după data de 1 ianuarie 2005, înregistrată în contul 4428 în corespondență cu contul de clienți, respectiv de furnizori, urmând să efectueze la fiecare dată stipulată în contract pentru plata ratelor înregistrarea contabilă 4426 = 4427 cu suma taxei pe valoarea adăugată aferentă fiecărei rate.

(7) În cazul avansurilor încasate după data de 1 ianuarie 2005 pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 160¹ alin. (2) din Codul fiscal, facturile fiscale emise de către furnizori se întocmesc ca și pentru orice altă operațiune taxabilă, având în plus mențiunea "taxare inversă".

Taxa pe valoarea adăugată se aplică asupra sumei încasate în avans și se înscrie în factura fiscală, fără să fie achitată de beneficiar. Totalul de plată al facturii fiscale de avans va fi mai mare decât avansul încasat cu suma taxei pe valoarea adăugată aferente. Pentru valoarea avansului, fără taxa pe valoarea adăugată, furnizorii vor efectua înregistrările contabile obișnuite pentru această operațiune, iar pentru suma taxei pe valoarea adăugată vor înregistra contabil 4426 = 4427. Factura fiscală se înregistrează atât în jurnalul de vânzări, cât și în jurnalul de cumpărări, sumele fiind preluate corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată. Exemplu: avans încasat pentru o livrare de teren în sumă de 100 milioane lei. Factura fiscală se emite în termenul prevăzut de lege pentru suma de 100 milioane lei plus T.V.A. 19%, respectiv 19 milioane lei. Suma de 19 milioane lei, reprezentând T.V.A., nu a fost încasată de la beneficiar, dar se facturează acestuia.

(8) Livrările de bunuri prevăzute la art. 160¹ alin. (2) din Codul fiscal, efectuate după data de 1 ianuarie 2005, se consemnează în facturi fiscale de către furnizori, care se întocmesc ca și pentru orice altă operațiune taxabilă, respectiv vor conține și baza de impozitare, și taxa pe valoarea adăugată aferentă, având în plus mențiunea "taxare inversă". Pentru valoarea bunurilor fără taxa pe valoarea adăugată, furnizorii vor efectua înregistrările contabile obișnuite pentru această operațiune, iar pentru suma taxei pe valoarea adăugată vor înregistra contabil 4426 = 4427. Furnizorii nu încasează taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală de la beneficiari, deși aceasta figurează în totalul de plată al facturii fiscale. Factura fiscală se înregistrează atât în jurnalul de vânzări, cât și în jurnalul de cumpărări, sumele fiind preluate corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată. Furnizorii deduc integral taxa pe valoarea adăugată la nivelul taxei colectate din facturile fiscale emise pentru livrările de bunuri pentru care au aplicat mențiunea "taxare inversă", chiar dacă sunt plătitori de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt. Exemplu: o persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată livrează o clădire în valoare de 100 milioane lei. Taxa pe valoarea adăugată aferentă este de 19 milioane lei. Totalul de plată al facturii fiscale este de 119 milioane lei.

Înregistrările contabile la furnizor:

411 = 7xx 100 milioane lei

4426 = 4427 19 milioane lei (nu se încasează de la beneficiar).

(9) Beneficiarii vor efectua înregistrările contabile obișnuite pentru o achiziție de bunuri sau pentru un avans, după caz, pentru valoarea bunurilor sau, după caz, a avansului, fără taxa pe valoarea adăugată, iar pentru suma taxei pe valoarea adăugată din factura fiscală se efectuează înregistrarea 4426 = 4427. Factura fiscală se înregistrează atât în jurnalul de vânzări, cât și în jurnalul de cumpărări, sumele fiind preluate corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(10) Beneficiarii care sunt plătitori de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt aplică și prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcție de destinația pe care o dau prestărilor, respectiv: dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal, nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal, deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operațiuni care nu dau drept de deducere, cât și de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, deduc taxa pe valoarea adăugată rezultată din aplicarea pro rata. La încheierea decontului de taxă pe valoarea adăugată, taxa nedeductibilă se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente potrivit

prevederilor pct. 52 alin. (2). Pe exemplul prezentat la alin. (8) beneficiarul efectuează următoarele înregistrări contabile:

2xx = 404 100 milioane lei

(11) În cazul vânzărilor de bunuri cu plata în rate, realizate după data de 1 ianuarie 2005, în factura fiscală se înscriu baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată aferentă, integral. Taxa pe valoarea adăugată aferentă ratelor care nu au ajuns la scadență nu se înregistrează contabil. Pe măsură ce taxa aferentă ratelor devine exigibilă se efectuează înregistrarea contabilă 4426 = 4427. Pentru livrări cu plata în rate contractate în valută cu decontare în lei sau în valută, se aplică și prevederile pct. 18.

(12) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru bunurile prevăzute la art. 160¹ alin. (2) din Codul fiscal nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426 = 4427 și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări. În situația în care beneficiarii sunt persoane impozabile mixte, iar bunurile achiziționate sunt destinate realizării atât de operațiuni cu drept de deducere, cât și fără drept de deducere, suma taxei pe valoarea adăugată deductibilă se va determina pe baza pro rata de la data efectuării achiziției bunurilor supuse taxării inverse și se va înscrie în rândul de regularizări din decont, care nu mai este afectat de aplicarea pro rata din perioada curentă.

Codul fiscal:

Cap. XV

Dispoziții tranzitorii

Dispoziții tranzitorii

Art. 161 - (1) Operațiunile efectuate după data intrării în vigoare a prezentului titlu în baza unor contracte în derulare vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol. Ordonatorii de credite, în cazul instituțiilor publice, au obligația să asigure fondurile necesare plății taxei pe valoarea adăugată în situația în care operațiunile respective nu mai sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată sau în cazul modificării de cotă.

Norme metodologice:

66. (1) Livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, justificate cu documente de expediție și transport, situații de lucrări, procese-verbale de recepție sau cu alte documente similare, din care să rezulte că livrarea și/sau prestarea au fost efectuate până la data menționată, vor fi facturate potrivit regimului în vigoare la data efectuării operațiunilor respective.

(2) În situația în care anterior datei de 1 ianuarie 2004 s-au încasat avansuri sau au fost întocmite facturi fiscale înaintea livrării de bunuri sau prestării de servicii, se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul în vigoare la data efectuării livrării de bunuri sau prestării de servicii, cu excepția livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii care se efectuează continuu, pentru care regularizarea se va efectua în funcție de data la care intervine exigibilitatea taxei potrivit art. 135 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Prețurile cu amănuntul, care includ taxa pe valoarea adăugată colectată neexigibilă de 19%, ale stocurilor de medicamente de uz uman și veterinar din farmacii, existente la 31 decembrie 2003, se corectează cu diferența dintre cota de 19%, în vigoare până la 31 decembrie 2003, și cota de 9%, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, aplicând procedeul sutei mărite. Această operațiune se reflectă contabil prin înregistrarea: 371 = 4428 în roșu sau cu semnul minus, cu suma aferentă reducerii taxei pe valoarea adăugată de la 19% la 9%. Modificarea de cotă nu afectează deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de medicamente efectuate până la 31 decembrie 2003, care au fost livrate prin aplicarea cotei de 19% de taxă pe valoarea adăugată. Începând cu data de 1 ianuarie 2004 medicamentele de uz uman și veterinar se livrează cu cota de 9% de taxă pe valoarea adăugată, indiferent dacă sunt din stocurile producătorilor, ale farmaciilor sau dacă provin din import.

(4) Contractele în derulare privind livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv cele de achiziții publice, sunt supuse cotelor și regimurilor de taxă pe valoarea adăugată în vigoare de la data de 1 ianuarie 2004, potrivit art. 161 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul contractelor de achiziții publice, la care prețurile negociate nu conțin taxa pe valoarea adăugată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată și modificată prin Legea nr. 212/2002, cu modificările ulterioare, se procedează astfel: pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au fost scutite cu sau fără drept de deducere până la data de 31 decembrie 2003, iar de la 1 ianuarie 2004 sunt supuse cotei standard sau cotei reduse de taxă pe valoarea adăugată, facturarea se face prin adăugarea cotei de taxă pe valoarea adăugată corespunzătoare la prețul stabilit prin contractul de achiziții publice pentru livrările/prestările efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar în cazul livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii care au fost supuse cotei de 19% de taxă pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, iar de la data de 1 ianuarie 2004 sunt supuse cotei reduse de taxă pe valoarea adăugată, facturarea se face prin adăugarea cotei reduse de taxă pe valoarea adăugată la prețul stabilit prin contractul de achiziții publice pentru livrările/prestările efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004. Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, se aplică prevederile alin. (1) și (2).

Codul fiscal:

(2) **Certificatele pentru amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, rămân valabile până la data expirării perioadelor pentru care au fost acordate.**

Norme metodologice:

67. (1) Procedura de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile derulate după data de 1 ianuarie 2004 în baza certificatelor de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, care rămân valabile până la data expirării perioadelor pentru care au fost acordate, în conformitate cu prevederile art. 161 alin. (2) din Codul fiscal, se realizează astfel:

a) beneficiarii au obligația să achite în numele furnizorului taxa pe valoarea adăugată direct la bugetul de stat, la data punerii în funcțiune a investiției, dar nu mai târziu de data înscrisă în certificatul de amânare a exigibilității T.V.A. Taxa pe valoarea adăugată achitată devine deductibilă și se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din luna respectivă. Cu suma

achitată se va diminua corespunzător datoria față de furnizor. Beneficiarii certificatelor de amânare a exigibilității T.V.A. vor fi obligați să plătească dobânzi și penalități de întârziere în cuantumul stabilit pentru neplata obligațiilor față de bugetul de stat în cazul neachitării la termen a taxei pe valoarea adăugată;

b) furnizorii vor înregistra ca taxă neexigibilă taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor către beneficiarii care au obținut certificate de amânare a exigibilității T.V.A., pentru care nu mai au obligația de plată la bugetul de stat. În luna în care beneficiarii achită taxa pe valoarea adăugată respectivă, taxa devine exigibilă, dar furnizorii își vor reduce corespunzător suma taxei colectate și concomitent vor reduce datoria beneficiarilor consemnată în conturile de clienți. Furnizorii nu vor fi obligați la plata de dobânzi și penalități de întârziere pentru neplata în termen de către beneficiari a sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată a cărei exigibilitate a fost amânată.

(2) Furnizorii sunt obligați să dea o declarație pe propria răspundere, semnată de persoana care angajează legal unitatea, pe care o transmit beneficiarului, din care să rezulte că bunurile furnizate au fost produse cu cel mult un an înaintea vânzării și nu au fost niciodată utilizate.

(3) Amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată se justifică de către furnizori pe baza copiei legalizate de pe certificatul de amânare, obținută de la beneficiari.

(4) Bunurile respective nu pot face obiectul comercializării pe perioada acordării facilității prevăzute de lege. În situația nerespectării acestei prevederi, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data efectuării livrării. Pentru perioada de la data efectuării livrării până la data plății efective se datorează penalități de întârziere și/sau dobânzi pentru neplata în termen a obligațiilor bugetare.

(5) În caz de divizare, fuziune, lichidare, dizolvare fără lichidare, unitățile care beneficiază de amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată au obligația de a achita taxa pe valoarea adăugată înainte de declanșarea acestor operațiuni și de a anunța concomitent organul fiscal care a emis certificatul de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată.

(6) Înregistrările contabile pentru transpunerea prevederilor referitoare la amânarea exigibilității sunt următoarele:

A. La furnizori:

a) înregistrarea livrării de bunuri:

$$\begin{array}{r} 411 = \% \\ 707 \\ 4428 \end{array}$$

b) la data achitării taxei pe valoarea adăugată de către beneficiari operațiunea se înscrie în jurnalul de vânzări în coloanele 8 și 9 sau 10 și 11, după caz, iar pe baza copiei documentului de plată transmis de beneficiari se înregistrează taxa pe valoarea adăugată devenită exigibilă:

$$4428 = 4427$$

c) concomitent se înregistrează reducerea taxei colectate pentru aceste operațiuni, care se evidențiază la rândul de regularizări din Decontul de taxă pe valoarea adăugată:

$$4427 = 411$$

B. La beneficiari:

a) înregistrarea achiziției de bunuri:

% = 404

212

4428

b) achitarea taxei pe valoarea adăugată la bugetul de stat, rezultată din facturile furnizorilor pentru care s-a obținut certificatul de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată:

4426 = 512

Operațiunea se înscrie în jurnalul pentru cumpărări în coloanele 7 și 8 sau 9 și 10, după caz;

c) stingerea datoriei față de furnizor pentru partea privind taxa pe valoarea adăugată achitată în numele său:

404 = 4428.

Codul fiscal:

(4) Prin norme se stabilesc reguli diferite pentru operațiunile de intermediere în turism, vânzările de bunuri second-hand, operațiunile realizate de casele de amanet.

Norme metodologice:

68. Reguli speciale pentru operațiunile de intermediere în turism

(1) Agențiile de turism touroperatoare și detailiste, denumite în continuare agenții de turism, pot aplica regulile speciale în măsura în care acționează în nume propriu în folosul turistului și utilizează pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia bunuri și/sau servicii achiziționate de la alte persoane impozabile. Pachetul de servicii turistice, părțile componente ale acestuia și turistul sunt noțiuni reglementate de legislația în vigoare privind comercializarea pachetelor de servicii turistice.

(2) Toate operațiunile efectuate de agențiile de turism pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia, în condițiile precizate la alin. (1), sunt considerate ca o prestare de servicii unică a agenției de turism. Această prestare de servicii unică se impune în țara în care agenția de turism își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care sunt prestate serviciile.

(3) Baza de impozitare a serviciului unic furnizat de agenția de turism este constituită din beneficiul realizat de agenție, diminuat cu suma taxei pe valoarea adăugată, inclusă în beneficiul respectiv. Acest beneficiu este egal cu diferența dintre prețul de vânzare solicitat de agenția de turism și costul real al pachetului de servicii turistice sau al unor componente ale acestuia. În înțelesul prezentului alineat, următoarele expresii se definesc astfel:

a) preț de vânzare - tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care se va obține de către agenția de turism de la client ori de la un terț pentru pachetul de servicii turistice sau, după caz, pentru componente ale acestuia, inclusiv subvențiile legate direct de această operațiune, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum sunt comisioanele și asigurarea solicitată de agenție clientului, dar exclusiv sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal;

b) costul real al pachetului de servicii turistice sau, după caz, al unor componente ale acestuia - prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată care nu se deduce, facturat de prestatorii unor servicii, precum servicii de transport, hoteliere, de alimentație publică, și alte cheltuieli precum asigurarea auto a mijlocului de transport, taxe pentru viză, diurnă și cazare pentru șofer, taxe de autostradă, taxe de parcare, combustibil, cu excepția cheltuielilor generale care intră în costul pachetului de servicii turistice sau, după caz, al unor componente ale acestuia.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectată, aferentă serviciului unic al agenției de turism, se determină prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (3). Cota de taxă pe valoarea adăugată este cota standard de 19%. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente pachetelor de servicii turistice sau unor componente ale acestora, comercializate într-o perioadă fiscală, se țin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (încasări), separate de operațiunile pentru care se aplică regim normal de taxă pe valoarea adăugată, în care se evidențiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum și jurnale de cumpărări, separate, în care se evidențiază cumpărările de bunuri/servicii care se cuprind în costul real al pachetului de servicii turistice. Baza de impozitare și suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operațiuni într-o perioadă fiscală, se determină pe baza unor situații de calcul întocmite pentru ansamblul operațiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscală respectivă și se evidențiază corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(5) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa pe valoarea adăugată, în mod distinct, în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau turistului, pentru operațiunile cărora le sunt aplicate regulile speciale de determinare a taxei pe valoarea adăugată, în acest caz înscriindu-se distinct în documente mențiunea "T.V.A. inclusă".

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru serviciul unic furnizat de agenția de turism intervine la data la care toate elementele necesare determinării bazei de impozitare prevăzute la alin. (3) sunt certe.

(7) Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în vederea realizării de operațiuni supuse regulilor speciale, prevăzute la alin. (3) lit. b), nu este deductibilă de către agențiile de turism.

(8) Agențiile de turism pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), cu următoarele excepții, pentru care aplicarea regulilor speciale este obligatorie:

a) când turistul este o persoană fizică;

b) când pachetul de servicii turistice conține și componente pentru care locul prestării este considerat a fi în străinătate.

(9) În cazul aplicării regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, agențiile de turism au dreptul, în baza art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, să refactureze fiecare componentă a pachetului de servicii turistice cu cota de taxă pe valoarea adăugată corespunzătoare fiecărei componente. De asemenea, fiecare componentă facturată în regim normal de taxă pe valoarea adăugată va include și marja adăugată de agenția de turism, fără a fi declarată distinct.

(10) Atunci când agențiile de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, cât și operațiuni supuse regulilor speciale, acestea trebuie să conducă evidențe contabile separate pentru fiecare în parte. Nu se aplică reguli speciale pentru transportul de persoane cu orice mijloc de transport, dacă acesta nu face parte dintr-un pachet de servicii turistice.

69. (1) Prezentul punct tratează regulile speciale pentru vânzările de bunuri second-hand (de ocazie), care se aplică de către persoanele impozabile revânzătoare înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(2) În vederea aplicării acestor reguli speciale, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțelege prin bunuri second-hand (de ocazie) bunurile mobile corporale care au fost utilizate anterior achiziționării și urmează a fi reparate, îmbunătățite sau vândute ca atare. În această categorie se include și cartea veche.

(3) Prin persoană impozabilă revânzătoare, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțelege o persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care în cadrul activității sale economice cumpără din țară bunuri second-hand (de ocazie) în vederea revânzării acestora către alte persoane.

(4) În prevederile alin. (3) se încadrează persoanele impozabile care au prevăzut în obiectul de activitate comercializarea de bunuri second-hand (de ocazie).

(5) Baza de impozitare pentru livrarea de către persoanele impozabile revânzătoare a bunurilor second-hand se determină la livrarea bunurilor și este constituită din suma reprezentând diferența dintre prețul de vânzare obținut, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, și prețul de cumpărare al bunurilor, însă numai dacă persoana impozabilă revânzătoare a cumpărat bunurile respective de la:

a) persoane care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) alte persoane impozabile revânzătoare, în măsura în care livrarea de bunuri realizată de acestea a fost supusă prezentului regim special.

(6) Persoanele impozabile revânzătoare care livrează bunuri second-hand nu au dreptul să înscrie taxa pe valoarea adăugată în mod distinct în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumpărătorului, taxa nefiind deductibilă de către cumpărător; în acest caz se înscrie în documente mențiunea "T.V.A. inclusă".

(7) Taxa pe valoarea adăugată colectată, aferentă livrării de către persoanele impozabile revânzătoare de bunuri second-hand, se determină prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (5). Cota de taxă pe valoarea adăugată este cota standard sau cota redusă, după caz. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată, aferentă operațiunilor de livrare de bunuri second-hand într-o perioadă fiscală, se țin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (încasări), separate de operațiunile pentru care se aplică regim normal de taxă pe valoarea adăugată, în care se evidențiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum și jurnale de cumpărări, separate, în care se evidențiază cumpărările de bunuri destinate a fi vândute în regim second-hand. Baza de impozitare și suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operațiuni într-o perioadă fiscală, se determină pe baza unor situații de calcul întocmite pentru ansamblul operațiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscală respectivă și se evidențiază corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(8) Persoanele impozabile revânzătoare pot opta pentru regimul normal de taxă pe valoarea adăugată.

(9) Persoanele impozabile care livrează atât bunuri supuse regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, cât și bunuri în regim second-hand trebuie să țină evidența separat pentru fiecare activitate.

70. (1) Prezentul punct tratează regulile speciale aplicabile bunurilor second-hand vândute în sistem de consignație.

(2) În cazul bunurilor second-hand vândute în sistem de consignație, baza de impozitare este constituită din:

a) suma obținută din vânzarea bunurilor second-hand încredințate de plătitorii de taxă pe valoarea adăugată;

b) suma reprezentând marja obținută din vânzarea de bunuri second-hand aparținând neplătitorilor de taxă pe valoarea adăugată sau a bunurilor scutite de taxă pe valoarea adăugată. Marja reprezintă diferența dintre prețul la care bunul a fost comercializat și suma convenită proprietarului bunului.

(3) Taxa pe valoarea adăugată colectată se determină astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra bazei de impozitare, dacă livrările de bunuri sunt taxabile. Cota de taxă pe valoarea adăugată este cota standard de 19% sau, după caz, cota redusă de 9%. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vânzării bunurilor, plătitorii de taxă pe valoarea adăugată care au încredințat bunurile respective fiind obligați să emită facturi fiscale cel mai târziu în ultima zi a lunii în care s-a efectuat vânzarea;

b) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. b), prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra marjei reprezentând baza de impozitare. Cota de taxă pe valoarea adăugată este cota standard sau cota redusă, după caz. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vânzării bunurilor.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectată, stabilită conform alin. (3) lit. b), nu se înscrie în mod distinct în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumpărătorului, nefiind deductibilă de către cumpărător, în acest caz înscriindu-se în document mențiunea "T.V.A. inclusă". Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operațiuni într-o perioadă fiscală se țin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (încasări), separate de operațiunile pentru care se aplică regim normal de taxă pe valoarea adăugată, în care se evidențiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum și jurnale de cumpărări, separate, în care se evidențiază cumpărările de bunuri second-hand destinate a fi vândute în sistem de consignație. Baza de impozitare și suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operațiuni într-o perioadă fiscală, se determină pe baza unor situații de calcul întocmite pentru ansamblul operațiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscală respectivă și se evidențiază corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(5) Persoanele impozabile care livrează atât bunuri supuse regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, cât și bunuri supuse regulilor speciale de vânzare în sistem de consignație conform alin. (2) lit. b) trebuie să țină evidența separat pentru fiecare activitate.

71. Pentru operațiunile realizate de casele de amanet, se aplică următoarele reguli:

a) dobânzile sau comisioanele încasate de casele de amanet pentru acordarea de împrumuturi sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată potrivit art. 141 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile mobile depuse de către debitor drept gaj sunt sau nu sunt returnate;

b) dacă împrumutul nu este restituit de către debitor, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată pentru valoarea obținută din vânzarea bunurilor care devin proprietatea casei de amanet. Dacă, potrivit contractului încheiat cu debitorul, bunurile sunt vândute în sistem de consignație, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată numai pentru marja realizată din vânzarea bunurilor, aplicând prevederile pct. 70.

72. Regimul normal de taxă pe valoarea adăugată reprezintă toate regulile de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, instituite prin titlul VI al Codului fiscal și prin prezentele norme metodologice, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 68 - 71 și a regimului special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, în care se derogă de la regimul normal de taxă pe valoarea adăugată și se aplică reguli speciale.

73. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal.

Anexa Nr. 1

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Codul fiscal de plătitor de TVA

.....

3. Adresa

.....

....

.....

.....

4. Data de la care optați pentru taxare

.....

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul)

.....

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

.....

Semnătura și ștampila

Vă rugăm să citiți art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal și pct. 37 din normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal.

Dacă nu sunteți înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, nu puteți completa acest formular decât după dobândirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Anexa Nr. 2

la normele metodologice de aplicare

a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Codul fiscal de plătitor de TVA

.....

3. Adresa

.....

...

.....

.....

4. Data de la care anulați opțiunea pentru taxare

.....

5. Bunurile imobile pentru care anulați opțiunea (adresa completă, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul)

.....

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

.....

Semnătura și ștampila

Codul fiscal:

Titlul VII

Accize

Cap. I

Accize armonizate

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Art. 162 - Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat, pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

a) bere;

b) vinuri;

c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;

d) produse intermediare;

- e) alcool etilic;
- f) produse din tutun;
- g) uleiuri minerale.

Norme metodologice:

1. (1) Accizele datorate bugetului de stat pentru produsele prevăzute la art. 162 din Codul fiscal sunt accize specifice exprimate în euro pe unitatea de măsură, cu excepția țigaretelor la care acciza este combinată dintr-o acciză specifică exprimată în euro/1.000 de țigărete, la care se adaugă o acciză ad valorem aplicată asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul.

(2) Sumele datorate bugetului de stat drept accize se calculează în lei după cum urmează:

a) pentru bere:

$$A = C \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 1 din Codul fiscal, în funcție de capacitatea de producție anuală

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea (în litri)

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează și se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeași cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de ± 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și produse intermediare:

$$A = \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 2.2, 3.2 și 4 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea (în litri)

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C}{100} \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 5 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea (în litri)

d) pentru țigarete:

Total acciză datorată = $A_1 + A_2$

în care:

A_1 = acciza specifică

A_2 = acciza ad valorem

$A_1 = K_1 \times R \times Q_1$

$A_2 = K_2 \times PA \times Q_2$

unde:

K_1 = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal

K_2 = acciza ad valorem prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

PA = prețul maxim de vânzare cu amănuntul

Q_1 = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete

Q_2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q_1

e) pentru țigări și țigări de foi:

$A = Q \times K \times R$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigări

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 7 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun destinat fumatului:

$A = Q \times K \times R$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea în kg

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 8 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru uleiuri minerale:

$A = Q \times K \times R,$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 9 - 16 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro;

h) pentru electricitate:

$A = Q \times K \times R,$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 17 și 18 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro.

Codul fiscal:

Definiții

Art. 163 - În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții: [...]

b) producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;

Norme metodologice:

2. În activitatea de producție este inclusă și operațiunea de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

Codul fiscal:

Producerea și deținerea în regim suspensiv

Art. 168 [...]

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

Norme metodologice:

3. În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care accizele au fost evidențiate distinct în documentele fiscale prevăzute de lege la momentul exigibilității accizelor.

Codul fiscal:

Producerea și deținerea în regim suspensiv

Art. 168 - (1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

Norme metodologice:

4. (1) Gospodăriile individuale care produc bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, pot vinde aceste produse numai pe baza autorizației de producător individual emise de autoritatea fiscală teritorială și numai către un antrepozit fiscal de producție, în condițiile prevăzute la pct. 14. În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin autoritate fiscală teritorială se înțelege, după caz, direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1) trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(3) Gospodăriile individuale care produc țuică și rachiuri din fructe pentru consum propriu au obligația să se înregistreze la administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul. Înregistrarea se face pe baza declarației prezentate în anexa nr. 2.

(4) Gospodăriile individuale care produc țuică și rachiuri din fructe pot vinde aceste produse numai pe baza autorizației de producător individual emise de autoritatea fiscală teritorială și numai către un antrepozit fiscal de producție, în condițiile prevăzute la pct. 14. Pentru obținerea autorizației trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(5) Gospodăriile individuale sunt acele gospodării care nu efectuează operațiuni în sistem de prestări de servicii. Sistemul de prestări de servicii reprezintă activitatea de producție de produse accizabile în care atât materia primă, cât și produsul finit sunt ale beneficiarului prestației.

(6) Țuica și rachiurile din fructe pentru vânzare pot fi obținute în sistem de prestări de servicii numai la distilerii autorizate ca antrepozit fiscal de producție, în condițiile prevăzute la pct. 12.

Codul fiscal:

Art. 168 [...]

(4) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

4¹. (1) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu pot fi produse în gospodăriile individuale deținătoare de cazane proprii sau în antrepozite fiscale de producție.

(2) Țuica și rachiurile de fructe care pot fi produse în afara antrepozitului fiscal sunt cele obținute de gospodăriile individuale care dețin în proprietate materia primă și cazanele de fabricație, produse care sunt destinate consumului propriu al acestora.

Codul fiscal:

Alcool etilic

Art. 173 [...]

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor țuica și rachiurile de fructe fabricate de persoana fizică și consumate de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

Norme metodologice:

4². (1) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale sunt exceptate de la plata accizelor în limita cantității de 300 de litri cu concentrația alcoolică de 40% în volum pentru fiecare gospodărie individuală/an, indiferent de locul în care este realizată această producție.

(2) În toate situațiile cantitatea de țuică și rachiuri de fructe, care depășește limita de producție neaccizabilă prevăzută la alin. (1), este supusă accizelor legale în vigoare.

Codul fiscal:

Uleiuri minerale

Art. 175 [...]

(3) Uleiurile minerale, altele decât cele de la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzit sau carburantului echivalent.

Norme metodologice:

5. (1) Pentru uleiurile minerale, altele decât cele de la art. 175 alin. (2) din Codul fiscal, destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciză la nivelul accizei datorate pentru motorină.

(1¹) Pentru combustibilul lichid ușor, utilizat în exclusivitate la producerea energiei termice, se datorează bugetului de stat o acciză la nivelul accizei datorate pentru păcură.

(2) Pentru orice ulei mineral din grupa gazului petrolier lichefiat, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciză la nivelul accizei datorate pentru gazul petrolier lichefiat.

Codul fiscal:

Nivelul accizelor

Art. 176 [...]

.....

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupeii de produse	U.M. euro/U.M.)	Acciza (echivalent)
-------------	--	--------------------	------------------------

.....

[...]

17. Electricitate utilizată în scop comercial MWh 0,14

18. Electricitate utilizată în scop necomercial MWh 0,30

.....

Norme metodologice:

5¹. (1) Utilizarea în scop comercial reprezintă utilizarea de către un agent economic - consumator final -, identificat în conformitate cu alin. (2), care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri și servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activități economice.

(2) Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților și persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activitățile agricole și de minerit și activitățile profesiilor libere sau asimilate.

(3) Utilizarea în scop necomercial reprezintă orice utilizare de către consumatorii finali, alții decât cei prevăzuți la alin. (1).

(4) Nu este considerat fapt generator de accize consumul de electricitate destinat producției de electricitate, producției combinate de energie electrică și energie termică, precum și consumul utilizat pentru menținerea capacității de a produce electricitate.

Codul fiscal:

Calculul accizei pentru țigarete

Art. 177 [...]

(1¹) La propunerea Ministerului Finanțelor Publice, Guvernul poate modifica acciza minimă în funcție de evoluția accizei aferente țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, astfel încât nivelul accizei minime să reprezinte 90% din acciza aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută.

Norme metodologice:

5². În vederea determinării accizei aferente țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, antrepozitarii autorizați și importatorii autorizați de astfel de produse sunt obligați să prezinte lunar, odată cu situația utilizării marcajelor, situația livrărilor de țigarete efectuate în luna de raportare. Această situație va cuprinde informații referitoare la cantitățile livrate în luna de raportare, exprimate în 1.000 de bucăți țigarete, aferente fiecărei categorii de preț practicate.

Codul fiscal:

Calculul accizei pentru țigarete

Art. 177 [...]

(5) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește de către persoana care produce țigaretetele în România sau care importă țigaretetele și este adus la cunoștință publică în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

Norme metodologice:

6. (1) Prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru țigarete se stabilesc de către antrepozitarul autorizat pentru producție sau de către importatorul de astfel de produse și se notifică la autoritatea fiscală centrală. În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin autoritate fiscală centrală se înțelege Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prezentat în anexa nr. 3.

(3) Declarația se va întocmi în două exemplare, din care un exemplar va rămâne la autoritatea fiscală centrală, iar al doilea exemplar, cu numărul de înregistrare atribuit de către aceasta, va rămâne la persoana care a întocmit-o.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile maxime, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului, în două cotidiane de mare tiraj.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat pentru producție sau importatorul are obligația să redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redecararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, autoritatea fiscală centrală va transmite copii de pe acestea autorității fiscale teritoriale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale a Vămirilor și Ministerului Administrației și Internelor.

(8) Antrepozitarul autorizat pentru producție de țigarete sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la producția sau importul unui anumit sortiment de țigarete, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale și de a înscrie în continuare, pe o perioadă de 3 luni, prețurile aferente acestor sortimente, în declarația prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul.

Codul fiscal:

Secțiunea a 4-a

Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 178 [...]

(3) Produsele accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, nu pot fi depozitate în antrepozite fiscale de depozitare.

(4) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile. [...]

(6) Fac excepție de la prevederile alin. (4) antrepozitele fiscale care livrează uleiuri minerale către avioane și nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty-free.

(7) Fac excepție de la prevederile alin. (3) băuturile alcoolice supuse sistemului de marcare.

Norme metodologice:

7. (1) Se pot autoriza ca antrepozite fiscale de depozitare a băuturilor alcoolice supuse sistemului de marcare numai locurile în care se depozitează strict produsele aparținând antrepozitarului autorizat pentru producția de astfel de produse.

(2) *** *Abrogat de H.G. Nr. 610/2005*

(3) Magazinele autorizate potrivit legii să comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate cu antrepozitele fiscale. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv în baza autorizațiilor de duty-free și pentru aceste produse nu se datorează accize.

Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 179 - (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 183.

(4) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat. În plus, atunci când solicitantul nu este proprietarul locului, cererea trebuie să fie însoțită de o declarație din partea proprietarului, prin care se confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control.

(5) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locații.

Norme metodologice:

8. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații emise de autoritatea fiscală centrală, prin comisia instituită în acest scop prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele specificate în modelul prevăzut în anexa nr. 4.

(4) *În cazul producției de uleiuri minerale, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentația conform prevederilor prezentelor norme metodologice, după ce a fost avizată de Ministerul Economiei și Comerțului din punct de vedere tehnic și după ce lista cuprinzând semifabricatele și produsele finite din nomenclatorul lor de fabricație, domeniul de utilizare și acciza propusă pentru fiecare produs au fost verificate și avizate de Autoritatea Națională a Vămilelor din punct de vedere al încadrării pe poziții tarifare. Verificarea și avizarea din punctul de vedere al încadrării pe poziții tarifare se vor efectua de către Autoritatea Națională a Vămilelor în urma analizării documentației specifice depuse de antrepozitarul autorizat propus. Documentația specifică trebuie să conțină: descrierea detaliată a mărfii, care să permită identificarea acesteia; compoziția mărfii, stabilită inclusiv pe bază de analiză de laborator, cu menționarea metodei de expertizare utilizate; alte date și elemente care să permită Autorității Naționale a Vămilelor să verifice dacă a fost corect stabilită clasificarea tarifară.*

(4¹) Prevederile alin. (4) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricație.

(4²) *În cazul electricității se vor autoriza ca antrepozitari agenții economici care furnizează direct către consumatorii finali energia electrică. Antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentația întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice, însoțită de copia licenței de furnizare de energie electrică, emisă de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.*

(5) Autoritatea fiscală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 180 din Codul fiscal, precum și capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a îndeplini condițiile prevăzute la art. 183 lit. b), c) și d) din Codul fiscal.

(6) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(7) În acțiunea de verificare autoritatea fiscală poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(8) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, documentațiile vor fi înaintate autorității fiscale centrale, însoțite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității fiscale teritoriale.

(9) Autoritatea fiscală centrală poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;
- b) tipurile și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;
- c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;
- d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția financiară.

Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 180 - Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea pentru care suma accizelor potențiale este de 50.000 euro. Conform prevederilor din norme, această cantitate poate fi diferențiată, în funcție de grupa de produse depozitată;

Norme metodologice:

9. (1) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când cantitățile minime lunare de produse accizabile ce urmează a fi depozitate în acest loc depășesc limitele prevăzute mai jos:

- bere - 75.000 litri;
- vinuri - 12.000 litri;
- băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri - 12.000 litri;
- băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic - 18.000 litri alcool pur;
- produse intermediare - 100.000 litri.

(2) În cazul unui antrepozitar autorizat de depozitare, atunci când pe durata unei perioade continue de 6 luni cantitatea de produse accizabile depozitată în antrepozitul fiscal este mai mică decât cantitatea prevăzută la alin. (1), autorizația se revocă. Revocarea autorizației se face de către autoritatea fiscală centrală.

Codul fiscal:

Art. 180 [...]

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor. Locul trebuie să fie strict delimitat - acces propriu, împrejmuire -, iar activitatea ce se desfășoară în acest loc să fie independentă de alte activități desfășurate de societatea care solicită autorizarea ca antrepozit fiscal. Locul trebuie să beneficieze de contorizare individuală a utilităților necesare desfășurării activității. Locurile destinate producției de alcool etilic, de distilate și de băuturi alcoolice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legale pentru determinarea cantității și concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală. Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Locurile destinate producției de uleiuri minerale trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

Norme metodologice:

9¹. (1) Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 10 zile.

(2) *Locurile destinate producerii de uleiuri minerale pentru care se datorează accize numai în euro/tonă sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 175 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, precum și locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.*

(3) *În vederea înregistrării producției de bere obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:*

a) să înregistreze producția de bere rezultată la finele procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleților sau a berii filtrate la vasele de depozitare, și să înscrie aceste date în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a cantității de bere exprimate în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

Codul fiscal:

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 181 - (1) Autoritatea fiscală competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

Norme metodologice:

10. (1) Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice emite decizii de aprobare sau de respingere a cererii antrepozitarului autorizat propus, după analizarea documentațiilor complete depuse de solicitant.

(2) La lucrările comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației și Internelor, a Ministerului Economiei și Comerțului și a Ministerului Agriculturii,

Pădurilor, Apelor și Mediului, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de emitere data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată de către comisie cererea de autorizare.

Codul fiscal:

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 183 - Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

11. (1) Garanția pentru circulația produselor accizabile se constituie numai pentru produsele aflate în regim suspensiv, care se deplasează în cazurile reglementate la art. 187 și 191 din Codul fiscal.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), nu se constituie garanție pentru circulația produselor accizabile care circulă în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal la alt antrepozit fiscal ale aceluiași antrepozitar autorizat.

(3) *În cazul electricității, antrepozitarul autorizat pentru furnizarea energiei electrice către consumatorul final nu are obligația constituirii garanției.*

Codul fiscal:

Art. 183 [...]

i¹) să înștiințeze autoritatea fiscală competentă despre orice modificare adusă datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozit fiscal, în termen de 15 zile de la data înregistrării modificării;

i²) pentru producția de alcool, distilate și băuturi alcoolice distilate să depună la autoritatea fiscală competentă certificatul ISO 9001, în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

11¹. Toate antrepozitele fiscale de alcool, distilate și băuturi alcoolice distilate sunt obligate să depună la autoritatea fiscală centrală certificatul ISO 9001, în termen de 12 luni de la data obținerii autorizației.*)

*) Antrepozitele fiscale de alcool, distilate și băuturi alcoolice distilate, deja autorizate la data intrării în vigoare a H.G. nr. 84/2005, sunt obligate să depună la autoritatea fiscală centrală Certificatul ISO 9001 până la data de 31 decembrie 2005. Nedepunerea acestui certificat atrage suspendarea autorizației până la îndeplinirea cerințelor prevăzute de lege. (art. IV, alin. 1)

Codul fiscal:

j) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

Norme metodologice:

12. (1) Antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse. În cazul antrepozitelor fiscale de producție pentru alcool etilic, sistemul trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație.

(2) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool etilic ca materie primă și al celor de producție de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea acestui alcool, antrepozitarii autorizați trebuie să dețină în proprietate clădirile și să dețină sau să aibă drept de folosință a terenului. Documentele care atestă deținerea în proprietate a clădirilor, precum și deținerea în proprietate sau în folosință a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de punere în funcțiune, atunci când acestea au fost construite în regie proprie;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau a actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1) și (2) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvice "Gheorghe Ionescu-Șișești", cu modificările ulterioare.

(4) De asemenea, în cazul antrepozitelor fiscale de producție pentru alcool etilic, antrepozitarii autorizați trebuie să dețină în proprietate instalațiile și echipamentele necesare desfășurării activității, inclusiv mijloace de măsurare - contoare - avizate de Biroul Român de Metrologie Legală, necesare pentru determinarea cantității de alcool, precum și mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice pentru fiecare produs, după caz.

(5) *Cazanele deținute de gospodăriile individuale care produc țuică și rachiuri din fructe, în cazul producției destinate vânzării, precum și cazanele deținute de antrepozitarii autorizați pentru producția de țuică și rachiuri din fructe trebuie să fie litrate și dotate cu vase litrate de organele abilitate de Biroul Român de Metrologie Legală, precum și cu mijloace de măsurare legală a concentrației alcoolice a produselor obținute.*

(6) *Antrepozitarii autorizați au obligația, după caz, să dețină autorizația de mediu, eliberată potrivit reglementărilor legale în vigoare.*

Codul fiscal:

Revocarea și anularea autorizației

Art. 185 [...]

(4) Dacă autoritatea fiscală competentă hotărăște suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal, aceasta va trimite către antrepozitarul deținător al autorizației o notificare cu privire la această decizie. [...]

(8) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării autorizației, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorității fiscale competente, în condițiile prevăzute de norme.

Norme metodologice:

12¹. (1) În toate situațiile, cu excepția celei prevăzute la art. 244 din Codul fiscal, măsura suspendării, revocării sau anulării autorizațiilor se va dispune de către comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au constatat încălcări ale prevederilor legale.

(2) Actele de control vor fi înaintate, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale, care va analiza propunerea organului de control și va dispune în consecință.

(3) Decizia comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale va fi comunicată antrepozitarului autorizat sancționat și organului fiscal teritorial.

(4) În situația suspendării autorizației, aceasta atrage suspendarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de organul fiscal teritorial în a cărui rază își desfășoară activitatea antrepozitarul autorizat.

(5) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost suspendată, revocată sau anulată pot să valorifice produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale.

(6) *Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse accizabile supuse marcării, cărora le-a fost revocată sau anulată autorizația, sunt obligați să plătească în termen de 15 zile de la data revocării sau anulării, în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., contravaloarea tuturor marcajelor achiziționate, precum și a celor executate și aflate în stoc la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., neachitate până la acea dată.*

(7) *Eliberarea unei noi autorizații sau a acordului comisiei prevăzute la alin. (5), privind valorificarea produselor înregistrate în stoc, va fi condiționată de dovada plății în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. a tuturor marcajelor menționate la alin. (6).*

(8) *În termen de 15 zile de la data achitării, marcajele neutilizate, menționate la alin. (6), vor fi distruse de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. Cheltuielile legate de distrugere vor fi suportate de către agenții economici în cauză.*

Codul fiscal:

Secțiunea a 5-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186 - Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe: [...]

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

Norme metodologice:

13. (1) Containerele în care sunt deplasate produsele accizabile în regim suspensiv trebuie să poarte sigiliile antrepozitarului fiscal expeditor. În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin container se înțelege orice recipient sau orice alt mijloc care servește la transportul în cantități angro al produselor accizabile.

(2) În cazul deplasării în regim suspensiv a alcoolului etilic între două antrepozite fiscale sau între un antrepozit fiscal și un birou vamal de ieșire din România, containerele în care se deplasează produsele respective trebuie să poarte și sigiliile aplicate de supraveghetorul fiscal,

desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal. În situația în care vămuirea se efectuează la un birou vamal de interior, sigiliile aplicate de supraveghetorul fiscal vor fi înlocuite, după caz, cu sigiliile vamale.

(3) În cazul deplasării produselor accizabile între un birou vamal de intrare în România și un antrepozit fiscal, containerele în care se află produsele trebuie să poarte și sigiliile biroului vamal.

(4) Sigiliile prevăzute la alin. (2) și (3) sunt de unică folosință și trebuie să poarte însemnele celor care le aplică.

Codul fiscal:

Documentul administrativ de însoțire

Art. 187 - (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile între două antrepozite fiscale în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, acestea trebuie să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă, în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor, cu excepțiile prevăzute în norme. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, exemplarul 2 se păstrează de către acesta. Exemplarul 3 este transmis de către antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor. Exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă, în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor;

c) exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia își desfășoară activitatea.

Norme metodologice:

14. (1) Documentul administrativ de însoțire este un instrument de verificare a originii, a ieșirii sau a admiterii într-un antrepozit fiscal, a livrării și a transportului unui produs accizabil deplasat în regim suspensiv.

(2) Documentul administrativ de însoțire conține numele emitentului, al destinatarului și al transportatorului, informații de identificare și informații cantitative despre produsul accizabil care este deplasat, după modelul prevăzut în anexa nr. 5.

(3) Documentul administrativ de însoțire se întocmește de către antrepozitul fiscal expeditor în 5 exemplare, din care:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite de către acesta, la momentul expedierii produselor, către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea;

b) exemplarele 2, 3 și 4 însoțesc obligatoriu produsul accizabil pe parcursul deplasării până la antrepozitul fiscal primitor.

(4) La sosirea produsului în antrepozitul fiscal primitor, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în

raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 24 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(5) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal primitor.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producția de alcool etilic și pentru prelucrarea acestuia, toate cele 5 exemplare ale documentului administrativ de însoțire trebuie să fie vizate de către supraveghetorul fiscal desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal. În situația în care antrepozitele fiscale de producție pentru alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în localități diferite, trebuie să se procedeze ca la alin. (4) și (5).

(7) Prin excepție, atunci când antrepozitele fiscale de producție de alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în același loc, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 3 exemplare, din care primul exemplar se păstrează la antrepozitul fiscal de producție, exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal de prelucrare, iar exemplarul 3 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea. În această situație, exemplarele 2 și 3 se completează de către antrepozitul fiscal de prelucrare ca antrepozit fiscal primitor, iar certificarea se face de către supraveghetorul fiscal.

(8) În cazul gospodăriilor individuale care vând produse accizabile către un antrepozit fiscal de producție, deplasarea produselor în regim suspensiv trebuie să fie însoțită de două exemplare ale borderoului de achiziții, pe care antrepozitul fiscal de producție menționează în partea superioară "utilizat ca document administrativ de însoțire". Mențiunea se face prin aplicarea unei ștampile care va conține acest text. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal de producție, acesta trebuie să înscrie pe borderou cantitatea primită și să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant fiscal, care în maximum 24 de ore trebuie să verifice și să certifice datele înscrise în cele două exemplare ale borderoului de achiziții. Din cele două exemplare certificate, unul se expediază gospodăriei individuale, iar al doilea exemplar se păstrează de către antrepozitul fiscal de producție. Modelul borderoului de achiziții este cel prezentat în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile.

Codul fiscal:

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 188 - Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continuă să fie suspendată la primirea produsului în antrepozitul fiscal, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

[...]

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obțină de la autoritatea fiscală competentă certificarea documentului administrativ de însoțire a produselor accizabile primite, cu excepțiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

14¹. Obligația certificării documentului administrativ de însoțire de către autoritatea fiscală competentă nu este aplicabilă în cazul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv prin conducte fixe.

Codul fiscal:

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal

Art. 191 - În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal de ieșire din România sau între un birou vamal de intrare în România și un antrepozit fiscal, acciza se suspendă, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norme. Aceste condiții sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186 - 190.

Norme metodologice:

15. (1) În situația deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal de ieșire din România în vederea exportului, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 5 exemplare. Pe durata deplasării acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) produsul este însoțit de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire;
- b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;
- c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;
- d) produsul este însoțit de dovada constituirii unei garanții de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(2) Primul exemplar al documentului administrativ de însoțire rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(3) După scoaterea definitivă a produselor de pe teritoriul României și întocmirea declarației vamale de export, exemplarele 2, 3 și 4 se confirmă de biroul vamal de ieșire din România. Exemplarul 2 rămâne la biroul vamal, exemplarele 3 și 4 se transmit de către acesta antrepozitelui fiscal expeditor și, respectiv, autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea expeditorul.

(4) În situația deplasării unui produs accizabil între un birou vamal de intrare în România și un antrepozit fiscal, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) produsul accizabil este însoțit de 3 copii ale declarației vamale pe care biroul vamal menționează în partea superioară "utilizat ca document administrativ de însoțire". Mențiunea se face prin aplicarea unei ștampile care va conține acest text;
- b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;
- c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;
- d) produsul este însoțit de dovada constituirii de către antrepozitul fiscal primitor a unei garanții pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(5) Cele 3 copii ale declarației vamale însoțesc produsele accizabile până la antrepozitul fiscal primitor.

(6) După certificarea acestor copii de către antrepozitul fiscal primitor, o copie se reține de către acesta, o copie este transmisă înapoi la biroul vamal de intrare, iar a treia se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(7) Dovada constituirii garanției de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat va fi reprezentată de confirmarea scrisă a autorității fiscale teritoriale privind garanția depusă, în conformitate cu prevederile art. 183 lit. a) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Momentul exigibilității accizelor

Art. 192 - (1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

Norme metodologice:

15¹. În cazul electricității, acciza devine exigibilă la momentul facturării energiei electrice furnizate către consumatorii finali.

Codul fiscal:

Momentul exigibilității accizelor

Art. 192 [...]

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții: [...]

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.

Norme metodologice:

16. În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor;
- b) se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor și/sau în actele normative în vigoare; și
- c) sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate.

Codul fiscal:

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil. [...]

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui ulei mineral, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil sau carburant.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă sau se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data revocării sau anulării autorizației.

Norme metodologice:

17. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) și (7) din Codul fiscal, acciza se plătește în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă. În plus, în cazurile în care

se acordă scutire de la plata accizelor în baza certificatelor de scutire sau a autorizațiilor de utilizator final, certificatul sau autorizația, după caz, se va retrage de către autoritatea fiscală emitentă a acestora.

(2) În cazul unui ulei mineral pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.

Codul fiscal:

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

Norme metodologice:

18. Rata de schimb pentru calcularea accizelor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 218 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Secțiunea a 6-a

Obligațiile plătitorilor de accize

Documente fiscale

Art. 195 - (1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deținute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 6 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deținute de către alte persoane decât comercianții, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoțite de un document, astfel:

- a) mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită de documentul administrativ de însoțire;**
- b) mișcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoțită de factura fiscală ce va reflecta quantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;**
- c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoțit de factură sau aviz de însoțire.**

Norme metodologice:

19. (1) Orice plătitor de acciză, care livrează produse accizabile către o altă persoană, are obligația de a emite către această persoană o factură. Acest document nu poate fi mai vechi de 6 zile de la data efectuării livrării.

(2) Facturile se emit pe formulare standard sau pe formulare speciale.

(3) Factura fiscală specială*) se utilizează numai de către antrepozitarii autorizați sau de importatorii autorizați de țigarete, iar modelul acesteia este cel prevăzut în anexa nr. 10.

*) Facturile fiscale speciale și avizele speciale de însoțire deținute în stoc la data de 31 decembrie 2004 de către antrepozitarii autorizați, importatorii sau distribuitorii agreați, după

caz, de alcool etilic și uleiuri minerale, precum și cele deținute de autoritatea fiscală teritorială pot fi utilizate și după această dată, până la epuizare. (art. IV, alin. 3, H.G. nr. 84/2005)

(4) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv, factura trebuie să cuprindă valoarea accizei sau, dacă nu se datorează accize în urma unei scutiri, mențiunea "scutit de accize".

(5) Persoana care emite factura în care se înscrie acciza are obligația de a păstra un exemplar din fiecare factură și de a prezenta acest exemplar la cererea autorităților fiscale.

(6) În cazul produselor accizabile marcate, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv, transportul acestora de la antrepozitul fiscal de producție către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat se face pe baza avizului de însoțire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(7) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul altor produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din regimul suspensiv, fără a interveni schimbul de proprietate. Prin ieșire din regim suspensiv se înțelege și cazurile în care produsele accizabile sunt transferate către un depozit neautorizat ca antrepozit fiscal, aflat în aceeași locație fizică sau la aceeași adresă cu spațiul de producție.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (6) și (7) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea produselor, dar se vor menționa cuvintele "accize plătite".

(9) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită întotdeauna de documentul administrativ de însoțire. În cazul deplasării produselor accizabile de la un birou vamal de intrare în România sau de la o gospodărie individuală către un antrepozit fiscal, acestea trebuie să fie însoțite de declarația vamală sau de borderoul de achiziții, care au menționate în partea superioară "utilizat ca document administrativ de însoțire".

(9¹) *Prin excepție de la prevederile alin. (9), în cazul electricității nu se întocmește document administrativ de însoțire.*

(10) Facturile fiscale speciale pentru țigarete și documentul administrativ de însoțire sunt documente cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. Antrepozitarii autorizați și importatorii autorizați de țigarete pot utiliza propriile sisteme informatice financiar-contabile pentru emiterea facturilor fiscale speciale.

(11) Documentele fiscale prevăzute la alin. (10) se achiziționează, contra cost, de la autoritatea fiscală teritorială, în baza notei de comandă întocmite conform modelului prezentat în anexa nr. 12. Nota de comandă va fi aprobată numai dacă solicitantul justifică necesitatea achiziționării acestor documente.

(12) Orice nouă comandă de astfel de documente va fi condiționată de justificarea utilizării documentelor ridicate anterior, prin prezentarea evidenței achiziționării și utilizării documentelor fiscale, întocmită conform modelului prezentat în anexa nr. 13.

Codul fiscal:

Garanții

Art. 198 - (1) După acceptarea condițiilor de autorizare a antrepozitelui fiscal, antrepozitarul autorizat depune la autoritatea fiscală competentă o garanție, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Garanțiile pot fi: depozite în numerar, ipoteci, garanții reale și personale.

(3) Modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în norme.

(4) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarilor autorizați sau în nivelul de accize datorat.

Norme metodologice:

20. (1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplătii accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat.

(2) Garanția poate fi sub formă de: depozit în numerar, ipoteci, garanții reale sau garanții personale.

(3) În cazul unui depozit în numerar se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloace bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondat organul fiscal, la nivelul garanției;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține antrepozitarului autorizat.

(4) În cazul ipotecii se aplică următoarele reguli:

a) antrepozitarul autorizat trebuie să aibă calitatea de proprietar al bunului imobil în cauză;

b) să existe polița de asigurare a bunului ipotecat în favoarea organului fiscal la care este înregistrat antrepozitarul ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții;

c) proprietatea nu trebuie să facă obiectul unei alte ipoteci;

d) valoarea bunului imobil ipotecat trebuie să fie mai mare decât nivelul garanției necesare, cu minimum 20%.

(5) În cazul garanției reale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară;

b) să existe o scrisoare de garanție bancară.

(6) În cazul garanției personale se aplică regulile stabilite la alineatele precedente, în funcție de tipul garanției.

(7) Nivelul garanției pentru un antrepozit fiscal se determină în lei pe baza cursului de schimb leu/euro, după cum urmează:

AA
AAA

Valoarea accizelor potențiale Nivelul garanției
într-o lună

AA
AAA

Sub 100.000 euro 25% din valoarea accizelor potențiale
într-o lună

Între 100.000 și 200.000 euro 20% din valoarea accizelor potențiale
într-o lună

Între 200.000 și 500.000 euro 15% din valoarea accizelor potențiale
într-o lună

Între 500.000 și 1 milion euro 10% din valoarea accizelor potențiale
într-o lună

Între 1 milion și 5 milioane euro 5% din valoarea accizelor potențiale
într-o lună

Peste 5 milioane euro 2% din valoarea accizelor potențiale

într-o lună

AA
AAA

(8) Valoarea accizelor potențiale într-o lună se determină pe baza cantității medii lunare de produse accizabile care au fost produse și/sau depozitate în locul respectiv în ultimele 12 luni sau, după caz, pe baza cantității medii lunare aferente lunilor lucrate consecutiv din ultimele 12 luni. În cazul antrepozitarilor care nu au desfășurat activitate în ultimele 12 luni, valoarea accizelor potențiale într-o lună se determină pe baza cantității medii lunare de produse accizabile, estimată a se produce și/sau depozita în locul respectiv în următoarea perioadă de 12 luni.

(9) Nivelul garanției se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimul an antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele; sau

b) cu 100%, în cazul în care comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimii 2 ani antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele.

(10) Un antrepozitar autorizat se consideră că s-a conformat prevederilor legale privind accizele, în următoarele situații:

a) a plătit la bugetul de stat obligațiile din accize. În această situație se includ și antrepozitarii autorizați care au beneficiat sau beneficiază de înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante față de bugetul de stat, în conformitate cu prevederile legale, cu respectarea condițiilor cuprinse în convențiile încheiate cu autoritatea fiscală;

b) a depus la timp declarațiile de accize;

c) ține evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite;

d) a corectat orice abatere de la obligațiile antrepozitarului autorizat.

(11) Prevederile alin. (9) se aplică și în cazul agenților economici care au deținut autorizație de producție și comercializare în ultimii 2 ani și s-au conformat prevederilor legale privind accizele.

(12) Nivelul garanției nu se reduce, în cazul în care antrepozitarul autorizat:

a) are pe rol dosare pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, aflate în diferite stadii de soluționare la instanțele judecătorești, fără a se fi pronunțat o hotărâre definitivă;

b) nu a deținut autorizație pentru producția și comercializarea de produse accizabile în ultimii 2 ani, datorită neachitării obligațiilor privind plata accizelor, sau a pierdut dreptul la eșalonări din motive imputabile.

(13) Garanția constituită la momentul autorizării este valabilă atât timp cât nu este executată de organul fiscal la care este înregistrat antrepozitarul ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții.

(14) Garanția stabilită pentru autorizare se depune la autoritatea fiscală teritorială în termen de 60 de zile de la data când devine valabilă autorizația. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite originalul documentului care atestă constituirea garanției la organul fiscal la care este înregistrat antrepozitarul autorizat ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții, iar o copie a documentului va fi transmisă la autoritatea fiscală care a emis autorizația.

(15) Nivelul garanției se analizează periodic de către organul fiscal teritorial, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat sau în nivelul accizei datorate. În acest sens, antrepozitarul autorizat trebuie să depună lunar, până la data de 10 a lunii următoare, la autoritatea fiscală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei. Cuantumul garanției stabilit prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat prin decizie emisă de organul fiscal teritorial, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal.

(16) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, cuantumul garanției se stabilește pe baza cantității medii livrate într-o lună ori pe baza cantității estimate a fi livrate într-o lună, în situația antrepozitarilor autorizați care nu au desfășurat activitate în domeniul produselor accizabile.

(17) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere toate antrepozitele fiscale ale aceluși antrepozitar autorizat, precum și garanția aferentă deplasării produselor accizabile.

Codul fiscal:

Secțiunea a 7-a

Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Art. 199 - (1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor, atunci când sunt destinate pentru:

- a) livrarea în contextul relațiilor consulare sau diplomatice;**
- b) organizațiile internaționale recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale, care pun bazele acestor organizații, sau prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;**
- c) forțele armate aparținând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, cu excepția Forțelor Armate ale României;**
- d) rezerva de stat și rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.**

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

21. (1) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarului atunci când produsele accizabile de la un antrepozit fiscal, de la un importator, de la rezerva de stat și de la rezerva de mobilizare sau de la un distribuitor agreeat, astfel cum este definit acesta la pct. 23, denumiți în continuare furnizori. Beneficiază de scutire directă și contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, așa cum sunt definiți în acordurile speciale (NATO/SOFA).

(2) În cazul în care achiziționarea uleiurilor minerale se face prin intermediul unui distribuitor agreeat, distribuitorul se va aproviziona de la antrepozitul fiscal sau de la importator cu produse accizabile la prețuri cu accize și va livra beneficiarului aceste produse la prețuri fără accize. În acest caz distribuitorul agreeat va solicita autorității fiscale competente compensarea/restituirea accizelor aferente cantităților livrate în regim de scutire de accize.

(3) Scutirea se acordă pe baza certificatului de scutire de plata accizelor, emis beneficiarului de autoritatea fiscală teritorială.

(4) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează cu produse accizabile de la un distribuitor agreat, obligația deținerii certificatului de scutire de plata accizelor revine atât beneficiarului, cât și distribuitorului.

(5) Modelul certificatului de scutire de plata accizelor este prevăzut în anexa nr. 14.

(6) Certificatul de scutire de plata accizelor se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului sau a distribuitorului agreat, în care se vor menționa statutul acestuia și fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în regim de scutire de plată a accizelor. Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru eliberarea certificatului.

(7) Certificatul de scutire de plata accizelor se emite beneficiarului în trei exemplare, cu următoarele destinații:

- a) primul exemplar se păstrează de către beneficiar sau de către distribuitorul agreat;
- b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoțire;
- c) al treilea exemplar se transmite de către beneficiar furnizorului și se păstrează de către acesta. În cazul achiziționării produselor accizabile printr-un distribuitor agreat, acesta transmite o copie a exemplarului 3 către antrepozitul fiscal expeditor sau către importator.

(8) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează de la mai mulți furnizori, certificatul de scutire de plata accizelor se emite pentru fiecare furnizor.

(9) La momentul efectuării primei operațiuni, beneficiarul sau distribuitorul agreat transmite exemplarele 2 și 3 ale certificatului de scutire de plata accizelor către furnizor, care păstrează exemplarul 3, urmând ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoțire pentru toate operațiunile ce se vor derula.

(10) De fiecare dată la sosirea produsului accizabil, beneficiarul sau distribuitorul agreat solicită autorității fiscale teritoriale emitente a certificatului ca, în termen de maximum 24 de ore, să certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoțire cantitatea primită de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitentă poate desemna un reprezentant al administrației finanțelor publice în a cărei rază este primit produsul.

(11) După certificarea fiecărei operațiuni în certificatul de scutire de plata accizelor, beneficiarul sau distribuitorul agreat transmite o copie a acestuia în termen de 6 zile către furnizor.

(12) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului furnizorul nu primește copia documentului certificat, acea operațiune se consideră eliberare pentru consum și din acel moment acciza devine exigibilă.

(13) În cazul distribuitorului agreat, compensarea și/sau restituirea accizelor se acordă pe baza decontului de scutire de accize, însoțit de:

- a) certificatul de scutire de plata accizelor;
- b) copia facturii fiscale de achiziție a uleiurilor minerale, în care acciza să fie evidențiată distinct;
- c) dovada plății accizelor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;
- d) dovada cantității livrate beneficiarului în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

(14) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(15) În situația în care un agent economic deține certificat de scutire pentru achiziționarea aceluiași uleiuri minerale de la antrepozite fiscale de producție ale aceluiași antrepozitar

autorizat, în cazuri bine justificate, se admite depășirea cantității înscrise într-un certificat, cu condiția ca aceasta să se încadreze în cantitatea totală aprobată aferentă certificatelor de scutire.

(16) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-un certificat de scutire de accize pentru uleiuri minerale poate fi suplimentată în situații bine justificate la nivelul aceluiași an pentru care a fost eliberat certificatul.

Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 200 - (1) Sunt scutite de plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice atunci când sunt:

- a) denaturate conform prescripțiilor legale și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;
- b) utilizate pentru producerea oțetului;
- c) utilizate pentru producerea de medicamente;
- d) utilizate pentru producerea de arome alimentare, pentru alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;
- e) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;
- f) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;
- g) eșantioane pentru analiză sau teste de producție necesare sau în scopuri științifice;
- h) utilizate în procedee de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;
- i) utilizate pentru producerea unui element care nu este supus accizei;
- j) utilizate în industria cosmetică.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

22. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să se fi efectuat direct de la un antrepozit fiscal sau de la un importator, denumiți în continuare furnizori. Depozitele farmaceutice, autorizate de autoritatea cu competență în acest sens, beneficiază de scutire pentru alcoolul achiziționat și livrat direct către spitale și farmacii.

(2) În toate situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final. Această autorizație se eliberează utilizatorilor, depozitelor farmaceutice și antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat.

(3) Scutirea se acordă direct pentru:

- a) *alcoolul etilic și alte produse alcoolice, denaturate și utilizate în producerea de produse specifice industriei de apărare;*
- b) *alcoolul etilic și alte produse alcoolice, utilizate de antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări;*

c) alcoolul etilic și alte produse alcoolice, denaturate, importate și utilizate de importatori în procesul de producție.

(4) Pentru celelalte situații prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect prin compensare și/sau restituire, după caz, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Scutirea indirectă se acordă pe baza decontului de scutire de accize, însoțit de:

a) autorizația de utilizator final;

b) copia facturii fiscale de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

c) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

d) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv utilizate.

(6) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(7) Autorizația de utilizator final se emite de către autoritatea fiscală teritorială. Autorizația se emite în trei exemplare cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoțire;

c) al treilea exemplar se transmite de către utilizatorul final furnizorului și se păstrează de către acesta.

(8) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(9) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, la care se va anexa actul de constituire din care să rezulte că societatea desfășoară o activitate care necesită consumul de alcool etilic și de alte produse alcoolice, precum și fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în regim de scutire de plată a accizelor. Autoritatea fiscală poate să solicite orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru eliberarea autorizației.

(10) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează de la mai mulți furnizori, autorizația de utilizator final se emite pentru fiecare antrepozit fiscal furnizor.

(11) La momentul efectuării primei operațiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 și 3 ale autorizației de utilizator final către furnizor, care păstrează exemplarul 3, urmând ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoțire pentru toate operațiunile ce se vor derula.

(12) De fiecare dată la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicită autorității fiscale teritoriale emitente a autorizației ca, în termen de maximum 24 de ore, să certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoțire cantitatea primită de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitentă poate desemna un reprezentant al administrației finanțelor publice în a cărei rază este primit produsul.

(13) După certificarea fiecărei operațiuni în autorizația de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către furnizor.

(14) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului furnizorul nu primește copia documentului certificat, acea operațiune se consideră eliberare pentru consum și din acel moment acciza devine exigibilă.

(15) Produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea alcoolului sunt:

a) pentru alcoolul etilic tehnic: violet de metil în concentrație de 0,6 - 1,2 g la 1.000 litri, alcooli superiori în concentrație de 0,2 - 0,5 kg/1.000 litri, benzină de extracție în concentrație de 0,4 - 1 kg/1.000 litri, propilen glicol în concentrație de 2 - 5 kg/1.000 litri sau dietilftalat în concentrație de 0,2 - 1 kg/1.000 litri;

b) pentru alcoolul etilic: fenolftaleină în concentrație de 10 - 40 g/1.000 litri;

c) pentru alcoolul sanitar: salicilat de etil sau salicilat de metil în concentrație de 0,2 - 1 kg/1.000 litri și albastru de metil în concentrație de 2 - 5 g/1.000 litri.

(15¹) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozitele fiscale de producție unde a fost produs alcoolul etilic.

(16) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize și îl livrează către spitale și farmacii la prețuri fără accize. În aceste condiții prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele și farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută de Codul fiscal.

(17) Autorizațiile de utilizator final emise până la data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data epuizării cantității înscrise în autorizație, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2005. Autorizațiile de utilizator final emise după data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data de 31 decembrie 2005.

(17¹) Scutirile de la plata accizelor, în vigoare până la data de 1 aprilie 2005, se acordă prin compensare și/sau restituire numai pentru cantitățile de alcool etilic și produse alcoolice utilizate efectiv până la acea dată, în scopurile pentru care au fost eliberate autorizațiile de utilizator final.

(18) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final de alcool etilic și de alte produse alcoolice poate fi suplimentată în situații bine justificate în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

Codul fiscal:

Scutiri pentru uleiuri minerale

Art. 201 - (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) uleiurile minerale folosite în orice alt scop decât drept combustibil sau carburant;

b) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru aeronave, altele decât aviația turistică în scop privat. Prin aviație turistică în scop privat se înțelege utilizarea unei aeronave, de către proprietarul sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

c) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru navigația maritimă internațională și pentru navigația pe căile navigabile interioare, altele decât navigațiile de agrement în scop privat. Prin navigație de agrement în scop privat se înțelege utilizarea oricărei ambarcațiuni, de către proprietarul sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

d) uleiurile minerale utilizate în cadrul producției de electricitate și în centralele electrocalogene;

e) uleiurile minerale utilizate în scopul testării aeronavelor și vapoarelor;

- f) uleiurile minerale injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;
 - g) uleiurile minerale care intră în România în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul;
 - h) orice ulei mineral care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;
 - i) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni și a orfelinatelor;
 - j) orice ulei mineral utilizat de către persoane fizice drept combustibil pentru încălzirea locuințelor;
 - k) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil în scop tehnologic sau pentru producerea de agent termic și apă caldă;
 - l) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat în scop industrial;
 - m) uleiurile minerale utilizate drept combustibil neconvențional (bio-diesel).
- (2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

23. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă numai cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze direct de la un antrepozit fiscal, de la un importator sau de la un distribuitor agreeat prevăzut la alin. (18), denumiți în continuare furnizori.

(2) *Scutirea se acordă direct pentru:*

- a) *produsele prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la lit. a) din același articol;*
- b) *uleiurile minerale achiziționate de distribuitorii agreeți și destinate scopurilor prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal;*
- c) *uleiurile minerale cu codul NC 2711 14 00, utilizate în orice alt scop decât drept carburant sau combustibil.*

(3) *Pentru situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția uleiurilor minerale cu codul NC 2711 14 00, scutirea se acordă indirect prin compensare și/sau restituire, după caz, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare.*

(4) În toate situațiile scutirea indirectă se acordă pe baza decontului de scutire de accize, însoțit de:

- a) autorizația de utilizator final;
- b) copia facturii fiscale de achiziție a uleiurilor minerale, în care acciza să fie evidențiată separat;
- c) dovada plății accizelor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;
- d) dovada cantității livrate de către distribuitorul agreeat sau a cantității utilizate de către beneficiar în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate, respectiv utilizate.

(5) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) Autorizația de utilizator final se emite utilizatorilor finali, cu excepția cazului prevăzut la art. 201 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, distribuitorilor agreeți și antrepozitarilor autorizați care utilizează uleiuri minerale obținute din producția proprie.

(7) *Autorizația de utilizator final se emite în toate cazurile de către autoritatea fiscală teritorială. Autorizația se emite în 3 exemplare cu următoarele destinații:*

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final sau de către distribuitorul agreeat;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoțire;

c) exemplarul 3 se transmite de către utilizatorul final furnizorului și se păstrează de către acesta. În cazul achiziționării produselor accizabile printr-un distribuitor agreeat, acesta transmite o copie a exemplarului 3 către antrepozitul fiscal expeditor sau către importator.

(8) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(9) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, la care se va anexa fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în regim de scutire de plată a accizelor. Autoritatea fiscală poate să solicite orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru eliberarea autorizației.

(10) *Autorizația de utilizator final va fi solicitată și de către beneficiarii uleiurilor minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, destinate utilizării în alt scop decât drept carburant sau combustibil. În acest caz, în autorizația de utilizator final la rubrica destinată articolului se va înscrie art. 201 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și în plus mențiunea: «În conformitate cu precizările pct. 23 alin. (10) aferente titlului VII "Accize" din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare».*

(11) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează de la mai mulți furnizori, autorizația de utilizator final se emite pentru fiecare situație.

(12) La momentul efectuării primei operațiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 și 3 ale autorizației de utilizator final către expeditorul produsului accizabil, care păstrează exemplarul 3, urmând ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoțire pentru toate operațiunile ce se vor derula.

(13) De fiecare dată la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicită autorității fiscale teritoriale emitente a autorizației ca, în termen de maximum 24 de ore, să certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoțire cantitatea primită de către beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitentă poate desemna un reprezentant al administrației finanțelor publice în a cărei rază este primit produsul.

(14) După certificarea fiecărei operațiuni în autorizația de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(15) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului certificat, acea operațiune se consideră eliberare pentru consum și din acel moment acciza devine exigibilă.

(16) *** *Abrogat de H.G. Nr. 610/2005*

(17) Stațiile de distribuție ale antrepozitarilor autorizați care sunt dotate cu pompe distincte pentru distribuirea petrolului lampant vând către persoanele fizice acest produs la prețuri cu amănuntul care nu includ accize.

(18) Distribuitori agreeți sunt:

a) pentru uleiurile minerale utilizate drept carburant pentru aeronave - deținătorii de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile și de contracte de prestări de servicii cu societăți deținătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile. Certificatele de autorizare se eliberează de Regia Autonomă "Autoritatea Aeronautică Civilă Română";

b) pentru uleiurile minerale utilizate drept carburant pentru navigația maritimă internațională și pe căile navigabile interioare - deținătorii de certificate eliberate de autoritatea cu competență în acest sens;

c) pentru gaz petrolier lichefiat - persoanele autorizate în calitate de unități de deservire, conform prescripțiilor tehnice în vigoare, aprobate de ministerul de resort, și care dețin în proprietate mijloace tehnice autorizate pentru distribuirea de gaz petrolier lichefiat;

d) pentru petrol lampant - stațiile de distribuție care sunt dotate cu pompe distincte doar pentru distribuirea petrolului lampant.

(19) În cazul importurilor de uleiuri minerale, regimul de scutire se acordă în baza autorizației de utilizator final și, după caz, a autorizațiilor prevăzute la alin. (18) pentru distribuitorii agreeți.

(20) *În cazul gazului petrolier lichefiat, pentru care scutirea de la plata accizelor se acordă direct utilizatorilor finali, livrat prin distribuitorii agreeți, distribuitorul agreeat se aprovizionează cu gaz petrolier lichefiat la prețuri cu accize, iar livrarea către utilizatorii finali se face la prețuri fără accize. Distribuitorul agreeat este cel care va solicita autorității fiscale compensarea și/sau restituirea, după caz, a accizelor aferente cantităților livrate în regim de scutire, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările ulterioare.*

(21) În cazul persoanelor juridice organizate în baza unor legi speciale, potrivit cărora nu este permisă transmiterea către alte instituții a unor date și informații statistice cu caracter secret, scutirile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal se acordă prin restituire, cu respectarea întocmai a condițiilor prevăzute la alin. (4).

(22) *** Abrogat de H.G. Nr. 610/2005

(23) *** Abrogat de H.G. Nr. 610/2005

(24) În situația în care un agent economic deține autorizații de utilizator final pentru achiziționarea aceluiași uleiuri minerale de la antrepozite fiscale de producție ale aceluiași antrepozitar autorizat, în cazuri bine justificate, se admite depășirea cantității înscrise într-o autorizație, cu condiția ca aceasta să se încadreze în cantitatea totală aprobată, aferentă autorizațiilor de utilizator final.

(25) Autorizațiile de utilizator final emise până la data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data epuizării cantității înscrise în autorizație, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2005. Autorizațiile de utilizator final emise după data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data de 31 decembrie 2005.

(25¹) *Scutirile de la plata accizelor, în vigoare până la data de 1 aprilie 2005, se acordă prin compensare și/sau restituire numai pentru cantitățile de uleiuri minerale utilizate efectiv până la acea dată, în scopurile pentru care au fost eliberate autorizațiile de utilizator final.*

(26) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final de uleiuri minerale poate fi suplimentată în situații bine justificate în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(27) Precizările prezentului punct nu se aplică gazelor petroliere lichefiate livrate în butelii tip aragaz, pentru care acciza este "0".

Codul fiscal:

Secțiunea a 8-a

Marcarea produselor alcoolice și a produselor din tutun

Reguli generale

Art. 202 - (1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

- a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;
- b) produse din tutun.

Norme metodologice:

24. (1) Nu intră sub incidența sistemului de marcarea:

- a) alcoolul etilic denaturat cu substanțe specifice destinației, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obținerea de băuturi alcoolice;
- b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;
- c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică ce nu depășește 6% în volum;
- d) produsele din producția internă destinate exportului;
- e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar.

(2) Produsele din tutun reprezentând țigarete, care se exportă în regim de export temporar în vederea depersonalizării acestora, pentru a fi importate în scopul testării pieței sau efectuării unor teste de producție, nu sunt supuse obligației de marcarea, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării de piață. Loturile folosite în acest scop nu pot depăși cantitatea de 200.000 de bucăți de țigarete pe semestru.

Codul fiscal:

Responsabilitatea marcării

Art. 203 - (1) Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați sau importatorilor.

(2) Importatorul transmite producătorului extern marcajele, sub forma și în maniera prevăzute în norme, în vederea aplicării efective a acestora pe produsele accizabile contractate.

Norme metodologice:

25. (1) Autorizația de antrepozit fiscal de producție atestă și dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

(2) Produsele supuse marcării pot fi importate de către persoanele care dețin autorizație de importator.

(3) Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală centrală în conformitate cu prevederile pct. 27.

(4) În vederea realizării importurilor de produse din tutun și alcool etilic, timbrele sau banderolele de marcarea, după caz, procurate de importatori, se expediază pe adresa

producătorului extern, care urmează să le aplice pe marfă. Expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(5) După expirarea acestui termen, importatorii sunt obligați să returneze unității specializate, autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neutilizate prin neexpedierea, în regim de export temporar, partenerilor externi.

(6) Expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a declarației vamale de export temporar. Declarația vamală de export temporar trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie de pe contractul încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie de pe autorizația de importator;

d) dovada vărsării la bugetul de stat a sumei ce reprezintă contravaloarea accizelor aferente cantității de produse ce urmează a se importa, corespunzătoare cantității marcajelor exportate.

(7) Cu ocazia importului, o dată cu declarația vamală de import, se depune o declarație vamală de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

Codul fiscal:

Proceduri de marcare

Art. 204 - (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre, banderole sau etichete.

Norme metodologice:

26. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 16.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului autorizat și codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigarete, țigări, alte produse din tutun;

c) seria și numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului autorizat și codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate, după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) indicele de aplicare în formă de "U" sau "L";

e) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;*)

f) concentrația alcoolică.*)

*) Banderolele pentru marcarea băuturilor alcoolice, pe care nu se află inscripționată concentrația alcoolică și cantitatea nominală, aflate în stoc la data de 31 decembrie 2004 la antrepozitarii autorizați, își pierd valabilitatea după 15 zile de la data intrării în vigoare a H.G. nr. 84/2005 și nu mai pot fi utilizate pentru marcarea. Stocul de astfel de banderole se inventariază și se predă spre distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. până la data de 1 martie 2005. După data de 31 martie 2005, antrepozitarii autorizați pentru producție de produse accizabile supuse sistemului de marcarea pot utiliza pentru marcarea numai marcaje înseriate și numerotate, achiziționate de la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. (art. IV, alin. 4)

(4¹) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) și (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziție organelor în drept de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., la solicitarea acestora.

(5) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor sau cutiilor de tetra pak, tetra brik și altele asemenea, în formă de "U" sau "L". Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv buteliile și cutiile ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 10 litri.

(6) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor antrepozitarilor sau importatorilor autorizați, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare antrepozitar sau importator autorizat, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(7) Fiecărui antrepozitar autorizat sau importator de produse supuse marcării i se atribuie un cod special care are la bază codul unic de înregistrare sau codul de acciză. Acest cod special se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele fabricate sau importate. În cazul în care indicativul județului, respectiv al țării din care se face importul, nu conține două, respectiv trei caractere alfanumerice, acestea se vor completa cu cifra □ în fața indicativului existent. Același principiu se aplică și în cazul codurilor fiscale care vor fi completate cu cifra □ astfel încât numărul total de caractere să fie 10.

(8) În cazul importatorilor care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 205 [...]

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) persoanele care importă produsele accizabile prevăzute la art. 202, în baza autorizației de importator. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

27. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea fiscală centrală o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 17, însoțită de următoarele documente prezentate în fotocopii certificate de autoritatea fiscală teritorială pentru conformitate cu originalul:

a) documentele legale de constituire ale persoanei, cu toate modificările intervenite până la data solicitării autorizației;

b) cazierile judiciare ale administratorilor și directorilor executivi, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;

d) scrisoare de bonitate bancară;

e) declarația solicitantului privind sediul social și orice alte locuri în care urmează să-și desfășoare activitatea de import, precum și adresele acestora;

f) situația întocmită de autoritatea fiscală teritorială din care să rezulte modul de îndeplinire a obligațiilor fiscale față de bugetul de stat.

(2) În vederea eliberării autorizațiilor de importator, autoritatea fiscală centrală solicită avizul autorității vamale centrale.

(3) Autorizația de importator se eliberează de către autoritatea fiscală centrală în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

Codul fiscal:

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea fiscală competentă, sub forma și în maniera prevăzute în norme.

Norme metodologice:

28. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, atât antrepozitarul autorizat, cât și importatorul autorizat depun nota de comandă:

a) la autoritatea fiscală centrală, în cazul produselor din tutun;

b) la autoritatea fiscală teritorială, în cazul alcoolului etilic și al produselor intermediare.

(2) Modelul notei de comandă este prezentat în anexa nr. 18.

(3) Fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parțial - de către autoritatea fiscală competentă prevăzută la alin. (1), în funcție de:

a) justificarea notelor de comandă aprobate anterior;

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 60 de zile față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(5) După aprobare cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală competentă care aprobă notele de comandă.

(6) Antrepozitarii autorizați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, autorității fiscale competente să aprobe notele de comandă de marcaje, situația privind utilizarea marcajelor potrivit modelului prezentat în anexa nr. 19. În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripționate pe acestea. În vederea confirmării realității datelor înscrise în documentele justificative privind utilizarea marcajelor pentru import, aceste documente vor fi certificate de către Autoritatea Națională a Vămirilor.

(7) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de producție și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 1,5% din numărul marcajelor utilizate.

(8) Antrepozitarii autorizați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor deteriorate și a celor distruse, conform modelului prezentat în anexa nr. 20.

(9) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit anexei nr. 21.

(10) Marcajele deteriorate nu vor fi utilizate, acestea urmând regimul celor neutilizate.

(11) Marcajele deteriorate, evidențiate în anexa nr. 21, însoțite de un exemplar al anexei nr. 20, se depun de către fiecare antrepozitar autorizat sau importator autorizat de produse supuse marcării, semestrial, până la data de 15 a lunii următoare, la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., în vederea distrugerii. Cheltuielile legate de distrugere se suportă de către antrepozitarul autorizat sau de importatorul autorizat.

(12) În cazul marcajelor distruse sau deteriorate, antrepozitarii și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la prezentarea situației prevăzute la alin. (11), să achite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. contravaloarea acestora.

(13) *În cazul marcajelor pierdute sau sustrate, antrepozitarii și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să achite contravaloarea acestora în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A.*

Codul fiscal:

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată, autorizată de autoritatea fiscală competentă pentru tipărirea acestora, în condițiile prevăzute în norme.

(5) Contravaloarea timbrei pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente acestor produse, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

29. (1) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. în baza notelor de comandă aprobate de către autoritatea fiscală centrală sau teritorială, după caz.

(2) În cazul importatorilor autorizați, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de autoritatea fiscală centrală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. în condiții de deplină securitate.

(6) Pentru țigaretate și produse din tutun, Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. eliberează antrepozitarilor autorizați ca producători și importatorilor autorizați timbrele necesare marcării acestor produse, în baza notelor de comandă aprobate de către autoritatea fiscală centrală.

(7) *În cazul antrepozitarului autorizat ca producător, cantitatea de marcaje ce poate fi aprobată în decursul unei luni se stabilește de către autoritatea fiscală competentă, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. Această cantitate se determină în*

funcție de cantitatea de marcaje rămasă de ridicat de la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., cantitate comunicată de aceasta la cerere autorității fiscale competente, de stocul de marcaje neutilizat, existent la data solicitării, și de numărul de marcaje aferent livrărilor efectuate în luna anterioară. Cantitatea maximă de marcaje ce poate fi aprobată pentru o lună nu poate depăși cantitatea de marcaje aferentă livrărilor din luna anterioară solicitării, la care se mai poate adăuga 10% din aceasta. În situația în care se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât cea prevăzută de prezentele norme metodologice, nota de comandă va fi aprobată numai după obținerea unui aviz prealabil, bine justificat, al autorității fiscale emitente a autorizației de antrepozit fiscal. La preluarea marcajelor de la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., solicitantul este obligat să prezinte și dovada virării în contul acestei companii a contravalorii marcajelor utilizate, aferente livrărilor efectuate în luna anterioară, fără de care nu poate ridica noua comandă.

(8) În cazul importurilor, fiecare notă de comandă de marcaje se aprobă numai dacă importatorul autorizat va prezenta dovada virării în contul bugetului de stat a unei sume echivalente cu valoarea accizelor corespunzătoare cantităților de produse pentru care s-au solicitat marcaje, mai puțin contravaloarea marcajelor stabilită pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată. De asemenea, acesta va prezenta și dovada virării în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. a contravalorii marcajelor, stabilită pe baza prețului plus taxa pe valoarea adăugată.

(9) În cazul producției interne, până la data de 25 a fiecărei luni, antrepozitarii autorizați ca producători vor vira în contul bugetului de stat valoarea accizelor datorată pentru luna anterioară, la momentul ieșirii produselor din antrepozitul fiscal de producție, mai puțin contravaloarea marcajelor aferentă cantităților de produse livrate, stabilită pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată. În același timp vor vira direct în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. contravaloarea marcajelor respective, stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată. Lunar, în declarația privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat, antrepozitarii autorizați vor înscrie valoarea accizelor diminuată cu valoarea marcajelor stabilită pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată. Antrepozitarii autorizați au obligația de a anexa la fiecare declarație copia dovezii privind virarea în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. a contravalorii marcajelor, stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată.

(9¹) Pentru produsele provenite din operațiuni de import, la momentul importului efectiv importatorul autorizat va vira la bugetul de stat diferența dintre valoarea accizelor aferente cantităților importate, mai puțin contravaloarea marcajelor calculată pe baza prețului fără taxa pe valoare adăugată și valoarea accizelor plătite anticipat la momentul aprobării notelor de comandă. La momentul importului, agentul economic importator este obligat să prezinte dovada plății în avans a accizelor la bugetul de stat, precum și dovada virării în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. a contravalorii marcajelor, stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată.

(10) *** Abrogat de H.G. nr. 84/2005

**Codul fiscal:
Confiscarea produselor din tutun
Art. 206 [...]**

(2) Repartizarea fiecărui lot de produse din tutun confiscate, preluarea acestora de către antrepozitarii autorizați și importatori, precum și procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

Norme metodologice:

30. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse din tutun confiscate către antrepozitarii autorizați ca producători se face proporțional cu cota de piață deținută. Situația privind cotele de piață se comunică de autoritatea fiscală centrală, trimestrial, autorităților fiscale teritoriale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale a Vămirilor și Ministerului Administrației și Internelor.

(2) În situațiile prevăzute la art. 206 alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităților de produse din tutun confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât și de reprezentanții antrepozitarului autorizat ca producător sau ai importatorului autorizat care le preia.

(3) Distrugerea produselor din tutun se va efectua prin metode specifice care să asigure denaturarea acestora dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc în baza aprobării date de autoritatea fiscală centrală la cererea antrepozitarului sau importatorului autorizat și în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant al direcției cu atribuții de control din cadrul autorității fiscale centrale.

Codul fiscal:

Nivelul și calculul accizelor

Art. 208 [...]

(7) În cazul produselor prevăzute la alin. (4) și (5), accizele preced taxa pe valoarea adăugată și se calculează o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintă:

[...]

b) pentru produsele din import - valoarea în vamă stabilită potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale și alte taxe speciale, după caz.

Norme metodologice:

30¹. (1) *Definirea categoriilor de autoturisme sau autoturisme de teren din import noi ori rulate se face în funcție de starea autoturismului la momentul introducerii în țară, în conformitate cu prevederile legislației vamale în vigoare.*

(2) *În cazul autoturismelor sau al autoturismelor de teren din import noi ori rulate, care fac obiectul achiziționării ca urmare a unui contract de leasing, accizele se calculează în funcție de starea autoturismului sau autoturismului de teren din momentul introducerii în țară. Cota de acciză datorată este cea în vigoare la momentul plății - aferentă stării autoturismului la momentul introducerii acestuia în țară - și ea se aplică asupra bazei de impozitare formate din valoarea de intrare a autoturismului, stabilită la introducerea în țară a acestuia, la care se adaugă cuantumul taxelor vamale și alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul încheierii regimului vamal.*

(3) Pentru alte produse supuse accizelor achiziționate din import în baza unui contract de leasing, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adaugă cuantumul taxelor vamale și alte taxe speciale, după caz, la momentul închiderii operațiunii de import.

(4) Transformarea în lei a valorii de intrare se efectuează conform prevederilor legislației vamale în vigoare.

Codul fiscal:

Cap. II

Alte produse accizabile

Scutiri

Art. 210 [...]

(2) Agenții economici exportatori de cafea prăjită, obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de aceștia, pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente numai cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată.

(3) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) și (2) este stabilită în norme.

Norme metodologice:

31. (1) În cazul exportatorilor de cafea prăjită obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de către aceștia, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată, se face pe baza prezentării de către exportator autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea a următoarelor documente justificative:

a) declarația vamală de import a cafelei verzi;

b) documentul care atestă plata accizelor în vamă, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

c) declarația vamală de export a cafelei prăjite.

(2) Restituirea accizelor se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), nu se beneficiază de regimul de restituire.

Codul fiscal:

Cap. III

Impozitul la țigăiul și la gazele naturale din producția internă

Dispoziții generale

Art. 215 [...]

(5) Momentul exigibilității impozitului la țigăiul și la gazele naturale din producția internă intervine la data efectuării livrării.

Norme metodologice:

32. (1) Impozitul la țigăiul și la gazele naturale din producția internă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

(2) Impozitul pentru gazele naturale din producția internă, provenite din zăcăminte de gaze naturale, din zăcăminte de gaze cu condensat și din zăcăminte de țiței, se plătește la bugetul de stat de către agentul economic autorizat potrivit legii în domeniu, prin care se realizează livrarea acestor produse către consumatorul final.

Codul fiscal:
Cap. IV
Dispoziții comune

Obligațiile plătitorilor
Art. 219 [...]

(3) Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor și a impozitului la țițeiul și la gazele naturale din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

33. (1) Evidențierea în contabilitate a accizelor și a impozitului la țițeiul și la gazele naturale din producția internă se efectuează prin aplicarea Planului de conturi general și a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

(2) *Sumele datorate drept accize și impozit la țițeiul și la gazele naturale din producția internă se virează de către plătitori în următoarele conturi de venituri ale bugetului de stat, deschise la unitățile de trezorerie și contabilitate publică în a căror rază teritorială aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, și anume:*

- *contul 20.14.01.01 "Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale": accizele datorate pentru uleiuri minerale*
- *contul 20.14.01.02 "Accize încasate din vânzarea de alcool, distilate și băuturi alcoolice": accizele datorate pentru alcool, distilate, băuturi alcoolice, vinuri și bere*
- *contul 20.14.01.03 "Accize încasate din vânzarea produselor din tutun": accizele datorate pentru produse din tutun*
- *contul 20.14.01.04 "Accize încasate din vânzarea de cafea": accizele datorate pentru cafea*
- *contul 20.14.01.05 "Accize încasate din vânzarea altor produse": accizele datorate pentru alte produse și grupe de produse cuprinse la cap. II "Alte produse accizabile" de la titlul VII din Codul fiscal*
- *contul 20.14.01.07 "Accize încasate din vânzarea energiei electrice": accizele datorate pentru energie electrică*
- *contul 20.17.01.24 "Impozitul pe țițeiul din producția internă și gazele naturale": impozitul pentru țiței și pentru gazele naturale din producția internă provenite din zăcăminte de gaze naturale, din zăcăminte de gaze cu condensat și din zăcăminte de țiței.*

(3) *Accizele datorate pentru importuri de produse accizabile se achită de către plătitori în următoarele conturi deschise la unitățile Trezoreriei Statului pe numele birourilor vamale prin care se derulează operațiunile de import:*

- *contul 20.14.01.08 "Accize încasate în vamă din importul uleiurilor minerale"*

- contul 20.14.01.09 "Accize încasate în vamă din importul de alcool, distilate și băuturi alcoolice"

- contul 20.14.01.10 "Accize încasate în vamă din importul de produse din tutun"

- contul 20.14.01.11 "Accize încasate în vamă din importul de cafea"

- contul 20.14.01.12 "Accize încasate în vamă din importul altor produse"

- contul 20.14.01.13 "Accize încasate în vamă din importul energiei electrice"

(4) Autoritățile fiscale asigură evidența nominală pe plătitori a accizelor și impozitelor datorate și încasate potrivit normelor în vigoare.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unitățile deținătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deținute de agenții economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizării ca materii prime se valorifică în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de producție. În cazul valorificării produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică și de document administrativ de însoțire. Documentul administrativ de însoțire se obține de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifică la prețuri cu accize către agenții economici comercianți. În cazul valorificării produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică, în care acciza va fi evidențiată distinct.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Codul fiscal:

Decontările între agenții economici

Art. 220 [...]

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către agenții economici care comercializează astfel de produse în sistem en détail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel.

Norme metodologice:

36. (1) În cadrul sistemului de compensare intră și compensările admise de actele normative, efectuate între agenții economici.

(2) Decontările între agenții economici furnizori de produse accizabile și agenții economici cumpărători ai acestor produse se fac integral prin unități bancare în cazul livrărilor efectuate de către agenții economici producători și importatori de astfel de produse, cu excepțiile prevăzute la art. 220 alin. (2) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii

Derogări

Art. 221 - (1) Prin derogare de la prevederile art. 178 alin. (2), până la data de 1 ianuarie 2007 depozitarea uleiurilor minerale în regim suspensiv de accize este permisă numai într-un antrepozit fiscal de producție.

Norme metodologice:

36¹. Pot fi autorizate ca antrepozite fiscale de depozitare spațiile deținute de terminalul petrolier maritim, precum și depozitele deținute de antrepozitarul autorizat pentru producție, în afara antrepozitului fiscal de producție, atât timp cât proprietarul uleiurilor minerale rămâne acest antrepozitar autorizat.

Codul fiscal:

Cap. V

Dispoziții tranzitorii

Derogări

Art. 221 [...]

(2) Prin derogare de la art. 192 și 193, până la data de 1 ianuarie 2007, livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de producție se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor și valoarea accizelor aferente cantităților de uleiuri minerale efectiv livrate de agenții economici producători, în decursul lunii precedente.

Norme metodologice:

37. (1) Livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de producție se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată.

(2) Ordinele de plată pentru trezoreria statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, prezentate de către cumpărătorii antrepozitarilor autorizați, trebuie să fie confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă și copie de pe extrasul de cont.

(3) Accizele aferente uleiurilor minerale livrate din antrepozitele fiscale de producție se achită de către cumpărătorii în contul bugetului de stat 20.14.01.01 "Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale", prevăzut la pct. 33 alin. (2), deschis la unitatea trezoreriei statului în raza căreia își are sediul antrepozitarul autorizat pentru producție.

(4) În rubrica "Reprezentând plăți" din ordinul de plată pentru trezoreria statului prin care se achită accizele, cumpărătorii menționează denumirea și codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat furnizor de uleiuri minerale.

(5) Livrarea de uleiuri minerale se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, antrepozitarii autorizați emit cumpărătorilor o factură pro-forma (cod 14-4-10/aA) în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum și informații cu privire la denumirea și codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum și cele privind unitatea trezoreriei statului în raza căreia acesta își are sediul.

(7) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15°C se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de +15°C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate și/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15°C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15°C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro-forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15°C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedurii de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de uleiuri minerale calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii proforma, recalculate la temperatura de +15°C, după cum urmează:

- acciza (euro/tonă): $1.000 = \text{acciza (euro/kg)} \times \text{densitatea la } +15^\circ\text{C (kg/litru)} = \text{acciza (euro/litru)}$;

- cantitatea în kg: $\text{densitatea la } +15^\circ\text{C} = \text{cantitatea în litri la } +15^\circ\text{C}$;

- valoarea accizei = $\text{cantitatea în litri la } +15^\circ\text{C} \times \text{acciza (euro/litru)}$.

(13) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiar, conform facturii proforma, și valoarea accizelor aferente cantităților de uleiuri minerale efectiv livrate de agenții economici producători și procesatori, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unitățile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat 20.14.01.01 "Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale" în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora, fără de care furnizorul nu poate efectua livrarea.

(15) Evidențierea în contabilitate a accizelor se efectuează prin aplicarea Planului de conturi general și a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

38. (1) Toți agenții economici producători de produse accizabile prevăzute la art. 162 din Codul fiscal, deținători de autorizații eliberate în conformitate cu prevederile Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației

unor produse supuse accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2003, au obligația ca în termen de 10 zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să depună la autoritatea fiscală teritorială listele de inventar ale produselor înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003.

(2) Listele de inventar se întocmesc în două exemplare care se certifică de autoritatea fiscală teritorială. Primul exemplar astfel certificat se păstrează de către agentul economic, iar cel de-al doilea se păstrează de autoritatea fiscală teritorială.

(3) Listele de inventar vor fi însoțite obligatoriu de declarația agentului economic privind achizițiile de produse accizabile din ultimele două luni, utilizate ca materie primă.

(4) Declarația se întocmește în două exemplare, din care primul exemplar se păstrează de agentul economic, iar al doilea exemplar se păstrează la autoritatea fiscală teritorială împreună cu listele de inventar.

(5) Agenții economici care la data de 31 decembrie 2003 au înregistrat stocuri de produse accizabile, realizate până la această dată, și care nu îndeplinesc condițiile pentru a deveni antrepozitari autorizați potrivit prevederilor titlului VII din Codul fiscal vor putea valorifica produsele din stoc până la data de 31 decembrie 2004 în baza unei aprobări speciale emise de autoritatea fiscală emitentă a autorizației, dată în baza Legii nr. 521/2002, cu plata accizelor, după caz. Regimul privind plata accizelor se stabilește de autoritatea fiscală emitentă a aprobării speciale. Agenții economici producători de alcool etilic și de distilate - ca materii prime - vor vinde aceste produse numai către beneficiarii autorizați în condițiile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal. După data de 31 decembrie 2004, cantitățile rămase în stoc nu mai pot fi comercializate.

(5¹) Cantitățile de produse accizabile provenite din stocul înregistrat la data de 31 decembrie 2004, deținute de agenții economici prevăzuți la alin. (5), care nu mai au dreptul potrivit legii de a fi comercializate, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu.

(6) Antrepozitarii autorizați ca producători de produse din grupa alcool etilic, care dețin în stoc alcool etilic și distilate - ca materii prime -, achiziționate la prețuri cu accize, nu mai plătesc accize pentru produsele obținute exclusiv din prelucrarea acestor materii prime și nici pentru astfel de produse înregistrate în stoc la 31 decembrie 2003, cu condiția ca accizele aferente materiilor prime să fi fost plătite furnizorului. Această prevedere se va aplica până la data de 30 iunie 2004, după această dată urmând a se aplica prevederile titlului VII din Codul fiscal.

(7) Pentru produsele accizabile aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 în alte locații decât antrepozitele fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru care acciza nu a fost plătită, acciza devine exigibilă la momentul livrării produselor.

(8) Băuturile slab alcoolizate din grupa alcoolului etilic, a căror concentrație alcoolică depășește 1,2% în volum, nemarcate cu banderole, provenite din stocurile de astfel de produse înregistrate la 31 decembrie 2003, deținute de către antrepozitarii autorizați pentru producție sau de către importatorii autorizați în condițiile Codului fiscal, vor putea fi comercializate fără a fi supuse marcării numai sub supravegherea fiscală asigurată de autoritatea fiscală unde sunt înregistrați ca plătitori de accize. În acest scop, până la data de 5 a fiecărei luni, agenții economici vor întocmi în două exemplare o situație a livrărilor produselor provenite din stocurile înregistrate la 31 decembrie 2003, efectuate în luna anterioară, din care exemplarul al doilea se va transmite autorității fiscale. Modelul situației este prezentat în anexa nr. 22.

(9) Agenții economici comercianți care dețin băuturi alcoolice de natura celor menționate la alin. (8), nemarcate prin banderole, care provin de la agenți economici producători legali sau importatori legali, pot comercializa aceste băuturi până la epuizarea cantităților de astfel de produse, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2004. După această dată se interzice comercializarea băuturilor alcoolice respective.

(10) Agenții economici autorizați după data de 1 ianuarie 2004 în calitate de antrepozitari autorizați pentru producția de țuică și rachieri din fructe, care obțin astfel de produse din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate preluate de la persoane fizice în anii 2003 și 2004, pot livra produsele respective persoanelor fizice de la care au preluat materia primă, fără plata accizelor, numai când produsele sunt destinate consumului propriu, în baza declarației pe propria răspundere a persoanelor fizice în cauză. Modelul declarației este prezentat în anexa nr. 23.

(11) În anul 2004 țuica și rachierile naturale din fructe pot fi produse în scopul consumului propriu al persoanelor fizice "în sistem de prestări de servicii" fără plata accizelor și de către alți agenți economici - autorizați potrivit prevederilor Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent. Prestarea de servicii, în acest caz, se poate realiza numai în baza confirmării scrise a autorității fiscale teritoriale, potrivit căreia persoana fizică a înștiințat în scris această autoritate despre cantitatea de fructe ce urmează a fi dată pentru prelucrare, cine va efectua prestarea de servicii și a declarat că produsele obținute sunt destinate consumului propriu.

(12) Agenții economici - antrepozitari autorizați pentru producția de produse accizabile, altele decât cele din grupa alcoolului etilic - care dețin stocuri de materii prime provenite din achiziții efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la prețuri cu accize, la eliberarea pentru consum din antrepozitul fiscal a produselor accizabile rezultate din prelucrarea acestor stocuri, pot compensa acciza datorată bugetului de stat cu suma reprezentând acciza aferentă cantității de materie primă ce se regăsește în produsul final accizabil. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, cererea de compensare va fi însoțită de dovada achitării sumelor reprezentând accizele aferente materiilor prime în contul furnizorului de astfel de materii prime. De asemenea, compensarea va fi condiționată de existența agentului economic furnizor. Pot face obiectul compensării numai accizele aferente materiilor prime achiziționate direct de la agenții economici producători interni sau importatori. Accizele aferente materiilor prime pot face obiectul compensării numai în limita accizelor aferente produselor finale livrate.

(13) Agenții economici care dețin stocuri de materii prime provenite din achiziții legale efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la prețuri cu accize și care realizează din prelucrarea acestor stocuri produse care nu intră sub incidența accizelor sau produse pentru care acciza este "0" pot solicita compensarea ori restituirea, după caz, a accizelor aferente materiei prime incluse în produsele finale rezultate, potrivit Codului de procedură fiscală, precum și normelor metodologice de aplicare a acestuia. Compensarea sau restituirea se va realiza pe măsura vânzării produselor finale rezultate din prelucrare și numai în baza documentelor care justifică achiziționarea materiei prime la prețuri cu accize, plata acestora în contul furnizorului, prelucrarea materiei prime, precum și vânzarea produselor finale rezultate.

(14) *Produsele alcoolice de natura celor definite la art. 169 - 173 din Codul fiscal și produsele din tutun care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, deținute de antrepozitarii autorizați pentru producție și/sau depozitare, precum și de către agenții economici comercianți, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în*

condițiile prevăzute de legislația în domeniu. Supravegherea fiscală va fi asigurată de către autoritatea fiscală în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea agentul economic.

39. (1) Documentele fiscale aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 se pot utiliza și după această dată.

(2) Toți agenții economici care au avut obligația utilizării documentelor fiscale speciale prevăzute în actele normative privind regimul accizelor, care s-au aplicat până la intrarea în vigoare a Codului fiscal, în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor depune la autoritatea fiscală teritorială o declarație privind stocul de astfel de documente, înregistrat la data de 31 decembrie 2003. Declarația se întocmește în două exemplare, din care primul se păstrează de agenții economici.

40. (1) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2003, agenții economici producători de țigarete și produse din tutun vor deduce din valoarea accizelor datorate la data de 25 ianuarie 2004 contravaloarea timbrelor determinată pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată, aferente livrărilor de astfel de produse efectuate în această perioadă. În același timp, agenții economici vor vira în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată.

(2) Agenții economici producători interni de țigarete și produse din tutun, care nu au primit autorizație de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, au obligația ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. timbrele neutilizate existente în stoc la data de 31 decembrie 2003. Acești agenți economici au, de asemenea, obligația să vireze contravaloarea acestor timbre în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. Sumele ce urmează a fi virate în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. se stabilesc printr-un act de control încheiat de organul fiscal teritorial în raza căruia își desfășoară activitatea agentul economic în cauză, la solicitarea autorității fiscale centrale.

(3) Agenții economici producători interni de produse accizabile supuse marcării, altele decât țigarele și produsele din tutun, care nu au primit autorizație de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, sau agenții economici producători de produse care începând cu această dată nu mai intră sub incidența marcării au obligația ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. marcasele neutilizate.

41.* (1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de uleiuri minerale sunt obligați să transmită Ministerului Economiei și Comerțului lista cuprinzând semifabricatele și produsele finite din nomenclatorul lor de fabricație sau de import, încadrarea pe poziții tarifare, domeniul de utilizare și acciza propusă pentru acestea. Listele vor fi însoțite de fișele tehnice ale fiecărui produs finit.

(2) După verificarea listelor, Ministerul Economiei și Comerțului, în termen de 10 zile de la primirea acestora, le va transmite în vederea avizării Ministerului Finanțelor Publice - Comisia centrală de autorizare a antrepozitelor fiscale.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricație sau de import al antrepozitarului autorizat pentru producție sau importatorului de uleiuri minerale.

*) Antrepozitarii pentru uleiuri minerale, deja autorizați la data intrării în vigoare a H.G. nr. 84/2005, au obligația de a depune la Autoritatea Națională a Vămilelor lista cuprinzând semifabricatele și produsele finite din nomenclatorul lor de fabricație, pentru verificare și avizare, până la data de 1 martie 2005. Listele cuprinzând semifabricatele și produsele finite din nomenclatorul de fabricație al antrepozitarilor pentru uleiuri minerale, deja autorizați la data intrării în vigoare a H.G. nr. 84/2005, precum și listele noilor produse introduse în nomenclatorul de fabricație al antrepozitarilor autorizați, avizate de Autoritatea Națională a Vămilelor, vor fi depuse la autoritatea fiscală competentă în termen de 10 zile de la data avizării. (art. IV, alin. 5, H.G. nr. 84/2005)

41¹. Agenții economici care desfășoară activitate de furnizare de energie electrică sunt obligați ca până la data de 30 septembrie 2005 să depună cererile și documentația întocmită în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice, în vederea autorizării ca antrepozitari.

41². (1) Un contract de leasing se consideră a fi inițiat la momentul în care beneficiarul contractului de leasing a încheiat prin semnare un contract ferm cu societatea de leasing, în baza căruia urmează să se deruleze operațiunea de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing inițiate înainte de data de 1 aprilie 2005, acciza datorată la închiderea regimului vamal de import se calculează în funcție de starea autoturismelor la momentul introducerii lor în țară și pe baza cotelor de acciză în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu aplicabilă până la data de 1 aprilie 2005.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul altor produse supuse accizelor, cuprinse la art. 208 din Codul fiscal, introduse în țară în baza unor contracte de leasing.

42. Anexele nr. 1 - 5, 10 și 12 - 21 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal.

Anexa Nr. 1*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

CERERE privind acordarea autorizației de producător individual

Detaliere Nr. 1

Anexa Nr. 2*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

DECLARAȚIE

privind producția de țuică și rachiuri din fructe

Detaliere Nr. 2

Anexa Nr. 3*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

DECLARAȚIE

privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete

Detaliere Nr. 3

Anexa Nr. 4*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

CERERE

privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal

Detaliere Nr. 4

Anexa Nr. 5*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE A PRODUSELOR ACCIZABILE

Detaliere Nr. 5

Anexa Nr. 6*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 6 este reprodusă în facsimil.

Factură fiscală - Alcool

Detaliere Nr. 6

*** Abrogată de H.G. nr. 84/2005

Anexa Nr. 7*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 7 este reprodusă în facsimil.

Factură fiscală - Alcool sanitar

Detaliere Nr. 7

*** Abrogată de H.G. nr. 84/2005

Anexa Nr. 8*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 8 este reprodusă în facsimil.

Factură fiscală - Distilat

Detaliere Nr. 8

*** Abrogată de H.G. nr. 84/2005

Anexa Nr. 9*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 9 este reprodusă în facsimil.

Factură fiscală - Băuturi alcoolice

Detaliere Nr. 9

*** Abrogată de H.G. nr. 84/2005

Anexa Nr. 10*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 10 este reprodusă în facsimil.

Factură fiscală - Țigarete

Detaliere Nr. 10

Anexa Nr. 11*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 11 este reprodusă în facsimil.

Factură fiscală - Uleiuri minerale

Detaliere Nr. 11

*** Abrogată de H.G. nr. 84/2005

Anexa Nr. 12*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 12 este reprodusă în facsimil.

Notă de comandă pentru documente fiscale speciale

Detaliere Nr. 12

Anexa Nr. 13*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 13 este reprodusă în facsimil.

Evidența achiziționării și utilizării documentelor fiscale

Detaliere Nr. 13

Anexa Nr. 14

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

ÚÄÄÄ¿
3 1 3
ÄÄÄÄÜ

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială

.....

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE PLATA ACCIZELOR

Se certifică prin prezenta că cu sediul în str.
..... nr. bl. sc. et. ap. județul/sectorul
tel/fax înregistrată la registrul comerțului cu nr. având codul
unic de înregistrare poate achiziționa de la*) în regim de
scutire de plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. lit.,
următoarele produse:

-
-
-

la nivelul unei cantități medii anuale de determinate pe baza consumului
înregistrat în evidențele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil începând cu data de

Conducătorul autorității fiscale,

*) se vor înscrie numele și adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor,
importator sau distribuitor agreeat.

Utilizat ca document administrativ de însoțire

- față -

ÚÄÄÄ;
3 2 3
ÄÄÄÄÜ

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială

.....

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE PLATA ACCIZELOR

Se certifică prin prezenta că cu sediul în str.
..... nr. bl. sc. et. ap. județul/sectorul
tel/fax înregistrată la registrul comerțului cu nr. având codul
unic de înregistrare poate achiziționa de la*) în regim de
scutire de plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. lit.,
următoarele produse:

-
-
-

la nivelul unei cantități medii anuale de determinate pe baza consumului
înregistrat în evidențele contabile aferente anului anterior.

-
-
-

la nivelul unei cantități medii anuale de determinate pe baza consumului înregistrat în evidențele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil începând cu data de

Conducătorul autorității fiscale,

*) se vor înscrie numele și adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, importator sau distribuitor agreat.

Anexa Nr. 15

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 15 este reprodusă în facsimil.

ÚÄÄÄ;
3 1 3
ÀÄÄÄÜ

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială

.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL
NR./(ZZ)/(LL)/(AA)

..... cu sediul în str. nr. bl.
..... sc. et. ap. tel/fax, județul/sectorul,
înregistrată la registrul comerțului cu nr. având codul unic de înregistrare
..... se autorizează ca utilizator final de produse accizabile.

Această autorizație permite achiziționarea de la*) în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. lit, a următoarelor produse:

-
-
-

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității fiscale,

*) Anexa nr. 16 este reprodusă în facsimil.

**MACHETELE
timbrei și banderolelor**

a) Timbre pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun

- 45 mm -

ÚAAAAAAAAAAAAAAAAÄ;

3 3

ÀAAAAAAAAAAAAAAAAÀ - 22 mm -

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic:

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:

- aplicare în formă de "U"

- 160 mm -

ÚAAÄ;

3 3

ÀAAÀ - 18 mm -

- aplicare în formă de "L"

- 80 mm -

ÚAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAÄ;

3 3

ÀAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAÀ - 18 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:

- aplicare în formă de "U"

- 120 mm -

ÚAAÄ;

3 3

ÀAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAÀ - 18 mm -

- aplicare în formă de "L"

- 60 mm -

ÚAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAÄ;

3 3

ÀAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAÀ - 18 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:

- aplicare în formă de "U"

- 60 mm -

ÚAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAÿ
3 3

ÀAAAAAAAAAAAAAAAAAAÛ - 18 mm -

- aplicare în formă de "L"

- 40 mm -

ÚAAAAAAAAAAÿ
3 3

ÀAAAAAAAAAAÛ - 18 mm -

Anexa Nr. 17*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 17 este reprodusă în facsimil.

Nr. din

CERERE

privind acordarea autorizației de importator

Societatea importatoare, cu sediul social în str.
..... nr., înregistrat în registrul comerțului la nr. din data de
....., codul unic de înregistrare telefon, fax
....., e-mail, reprezentată prin, domiciliat în
....., str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul
....., județul, posesorul buletinului/cărții de identitate seria
..... nr., eliberat/ă de, având funcția de
....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației de importator
pentru următoarele produse:

1.
2.
3.

Data

Semnătura și ștampila

.....

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat

Data

Sediul:

localitatea str. nr. sectorul

județul codul unic de înregistrare

codul de marcare

ȚĂRI				
Nr. crt.	Numărul de timbre	Numărul de banderole	Numărul de etichete	
1	Stoc la începutul lunii			
2	Cumpărări în cursul lunii			
3	TOTAL (rd. 1 + rd. 2)			
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă			
5	Marcaje expediate producătorilor din străinătate			
6	Marcaje deteriorate			
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd. 4 + rd. 5 + rd. 6)			
8	Stoc la sfârșitul lunii (rd. 3 - rd. 7)			

Certificată de conducerea antrepozitarului/
importatorului autorizat

Data

Semnătura

Anexa Nr. 21*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 21 este reprodusă în facsimil.

Denumirea antrepozitarului/importatorului

autorizat

Data întocmirii

MARCAJE DETERIORATE

ÚAAA
 ÄÄ;
 ÄAAA
 ÄÄ'
 ÄAAA
 ÄÄ'
 3 3 3 3
 ÄAAA
 ÄÄ'
 ÄAAA
 ÄÄÜ

Numele și prenumele persoanei
care le-a utilizat

Semnătura șefului de secție

.....

Semnătura

Anexa nr. 22

la normele metodologice de aplicare a prevederilor
titlului VII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat
sau a importatorului

Codul unic de înregistrare

Sediul

SITUAȚIA

livrărilor de băuturi slab alcoolizate înregistrate în stoc
la data de 31 decembrie 2003
în luna anul

Stocul la începutul lunii	Cantitatea livrată	Stocul la sfârșitul lunii
0	1	2
3	4	5

*) Se va înscrie capacitatea recipientului în care este îmbuteliat produsul.

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,

.....

Anexa nr. 23

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAȚIE

Subsemnatul, cu domiciliul în localitatea (numele și prenumele), str. nr., județul/sectorul, codul numeric personal, declar pe propria răspundere că produsele rezultate din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate predate spre prelucrare în anul 2003/2004 antrepozitelui fiscal, cu sediul în, și preluate de la acesta, în cantitate de litri, cu concentrație alcoolică de ..., sunt destinate în exclusivitate consumului propriu.

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că cele menționate mai sus sunt corecte și complete.

Semnătura declarantului

Data

.....

.....

Titlul VIII

Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile

Codul fiscal:

Cap. I

Sistemul de supraveghere a producției de alcool etilic

Sfera de aplicare

Art. 222 - Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic nedenaturat și distilate.

Norme metodologice:

1. Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic nedenaturat și de distilate, utilizate ca materii prime.

Codul fiscal:

Supraveghetorii fiscali

Art. 223 [...]

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic și de distilate vor întocmi și vor depune la autoritatea fiscală competentă, o dată cu cererea de autorizare, un program de lucru defalcat pe luni, care să prevadă cantitatea estimată a se obține într-un an, în funcție de capacitatea instalată.

Norme metodologice:

1¹. (1) Programul de lucru pentru producția de alcool etilic și de distilate va acoperi o perioadă de 12 luni și va putea fi modificat numai la solicitarea antrepozitarului autorizat.

(2) Modelul declarației privind programul de lucru și procedura de verificare a realității datelor cuprinse în program, precum și modul de respectare a prevederilor programului de lucru vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) În perioada de nefuncționare, stabilită prin programul de lucru, instalația de fabricare a alcoolului și distilatelor va fi sigilată de supraveghetorul fiscal.

(4) Funcționarea instalației de fabricare a alcoolului/distilatelor în afara programului de lucru aprobat se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală.

Codul fiscal:

Cap. II

Sistemul de supraveghere a circulației alcoolului etilic și a distilatelor în vrac din producția internă sau din import

Condiții de livrare

Art. 232 [...]

(5) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

Norme metodologice:

2. În noțiunea de "distilate", în accepțiunea acestei prevederi, intră numai distilatele din cereale.

Codul fiscal:

Cap. IV

Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase, în vrac

Procedura de supraveghere

Art. 236 [...]

(9) Operațiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme. [...]

(15) Cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi sigilate de către organul vamal de frontieră și în situația în care marfa este tranzitată către o vamă de interior în vederea efectuării operațiunii vamale de import. Marfa astfel sigilată, împreună cu documentul de însoțire a mărfii, eliberat de autoritatea vamală de frontieră, în care se menționează cantitatea de alcool, de distilate sau de băuturi spirtoase importată, în modul și sub forma prevăzută în norme, are liber de circulație până la punctul vamal unde au loc operațiunea vamală de import și prelevarea de probe, potrivit alin. (2). [...]

(18) Importatorul are obligația să evalueze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, toate cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac - în litri și în grade - pe tipuri de produs și pe destinații ale acestora.

Norme metodologice:

3. (1) Modelul procesului-verbal de prelevare a unor probe de alcool, distilate și băuturi spirtoase, în vrac, este redat în anexa nr. 1.

(2) Modelul documentului de liberă circulație a alcoolului, distilatelor și băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import, este cel prezentat în anexa nr. 2.

(3) Toate cantitățile de alcool, distilate și băuturi spirtoase, în vrac, provenite din import, vor fi evidențiate într-un registru special, în conformitate cu modelul din anexa nr. 3.

Codul fiscal:

Cap. V

Dispoziții comune de supraveghere aplicate producției și importului de alcool, distilate și băuturi spirtoase

Situații privind modul de valorificare

Art. 237 - (1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de alcool și de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situație conținând informații privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, și anume: destinația, denumirea și adresa

beneficiarului, numărul și data facturii, cantitățile, prețul unitar și valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme. [...]

(2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedentă, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanțelor Publice - Direcția generală a tehnologiei informației situația centralizatoare pentru fiecare județ privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

Norme metodologice:

4. (1) Situația privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor va fi întocmită de către antrepozitarii autorizați și importatorii de astfel de produse, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.

(2) Organele fiscale teritoriale vor întocmi lunar situația centralizatoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

5. Anexele nr. 1 - 5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Cap. VI

Măsuri speciale privind producția, importul și circulația uleiurilor minerale

Restricții

Art. 239 - Se interzice orice operațiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producție.

Norme metodologice:

6. (1) Sunt permise numai operațiunile comerciale cu uleiuri minerale a căror proveniență pe tot circuitul economic poate fi dovedită ca fiind de la un antrepozitar autorizat pentru producție sau importator.

(2) *Toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curățări, decantări, contaminări - în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate numai în vederea prelucrării și numai către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură și, respectiv, aviz de însoțire, vizate de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal. Colectarea și prelucrarea reziduurilor petroliere pot fi efectuate numai de către un antrepozit fiscal de producție de uleiuri minerale. Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către agenții economici autorizați în acest sens, iar prelucrarea uleiurilor respective se poate face numai în antrepozite fiscale de producție de uleiuri minerale.*

(2¹) *În situația în care nici un antrepozit fiscal de producție nu acceptă cumpărarea sau preluarea reziduurilor de uleiuri minerale, atunci deținătorii reziduurilor de uleiuri minerale pot preda aceste produse sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu.*

(3) Pentru importatorii de uleiuri minerale, autorizarea potrivit titlului VII intervine atunci când aceștia dețin antrepozite fiscale de producție.

Codul fiscal:

Condiții de comercializare

Art. 240 - (1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluși comercianții în sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, care corespund standardelor naționale de calitate.

Norme metodologice:

7. (1) Utilizatorii finali care achiziționează uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizației de utilizator final și care ulterior schimbă destinația inițială a produselor devin plătitori de accize calculate la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb.

(2) Petrolul lampant folosit drept combustibil pentru încălzit de către persoanele fizice poate fi achiziționat din stațiile de distribuție dacă acestea sunt dotate cu pompe distincte pentru petrol lampant. În această situație, nu este necesară deținerea autorizației de utilizator final.

(3) În noțiunea scop industrial menționată la art. 240 alin. (1) din Codul fiscal se includ activitatea privind utilizarea uleiurilor minerale ca materie primă pentru obținerea altor produse, care se regăsesc în produsul final rezultat din procesul de producție, precum și acele activități cu caracter industrial care se regăsesc încadrate în Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare.

Codul fiscal:

Cap. VII

Alte măsuri speciale

Condiții de cesionare și înstrăinare

Art. 243 - (1) Cesionarea ori înstrăinarea, sub orice formă, a acțiunilor, a părților sociale sau activelor fixe ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată conform titlului VII va fi adusă la cunoștința autorității fiscale competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării controlului financiar-fiscal.

Norme metodologice:

7¹. * Abrogat de H.G. nr. 84/2005**

Codul fiscal:

Întârzieri la plata accizelor

Art. 244 - Întârzierea la plată a accizelor cu mai mult de 30 de zile de la termenul legal atrage revocarea autorizației antrepozitarului autorizat și închiderea activității până la plata sumelor restante.

Norme metodologice:

7². (1) Intră sub incidența art. 244 din Codul fiscal accizele datorate bugetului de stat de către antrepozitarul autorizat după obținerea autorizației de antrepozit fiscal.

(2) Neîndeplinirea obligației de plată a accizelor cu mai mult de 5 zile calendaristice de la termenul legal atrage suspendarea autorizației/autorizațiilor de antrepozit fiscal emise antrepozitarului autorizat și închiderea activității acestuia până la data plății sumelor restante inclusiv.

(3) Suspendarea autorizației și închiderea activității își produc efectele începând cu a 6-a zi de la termenul legal de plată a accizei.

(4) Organele fiscale teritoriale au obligația să informeze operativ comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale cu privire la antrepozitarii autorizați aflați în situația prevăzută la alin. (2).

Codul fiscal:

Alte măsuri

Art. 244¹ - (1) Agenții economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice și produse din tutun sunt obligați ca până la data de 31 martie 2005 să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială și să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare și distribuție angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare și distribuție angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit titlului VII.

(2) Băuturile alcoolice livrate de agenții economici producători către agenții economici distribuitori sau comercianți angro vor fi însoțite și de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține.

(3) Agenții economici distribuitori și comercianții angro de băuturi alcoolice și produse din tutun răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute și sunt obligați să verifice autenticitatea facturilor primite.

Norme metodologice:

7³. (1) Agenții economici care distribuie și comercializează în sistem angro băuturi alcoolice și produse din tutun sunt obligați să declare această activitate la autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite, taxe și contribuții. Declarația va fi însoțită de copii ale documentelor care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 244¹ din Codul fiscal.

(2) Agenții economici care la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice distribuie și comercializează în sistem angro băuturi alcoolice și produse din tutun sunt obligați să declare această activitate și să depună copiile documentelor care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 244¹ din Codul fiscal, până la data de 31 martie 2005.

(3) Agenții economici vor procura contra cost mijloacele necesare depistării facturilor și marcajelor false sau contrafăcute de la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(4) *Intră sub incidența prevederilor art. 244¹ alin. (2) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere și vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către agenții economici producători care dețin certificat de marcă sau adevărință eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, livrările vor fi însoțite de o copie a acestor documente.*

(5) *Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licență, se va obține în prealabil avizul*) autorității fiscale emitente a autorizației de antrepozit fiscal. Activitatea desfășurată fără acest aviz se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoțite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecție a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licență, cesiune, consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declarație, în baza contractelor de licență.*

**) Pentru antrepozitarii care deja produc băuturi alcoolice sub licență, avizul autorității emitente a autorizației de antrepozit fiscal se va obține în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a H.G. nr. 610/2005, respectiv de la data de 04.07.2005 (art. II).*

(6) *Pentru vinurile realizate de agenții economici producători, livrările vor fi însoțite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică și caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.*

**Codul fiscal:
Cap. VIII
Sanctiuni**

Infrațiuni

Art. 245 - (1) Constituie infrațiuni următoarele fapte săvârșite de administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al societății: [...]

b) achiziționarea de alcool etilic și de distilate de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați de astfel de produse, potrivit titlului VII; [...]

d) achiziționarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatori autorizați potrivit titlului VII.

Norme metodologice:

8. Intră sub incidența acestor prevederi alcoolul etilic, distilatele și uleiurile minerale utilizate ca materie primă pentru obținerea altor produse.

Anexa Nr. 1*)

**la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal**

***) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.**

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Autoritatea Națională a Vămiror
Biroul vamal

DOCUMENT
de liberă circulație a alcoolului, distilatelor și a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului
.....
Codul unic de înregistrare
.....
Adresa
.....
.....
Data intrării în vamă
.....
Furnizorul extern și țara de proveniență
.....
Numărul și data facturii externe
.....
Denumirea produselor și concentrația alcoolică exprimată în procente de volum
.....
Cantitate importată

.....
Destinația
.....
.....

Conducerea biroului vamal,
.....

Data

Anexa Nr. 3*)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

Denumirea antrepozitarului
autorizat/importatorului

Factura/ Aviz	Cantitate - litri alcool pur -	Denumirea beneficiarului	Codul unic de fiscal	Autorizația de antrepozit prelucrate	Cantități livrate/ - lei/UM -	Prețul unitar - lei -	Valoarea - lei -	Acciza
număr	data	prelucrată	vândută	vândută	număr	data		
		în regim	în afara					
		suspensiv	regimului					
		suspensiv						
0	1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12					
TOTAL x x x x x x x x x x								

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,

.....

Anexa Nr. 5*)

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor
în luna anul

Nr. crt.	Denumirea antrepozitarului autorizat	Cantitatea - litri alcool pur -	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
	realizată	prelucrată	vândută	vândută
	în regim	în afara		
	suspensiv	regimului		
	suspensiv			
0	1	2	3	4
5	6	7		
TOTAL				

Conducătorul autorității fiscale teritoriale,

.....

Data

Codul fiscal

Titlul IX

Impozite și taxe locale

Cap. I

Dispoziții generale

Definiții

Art. 247 - În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;
- b) zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Norme metodologice:

1. Pentru identificarea localităților și încadrarea acestora pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcțională a localităților urbane și rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

- a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;
- b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;
- c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;
- d) rangul III - orașe;
- e) rangul IV - sate reședință de comune;
- f) rangul V - sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităților componente ale orașelor și municipiilor li se atribuie aceleași ranguri cu cele ale orașelor și ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor și stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de

rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităților poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităților.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților se face prin literele: A, B, C și D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum și impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localității sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri și impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoștință contribuabililor modificarea rangului localității sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului București, atribuțiile prevăzute la pct. 4 - 6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului București.

8. Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce privește delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este același cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondență:

- a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;
- b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;
- c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;
- d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitățile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puțin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

- a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B și zona C;
- b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A și zona B;
- c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondența dintre zone se face după cum urmează:

- a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;
- b) în intravilan se delimitează zonele: A și B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C și D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B și C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C și D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B și C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C și D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele A și B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C și D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalențe: zona I = zona A, zona II = zona B, zona III = zona C și zona IV = zona D. Aceste echivalențe se utilizează și pentru zonele din extravilanul localităților stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară*), după cum urmează:

*) Forma tabelară este reprodusă în facsimil.

Detaliere Nr. 14

10. Dicționarul cuprinzând semnificația unor termeni și noțiuni utilizate în activitatea de stabilire, control și colectare a impozitelor și taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

Codul fiscal

Impozite și taxe locale

Art. 248 - Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri;
- b) impozitul pe teren;
- c) taxa asupra mijloacelor de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxe speciale;
- i) alte taxe locale.

Norme metodologice:

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București sau județelor, după caz, următoarele resurse financiare:

A. impozitele și taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

- a) impozitul pe clădiri;
- b) impozitul pe teren;
- c) taxa asupra mijloacelor de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxele speciale;
- i) alte taxe locale;

B. amenzile și penalitățile aferente impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

C. dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

D. taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997;

b) Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 12/1998;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999.

(2) Comuna, orașul, municipiul, sectorul municipiului București și județul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele și taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum și amenzile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele și taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b) - d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenzile prevăzute la art. 294 alin. (3) și (4) din Codul fiscal.

12. (1) Persoanele fizice și persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum și de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligația să contribuie prin impozitele și taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfășoară activități economice pe baza liberei inițiative, precum și cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activități independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activități, cum sunt: asociațiile familiale, asociațiile agricole sau altele asemenea și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanță fiscală, de contabil

autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfășurate în mod autonom, în condițiile legii, și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.

(3) În categoria comercianților, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societățile și companiile naționale, societățile bancare și orice alte societăți comerciale care se organizează și își desfășoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producției, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activități economice, cooperativele meșteșugărești, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entități - persoane juridice care fac fapte de comerț, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) În categoria unităților economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizațiilor politice, sindicale, profesionale, patronale și cooperatiste, instituțiilor publice, asociațiilor, fundațiilor, federațiilor, cultelor religioase și altora asemenea se cuprind numai acele unități aparținând acestor persoane juridice care desfășoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidența populației ce privesc starea civilă, domiciliul sau reședința persoanelor fizice, precum și actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei, la cererea autorităților administrației publice locale, fără plată.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuintate în întregime de către autoritățile administrației publice locale pentru executarea atribuțiilor și responsabilităților acestora, în condițiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor și taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenței - autoritățile administrației publice locale au obligația să își desfășoare activitatea într-o manieră deschisă față de public;

b) principiul aplicării unitare - autoritățile administrației publice locale asigură organizarea executării și executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene stabilesc impozitele și taxele locale între limitele și în condițiile titlului IX din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozițiile referitoare la impozitele și taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile titlului IX din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele și taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracțiunile sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depășește 500 lei se întregeste la 1.000 lei, prin adaos.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele și taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracțiune din acesta se întregeste la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele și taxele locale prevăzută la alin. (2) se înțelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificației prevăzute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) și art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienți de corecție sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor și taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la art. 287 din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a) - e) și care nu privesc quantumurile impozitelor și taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafața pentru determinarea impozitelor și taxelor locale are o mărime exprimată în fracțiuni de m^2 , aceasta nu se rotunjește.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:

a) termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul;

b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare;

c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii și se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfârșesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite și taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condițiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârșitul primei zile de lucru următoare. Data în funcție de care se acordă bonificația pentru plata cu anticipație reprezintă termen de plată.

Codul fiscal

Cap. II

Impozitul pe clădiri

Reguli generale

Art. 249 - (1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), numit în continuare impozit pe clădiri, se datorează către bugetul local al unității administrativ-teritoriale în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, impozitul pe clădiri reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție care servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea.

Norme metodologice:

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. (1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire și de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri și în situația în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevență în baza unui contract de închiriere, locațiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință, după caz, persoanelor juridice, sarcina fiscală revine concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii, precum și data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

18. (1) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul localităților rurale și urbane, precum și identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Codului de procedură fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii și a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 și se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 și se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuințe, precum și în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiași curți - lot de teren, care au un sistem constructiv și arhitectonic unitar și în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reședință/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) - (3), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeași curte - lot de teren, precum și clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive și arhitectonice diferite - fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - și nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, precum și în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea și aprobarea nomenclurii stradale se au în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

19. *** Abrogat de H.G. nr. 84/2005

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situații:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părți din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporțional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părți din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

Codul fiscal

Scutiri

Art. 250 - (1) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricărui instituții publice, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, precum și de folosința acestora;

3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute de lege și părțile lor componente locale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile instituțiilor de învățământ preuniversitar sau universitar, autorizate provizoriu sau acreditate, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare de interes național care nu au trecut în patrimoniul autorităților locale;

6. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

7. clădirile aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii;

8. construcțiile și amenajările funerare din cimitire, crematorii;

9. clădirile sau construcțiile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

11. oricare dintre următoarele construcții speciale:

a) sonde de țitei, gaze, sare;

b) platforme de foraj marin;

c) orice centrală hidroelectrică, centrală termoelectrică, centrală nucleoelectrică, stație de transformare și de conexiuni, clădire și construcție specială anexă a acesteia, post de transformare, rețea aeriană de transport și distribuție a energiei electrice și stâlpii aferenți acesteia, cablu subteran de transport, instalație electrică de forță;

d) canalizări și rețele de telecomunicații subterane și aeriene;

e) căi de rulare, de incintă sau exterioare;

f) galerii subterane, planuri înclinate subterane și rampe de puț;

g) puțuri de mină;

h) coșuri de fum;

i) turnuri de răcire;

j) baraje și construcții accesorii;

k) diguri, construcții-anexe și cantoane pentru intervenții la apărarea împotriva inundațiilor;

l) construcții hidrometrice, oceanografice, hidrometeorologice, hidrotehnice, de îmbunătățiri funciare, porturi, canale navigabile cu ecluzele și stațiile de pompare aferente canalelor;

m) poduri, viaducte, apeducte și tuneluri;

n) rețele și conducte pentru transportul sau distribuția apei, produselor petroliere, gazelor și lichidelor industriale, rețele și conducte de termoficare și rețele de canalizare;

o) terasamente;

p) cheiuri;

q) platforme betonate;

r) împrejmuiri;

s) instalații tehnologice, rezervoare și bazine pentru depozitare;

t) construcții de natură similară stabilite prin hotărâre a consiliului local.

(2) Construcțiile de natură similară celor de la alin. (1) pct. 11 lit. a) - s), avizate prin hotărâre a consiliilor locale, sunt scutite de impozit pe clădire pe durata existenței construcției, până când intervin alte modificări.

(3) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice dacă:

a) clădirea este o locuință nouă realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (3) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al clădirii.

Norme metodologice:

21. Noțiunea instituții publice, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare.

22. (1) Prin sintagma incinte care sunt folosite pentru activități economice, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 și 6 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerț, astfel cum sunt definite în Codul comercial, ce excedează destinațiilor specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

(2) Pentru calculul impozitului pe clădiri în cazul incintelor care sunt folosite pentru activități economice, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii;

b) se determină suprafața construită desfășurată a incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea de inventar a incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii de inventar a clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la art. 253 alin. (2) sau alin. (6) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit art. 287 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulțirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 3, se înțelege bisericile - locașurile de închinăciune, casele de rugăciuni - și anexele acestora. Termenul lăcaș este variantă a termenului locaș.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricăruia cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependențele sale, destinată ca locuință a preotului/preoților slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, așezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfășurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reședința chiriarului, precum și

altele asemenea; prin așezământ cu caracter social-caritabil se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

(3) Cultele religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice și componentele locale ale acestora, precum și așezămintele, asociațiile, ordinele și congregațiile prevăzute în statutele lor de organizare și funcționare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

- a) Biserica Ortodoxă Română;
- b) Biserica Romano-Catolică;
- c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);
- d) Biserica Reformată (Calvină);
- e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (C.A.);
- f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);
- g) Biserica Unitariană;
- h) Biserica Armeană;
- i) Cultul Creștin de Rit Vechi;
- j) Biserica Creștină Baptistă;
- k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică;
- l) Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea;
- m) Cultul Creștin după Evanghelie;
- n) Biserica Evanghelică Română;
- o) Cultul Musulman;
- p) Cultul Mozaic;
- r) Organizația Religioasă "Martorii lui Iehova";
- s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Pentru a putea beneficia de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii proprietari ai construcțiilor speciale respective trebuie să depună Cererea pentru avizarea construcțiilor speciale în scopul scutirii de la plata impozitului pe clădiri, model stabilit potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor și municipiilor pe a căror rază administrativ-teritorială se află construcțiile speciale.

(2) În cererea prevăzută la alin. (1) se prezintă detaliat elementele de identificare a construcțiilor speciale pentru care se solicită aprobarea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, însoțită de declarația pe propria răspundere a semnatarului cererii că acele construcții speciale nu întrunesc elementele constitutive ale clădirii pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București se menționează nominal contribuabilii care au depus cereri, construcțiile avizate ca fiind de natură similară construcțiilor speciale pentru care nu se datorează impozitul pe clădiri, precum și cazurile de cereri respinse.

(4) Construcțiile care au fost avizate, prin hotărâre, ca fiind de natură similară construcțiilor speciale sunt scutite de impozit pe clădiri pe durata existenței construcției, începând cu data

de întâi a lunii următoare celei în care a fost adoptată hotărârea de aprobare, până când intervin alte modificări.

(5) În cazul în care la construcția avizată ca fiind de natură similară construcțiilor speciale care sunt scutite de impozit pe clădiri intervin modificări ulterioare datei depunerii cererii, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună:

a) declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256, atunci când acea construcție se supune impozitului pe clădiri; sau

b) o nouă cerere, model stabilit potrivit pct. 256, urmând procedura inițială de avizare prevăzută la alin. (1).

(6) În cazul construcției care are elementele constitutive ale clădirii și pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(7) Anual, în luna ianuarie, pentru clădirile și construcțiile speciale pe care le au în proprietate la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, contribuabilii care beneficiază de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal au obligația să depună, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor și municipiilor în a căror rază se află clădirile și construcțiile speciale în cauză, declarații pe propria răspundere că la acele construcții speciale nu au intervenit modificări de natură să conducă la datorarea impozitului pe clădiri, fără nici o altă aprobare/avizare din partea consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București. În această declarație, în mod obligatoriu, se va menționa hotărârea autorității deliberative prin care construcțiile care au fost avizate sunt considerate ca fiind de natură similară construcțiilor speciale.

(8) Pentru construcțiile stabilite ca fiind de natură similară construcțiilor speciale, prin hotărâri ale consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București adoptate în anul 2003, nu se datorează impozit pe clădiri în anul 2004, în măsura în care acestea nu intră sub incidența prevederilor alin. (5).

(9) În cazul construcțiilor ce au fost avizate în anul 2003 pentru anul 2004, prin hotărâri ale consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București, pentru a putea beneficia, începând cu anul 2005, de scutirea de impozit pe clădiri pe durata existenței construcției, până când intervin alte modificări, contribuabilii respectivi trebuie să depună cererea, potrivit alin. (1), până cel târziu la data de 30 aprilie 2004.

(10) Clădirile aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 533/2002 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 7 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

25. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinței nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile art. 7 - 9 din legea menționată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuințe, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată și până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

26. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 25, persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, împreună cu originalul și copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, și procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire. Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea și documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinței.

(2) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 și al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât și de către cel care dobândește.

27. (1) Atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dețin în proprietate, au obligația să depună declarațiile fiscale, conform modelelor stabilite potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor art. 252 din Codul fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

(2) Declarațiile fiscale în cazul persoanelor care intră sub incidența alin. (1) se depun o singură dată pe durata existenței clădirii, până când intervine orice modificare de natura celor care privesc:

- a) situația clădirii, în sensul art. 254 alin. (6) din Codul fiscal;
- b) situația juridică a persoanei fizice sau a persoanei juridice.

Codul fiscal:

Calculul impozitului pentru persoane fizice

Art. 251 - (1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) Cota de impozitare este de 0,2% pentru clădirile situate în mediul urban și de 0,1% pentru clădirile din mediul rural.

(3) Valoarea impozabilă a unei clădiri se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a clădirii, exprimată în metri pătrați, cu valoarea corespunzătoare din tabelul următor:

Tipul clădirii	Clădire cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (lei/m,) [condiții cumulative]	Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m,)
1. Clădiri cu pereți sau cadre din beton armat, cărămidă arsă, piatră naturală sau alte materiale asemănătoare	5.300.000	3.100.000
2. Clădiri cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, paiantă, vălătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	1.400.000	900.000
3. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din beton, cărămidă arsă, piatră sau alte materiale asemănătoare	900.000	800.000
4. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	500.000	300.000
5. Subsol, demisol sau mansardă utilizată ca locuință	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
6. Subsol, demisol sau mansardă	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

Norme metodologice:

28. Impozitul pe clădiri, în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, diferențiată în funcție de locul în care se află situată clădirea, respectiv: cota procentuală de 0,2% pentru mediul urban și cota procentuală de 0,1% pentru mediul rural, aplicată asupra valorii impozabile a clădirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana a doua acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puț, fântână sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

3. clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene sau microhidrocentrală;

4. clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - și îl transmit în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum și prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

(2) Mențiunea cu privire la existența/inexistența instalațiilor se face prin declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m²)" din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesitând depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități și zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât și pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1 - 9.

31. (1) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fișa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafețele balcoanelor, ale loggiilor și ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință, precum și cele ale scărilor și teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare servește la stabilirea relației dintre suprafața utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereți, și suprafața construită desfășurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menționat la alin. (3) s-a avut în vedere potențiala diferență dintre suprafața construită desfășurată și suprafața utilă a clădirii; prin potențiala diferență se cuantifică suprafața secțiunii pereților, a balcoanelor, a loggiilor, precum și a cotei-părți din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfășurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă și, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și noțiunile de mai sus au următoarele înțelesuri:

a) acoperiș - partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul este asimilat acoperișului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uși;

c) clădire finalizată - construcție care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți și acoperiș;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafața construită desfășurată care are elementele de la pct. 2.

d) incintă de deservire comună - spațiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care dețin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătoriilor sau oricăror alte utilități asemănătoare;

e) loggie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită și deschisă către exterior printr-un șir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe același plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

g) perete - element de construcție așezat vertical sau puțin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice

sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior și care susține planșeele, etajele și acoperișul;

h) suprafața secțiunii unui nivel - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor și a loggiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor și a loggiilor și a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la același nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând și suprafețele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcțiile utilizate ca locuință, respectiv unitățile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la același nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependențe și/sau alte spații de deservire;

b) construcțiile menționate la lit. a), dezafectate și utilizate pentru desfășurarea de profesii libere;

c) construcțiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămărilor, pivnițele, grajdurile, magaziiile, garajele și altele asemenea;

d) construcțiile gospodărești, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, șurele, fânăriile, remizele, șoproanele și altele asemenea;

e) orice alte construcții proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localității unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află:

1. în intravilan; sau

2. în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafața construită desfășurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii și instalațiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv:

1. înainte de 1 ianuarie 1951; sau

2. după 31 decembrie 1950 și înainte de 1 ianuarie 1978; sau

3. după 31 decembrie 1977;

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum și care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

- a) rangul satului Amnaș care aparține orașului Săliște, unde este situat abatorul: V;
- b) teritoriul unde se află: în extravilan;
- c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): C;
- d) suprafața construită desfășurată: 368,23 m²;
- e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);
- f) nu este cazul;
- g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;
- h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, stabilirea, în intravilanul satului Amnaș, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a și zona a IV-a, precum și majorarea impozitului pe clădiri cu 41,9%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 m².

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 și coloanei 3, astfel: 368,23 m² x 5.900.000 lei/m² = 2.172.557.000 lei;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) și alin. (4) și ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecție în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2003 pentru anul 2004, are echivalentă zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: 2.172.557.000 lei x 1,05 = 2.281.184.850 lei;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 5% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,95, respectiv: 2.281.184.850 lei x 0,95 = 2.167.125.607,50 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,50 lei se întregeste la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjește la 2.167.125.608 lei.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% specifică mediului rural sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se

înmulțește cu 0,001, respectiv: $2.167.125.608 \text{ lei} \times 0,001 = 2.167.125.608 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,608 lei se întrecește la un leu prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 2.167.126 lei;

3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 41,9%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,419, respectiv: $2.167.126 \text{ lei} \times 1,419 = 3.075.151,794 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 151,794 lei fiind sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 3.075.000 lei.

(2) În luna mai 2003, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele și taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Săliște. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2003, comuna Săliște, județul Sibiu, a fost declarată oraș, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2004, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

Codul fiscal:

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

Art. 252 - (1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

- a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, se majorează conform prevederilor art. 252 alin. (1) și (2) din Codul fiscal.

36. Sunt considerate ca fiind închiriate numai acele clădiri utilizate ca locuință pentru care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) proprietarul, în calitatea sa de locator, are contract de închiriere încheiat în formă scrisă;
- b) contractul prevăzut la lit. a) este înregistrat la organul fiscal competent în scopul stabilirii veniturilor din cedarea dreptului de folosință a bunurilor, în condițiile legii;

c) locatarul nu poate fi membru al familiei locatorului; prin familie, în sensul prezentei litere, se desemnează soțul, soția și copiii lor necăsătoriți. Această condiție nu se urmărește în cazul în care clădirea utilizată ca locuință se închiriază unei persoane juridice.

37. Impozitul pe clădiri majorat în condițiile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal se aplică după cum urmează:

a) pentru acele clădiri pentru care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 36, precum și pentru partea din clădire pentru care nu se face dovada îndeplinirii acestor condiții;

b) proporțional cu perioada pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de la pct. 36, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care nu sunt îndeplinite aceste condiții.

38. (1) O persoană fizică ce deține în proprietate două clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui apartament utilizat ca locuință, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre apartament, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul localității unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se află: în intravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): A;

d) suprafața utilă a apartamentului: 107,44 m²;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu și nu este închiriată;

i) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 și 287 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a apartamentului: deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereți comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: $107,44 \text{ m}^2 \times 1,20 = 128,928 \text{ m}^2$.

2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea care se regăsește în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 și coloanei 3, astfel: $128,928 \text{ m}^2 \times 5.900.000 \text{ lei/m}^2 = 760.675.200 \text{ lei}$;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului 0, respectiv 1,30; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecție se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecție specific acestui apartament: $1,30 - 0,10 = 1,20$;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: $760.675.200 \text{ lei} \times 1,20 = 912.810.240 \text{ lei}$;

2.4. apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 15% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,85, respectiv: $912.810.240 \text{ lei} \times 0,85 = 775.888.704 \text{ lei}$.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,2% specifică mediului urban sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,002, respectiv: $775.888.704 \text{ lei} \times 0,002 = 1.551.777,408 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,408 lei se întregeste la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 1.551.778 lei;

3.2. deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 3.1 se majorează cu 15% sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,15, respectiv: $1.551.778 \text{ lei} \times 1,15 = 1.784.544,70 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,70 lei se întregeste la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 1.784.545 lei;

3.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7%, impozitul determinat la subpct. 3.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,487, respectiv: $1.784.545 \text{ lei} \times 1,487 = 2.653.618,415 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) fracțiunea de 618,415 lei depășind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 2.654.000 lei.

39. O persoană fizică ce deține în proprietate trei clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50.

40. O persoană fizică ce deține în proprietate patru clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75.

41. (1) O persoană fizică ce deține în proprietate cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 251 din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75%;

e) pentru cea de-a cincea clădire, care este a patra în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.

(2) În cazul persoanelor fizice care dețin în proprietate mai mult de cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru fiecare dintre acestea, se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.

42. (1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte proporțional cotelor-părți respective, iar asupra acestuia se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părții din impozit rezultate în urma împărțirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. În situațiile în care consiliile locale sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, a aprobat majorarea anuală a impozitului pe clădiri, în condițiile art. 287 din Codul fiscal, această majorare se aplică asupra impozitului pe clădiri determinat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal și celor ale pct. 38 - 42.

44. Prevederile pct. 35 - 43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilități fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. (1) Majorarea impozitului pe clădiri, conform art. 287 din Codul fiscal, se calculează și în cazul persoanelor fizice străine care dețin pe teritoriul României mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declarației speciale.

(2) În cazul în care în același bloc o persoană fizică deține în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri, majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se determină în funcție de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

47. În cazul în care în același an se dobândesc mai mult clădiri utilizate ca locuință, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeași dată se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deține în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, iar domiciliul sau reședința sa nu corespunde cu adresa nici uneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 41 alin. (1) - (3) este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deținătoare a mai multor clădiri utilizate ca locuință, corespunde modelului prevăzut la pct. 256.

(2) Declarația fiscală, conform modelului stabilit potrivit pct. 256, se depune separat pentru fiecare clădire la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidența prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declarația fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declarațiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declarației respective, cât și în cazul în care semnatar al declarației este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

51. Clădirile distincte utilizate ca locuință, situate la aceeași adresă, proprietatea aceleiași persoane fizice, nu intră sub incidența prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

Art. 253 - (1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,5% și 1%, inclusiv.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului imediat după reevaluare.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între 5% și 10% și se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri ce face obiectul unui contract de leasing financiar se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădire se datorează de proprietar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea clădirii înregistrată în contractul de leasing financiar.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

Norme metodologice:

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înțelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, și care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziție, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producție, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ținându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice și economice similare sau apropiate, pentru clădirile obținute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziții legale.

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor și instalațiilor funcționale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalațiile de iluminat, instalațiile sanitare, instalațiile de încălzire, instalațiile de

telecomunicații prin fir și altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor și instalațiilor funcționale ale clădirii.

53. În termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, cotă care poate fi cuprinsă între 0,5% și 1,0% inclusiv. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

54. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei stabilite între 5% și 10%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Prin prima reevaluare se înțelege reevaluarea cea mai apropiată de anul fiscal 2002.

(2) În cazul clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, potrivit prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe clădiri se calculează pe baza cotei stabilite între 0,5% și 1%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, redusă cu 15%.

(3) Cotele prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc de consiliile locale prin hotărâre, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

55. Pentru executarea prevederilor art. 253 alin. (6) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a clădirilor în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii de inventar a clădirii;

b) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care în evidența contabilă s-a înregistrat valoarea rezultată în urma reevaluării, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a clădirii;

c) în cazul clădirilor dobândite în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință precum și pe parcursul acestuia, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de intrare în patrimoniu;

d) în cazul clădirii a cărei valoare nu a fost recuperată integral pe calea amortizării și la care s-au efectuat lucrări de modernizare, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează în contabilitate reevaluarea în urma lucrărilor de modernizare;

e) pentru clădirea prevăzută la lit. d), dar la care nu a fost efectuată reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii rezultate din însumarea valorii de inventar a clădirii și a valorii lucrărilor de modernizare.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar impozitul pe clădiri se datorează de către proprietar.

57. (1) Impozitul pe clădiri pe perioada de leasing se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, și înscrise în contract. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naționale a României din data efectuării plății. Începând cu data de întâi a lunii următoare

celelalte în care expiră contractul de leasing, impozitul pe clădiri se determină după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(2) *** Abrogat de HG nr. 1840/2004

58. În cazul clădirilor proprietate a persoanelor juridice și a căror valoare de inventar a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă a clădirilor respective se reduce cu 15%.

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcțiune, în rezervă sau în conservare, cât și pentru cele aflate în funcțiune și a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

Codul fiscal:

Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Art. 254 - (1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește sau construiește o clădire are obligația de a depune o declarație de impunere la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

Norme metodologice:

61. (1) Prin expresia clădire dobândită se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translativ ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menționată în actul respectiv.

(2¹) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândește/înstrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menționează valoarea de achiziție a acesteia, precum și suprafața construită la sol a clădirii.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

(4) Impozitul pe clădiri, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii,

reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligațiilor respective.

62. (1) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile executate potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport de care se stabilește impozitul pe clădiri.

(2) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se întocmesc procesele-verbale menționate la alin. (1) care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri.

63. (1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la pct. 62, determină concomitent, în condițiile Codului fiscal și ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabilește pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătățirii ori distrugerii parțiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. (1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de clădire supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) și ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri;

d) intervin schimbări privind numele și prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

68. Contribuabilii persoane fizice care dețin mai multe clădiri utilizate ca locuință sunt obligați să depună și declarația specială, model stabilit conform pct. 256, în condițiile prevăzute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază își au domiciliul, cât și la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

69. Contribuabilii persoane juridice calculează impozitul pe clădiri datorat anual și depun declarația fiscală până la data de 31 ianuarie a fiecărui an fiscal la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială se află clădirea, conform prevederilor art. 290 din Codul fiscal.

70. Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice sunt obligați să depună declarațiile fiscale în condițiile prevăzute la pct. 66 - 69, chiar dacă aceștia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 255 - (1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

71. (1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în 4 rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv;

b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv;

c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv;

d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțește cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită și până la sfârșitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente sunt în funcție de ratele trimestriale determinate pentru impozitul anual, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 1.883.000 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plătește în patru rate egale, astfel:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	470.750 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărțirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: $1.883.000 \text{ lei} : 12 \text{ luni} = 156.916,66 \text{ lei}$, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. a), se rotunjește la 156.917 lei, în sensul că fracțiunea de 0,66 lei se întregește la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândește în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv $156.917 \text{ lei/lună} \times 11 \text{ luni} = 1.726.087 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	313.837 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândește în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 10 \text{ luni} = 1.569.170 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	156.920 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândește în luna martie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 9 \text{ luni} = 1.412.253 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv 470.753 lei;
- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândește în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 8 \text{ luni} = 1.255.336 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv 313.836 lei;
- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 7 \text{ luni} = 1.098.419 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv 156.919 lei;
- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iunie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 6 \text{ luni} = 941.502 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv - lei;

- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv 470.752 lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 5 \text{ luni} = 784.585 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv - lei;
- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv 313.835 lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândește în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 4 \text{ luni} = 627.668 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv - lei;
- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv 159.918 lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândește în luna septembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 3 \text{ luni} = 470.751 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv - lei;
- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv - lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 470.751 lei.

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândește între 1 și 15 octombrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 2 \text{ luni} = 313.834 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv - lei;
- b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv - lei;
- c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv - lei;
- d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv 313.834 lei.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândește între 16 și 31 octombrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 2 \text{ luni} = 313.834 \text{ lei}$.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este înăuntrul celor 30 de zile în care contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, termenul de plată pentru impozitul datorat, menționat la lit. A, este la 30 de zile de la data dobândirii clădirii, respectiv între 16 și 30 noiembrie inclusiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 1 \text{ lună} = 156.917 \text{ lei}$.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depășit, plata de consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIV. Dreptul de proprietate se dobândește în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. (1) Prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 15 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la data de 15 martie inclusiv impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceluiași an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea și sfârșitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificației de până la 10% inclusiv, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 2.147.000 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificații de 7% pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 1.996.710 lei, acordându-i-se o bonificație de 150.290 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a) - d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: $1.996.710 \text{ lei} : 12 \text{ luni} = 66.393 \text{ lei/lună}$ x 7 luni = 1.164.751 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie și până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Codul fiscal:

Cap. III

Impozitul pe teren

Reguli generale

Art. 256 - (1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, impozitul pe teren reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Norme metodologice:

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România și indiferent de categoria de folosință a lor, atât pentru cele din intravilan, cât și pentru cele din extravilan. În cazul terenurilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, sarcina fiscală revine concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în act nu sunt înscrise suprafața terenului, categoria de folosință și suprafața construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

74. Se consideră proprietari de terenuri și acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 18/1991, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de proprietarul său, cu excepția terenurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2).

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum și a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) și (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 257 - Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

- a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;
- b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;
- c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;
- d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;
- e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;
- f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;
- g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;
- h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;
- i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprie pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) orice terenuri legate de sistemele hidrotehnice sau de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice.

Norme metodologice:

77. (1) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

(1¹) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" se scade suprafața construită la sol a clădirilor respective.

(1²) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcții care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" nu se scade suprafața ocupată de construcțiile respective.

(2) Termenul unitățile, prevăzut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2¹) În cazul terenurilor prevăzute la art. 257 lit. f) și g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situația în care pe acesta se află amplasată o clădire în care sunt incinte folosite pentru activități economice din cele prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 și 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) din suprafața terenului se scade suprafața construită la sol a clădirii respective;

b) suprafața prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulțește cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde incintelor folosite pentru activități economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde incintelor folosite pentru activități economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 258 din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Ordonanța Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/1999;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum și componența, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum și hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructură portuară se înțelege ansamblul construcțiilor destinate adăpostirii, acostării și operării navelor și protecției porturilor, precum și totalitatea căilor de comunicație pentru activitățile industriale și comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 258 - (1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai terenului cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona din cadrul localității ³	Rangul localității (lei/m.) ³
	0 I II III IV V
A	5.900 4.900 4.300 3.700 500 400
B	4.900 3.700 3.000 2.500 400 300
C	3.700 2.500 1.900 1.200 300 200

D	2.500	1.200	1.000	700	200	100
---	-------	-------	-------	-----	-----	-----

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește după cum urmează:

a) prin înmulțirea numărului de metri pătrați de teren cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4);

b) prin înmulțirea rezultatului de la lit. a) cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Numărul de metri pătrați de teren se înmulțește cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Nr. crt.	Categorie de folosință	Zona (lei/m.)			
		I	II	III	IV
1.	Teren arabil	15	12	10	8
2.	Pășune	12	10	8	6
3.	Fâneată	12	10	8	6
4.	Vie	25	20	15	10
5.	Livadă	30	25	20	15
6.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	15	12	10	8
7.	Teren cu apă	8	6	4	X

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe teren se înmulțește cu 1,379, respectiv: $3.536.550 \text{ lei} \times 1,379 = 4.875.902,45 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 902,45 lei depășind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 4.876.000 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "fâneață":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localității unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localității: C;

c) categoria de folosință: fâneață;

d) suprafața terenului: 1.214 m^2 ;

e) suprafața construită la sol a clădirilor: 0 m^2 ;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3) - (5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafața terenului, respectiv: 1.214 m^2 ;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosință "fâneață", amplasat în zona C, respectiv: 9 lei/m^2 ;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $1.214 \text{ m}^2 \times 9 \text{ lei/m}^2 = 10.926 \text{ lei}$;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulțește cu coeficientul de corecție 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: $10.926 \text{ lei} \times 8,00 = 87.408 \text{ lei}$;

2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,379, respectiv: $87.408 \text{ lei} \times 1,379 = 120.535,632 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 535,632 lei depășind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 121.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafața terenului: $0,0607 \text{ ha}$;

b) suprafața construită la sol a clădirilor: 245 m^2 ;

c) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: $607 \text{ m}^2 - 245 \text{ m}^2 = 362 \text{ m}^2$;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafața prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulțește cu 10.000 lei/ha sau, pentru ușurarea calculului, se înmulțește cu 1 leu/ m^2 , respectiv: $362 \text{ m}^2 \times 1 \text{ leu}/\text{m}^2 = 362 \text{ lei}$;

2.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,379, respectiv: $362 \text{ lei} \times 1,379 = 499,198 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 499,198 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 0 lei.

Codul fiscal:

Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

Art. 259 - (1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Norme metodologice:

83. (1) Referitor la circulația juridică a terenurilor se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 66/2002.

(2) Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare locale datorate.

84. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea oricărui impozit și taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;

c) Hotărârea Guvernului nr. 269/2001 privind registrul agricol pentru perioada 2001 - 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001 - 2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice și al ministrului dezvoltării și prognozei nr. 95.136/282/712/10/806/21/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

85. În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul, concesionarul ori arendașul datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

86. În situațiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părți, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporțional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părți din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

- a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;
- b) proporțional cu partea de teren supusă unei astfel de situații;
- c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

88. În situația în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosință, în condițiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

89. (1) Contribuabilii care achiziționează terenuri sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

- a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;
- b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;
- c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 260 - (1) Impozitul pe teren se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor fizice, și, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Cap. IV

Taxa asupra mijloacelor de transport

Reguli generale

Art. 261 - (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxă anuală pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de locator.

Norme metodologice:

93. Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. (1) Contribuabilii care dețin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate în România datorează taxa asupra mijloacelor de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat, prevăzută la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, și care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, aceștia au obligația să achite integral taxa datorată, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 262 - Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototriclurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomitei;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public.

Norme metodologice:

96. Contribuabilii care se află în situația prevăzută la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligația să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială își au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă situația respectivă, precum și documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligația de a depune declarația fiscală, în condițiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine și persoanelor fizice care intră sub incidența art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică.

98. Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesați prezintă compartimentelor de

specialitate ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiți.

99. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței.

100. (1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefectilor județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefectilor se aduc la cunoștință publică, vor fi comunicate autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât și pentru activități recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice și persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 86/2001.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata taxei asupra mijloacelor de transport numai pentru autobuze, autocare și microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 3 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 86/2001.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția și/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează taxa prevăzută la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

Codul fiscal:

Calculul taxei

Art. 263 - (1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele mijloace de transport cu tracțiune mecanică, taxa asupra mijlocului de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestora, prin înmulțirea fiecărui 500 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijloc de transport	Valoarea taxei lei/500 cm ³ sau fracțiune
1. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm ³ inclusiv	58.000
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm ³	72.000
3. Autobuze, autocare, microbuze	117.000
4. Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	126.000
5. Tractoare înmatriculate	78.000
6. Motociclete, motorete și scutere	29.000

(3) În cazul unui ataș, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Taxa (lei)
Vehicule cu

Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	sistem de suspensie	Vehicul cu alt sistem de suspensie
	pneumatică sau un echivalent recunoscut	de suspensie
I. Vehicule cu două axe		
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000
4. Masa peste 15 tone	1.400.000	2.800.000
II. Vehicule cu trei axe		
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.800.000

3 3 6. Masa peste 25 tone				3	2.500.000	3	3.800.000	3
3 III. Vehicule cu patru axe				3		3		3
3 3 1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone				3	1.600.000	3	1.700.000	3
3 3 2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone				3	1.700.000	3	2.500.000	3
3 3 3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone				3	2.500.000	3	4.000.000	3
3 3 4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone				3	4.000.000	3	6.000.000	3
3 3 5. Masa peste 31 tone				3	4.000.000	3	6.000.000	3

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

3 3 Taxa (lei)				3		3		3
3 3 Vehicule cu				3		3		3
3 3 Numărul axelor și masa totală maximă autorizată				3		3		3
3 3 sistem de suspensie				3		3		3
3 3 Vehicul cu alt sistem de suspensie				3		3		3
3 3 pneumatică sau un echivalent recunoscut				3		3		3
3 I. Vehicule cu 2 + 1 axe				3		3		3

I.3.3 Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone			
	1.000.000	1.100.000	
I.3.3 Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone			
	1.100.000	1.200.000	
I.3.3 Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone			
	1.200.000	1.300.000	
I.3.3 Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone			
	1.300.000	1.400.000	
I.3.3 Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone			
	1.400.000	1.500.000	
I.3.3 Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone			
	1.500.000	1.600.000	
I.3.3 Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone			
	1.600.000	2.000.000	
I.3.3 Masa peste 25 tone			
	2.000.000	3.400.000	
II.3 Vehicule cu 2 + 2 axe			
I.3.3 Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone			
	1.200.000	1.300.000	
I.3.3 Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone			
	1.300.000	1.600.000	
I.3.3 Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone			
	1.600.000	2.000.000	

1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone			2.800.000	3.100.000
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone			3.100.000	3.700.000
3. Masa peste 40 tone			3.700.000	7.500.000

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)
a) Până la 1 tonă inclusiv	59.000
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	194.000
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000
d) Peste 5 tone	370.000

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, taxa pe mijlocul de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Taxa (lei)
1. Luntre, bărci fără motor, scutere de apă, folosite pentru uz și agrement personal	100.000
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000

3 3. Bărci cu motor 3 600.000³
 3 4. Bacuri, poduri plutitoare 3 5.000.000³
 3 5. Șalupe 3 3.000.000³
 3 6. Iahturi 3 15.000.000³
 3 7. Remorhere și împingătoare 3 3
 3 a) Până la 500 CP inclusiv 3 3.000.000³
 3 b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP 3 5.000.000³
 3 c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP 3 8.000.000³
 3 d) Peste 4.000 CP 3 12.000.000³
 3 8. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta 3 1.000.000³
 3 9. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale: 3 3
 3 a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv 3 1.000.000³
 3 b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu 3 3
 peste 3.000 tone 3 1.500.000³
 3 c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone 3 2.500.000³

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Norme metodologice:

107. Taxa asupra mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică este anuală și se stabilește în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport, prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 500 cm³ sau fracțiune din aceasta.

108. Taxa asupra mijloacelor de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește numai pentru tractoarele înmatriculate.

109. (1) Prin sintagma document similar, prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferentă anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm³:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.002 cm³.

B. Explicații privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 500 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 500 cm³, respectiv: $1.002 \text{ cm}^3 : 500 \text{ cm}^3 = 2,004$; pentru calcul se consideră 3 fracțiuni a 500 cm³;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV - taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm³ inclusiv, respectiv 65.000 lei/500 cm³;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $3 \text{ fracțiuni a } 500 \text{ cm}^3 \times 65.000 \text{ lei}/500 \text{ cm}^3 = 195.000 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,463, respectiv: $195.000 \text{ lei} \times 1,463 = 285.285 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 285 lei fiind sub 500 lei se neglijează, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinată se rotunjește la 285.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferentă anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm³:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.978 cm³.

B. Explicații privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 500 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 500 cm³, respectiv: 2.978 cm³ : 500 cm³ = 5,956; pentru calcul se consideră 6 fracțiuni a 500 cm³;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV - taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm³ inclusiv, respectiv: 80.000 lei/500 cm³;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 6 fracțiuni a 500 cm³ x 80.000 lei/500 cm³ = 480.000 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,463, respectiv: 480.000 lei x 1,463 = 702.240 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 240 lei fiind sub 500 lei se neglijează, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinată se rotunjește la 702.000 lei.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea taxei asupra mijloacelor de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectorului municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, taxa anuală se stabilește în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată și de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înțelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea taxei, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 și, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât și de bunuri, pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 263 alin. (4) pct. I, II și III din Codul fiscal. Intră sub incidența acestui alineat automobilele mixte și automobilele specializate/autospecializate, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, taxa asupra mijloacelor de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

113. Pentru remorci, semiremorci și rulote taxa anuală este stabilită în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

114. Nu intră sub incidența prevederilor pct. 113, mijloacele de transport care fac parte din combinațiile de autovehicule - autovehicule articulate sau trenuri rutiere - de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.

115. Taxa asupra mijloacelor de transport se stabilește pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație.

Codul fiscal:

Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

Art. 264 - (1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândește/transferă un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

Norme metodologice:

116. (1) Taxa asupra mijloacelor de transport, precum și obligațiile de plată accesorii acesteia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

(1¹) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum și certificatul fiscal prin care se atestă că are achitată taxa aferentă, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(2) În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare respective.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

117. (1) Sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport numai vehiculele ce intră sub incidența cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, prevăzute la art. 263 alin. (2) și (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinațiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile și rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea taxei asupra mijloacelor de transport în cazul motocicletelor, motoretelor și scuterelor prevăzute cu ataș, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50%.

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare și radiere/scoatere din evidențe, se fac următoarele precizări:

a) taxa asupra mijloacelor de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situațiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute de cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză;

b) taxa asupra mijloacelor de transport se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea privește pierderea proprietății pe oricare dintre următoarele căi:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege;

2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autoritățile competente în condițiile legii și pentru care acestea eliberează o adeverință în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situația în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situația în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înțelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum și al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidențele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidența pct. 122 alin. (2).

119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acțiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere taxa asupra mijloacelor de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menționate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

120. Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, se completează cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 21 octombrie 1992, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, în aplicarea căreia s-au emis Instrucțiunile Ministerului de Interne, Ministerului Finanțelor și Ministerului Transporturilor nr. 290/2.802/1.189/1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 28 mai 1993, denumite în continuare Instrucțiuni.

121. (1) Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, cartea de identitate a vehiculului este documentul care atestă, pentru persoana care o deține, dreptul de proprietate numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice se utilizează declarațiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum și fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul de moștenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau orice alt document similar.

122. (1) Pentru mijloacele de transport scăderea taxei se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât și în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcțiune.

(2) Mijlocul de transport scos din funcțiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcțiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale va prezenta o declarație pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului și a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

(4) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei nu pot să radieze din evidențele proprii mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezintă certificatul fiscal prin care se atestă că are achitată taxa asupra mijloacelor de transport aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care îndeplinește condițiile de scădere din evidențele fiscale:

a) în cazul înstrăinării mijlocului de transport; sau
b) în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din funcțiune; și
c) numai dacă proprietarul care solicită radierea prezintă certificatul fiscal prin care atestă că are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

(5) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei au obligația ca la înmatricularea autovehiculelor dobândite prin acte juridice între vii să solicite certificatul fiscal prin care se atestă că persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.

123. (1) Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabilește o nouă taxă, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

124. Contribuabilii care datorează taxa asupra mijloacelor de transport sunt datori să îndeplinească obligațiile prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce privește declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât și în ceea ce privește schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situații care determină modificarea cuantumului taxei, sub sancțiunile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse taxei au obligația să declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării și noua adresă.

(2) În baza declarației fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere taxa cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeași dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, taxa stabilită în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii

următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(2) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale va proceda la scăderea taxei și va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobânditor, își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui și data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile și să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce privește înscrierea sau radierea din evidențele autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport, dispozițiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucțiunilor menționate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse taxei, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoștințeze despre modificările intervenite, taxele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în evidența cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii și-au stabilit noua adresă, în condițiile legii.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 265 - (1) Taxa asupra mijlocului de transport se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a taxei auto, datorată pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(3) În cazul unui mijloc de transport deținut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plătește integral în momentul înregistrării mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autorității de administrație publică locală.

Norme metodologice:

128. Prevederile pct. 71 și 72 se aplică în mod corespunzător și în cazul taxei asupra mijloacelor de transport.

129. (1) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condițiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligația să achite integral, la data solicitării, taxa datorată pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(2) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite integral taxa asupra mijloacelor de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, taxa anuală;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, taxa aferentă perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

Codul fiscal:

Cap. V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Reguli generale

Art. 266 - Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Norme metodologice:

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor se achită anticipat eliberării acestora.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

Art. 267 - (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediu urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului București sau consiliul județean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor:

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	Taxa (lei)
a) Până la 150 m, inclusiv	25.000 - 35.000
b) Între 151 m, și 250 m, inclusiv	37.000 - 47.000
c) Între 251 m, și 500 m, inclusiv	48.000 - 60.000
d) Între 501 m, și 750 m, inclusiv	61.000 - 72.000

3 e) Între 751 m, și 1.000 m, inclusiv 3 73.000 - 85.000 3
 3 f) Peste 1.000 m, 3 85.000 + 130 pentru fiecare m, 3
 3 care depășește 1.000 m, 3

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări se calculează înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 50.000 lei.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor este de până la 50.000 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desființării parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de până la 75.000 lei pentru fiecare racord.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în sumă de până la 100.000 lei.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de până la 60.000 lei.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul și se plătește înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

Norme metodologice:

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condițiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București sau consiliilor județene, după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcție de suprafața terenului pentru care se solicită certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului județean. La nivelul municipiului București, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50%. Mediul urban corespunde localităților de rangul 0 - III, iar mediul rural corespunde localităților de rangul IV și V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclurii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru clădirile utilizate ca locuință, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, precum și pentru anexele la locuință taxele pentru eliberarea autorizației de construire se reduc cu 50%.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuință se înțelege: grajdurile, păturele, magaziile, hambarele pentru cereale, șurele, fânăriile, remizele, șoproanele, garajele, precum și altele asemenea.

134. (1) Autorizația de foraje și excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la același punct.

(2) Autorizația se eliberează pentru fiecare an fiscal sau fracțiune de an fiscal, iar taxa se calculează în mod corespunzător. Această autorizație nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta, iar plata taxei nu îl scutește pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(4) Taxa se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru operațiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligația să depună cererile pentru eliberarea autorizațiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de șantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiția de bază, taxa pentru eliberarea autorizației de construire este de 3% și se aplică la cheltuielile cu organizarea de șantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri, prevăzută la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcției.

137. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și a reclamelor se stabilește de consiliul local și se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. (1) Pentru eliberarea autorizației de construire, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991, inclusiv instalațiile aferente.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1%, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a oricăror construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației.

(3) În cazul desființării parțiale cuantumul taxei se calculează proporțional cu suprafața construită desfășurată a clădirii supuse desființării, iar pentru celelalte construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporțional cu valoarea reală a construcțiilor sau amenajărilor supuse desființării.

(3¹) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmește procesul-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului și a autorizației de desființare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri și/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum și elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfășurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor și altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

(4) Prin termenul desființare se înțelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției și a instalațiilor aferente, precum și a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul dezafectare se înțelege schimbarea destinației unui imobil.

140. (1) Pentru prelungirea valabilității certificatului de urbanism sau autorizației de construire se stabilește o taxă reprezentând 30% din taxa inițială.

(2) Cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizației de construire se recomandă ca structura specializată să înștiințeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilității în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizației de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia, la data regularizării taxei se stabilește separat și taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și branșament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar. Această autorizație nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta în situația în care este necesară emiterea autorizației de construire.

(2) Autorizația prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcție de raza de competență.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau branșamente decât după obținerea autorizației, în condițiile prezentelor norme metodologice, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizația privind lucrările de racorduri și branșament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizației privind lucrările de racorduri și branșament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de

specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau branșamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reședinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclurii stradale aprobate la nivelul localității.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă, precum și Certificatul de nomenclatură stradală și adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează și taxa extrajudiciară de timbru.

144. (1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizației de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, se stabilește pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizației respective, și se plătește anticipat eliberării acesteia.

(2) În situația în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei și înregistrările efectuate în evidența contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenței rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizației de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilității autorizației de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarul autorizației de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligații bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noțiunea situația finală, prevăzută la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizației de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă

stabilită în condițiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfășura o activitate economică și a altor autorizații similare

Art. 268 - (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită de către consiliul local în sumă de până la 100.000 lei, în mediul rural, și de până la 500.000 lei, în mediul urban.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de până la 120.000 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește de către consiliul local și este de până la 200.000 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește de către consiliile locale și este de până la 500.000 lei.

Norme metodologice:

147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice și asociațiile familiale prevăzute de Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent.

148. Autorizațiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfășurarea de către persoanele fizice a unor activități economice în mod independent, precum și celor pentru înființarea și funcționarea asociațiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unei activități economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(2) *** Abrogat de HG Nr. 1840/2004

(3) Mențiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizațiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități economice nu se restituie chiar dacă autorizația de funcționare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizației de funcționare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condițiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizației pentru desfășurarea unei activități economice, titularul său are obligația să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizații de funcționare.

153. Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfășurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.

108 din 20 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

154. (1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale și se fac venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului București, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) pentru autorizațiile sanitare de funcționare existente la titular la data de 31 decembrie se achită până cel târziu la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor.

155. (1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

b) se achită integral până la data eliberării autorizației, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv;

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizația a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în condițiile alin. (1) lit. b) și c), în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene se datorează de persoanele fizice și persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabilește, în lei/m² sau fracțiuni de m², prin hotărâri ale autorităților deliberative, în condițiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deține planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condițiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului București, această taxă se stabilește prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului București.

(4) Autoritățile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), diferențiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menționate la pct. 158 alin. (4) și pe cale de consecință autoritățile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 269 - Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

- a) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru lăcaș de cult sau construcție anexă;
- b) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;
- c) certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;
- d) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;
- e) autorizație de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice:

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât și a autorizației de construire, prevăzute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

- a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locașuri de cult, inclusiv pentru construcțiile-anexe ale acestora, cu condiția ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;
- b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;
- c) pentru lucrările de interes public județean sau local;
- d) pentru lucrările privind construcțiile ai căror beneficiari sunt instituțiile publice, indiferent de solicitantul autorizației;
- e) pentru lucrările privind autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 30/1995 privind regimul de concesionare a construirii și exploataării unor tronsoane de căi de comunicații terestre - autostrăzi și căi ferate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/1996, cu modificările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții și reparații finanțate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe bază de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivitățile locale.

Codul fiscal:

Cap. VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

Art. 270 - (1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(4) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% și 3%.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

Norme metodologice:

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă și publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înțelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă și publicitate.

163. **(1)** Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% și 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă și publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Nivelul cotei se stabilește de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.

164. **(1)** Taxa se plătește lunar de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate, pe toată durata desfășurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

Codul fiscal:

Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

Art. 271 - (1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorității administrației publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 200.000 lei;

b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de până la 150.000 lei.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Norme metodologice:

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, pe metru pătrat de afișaj, plătită de utilizator la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

(2) În cazul în care panoul, afișajul sau structura de afișaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condițiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afișajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. (1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afișul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiș, panou sau firmă:

Detaliere Nr. 15

(3) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulțirea $L \times l$, respectiv $5,73 \text{ m} \times 4,08 \text{ m} = 23,38 \text{ m}^2$.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afișului.

168. (1) În sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiași an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal

respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni și zile rămase până la sfârșitul anului fiscal și se plătește de către utilizatorul panoului, afișajului sau structurii de afișaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condițiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligația ca persoanele care datorează această taxă să depună o declarație fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autoritățile deliberative optează pentru obligația depunerii declarației fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj, sub sancțiunile prevăzute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 272 - (1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

Norme metodologice:

170. Intră sub incidența prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal și afișele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului și/sau locul desfășurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

Codul fiscal:

Cap. VII

Impozitul pe spectacole

Reguli generale

Art. 273 - (1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Norme metodologice:

171. Persoanele fizice și persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcție de suprafața incintei, în cazul videotecilor și discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele. La nivelul municipiului București impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 274 - (1) Cu excepțiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5%.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror alte cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor, care sunt precizate în normele

elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și Agenția Națională pentru Sport.

Norme metodologice:

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale și folclorice datorează impozit pe spectacole, în condițiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrilor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor nr. 48.211/1994 privind perceperea, încasarea, virarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric și al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 17 octombrie 1994, cu modificările și completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice și competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabilește asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și a biletelor de intrare, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum și pentru competițiile sportive interne și internaționale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfășoară activități sau servicii de natura celor menționate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât și biletele de intrare și de a afișa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum și la locul de desfășurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a viza abonamentele și biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și de Agenția Națională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condițiile adaptării corespunzătoare.

Codul fiscal:

Reguli speciale pentru videoteci și discoteci

Art. 275 - (1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecei sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

- a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000;
- b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficient de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice:

178. (1) Prin discotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de

lumini, precum și de redare și audiție de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența diviziunii 55 sau a activităților de spectacole specifice grupei 923 din CAEN-rev.1;

b) integrată sau conexă oricăror alte activități nenumționate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitățile prilejuite de organizarea de nunți, de botezuri și de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de redare și vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor și discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, prin incintă se înțelege spațiul închis în interiorul unei clădiri, suprafața teraselor sau suprafața de teren afectată pentru organizarea acestor activități artistice și distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeței incintei în funcție de care se stabilește impozitul pe spectacole se însumează suprafețele utile afectate acestor activități, precum și, acolo unde este cazul, suprafața utilă a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanții stau în picioare sau pe scaune, precum și suprafața utilă a oricăror alte incinte în care se desfășoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin zi de funcționare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înțelege intervalul de timp de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta înăuntrul căruia se desfășoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabilește o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii de la lit. a) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel;

a) localități urbane de rangul 0 8,00;

b) localități urbane de rangul I 5,00;

c) localități urbane de rangul II 4,00;

d) localități urbane de rangul III 3,00;

e) localități rurale de rangul IV 1,10;

f) localități rurale de rangul V 1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit mențiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, cu până la 20%, prevăzută de art. 287 din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/m² zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să prezinte releveul suprafeței incintei o dată cu depunerea declarației fiscale și ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafețe, ținând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) și (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeței incintei afectate pentru organizarea acestor activități, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligația de a depune Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităților artistice și distractive de videotecă și discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 276 - Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Norme metodologice:

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole și beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidența prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 277 - (1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

Norme metodologice:

184. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinațiilor prevăzute la pct. 172.

Codul fiscal:

Cap. VIII

Taxa hotelieră

Reguli generale

Art. 278 - (1) Consiliul local poate institui o taxă pentru șederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local își exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru șederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Norme metodologice:

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuția opțională a consiliilor locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul lunii mai și se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice. Neadoptarea hotărârii până la data de 31 mai a fiecărui an fiscal corespunde opțiunii autorității deliberative de a nu institui taxa hotelieră pentru anul fiscal următor.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligația ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidențieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcție de cota și, după caz, de numărul de zile stabilite de către autoritățile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului București această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competență se află unitatea de cazare.

Codul fiscal:

Calculul taxei

Art. 279 - (1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Cota taxei se stabilește de consiliul local și este cuprinsă între 0,5% și 5%. În cazul unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, cota taxei poate varia în funcție de clasa cazării în hotel.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de ședere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Norme metodologice:

188. (1) În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota se stabilește între 0,5% și 5% inclusiv și se aplică după cum urmează:

a) pentru șederea în municipii, orașe sau comune, altele decât cele declarate, conform legii, stațiuni turistice, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unitățile hoteliere

pentru fiecare persoană care datorează această taxă; numărul de zile pentru care se datorează taxa hotelieră se stabilește de către autoritățile deliberative respective;

b) pentru șederea în stațiunile turistice, atât cele de interes național, cât și cele de interes local, declarate ca atare prin hotărâre a Guvernului, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare numai pentru o noapte de cazare, pentru fiecare persoană care datorează această taxă, indiferent de perioada reală de cazare.

(2) Prin perioada reală de cazare se înțelege perioada neîntreruptă în care o persoană fizică este cazată într-o unitate de cazare; perioada poate fi de una sau de mai multe zile.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 280 - Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

- a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;
- b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;
- c) pensionarii sau studenții;
- d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;
- e) veteranii de război;
- f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;
- g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
- h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b) - g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b) - g).

Norme metodologice:

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoțit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naștere sau alte documente care atestă situația respectivă.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 281 - (1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unitățile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale respective o declarație-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate și virate pentru luna de referință. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

Codul fiscal:

Cap. IX

Taxe speciale

Taxe speciale

Art. 282 - (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

Norme metodologice:

192. Consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condițiile și sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, precum și modul de organizare și funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective și modalitățile de consultare și de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autoritățile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul autorităților administrației publice locale și vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberază asupra contestațiilor primite.

195*). (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) Nu se pot institui taxe speciale pentru funcționarea nici unei/unui instituții/serviciu public de interes local având ca plătitori proprietarii ori utilizatorii vehiculelor care circulă pe drumurile publice, indiferent de categoria sau denumirea, precum și de titularul dreptului de proprietate asupra drumului public respectiv.

*) Conform Rectificării publicate în M.Of. nr. 161 din 24 februarie 2004, la capitolul IX "Taxe speciale" din titlul IX, la pct. 195 alineatul (2) se elimină.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Codul fiscal:

Cap. X

Alte taxe locale

Alte taxe locale

Art. 283 - [...]

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate.

Norme metodologice:

197. - 204. *** Abrogate de H.G. nr. 84/2005

205. Procedurile prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autoritățile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la art. 288 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Cap. XI

Scutiri și facilități comune

Scutiri și facilități pentru persoanele fizice

Art. 284 - (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează: [...]

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui motocicletu.

.....
.....

(3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și persoanele încadrate în gradul I sau II de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7¹) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) și (2).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice și/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesoriale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor. Această taxă nu se datorează nici în cazul autorilor decedați anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesoriale a fost făcută până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

Norme metodologice:

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum și de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

1. a fost deportată în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate;

2. a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;

3. a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;

4. a făcut parte din detașamentele de muncă forțată;

5. a fost supraviețuitoare a trenului morții;

6. este soțul/soția persoanei asinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

2. a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

3. a fost internată în spitale de psihiatrie;

4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

5. a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, strămutați, deportați în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soțul/soția celui decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soțul/soția celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente și care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit și dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

207. De drepturile prevăzute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază și persoanele care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, precum și cele din rezistența armată care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma și de răsturnare prin forță a regimului comunist, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în

România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;
2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;
3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui motocicletu, se acordă pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989:

a.1) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a.2) luptător reținut - atribuit celor care au fost reținuți de forțele de represiune ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției din decembrie 1989;

a.3) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14 - 25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14 - 22 decembrie 1989;

b) urmaș de erou-martir, și anume: soțul supraviețuitor, părinții celui decedat și fiecare dintre copiii acestuia.

209. Categoriile de persoane prevăzute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren și taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru desfășurarea unei activități economice se acordă pentru:

- a) persoanele cu handicap grav;
- b) persoanele cu handicap accentuat;
- c) persoanele invalide de gradul I;
- d) persoanele invalide de gradul II.

211. Scutirile prevăzute la art. 284 alin. (1) - (4) din Codul fiscal se acordă în proporție de 100% pentru bunurile proprii și pentru bunurile comune ale soților, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor și taxelor locale prevăzute de art. 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauză pe baza cererii acestora, proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauză prezintă actele prin care se atestă situația respectivă. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, care îl certifică pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile prevăzute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care dețin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale o cerere însoțită de copii de pe autorizația de construire pentru lucrările de reabilitare termică și de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) Dacă încheierea procedurii succesoriale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor, nu se datorează taxa asupra succesiunilor.

(3) De scutirea de la plata taxei asupra succesiunilor beneficiază și moștenitorii care încheie procedura succesorală până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv, pentru autorii decedați anterior datei de 1 ianuarie 2005.

(4) În cazul în care până la data eliberării certificatului de moștenitor, moștenitorii, alții decât cei de la alin. (2) și (3), nu au achitat taxa asupra succesiunilor, debitul privind această taxă se trimite spre executare la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale competente, iar acesta are obligația să confirme debitul prin adresa al cărei model se stabilește potrivit prevederilor pct. 256.

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 36/1995, și ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unității administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului București, denumit în continuare secretar, din raza localității în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoștință că moștenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligația să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesoriale notarului public care ține opisul de evidență a procedurilor succesoriale, cu menționarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesoriale se întocmește obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale pentru cunoașterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuției prevăzute la alin. (6) secretarii au obligația conducerii unui registru de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesoriale, care conține următoarele coloane: numărul curent, numele și prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul și data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesoriale în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziția nr. din registrul agricol, numărul și data confirmării primirii de către notarul public și observații.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabilește potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, șnuruț, sigilat și înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenței, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec și defuncții cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competență a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica "observații" se face mențiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale să cerceteze poziția din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce privește impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanțelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moștenitorii răspund solidar în ceea ce privește plata creanțelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât și asupra celor din registrul agricol.

(13) Pentru a putea beneficia de scutirea prevăzută la alin. (2), moștenitorii trebuie să obțină certificatul de moștenitor înăuntrul termenului de un an de la data decesului autorului bunurilor ce fac obiectul succesiunii și, respectiv, de cea prevăzută la alin. (3), până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

Codul fiscal:

Scutiri și facilități pentru persoanele juridice

Art. 285 - (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la art. 282 și art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

c) organizațiilor umanitare care au ca unică activitate întreținerea și funcționarea căminelor de bătrâni și a caselor pentru ocrotirea copiilor orfani și a copiilor străzii.

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri și terenul aferent deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou-construite deținute de cooperatiile de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

Norme metodologice:

216. Sub incidența art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăsește Fundația Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor și de alte taxe locale prevăzute la art. 282 și 283 din Codul fiscal organizațiile umanitare a căror unică activitate, prevăzută în statut, o constituie:

- a) întreținerea și funcționarea căminelor de bătrâni; și/sau
- b) casele pentru ocrotirea copiilor orfani, precum și a copiilor străzii.

218. Prin servicii turistice în contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se înțelege numai combinația oricăroră dintre activitățile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri și alte facilități pentru cazare de scurtă durată, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote și 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, și oricare dintre activitățile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unități de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care aparțin cooperăției de consum sau meșteșugărești sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporție de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achiziției clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens și numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizației de construire.

Codul fiscal:

Scutiri și facilități pentru persoane juridice

Art. 285¹ - Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

Norme metodologice:

219¹. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale art. 285¹ din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

Codul fiscal:

Scutiri și facilități stabilite de consiliile locale

Art. 286 - (1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim pe economie ori constau în exclusivitate din ajutor de șomaj și/sau pensie de asistență socială.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutirea de la plata impozitului pe teren sau reducerea acestuia pentru terenul aferent investițiilor derulate în conformitate cu Legea nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toată perioada executării acestora, până la punerea în funcțiune, dar nu mai mult de 3 ani de la data începerii lucrărilor și nu mai târziu de 31 decembrie 2006.

Norme metodologice:

220. (1) Facilitățile prevăzute la art. 286 alin. (1) - (4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la art. 286 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autoritățile deliberative pot avea în vedere facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

221. Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot/poate să hotărască scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe teren pentru terenul aferent investițiilor derulate conform Legii nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toată perioada executării acestora, până la punerea în funcțiune, dar nu mai mult de 3 ani de la începerea lucrărilor și nu mai târziu de 31 decembrie 2006.

Codul fiscal:

Cap. XII

Alte dispoziții comune

Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

Art. 287 - Peste nivelul impozitelor și taxelor locale prevăzute în prezentul titlu, consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, pot modifica anual impozitele și taxele locale, fără discriminare între categoriile de contribuabili, în termenul prevăzut de art. 288 alin. (1), în funcție de condițiile specifice zonei, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b) - d).

Norme metodologice:

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual impozitele și taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcție de condițiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b) - d) din același act normativ. Hotărârea privind majorarea anuală se aplică în anul fiscal următor.

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum și impozitele și taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispozițiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai

pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele și taxele locale actualizate cu rata inflației conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

Codul fiscal:

Deciziile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale

Art. 288 - (1) Consiliile locale și județene adoptă deciziile cu privire la stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru un an calendaristic până la data de 31 mai inclusiv a anului calendaristic precedent.

(2) Primarii, primarul general și președinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite și taxe locale adoptate de autoritățile deliberative respective.

Norme metodologice:

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene adoptă, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor și taxelor locale referitoare la:

- a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime și maxime;
 - b) stabilirea quantumului impozitelor și taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor și taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condițiile art. 292 din Codul fiscal;
 - c) instituirea taxelor locale prevăzute la art. 283 din Codul fiscal;
 - d) stabilirea nivelului bonificației de până la 10%, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) și art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;
 - e) majorarea, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor și taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;
 - f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cât și în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;
 - g) procedura de acordare a facilităților fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;
 - h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal și a prezentelor norme metodologice;
 - i) procedurile de calcul și de plată a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal.
- (2) Termenul deciziile din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal corespunde termenului hotărârile, care constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene în exercitarea atribuțiilor acestora, prevăzute de lege.
- (3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale și a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum și hotărârile prin care se acordă facilități fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al județului/municipiului București, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face și potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unități administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalități prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor și taxelor locale, care se adoptă în condițiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. Pentru anul fiscal 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, adoptă numai hotărârile privind stabilirea taxelor locale prevăzute la art. 267, 268 și 271 din Codul fiscal, până cel târziu la data de 6 februarie 2004.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât și pentru persoanele juridice, în cazul calamităților naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 să cuprindă impozitele și taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părții de venituri a acestora, fapt pentru care autoritățile administrației publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite și taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București sau ale consiliilor județene, după caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite și taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilități fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum și evidențele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unități administrativ-teritoriale;

d) întocmirea și ținerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii și totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizației de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menținerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistrați în evidența separată și, pe cale de consecință, identificarea sumelor din evidența separată, ce pot fi colectate în anul de referință;

g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea și ținerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a) - h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fișa unică a contribuabilului care conține elementele de identificare, precum și creanțele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 și până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unitățile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice și registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moștenitorilor aflați în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalți coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declarația fiscală;

2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

3. pe numele celui care are reședința în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

4. pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiași contribuabil la nivelul aceleiași comune, aceluiași oraș, municipiu sau sector al municipiului București, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputațiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanțelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcție de condițiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului București, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 și 233 se numerotează, se șnuruiesc, se sigilează și se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondența la nivelul aceleiași autorități a administrației publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cât și cu cel al poziției din registrul agricol ce îl privește pe contribuabilul respectiv.

236. În situația în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face mențiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare și adresa domiciliului fiscal, precum și a clădirilor și terenurilor deținute în proprietate/administrare/folosință, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declarațiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanțele pentru creanțe ale bugetelor locale, în actele de control, precum și în orice alte documente asemănătoare.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 și 233 se aplică în mod corespunzător și în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor și noțiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal și de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii și informațiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ținând seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conține toate informațiile necesare unei cât mai facile exploatare chiar și de cei cu minime cunoștințe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziție organelor de control.

Codul fiscal:

Accesul la informații privind impozitele și taxele locale

Art. 289 - Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele și taxele locale.

Norme metodologice:

239. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informațiile privind nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilități fiscale, precum și la informațiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

Codul fiscal:

Depunerea declarațiilor de persoanele juridice

Art. 290 - Orice persoană juridică care datorează plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligația de a calcula impozitul sau taxa respectivă și de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculează impozitul sau taxa.

Norme metodologice:

240. Contribuabilii persoane juridice calculează impozitele și taxele locale pe care le datorează și depun declarația fiscală până la data de 31 ianuarie, inclusiv, a fiecărui an fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află clădirea, terenul sau orice alte bunuri impozabile ori taxabile, după caz.

241. Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice, inclusiv instituțiile publice, sunt obligați să depună declarațiile prevăzute de prezentele norme metodologice ori de câte ori se modifică situația juridică a contribuabililor, precum și a materiei impozabile a acestora, în condițiile prevăzute de lege.

242. Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, precum și de accesorii ale acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

243. Declaraarea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

244. Declaraarea clădirilor în vederea impunerii nu exonerează persoana respectivă de aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege pentru încălcarea disciplinei în construcții.

245. Persoanele fizice nu depun noi declarații fiscale pentru bunurile impozabile sau taxabile existente în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

Codul fiscal:

Controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale

Art. 291 - Autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente.

Norme metodologice:

246. Stabilirea, constatarea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale se efectuează de către autoritățile administrației publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ținându-se seama de atribuțiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organelor speciale, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate aceste imobile, pe baza declarației fiscale depuse de către

proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum și schița de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. (1) Declararea clădirilor și a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice.

250. Pe baza declarației fiscale și a declarației speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităților administrației publice locale, se întocmește Procesul-verbal - înștiințare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispozițiilor referitoare la depunerea declarațiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate clădirile ce intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal aplică sancțiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declarației fiscale se face după cum urmează:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declarației depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declarația depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligației de plată se va face prin corectarea erorii și prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulțirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3. înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular și anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declarație a unor sume eronate;

5. dacă în declarația depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanței bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorității administrației publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercițarea activității de inspecție fiscală se realizează de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimației care le atestă această calitate, a delegației semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum și a actului de identitate. Legitimația are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Indexarea impozitelor și taxelor locale

Art. 292 - (1) În cazul oricărui impozit sau taxe locale care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează

anual pentru a reflecta rata estimată a inflației pentru anul următor, dacă rata estimată a inflației depășește 5%.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevăzut la art. 263 alin. (4) și (5), se majorează prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 9 - Politica în domeniul transporturilor, în luna aprilie a fiecărui an cuprins în perioadă, la propunerea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

255. (1) În cazul în care rata inflației estimată pentru anul următor depășește 5%, până la data de 30 aprilie a anului curent, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Administrației și Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepția taxei prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la art. 294 alin. (3) și (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Codul fiscal:

Elaborarea normelor

Art. 293 - Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea și urmărirea impozitelor și taxelor locale și a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităților administrației publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se execută pe hârtie autocopiativă securizată și sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condițiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autoritățile administrației publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unității administrativ-teritoriale, aprobată în condițiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., în condițiile suportării eventualelor diferențe de preț.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidența prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, înserierea și numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) și a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 și la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

- a) Asociația Comunelor din România;
- b) Asociația Orașelor din România;
- c) Asociația Municipiilor din România;
- d) Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a titlului IX din Codul fiscal participă și reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor.

Codul fiscal:

Cap. XIII

Sanctiuni

Sanctiuni

Art. 294 - (1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a билетelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300%.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (4) li se aplică dispozițiile legii.

Norme metodologice:

258. *** Abrogat de H.G. nr. 84/2005

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecția fiscală se exercită de către autoritățile administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligațiile prevăzute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenții constatatori că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancțiune contravențională avertismentul, în condițiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 și la art. 38 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Codul fiscal:

Cap. XIV

Dispoziții finale

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

Art. 295 - (1) Impozitele și taxele locale, precum și amenzile și penalitățile aferente acestora constituie venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum și amenzile și penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile art. 263 alin. (4) și (5), precum și amenzile și penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă și publicitate. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

261. Penalitățile de întârziere datorate și calculate în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete și se înregistrează la capitolul și subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere și prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe de timbru pentru activitatea notarială, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuțiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum și cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

263. La unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică unde unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele municipiului București au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, către bugetele județene și, respectiv, către bugetul local al municipiului București, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situația în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60% și, respectiv, 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condițiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40% până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menționat la pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului județean și, respectiv, al Consiliului

General al Municipiului București să vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urmă are obligația virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporție de 60% și, respectiv, de 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, după caz, în funcție de sediul autorităților publice care soluționează cererile ce intră sub incidența aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului București, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială unde se află autoritățile publice care soluționează acțiunile și cererile ce intră sub incidența Legii nr. 146/1997.

270. Taxele instituite prin Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, constituie integral venituri ale bugetelor locale.

271. (1) Taxele de timbru pentru autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile, se fac venit la bugetul local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, unde se află situate bunurile imobile respective.

(2) Potrivit prevederilor art. 284 alin. (12) din Codul fiscal, astfel cum a fost modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcții, se reduc la jumătate.

272. La nivelul municipiului București taxele de timbru pentru activitatea notarială se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate bunurile imobile respective.

273. Taxele asupra succesiunilor se fac venit la bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor (cu excepția municipiului București) sau sectoarelor municipiului București, după caz, în raport cu locul situării bunurilor imobile, proporțional cu ponderea acestora în valoarea întregului activ.

274. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale, prevăzute la art. 12 din Legea nr. 36/1995, de către secretarii comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici se fac venit la bugetele locale ale comunelor și orașelor respective.

275. Notarii publici au obligația ca la întocmirea actelor notariale prevăzute în prezentele norme metodologice și a celor ce privesc procedura succesorală notarială să solicite certificatul fiscal de la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a

căror rază de competență se află situate bunurile imobile, în care să se facă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 70 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările ulterioare, și mențiunea cu privire la numărul contului de venituri, precum și la unitatea teritorială de trezorerie și contabilitate publică la care are deschis contul unitatea administrativ-teritorială beneficiară a acestor taxe.

276. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale pot fi încasate prin oricare dintre următoarele modalități:

- a) de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale;
- b) de către notarii publici, pe chitanțiere proprii, precum și pe bază de chitanțe emise cu ajutorul sistemelor informatice/electronice, dar distincte de cele prin care sunt încasate onorariile;
- c) depuse de către contribuabili, prin mandat poștal, chitanța emisă de unitatea poștală făcând dovada plății.

277. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale încasate de către notarii publici se virează, în sumă totală, până cel mai târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă, prin ordine de plată, către fiecare unitate administrativ-teritorială, respectiv sector al municipiului București, beneficiară/beneficiar. În cazul taxelor de timbru pentru activitatea notarială prevăzute la pct. 271 și 273 la ordinul de plată se anexează Borderoul de încasări ale taxelor de timbru pentru activitatea notarială, model stabilit potrivit prevederilor pct. 256, în care vor fi precizate sumele plătite de către contribuabili și elementele de identificare a acestora.

278. Autoritățile administrației publice locale nu datorează comisioane pentru încasarea taxelor de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale.

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II și III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. (1) Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a inițiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plătește taxa respectivă.

(2) Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea și înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului, după caz, în a cărei/cărui rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinației sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înțelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unitățile care vând aceste timbre au obligația să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

284. La nivelul municipiului București taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unitățile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială în care se află amplasate unitățile respective.

285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b) - d) din Codul fiscal nu intră sub incidența prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condițiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, precum și de obligații de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exercițiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilitățile fiscale acordate în anul fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităților respective;

b) sumele înregistrate în evidența separată a insolabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referință;

c) sumele înregistrate în lista de rămașiță la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referință se înțelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Codul fiscal:

Dispoziții tranzitorii

Art. 296 - (1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor și taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la art. 267, 268 și art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 și 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Norme metodologice:

288. (1) Pentru anul 2004, impozitele și taxele locale, precum și taxele asimilate acestora se datorează după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevăzute la cap. II în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 și în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, precum și a facilităților fiscale;

b) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

c) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în intravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 și în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în extravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere prevederile art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum și pe cele ale hotărârilor consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice, și a facilităților fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. IV în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, prevăzute la art. 267 și 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. V în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

h) taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, prevăzută la art. 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VI în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VII în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 275 alin. (2) coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

j) taxa hotelieră, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. X în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 283 coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

l) taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la pct. II - IV din anexa la prezentele norme metodologice, în coloana "Nivelurile actualizate pentru anul 2004".

(2) În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuală, stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal, poate fi adoptată prin hotărâri ale autorităților deliberative până la data de 31 mai 2004 și va fi aplicată începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) În anul 2004, se aplică scutirile prevăzute la art. 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca excepție de la prevederile alin. (1) lit. a) și c).

289. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București adoptă hotărârile prevăzute la pct. 288 alin. (1) lit. f) și h) potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilitățile fiscale acordate prin alte acte normative decât cele prevăzute în Codul fiscal își încetează aplicabilitatea începând cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind taxele judiciare de timbru, taxele de timbru pentru activitatea notarială și taxele extrajudiciare.

(4) Nivelurile impozitelor și taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevăzute în anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimată a inflației pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuală prevăzută la art. 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificația pentru plata cu anticipație a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili în luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate în anul 2005.

290. Impozitele și taxele locale instituite prin reglementări anterioare intrării în vigoare a Codului fiscal se urmăresc pe perioada de prescripție, avându-se în vedere reglementările respective.

Anexă*)

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

³b) între 342.001 lei - plafon valoric ³17.000 lei + 10% ³19.000 lei + 10% ³

³ și 3.420.000 lei pentru anul 2004³pentru ce ³pentru ce ³

³b) între 366.001 lei - plafon valoric ³depășește ³depășește ³

³ și 3.660.000 lei pentru anul 2005³342.000 lei ³366.000 lei ³

AA
AAA'

³c) între 3.420.001 - plafon valoric ³325.000 lei + 8% ³348.000 lei + 8% ³

³ lei și 34.200.000 pentru anul 2004³pentru ce ³pentru ce ³

³ lei ³depășește ³depășește ³

³c) între 3.660.001 - plafon valoric ³3.420.000 lei ³3.660.000 lei ³

³ lei și 36.594.000 pentru anul 2005³ ³ ³

³ lei ³ ³ ³

AA
AAA'

³d) între 34.200.001 - plafon valoric ³2.787.000 lei + ³2.982.000 lei + ³

³ lei și pentru anul 2004³6% pentru ce ³6% pentru ce ³

³ 171.000.000 lei ³depășește ³depășește ³

³d) între 36.594.001 - plafon valoric ³34.200.000 lei ³36.594.000 lei ³

³ lei și pentru anul 2005³ ³ ³

³ 182.970.000 lei ³ ³ ³

AA
AAA'

³e) între 171.000.001 - plafon valoric ³10.995.000 lei + ³11.765.000 lei + ³

³ lei și pentru anul 2004³4% pentru ce ³4% pentru ce ³

³ 342.000.000 lei ³depășește ³depășește ³

³e) între 182.970.001 - plafon valoric ³171.000.000 lei ³182.970.000 lei ³

³ lei și pentru anul 2005³ ³ ³

³ 365.940.000 lei ³ ³ ³

AA
AAA'

³f) între 342.000.001 - plafon valoric ³17.835.000 lei + ³19.084.000 lei + ³

³ lei și pentru anul 2004³2% pentru ce ³2% pentru ce ³

³ 1.710.000.000 lei ³depășește ³depășește ³

³f) între 365.940.001 - plafon valoric ³342.000.000 lei ³365.940.000 lei ³

³ lei și pentru anul 2005³ ³ ³

³ 1.829.700.000 lei ³ ³ ³

AA
AAA'

³g) peste - plafon valoric ³45.195.000 lei + ³48.359.000 lei + ³

³ 1.710.000.001 lei pentru anul 2004³1% pentru ce ³1% pentru ce ³

³g) peste - plafon valoric ³depășește ³depășește ³

³ 1.829.700.001 lei pentru anul 2005³1.710.000.000 lei³1.829.700.000 lei³

AA
AAA'

³ (2) Taxa aferentă acestei ³1.710.000) ³1.830.000) ³

³contestații nu poate depăși suma de ³ ³ ³

.....□), indiferent de valoarea			
contestată			
AAAAAA			
AAA'			
Art. 3. Acțiunile și cererile			
neevaluabile în bani se taxează astfel:	x	x	
AAAAAA			
AAA'			
a) cereri pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept, făcute în cadrul art. 111 din Codul de procedură civilă	171.000	183.000	
AAAAAA			
AAA'			
a)□ cereri în anularea sau declararea nulității unui act juridic	103.000	110.000	
AAAAAA			
AAA'			
b) cereri care privesc dreptul de folosință a locuințelor sau a unor încăperi, nelegate de plata anumitor sume de bani, precum și cereri de ordonanță președințială al căror obiect nu este evaluabil în bani	85.000	91.000	
AAAAAA			
AAA'			
c) cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj	171.000	183.000	
AAAAAA			
AAA'			
d) cereri de recuzare în materie civilă	34.000	37.000	
AAAAAA			
AAA'			
e) cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării vremelnice, precum și cereri în legătură cu măsurile asigurătorii	85.000	91.000	
AAAAAA			
AAA'			
f) cereri de perimare și cereri pentru eliberarea ordonanței de adjudecare	85.000	91.000	

prin care se solicită și repararea			
pagubelor suferite - 10% din valoarea			
pretinsă, dar nu mai mult de	342.000	366.000	
AAA'			
n) cereri pentru refacerea			
înscrisurilor și a hotărârilor			
dispărute, precum și cereri de repunere			
în termen	34.000	37.000	
AAA'			
o) cereri pentru încuviințarea			
execuției silite	85.000	91.000	
AAA'			
o) cereri pentru emiterea somației			
de plată	342.000	366.000	
AAA'			
p) cereri privind instituirea de			
măsuri asigurătorii asupra navelor și			
aeronavelor	3.420.000	3.660.000	
AAA'			
r) cereri de asistență judiciară,			
formulate de autoritățile străine, dacă			
prin convenții internaționale sau pe			
bază de reciprocitate nu s-a stabilit			
că asistența judiciară internațională			
se efectuează gratuit:	x	x	
AAA'			
- înmânarea de acte judiciare sau			
extrajudiciare	342.000	366.000	
AAA'			
- efectuarea de comisii rogatorii	684.000	732.000	
AAA'			
s) cereri de înființare a poprii	85.000	91.000	
AAA'			
t) cereri pentru eliberarea de către			
instanțele judecătorești de copii de pe			
hotărârile judecătorești, cu mențiunea			
că sunt definitive sau irevocabile	17.000	19.000	

conflictelor de competență între birourile executorilor judecătorești	68.000	73.000
b) plângeri împotriva refuzului executorului judecătoresc de a îndeplini un act sau de a efectua o executare silită		
68.000	73.000	
c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii și a ștampilei executorului judecătoresc		
34.000	37.000	
Art. 9. (1) Transcrierea sau, după caz, întabularea în registrele de publicitate a înstrăinărilor de imobile, pe bază de acte sub semnătură privată, și a ordonanțelor de adjudecare se taxează în funcție de valoarea declarată de părți în act, dar nu mai puțin decât valoarea terenurilor și construcțiilor, avută în vedere la stabilirea impozitelor, astfel:		
	x	x
a) până la 3.420.000 lei - plafon valoric 4%, dar nu mai puțin de 34.000 lei pentru anul 2004		
3.420.000 lei		
a) până la 3.660.000 lei - plafon valoric 3 lei pentru anul 2005		
3.660.000 lei		
b) de la 3.420.001 lei la 17.100.000 lei - plafon valoric 137.000 lei + 3% pentru anul 2004		
17.100.000 lei		
b) de la 3.660.001 lei la 18.297.000 lei - plafon valoric 3.420.000 lei + 3% pentru anul 2005		
18.297.000 lei		
c) de la 17.100.001 lei la 34.200.000 lei - plafon valoric 547.000 lei + 2% pentru anul 2004		
34.200.000 lei		
c) de la 18.297.001 lei la 18.297.000 lei - plafon valoric 17.100.000 lei + 2% pentru anul 2005		
18.297.000 lei		

³ carte funciară	³ 17.000	³ 19.000	³
.....			
AAA'			
³ Art. 11. (2) Se timbrează cu	³	³	³
³ cererile pentru exercitarea apelului	³	³	³
³ sau recursului împotriva următoarelor	³	³	³
³ hotărâri judecătorești:	³ 34.000	³ 37.000	³
.....			
AAA'			
³ Art. 12. Cererile în vederea declarării	³	³	³
³ recursului în anulare în cauze civile,	³	³	³
³ adresate Ministerului Justiției sau	³	³	³
³ Parchetului de pe lângă Înalta Curte de	³	³	³
³ Casație și Justiție	³ 68.000	³ 73.000	³
.....			
AAA'			
³ Art. 13. Toate celelalte acțiuni și	³	³	³
³ cereri neevaluabile în bani, cu	³	³	³
³ excepția celor scutite de plata taxei	³	³	³
³ judiciare de timbru potrivit legii	³ 68.000	³ 73.000	³
.....			
AAAÜ			

III. ORDONANȚA NR. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată

.....			
AAA;			
³ ANEXA - LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ȘI SERVICIILE NOTARIALE,	³	³	³
³ PRECUM ȘI A ACTELOR ȘI SERVICIILOR NOTARIALE SCUTITE DE PLATA	³	³	³
³ TAXELOR DE TIMBRU	³	³	³
.....			
AAA'			
³	³ NIVELURILE	³ NIVELURILE	³
³	³ AJUSTATE	³ AJUSTATE	³
³ Extras din norma juridică	³ PENTRU ANUL 2004	³ PENTRU ANUL 2005	³
³	³ - lei -	³ - lei -	³
.....			
AAA'			
³ LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ȘI SERVICIILE NOTARIALE	³	³	³
.....			
AAA'			
³ 1. Autentificarea actelor între vii,	³	³	³
³ translative ale dreptului de	³	³	³

AA
AAA'

³e) de la - plafon valoric ³30.790.000 lei + ³32.945.000 lei + ³
³ 2.566.000.001 pentru anul 2004³0,75% pentru suma³0,75% pentru suma³
³ lei la ³ce depășește ³ce depășește ³
³ 5.133.000.000 ³2.566.000.000 lei³2.745.620.000 lei³
³ lei ³ ³ ³

³e) de la - plafon valoric ³ ³ ³
³ 2.745.620.001 pentru anul 2005³ ³ ³
³ lei la ³ ³ ³
³ 5.492.310.000 ³ ³ ³
³ lei ³ ³ ³

AA
AAA'

³f) peste - plafon valoric ³50.050.000 lei + ³53.554.000 lei + ³
³ 5.133.000.001 pentru anul 2004³0,5% pentru suma ³0,5% pentru suma ³
³ lei ³ce depășește ³ce depășește ³

³f) peste - plafon valoric ³5.133.000.000 lei³5.492.310.000 lei³
³ 5.492.310.001 pentru anul 2005³ ³ ³
³ lei ³ ³ ³

AA
AAA'

³ 2. Autentificarea testamentelor ³ 77.000 ³ 83.000 ³

AA
AAA'

³ 3. Autentificarea actelor de partaj ³257.000 ³275.000 ³

AA
AAA'

³ 4. Autentificarea actelor de lotizare³ ³ ³
³(parcelare) ³ 77.000 ³ 83.000 ³

AA
AAA'

³ 5. Autentificarea actelor de ³ ³ ³
³garanție, inclusiv a contractelor de ³ ³ ³
³îpotecă ³103.000 ³103.000 ³

AA
AAA'

³ 6. Autentificarea contractelor de ³0,5% din valoarea³0,5% din valoarea³
³comodat și închiriere de bunuri ³bunurilor ³bunurilor ³

³ ³declarate de ³declarate de ³
³ ³părți sau, după ³părți sau, după ³
³ ³caz, din ³caz, din ³
³ ³cuantumul chiriei³cuantumul chiriei³
³ ³declarate de ³declarate de ³
³ ³părți, dar nu mai³părți, dar nu mai³
³ ³puțin de 128.000 ³puțin de 137.000 ³

	lei	lei	
7. Autentificarea procurilor	51.000	55.000	
8. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct. 1 - 8	0,5% din valoarea puțin de 128.000 lei	0,5% din valoarea puțin de 137.000 lei	
9. Autentificarea actelor constitutive ale societăților comerciale, precum și a actelor de modificare a acestora	257.000	275.000	
10. Autentificarea actelor constitutive ale societăților agricole, precum și a actelor de modificare a acestora	103.000	111.000	
11. Autentificarea actelor de constituire și a statutelor asociațiilor fără scop patrimonial și ale fundațiilor, inclusiv a actelor de modificare	103.000	111.000	
12. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este neevaluabil în bani	15.000	16.000	
13. Întocmirea actelor de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin	257.000	275.000	
14. Legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiliilor, dare de dată certă, certificarea unor fapte, pentru fiecare			

act	51.000	55.000	
AAA'			
15. Legalizarea de copii de pe			
înscrisurile prezentate de părți sau			
din arhiva notarului public, pentru			
fiecare copie	15.000	16.000	
AAA'			
16. Legalizarea traducerii de către			
notarul public autorizat sau			
legalizarea semnăturii traducătorului,			
pentru fiecare exemplar	26.000	28.000	
AAA'			
17. Primirea în depozit a			
înscrisurilor și documentelor pe timp			
de un an sau fracțiune de un an, pentru			
fiecare exemplar	15.000	16.000	
AAA'			
18. Eliberări de duplicate de pe			
actele notariale și reconstituiri de			
acte originale	26.000	28.000	
AAA'			
19. Taxa asupra succesiunilor*), după			
valoarea acestora, se stabilește			
astfel:	x	x	
AAA'			
a) până la	- plafon valoric	3% dar nu mai	3% dar nu mai
51.000.000 lei	pentru anul 2004	puțin de 51.000	puțin de 55.000
a) până la	- plafon valoric	lei pentru	lei pentru
54.570.000 lei	pentru anul 2005	fiecare	fiecare
	moștenitor	moștenitor	
AAA'			
b) de la 51.000.001	- plafon valoric	1.540.000 lei +	1.648.000 lei +
lei la	pentru anul 2004	2% pentru suma ce	2% pentru suma ce
257.000.000 lei	depășește	depășește	
b) de la 54.570.001	- plafon valoric	51.000.000 lei	54.570.000 lei
lei la	pentru anul 2005		
274.990.000 lei			
AAA'			

